

M. VASARIO 9 D., ANTRADIENIS

PIRMININKAVO: Jerzy BUZEK

Pirmininkas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9.05 val.)

2. Pateikti dokumentai (žr. protokolą)

3. Diskusijos dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės pažeidimo atvejų (paskelbiami pateikti pasiūlymai dėl rezoliucijų) (žr. protokolą)

4. Komisijos narių kolegijos pristatymas ir pareiškimas dėl Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Komisijos santykių (diskusijos)

Pirmininkas. – Norėčiau šiltai pasveikinti į posėdį atvykusius Europos Komisijos Pirmininką J. M. Barroso ir kandidatus į Komisijos narius. Sveikinu visus mūsų svečius.

Per šią Parlamento kadenciją turime priimti vieną iš svarbiausių sprendimų. Būtent mus Europos piliečiai įpareigojo išrinkti geriausios sudėties Europos Komisiją. Baigėme klausymus, gavau dvidešimt šešis rekomendacinius laiškus. Pirmą kartą istorijoje renkame Europos Komisiją kaip lygiavertę įstatymų leidybos instituciją. Tai mus įpareigoja ypač glaudžiai bendradarbiauti su Europos Komisija. Mes atstovaujame dviem Europos Sąjungos institucijoms. Atsižvelgiant į tai, sudarėme naują laikinai galiojantį pamatinį susitarimą, kurį šiandien ketiname patvirtinti. Balsuosime dėl šio susitarimo 12.00 val. Taigi, 12.00 val. vyks balsavimas. Jeigu diskusiją baigsime anksčiau, galbūt prieš balsavimą padarysime trumpą pertrauką.

Siekiame, kad Europos Sąjungai atstovautų dinamiškesnės institucijos, todėl šis susitarimas mums labai svarbus. Taip pat turime atsižvelgti į vertingą pastaraisiais mėnesiais sukaupą patirtį. Plenariniame posėdyje valandą vykusios tiesioginės diskusijos su Europos Komisijos Pirmininku buvo ištis sėkmingos. Panašiai bendrausime ir su Komisijos nariais bei Europos Komisijos Pirmininko pavaduotojais, taigi valandą laiko skirsime klausimams ir atsakymams, kad geriau suprastume Komisijos darbą. Naujame pamatiniame susitarime taip pat yra daug sprendimų, kurių anksčiau nebuvo priėmę. Savo darbe Europos Komisija ir Europos Parlamentas taip pat privalo atsižvelgti ir į nacionalinių parlamentų nuomones, kuriose atspindimas Europos Sąjungos subsidarumo principas.

Esu įsitikinęs, kad tai – ne tik naujo dešimtmečio, bet ir naujo darbo pobūdžio Europos Sąjungoje pradžia. Visi taip manome. Praėjus trisdešimčiai metų nuo pirmų tiesioginių Europos Parlamento rinkimų, šiuo metu esame ant naujų didelių permainų slenksčio. Tai – naujas Europos Parlamento, kaip Europos institucijos, veiklos laikotarpis.

Prieš pradėdamas diskusijas, norėčiau paprašyti J. M. Barroso pasakyti kalbą.

José Manuel Barroso, Komisijos Pirmininkas. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, „Komisija remia bendruosius Sąjungos interesus ir imasi atitinkamos iniciatyvos šiuo tikslu. Ji užtikrina, kad Sutartys ir priemonės, kurių jomis vadovaudamosi imasi institucijos, būtų taikomos. Ji prižiūri ES teisės taikymą kontroliuojant Europos Sąjungos Teisingumo Teismui. Ji vykdo biudžetą ir vadovauja programoms. Ji atlieka koordinavimo, vykdomąsias ir valdymo funkcijas Sutartyse nustatytais sąlygomis. Išskyrus bendrą užsienio ir saugumo politiką bei kitus Sutartyse nustatytus atvejus, ji užtikrina Sąjungos atstovavimą išorės santykiuose. Ji inicijuoja Sąjungos metinių ir daugiamečių programų sudarymą, kad būtų pasiekti susitarimai tarp institucijų.“

Ponios ir ponai, kaip supratote, pacitavau Europos Sąjungos sutarties, Lisabonos sutarties, 17 str. 1 d. Šį straipsnį perskaičiau, nes jis parodo, kokia svarbi Komisija vykdamas Europos projektą – Komisija, kuri remiantis tuo pačiu straipsniu, atskaitinga jūsų Parlamentui kaip kolegija.

Taigi, šiandien matome, kaip veikia Europos demokratija. Šiandien Parlamentas, kurį sudaro tiesiogiai išrinkti Europos visuomenės atstovai, turės nuspręsti dėl naujos Komisijos narių kolegijos.

Kaip ir 2009 m. rugsėjo 16 d. įvykęs balsavimas dėl Komisijos Pirmininko, šis balsavimas yra papildantis ir esminė Komisijos demokratinio teisėtumo, kartu ir viso Europos projekto, dalis.

Komanda, šiandien esanti prieš jus, pasirengusi jos laukiantiems iššūkiams. Joje gausu patirties ir naujų idėjų, taip pat ji atspindi labai įvairius požiūrius ir supratimą, kurie paverčia Europą nuostabiu idėjų kraštu. Tai komanda, už kurią galite balsuoti su tvirtu įsitikinimu. Tai komanda, kuri nusipelno jūsų palaikymo.

Ir tada? Kas tada? Ar viskas vėl bus taip, kaip anksčiau? Ne, nenoriu tikėti – mūsų piliečiai to nesuprastų – kad po visų šių ilgų diskusijų metų iš esmės tęsime savo darbą, kaip anksčiau. Iš tiesų, gyvename išskirtiniais laikais.

Iššūkiai, kurių pateikė ekonomikos ir finansų krizė, klimato kaita ir energetinis saugumas, – jų išvardijau tik kelis, – paprasčiausiai per dideli, kad atsisakytume keisti savo požiūrį.

, *Komisijos Pirmininkas*. –Laikas imtis drąsių veiksmų. Laikas parodyti savo piliečiams, kad mums jie rūpi ir kad Lisabonos sutarties įsigaliojimas iš tikrųjų svarbus mūsų gebėjimui tarnauti jų interesams. Manau, kad mūsų ekonominė ir socialinė padėtis verčia radikaliai keisti *status quo* – taip elgtis leidžia ir naujas susitarimas.

Mūsų užduotis – pasinaudoti nauju mechanizmu, kad sukurtume naują dinamiką. Tad ištrūkime iš intelektualinių pesimizmo kerų ir nuolatinio Europos Sąjungos juodinimo, kurie labai kenkia Europos įvaizdžiui. Nustokime diskutuoti apie institucines sąnaudas ir pakalbėkime apie politikos poveikį.

Kad Europai pasisektų, reikia pasirinkti tokias politikos sritis, kuriose didžiausias dėmesys būtų skiriamas rezultatams, geresnėms valdymo struktūroms ir pasitikėjimui savo pačių gebėjimu išspręsti problemas, su kuriomis susiduriame. Eurais, kaip bendroji valiuta, ir toliau bus pagrindinė mūsų plėtros priemonė, o tie, kurie mano, kad galima tuo abejoti, privalo suprasti, kad ir toliau laikysimės savo kurso. Europos Sąjunga turi tinkamą pagrindą, kad įveiktų visus iššūkius, kurių gali atsirasti sprendžiant šį klausimą.

Pradėkime nuo klausimo: ar Europos Sąjunga svarbi pasaulyje? Atsakymas – „taip“. Tačiau ar Europos Sąjunga pasaulyje tokia svarbi, kokia turėtų būti? Atsakymas – „dar ne“.

Europa svarbi, kai kalbame stipriu ir vieningu balsu, kai Europos interesas aiškiai apibrėžtas ir tvirtai ginamas: pvz., prekybos ir konkurencijos politikos srityje. Ne taip gerai sekasi, kai veikiamo remdamiesi siaurais nacionaliniais interesais, nekoordinuotai arba tose srityse, kuriose Europos Sąjunga nėra pajėgi apginti ir paremti savo bendrą interesą.

Taigi, apibendrinant, turime savęs paklausti, ar darome viską, ką galime, kad apibrėžtume ir apgintume Europos interesą – interesą, kuris reiškia kur kas daugiau nei jo dalių suma? Atvirai kalbant, manau, jog turime padaryti daugiau. Turime sukurti bendrą, ilgalaikę viziją, atspindinčią, kokią Europos Sąjungą norime matyti. Tai užtikrins darną ir suteiks kryptingumą, kurį Europos veikėjai galės pripažinti ir paremti.

Politikos gairės, kurias pristačiau šiuose rūmuose – tai „Europa 2020 m.“ vizijos pradžios taškas. Šios gairės – mūsų pastarųjų penkerių metų patirties vaisiai. Be to, ne mažiau svarbu tai, kad šios gairės – intensyvių diskusijų, vykusių šiuos rūmuose, rezultatas. Manau, šios gairės taps puikiu atskaitos tašku, jeigu sulauks tvirtos jūsų paramos.

Bendrieji prioritetai aiškūs: sėkmingai įveikti krizę; imtis iniciatyvių veiksmų dėl klimato kaitos ir energijos vartojimo efektyvumo; skatinti naujus augimo šaltinius ir socialinę sanglaudą, kad būtų atkurta socialinės rinkos ekonomika; daryti pažangą žmonių Europoje, užtikrinant didesnę laisvę ir saugumą; ir pradėti naują globalios Europos amžių. Tikiu atvira ir dosnia Europa. Tikiu Europa, kuri ypač atsidavusi Tūkstantmečio plėtros tikslams.

Tikiu Europa, rodančia solidarumą su kitais, kaip Haičio atveju, kai reikšmingai prisidėjome teikdami pagalbą Haitį ištikus nelaimei ir dar prisidėsime vykdydami atstatymo darbus. Tačiau galime pasiekti daugiau, jei turėsime geresnę koordinaciją Europos lygmeniu – šiuo klausimu pateiksiu pasiūlymų, persvarstęs naujas galimybes, kurių suteikia šis susitarimas. Europos išorės veiksmų tarnyba bus taip pat labai svarbi priemonė, padėsianti pasiekti, kad mūsų užsienio politika taptų nuoseklesnė ir veiksmingesnė.

Pažadu jums: jeigu paremsite šią kolegiją, mes iš karto imsime darbą, paversdami politikos gaires plataus užmojo darbo programa – darbo programa, kurią noriu su jumis aptarti.

Mūsų 2020 m. Europos vizija – tai struktūrinė ir visapusiška reforma, taip pat išeities ir atkūrimo strategija. Taigi garantuojame, kad būtų įtvirtintos trumpalaikės priemonės, kurios padėtų Europai toliau siekti mūsų ilgalaikių tikslų, skatinant darbo vietų kūrimą per nuoseklaus augimo priemones.

Ateinančius penkerius metus skirsime tam, kad ši vizija taptų realybe: Europa turi tapti efektyviai naudojanti išteklius, labiau įtraukties principais grindžiama socialinės rinkos ekonomika – tai dalykai, kurie daro mus ypatingais ir atspindi europietišką gyvenimo būdą. Tai reiškia žiniomis ir naujovėmis pagrįstą augimą; produktyvumo skatinimą, mokslinių tyrimų ir plėtros bei inovacijų efektyvumo didinimą; geresnį informacinių ir komunikacinių technologijų potencialo išnaudojimą bei skaitmeninės bendrosios rinkos kūrimą; švietimo rezultatų gerinimą ir įgūdžių skatinimą.

Tai reiškia visuotinę, aukšto užimtumo lygio visuomenę: didesnių galių suteikimą žmonėms, užtikrinant aukštą užimtumo lygį, lankstumo ir užimtumo principo taikymą, darbo rinkų ir socialinės apsaugos modernizavimą, kovą su skurdu siekiant sukurti vis labiau įtraukiami grindžiamą visuomenę.

Tai reiškia ekologiškesnį augimą: konkurencingos ir tvarios ekonomikos kūrimą, klimato kaitos klausimo sprendimą, pažangiųjų tinklų ir autentiškų ES masto tinklų įdiegimo paspartinimą, ES pramoninės bazės modernizavimą ir Europos Sąjungos tapimą efektyviai išteklius naudojančia ekonomika.

Kad pasiektume šių tikslų, turime suprasti, kad mūsų ekonomikų tarpusavio priklausomybė reikalauja geresnės ir didesnės koordinacijos. Pripažinkime, kad kai kurių valstybių narių politikai nepalaiko koordinuotesnio požiūrio ekonomikos politikoje. Tačiau jeigu norime įveikti krizę, sustiprinti socialinį aspektą ir sukurti gerą pagrindą gerai ekonominei Europos atečiai globaliame pasaulyje, taip pat sustiprinti savo pramoninę bazę ir imtis naujų bendrų, ne vien tik dvišalių Europos projektų, labiau koordinuota ekonomika – vienintelis kelias, kurį galime rinktis.

Mums suteikto mandato galiojimo laikotarpiu turime imtis ir kitų labai svarbių klausimų. Jau parengėme labai plataus užmojo programą teisingumo ir vidaus reikalų srityje. Ji apima ne tik kovą su terorizmu ir nusikalstamumu; šioje programoje atkreipiamas didelis dėmesys į labai svarbų prioritetą – bendrą požiūrį į migraciją. Šioje srityje turime patvirtinti savo piliečiams savo įsipareigojimą užtikrinti ir laisvę, ir saugumą.

Šio mandato galiojimo laikotarpiu taip pat skirsime didelį dėmesį biudžeto persvarstymui ir naujoms finansinėms perspektyvoms. Manome, kad turime susitelkti ties išlaidų kokybe, jų papildoma nauda Europai ir efektyvumu, kad finansinės perspektyvos taptų priemone įgyvendinti Europos tikslus: mūsų augimo ir darbo vietų kūrimo strategijai bei ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos tikslams pasiekti.

To galima pasiekti tik turint stiprias Europos institucijas bei ryžto kilstelėti tikslų kartelę ir įnešti pokyčių. Taigi labai džiaugiuosi, kad pagrindinis pokytis, numatytas šiame susitarime – visų Europos institucijų stiprinimas.

Šį pokytį ruošiuosi panaudoti, didinant mūsų visų indėlį į Europos projekto įgyvendinimą. Šiuo metu ne laikas mūsų institucijoms eiti skirtingomis kryptimis. Tačiau Komisija, be abejo, visada išlaikys ypatingą ryšį su Parlamentu, nes pagal Bendrijos metodą esame dvi institucijos, turinčios konkrečias užduotis nustatyti ir aiškiai išreikšti Europos interesus ir paversti jį realybe.

Taigi esame dvi Bendrijos institucijos *par excellence*, turinčios ypatingą pareigą užtikrinti, kad Europos Sąjunga būtų ne vien tik jos dalių suma. Būtent todėl pasiūliau nustatyti ypatingą santykį su Parlamentu politikos gairėse, kurias jums pristačiau. Būtent todėl aptarėme naują pamatinį susitarimą, kurio principai įtraukti į šiandien šiuose rūmuose pateiktą rezoliuciją.

Šis pamatinis susitarimas turėtų skatinti pateikti nuoširdų Europos atsaką į problemas, su kuriomis šiuo metu susiduria Europos piliečiai. Taigi, turime ne tik atnaujinti susitarimą, kad jis atspindėtų Lisabonos sutartį, bet privalome jame numatyti naujų būdų, kurie bendradarbiavimą padėtų paversti kasdiene realybe.

Šis susitarimas turi padėti suformuoti naują partnerystės kultūrą ir tikslą bei pasinaudoti mūsų bendru svertu, kad galėtume užtikrinti tikrą Europos projekto pažangą. Be to, sprendami kai kuriuos iš šių klausimų, turėsime bendradarbiauti su Taryba. Taigi, labai norėčiau pritarti platesniam susitarimui, kuris apimtų visus teisės aktų leidėjus, įskaitant Komisiją, institucijų bendradarbiavimo principų klausimu.

Minėjau, kad turime būti drąsūs. Minėjau, kad negalime toliau veikti taip, tarsi tai būtų įprastas dalykas. Bendrais bruožais aptariau daugelį naujovių ir mūsų prioritetus siekiant išspręsti susidariusią socialinę padėtį. Esu įsitikinęs, kad tai sustiprins mūsų institucijas ir padės mums siekti tikslų, visapusiškai atsižvelgiant į

mūsų vertybes. Niekada nepamirškime, kad Europos Sąjunga grindžiama šiomis vertybėmis: pagarba žmogaus orumui, laisvei, lygybei, teisei valstybei ir žmogaus teisėms.

Šiandien atverčiamas naujas Europos puslapis. Dirbkime drauge, kad patirtume tikrą sėkmę – visų mūsų piliečių labui.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Tai buvo Komisijos narių kolegijos pristatymas ir pareiškimas dėl pamatinio susitarimo dėl Europos Parlamento ir Komisijos santykių. Pristatymą pateikė J. M. Barroso. Diskutuojuame abiem šiais klausimais. Balsavimas dėl pamatinio susitarimo prasidės lygiai 12.00 val., vėliau padarysime pertrauką iki 13.30 val., o tada balsuosime dėl Komisijos narių kolegijos – tokia šiandienos darbo tvarka.

Taip pat norėčiau pasveikinti Europos Komisijos atstovus, rotacijos tvarka Tarybai pirmininkaujančią valstybę ir Ispanijos Vyriausybę. Sveikiname visus, šiandien esančius su mumis ir besiklausančius mūsų diskusijų. Sveiki atvykę.

Joseph Daul, PPE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, D. Lópezai Garrido, Komisijos Pirmininke, ponios ir ponai, šiandien priimsime sprendimą dėl naujos sudėties Europos Komisijos paskyrimo – esminę reikšmę turinčio veiksmo, kuris patvirtins šio Parlamento prerogatyvas ir nulems, kaip Europos Sąjunga veiks per ateinančius kelerius metus.

Vis dėlto, prieš įrašydamas į protokolą, kad mano frakcija pasitiki J. M. Barroso antrąją kadenciją vadovaujama Komisija, norėčiau pareikšti nuomonę dėl sąlygų, kuriomis jai teks dirbti. Šiuo klausimu turiu pasakyti, kad Europos žmonės dar nėra įsitikinę, kad Lisabonos sutartis veikia tinkamai. Labai daug tikimės iš šios Sutarties, todėl turime padaryti viską, kad užtikrintume, kad tai būtų naujas, teigiamas Europos etapas.

Vis dėlto, teisėkūra – dar ne viskas. Moterys ir vyrai, kurie užsiima teisėkūra, turi pateisinti mūsų tikslus. Jie turi užtikrinti, kad Europos svarba pasaulyje būtų lygiavertė jos pozicijai, gerovei ir pasisėkimui. Akivaizdu, kad Europoje veikiančių mechanizmą vis dar reikia suderinti.

Taigi, šiuo metu turime vyriausiąją įgaliotinę, kuri taip pat yra Europos Komisijos Pirmininko pavaduotoja, todėl atskaitinga Parlamentui. Šis svarbus asmuo turi skleisti Europos balsą pasaulyje. Vyriausiosios įgaliotinės dalyvavimas ir tikslai turi įkūnyti ES, didžiausios pasaulio ekonomikos pagal BVP, didžiausios pasaulio rinkos ir didžiausios tarptautinės pagalbos teikėjos, dalyvavimą ir tikslus.

Tiesa, Europos balsas, sklindantis nuo Haičio iki Irano, nuo Afganistano iki Jemeno, nuo Kubos iki transatlantinių santykių, kuriuos branginame, kol kas dar nepateisino mūsų vilčių. Mūsų frakcija ragina imtis drastiškų veiksmų siekiant užtikrinti, kad pakeistume savo požiūrį, ir pradžia šį kartą būtų sėkminga. Su šiais lūkesčiais, pone J. M. Barroso, dedame viltis ir į jūsų asmeninį atsidavimą bei vadovavimą.

Be to, viliamės, kad naujasis Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas įkūnys Europos Sąjungos dvasią tarptautinėje arenoje, inicijuos valstybių vadovų ar vyriausybių susitikimus ir jiems pirmininkaus, veiks kaip atskaitos taškas. Turime skirti jam daugiau laiko, tačiau jau dabar pastebiu, kad pirmuosius žingsnius jis žengia reikiama kryptimi.

Iš Europos Sąjungos Tarybos, be abejo, tikiuosi glaudaus bendradarbiavimo lygiomis teisėmis – būtent lygiomis teisėmis – su šiais rūmais. Vis dėlto, SWIFT atvejis byloja apie tai, kokią pažangą dar turime padaryti.

Ir galiausiai, iš Komisijos tikiuosi – žinau, kad Pirmininkas J. M. Barroso taip pat laikosi šio požiūrio – pavyzdinių darbo santykių ir pasitikėjimo grindžiamų santykių. Be to, pamatinis susitarimas, dėl kurio balsuosime per pietus, atspindi šį bendrą abiejų institucijų siekį.

Ponios ir ponai, priartėjome prie kruopštaus Komisijos narių patikrinimo pabaigos, ir norėčiau gerai įvertinti tokį šiuolaikinės demokratijos veiksmą, kurio šiuo metu nevykdo joks kitas parlamentas Europoje.

Nepaisant to, dar turime labai pasistengti, kad pateisintume mūsų uždavinį, t. y. gebėjimą vertinti politikus iš politinės perspektyvos. Privalome dar labiau tobulinti procedūras, kad jos būtų aktualesnės ir labiau atspindėtų Europos politikos sričių turinį.

Ponios ir ponai, gerai žinau, kad šiame pradiniam naujo susitarimo taikymo etape ne viską galima padaryti iš karto. Vis dėlto, turime būti ambicingi. Su šia dvasia pradėdame mūsų diskusijas, po kurių turi būti paskirta naujos sudėties Komisija: Komisija, kuri, vadovaujama J. M. Barroso ir savo sudėtyje turinti patyrusius Komisijos narius, yra gerai pasirengusi spręsti Europos piliečių problemas; Komisija, su kuria mus sieja ir

bendri pagrindiniai politiniai tikslai, ir problemų, su kuriomis susidursime, prognozės ar galimi jų sprendimo būdai; Komisija, kuri atspindi 2009 m. Europos rinkimus, ir kurioje mano frakcija, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, turi didžiausią įtaką; ir, galiausiai, Komisija, kurios pagrindinis prioritetas – pateisinti krizės ištiktų Europos žmonių lūkesčius, Europos žmonių, kurie dažnai kenčia nuo pesimizmo ir kurie susirūpinę savo vadovų gebėjimu ginti ir skatinti Europos modelį pasaulyje.

Būtent todėl PPE frakcija balsuos už šios sudėties Komisijos paskyrimą.

(Plojimai)

Martin Schulz, *S&D frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, J. M. Barroso, ponios ir ponai, klausimų metu Komisija man priminė abatą José Manuelį ir jo 26 novicijus iš Trapistų ordino. Tai ordinas, davęs tylos įžadus. Man atrodė, tarsi abatas būtų pasakęs savo novicijams: „Užuot pasakę ką nors ne taip, geriau nesakykime nieko.“ Tai kenkia kai kuriems į klausymus atėjusiems naujiems nariams. Keista, kad tokie nariai kaip Neelie Kroes, kuri šiaip yra labai iškalinga, staiga prabyla mintinai išmoktomis nuvalkiotomis frazėmis. Kiti tylos įžadų nesilaikė, pvz., Joaquín Almunia, Michel Barnier, naujasis Komisijos narys Maroš Šefčovič ir net K. Georgieva. Vos tik tie įžadai buvo sulaužyti, paaiškėjo, kad tik labai drąsūs išdrįsta pradėti dialogą su Parlamentu, nes taip galima įgyti daugiau pranašumo nei tada, kai leidžiama savimi manipuliuoti.

(Plojimai)

Kartu J. Almunia ir M. Barnier atskleidė, kokius vaidmenis jie ketina atlikti naujos sudėties Komisijoje. Buvo įdomu stebėti, taip pat klausimų metu, kaip buvo paskirstytos pareigos atskiriems Komisijos nariams. Čia tiek daug vienas kitam prieštaraujančių paskyrimų, tiek daug struktūrų, kad beveik neišvengiamai kils ginčų dėl kompetencijos ir prireiks arbitro, kuris galiausiai nuspręs, kuria kryptimi toliau eiti – viso to buvo įdomu klausytis.

Iš pradžių Komisijos nariams sakoma: „Dabar kalbėsiu aš“, o vėliau dar ir priduriama: „kilus ginčams dėl kompetencijos, galutinį sprendimą priimsiu aš“. Tikrai nenoriu Romos imperatoriui daryti meškos paslaugos, tačiau, gerb. J. M. Barroso, atrodo, kad norite veikti remiantis principu „skaldyk ir valdyk“. Toks požiūris – visai netinkamas. Turite suprasti, kad bet kuris asmuo, siekiantis paversti kolegiją prezidentine sistema, prisiima didžiulę atsakomybę, ir, galų gale, turi būti pasiruošęs išgirsti, kad atsakomybė tenka jam ir kad jis privalo atsakyti už visas nesėkmes.

Komisija yra stipri, jeigu veikia kaip kolegialus organas. Ji stipri, jeigu nelaiko savęs technokratinė administracine vadove, o supranta, kad iššūkiams, su kuriais susidūrėme, būtinas tarpvalstybinis Europos atsakas. Klausimas, kurį iškėlėte savo kalbos pradžioje – ar Europos Sąjunga svarbi pasaulyje? – iš tikrųjų įtrauktas į darbotvarkę. Į šį klausimą nebus atsakyta, jei viską spręsite, atsižvelgdami į savo poreikius, užuot veiksmingai organizavę šios kadencijos Komisijos išpareigojimų vykdymą, kad bendradarbiaudama su mumis, Europos Parlamentu, ji galėtų pateikti atsakymus į šiuos klausimus.

Ekonomikos ir finansų krizė, ekologinė krizė ir socialinė krizė, su kuriomis susiduriame šiame žemyne, nebus išspręstos, jeigu nesurasime tarpvalstybinio Europos sprendimo. Čia reikalinga pakartotinė nacionalizacija. Būtent todėl mums reikia stiprios Komisijos, kurią palaikytų didelė Parlamento narių dauguma. Tačiau ji neturi būti pritaikyta José Manuelio Durão Barroso poreikiams, o turi atspindėti platų visų Komisijos narių gebėjimų spektrą.

(Plojimai)

Atsakymą į klausimą, ar Europos Sąjunga svarbi pasaulyje, buvo galima išgirsti Kopenhagoje. Jeigu veiksime fragmentiškai, kaip priimdami aplinkosaugos teisės aktus, ir jeigu Europa sieks pakartotinės nacionalizacijos, užuot laikiusis plataus užmojo Europos Sąjungos principais grindžiamo požiūrio, ir kitose srityse įvyks tas pats, kas įvyko Kopenhagoje, būtent tai, kad sprendimus priima Barack Obama ir Hu Jintao, Europai nedalyvaujant. Visiems, kurie nenori, kad pasaulis nugrimztų į naujos rūšies dvipoliškumą, reikia stiprios Europos, ambicingos Europos. Todėl turime turėti ir efektyviai veikiančią Komisiją, kuri atliktų šį svarbų vaidmenį.

Pone J. M. Barroso, diskusijose dėl tarpinstitucinio susitarimo padarėte dvi nuolaidas, kurios, mano manymu, yra svarbiausios. Mums, socialdemokratams bei socialistams ir demokratams, poveikio vertinimas, ypač socialinio poveikio vertinimas – esminis dalykas. Komisija turi suprasti, ir turiu galvoje visus Komisijos narius atskirai, kad daugelis Europos žmonių nusigręžė nuo Europos idėjos, nes Europos žmonės jaučia, kad ši Komisija domisi vien tik rinka, o ne, pvz., socialine savo piliečių apsauga. Vis daugiau žmonių jaučia, kad

šios Komisijos veiksmus nulemia šalta technokratija, o ne socialinė gerovė. Jei dabar ši tendencija pakeis savo kryptį vykdant socialinio poveikio vertinimą, kurį svarstome, būsime padarę didelę pažangą.

Beje, tą patį pasakyčiau ir apie šiame tarpinstituciniame susitarime numatytas priemones, kurioms pritariame, būtent, kad būsimos Europos Parlamento teisėkūros rezoliucijos per vienerius metus taps Komisijos iniciatyvomis. Tai – taip pat didžiulis žingsnis į priekį mūsų abiejų institucijų bendradarbiavime. Trapistų abatas, kartu su Hermanu van Rompuy, Europos Vadovų Tarybos Pirmininku, atvykusių iš šalies, kuri vadinama „ne valstybe“, atstovaus Europai pasaulyje – J. Dauli, to nepakaks. Būtinai reikės Europos institucijų bendradarbiavimas.

Vis dėlto, negalima viskuo kaltinti J. M. Barroso. Dar yra dvidešimt septynių Europos vyriausybių vadovai, kurie mano, kad Komisija – toliau siekianti jų vyriausybės institucijų ranka. Artimas Europos Parlamento ir Komisijos, jaučiančios savo pareigą dirbti skatinant pažangą Europos socialinės ir aplinkos apsaugos srityse, bendradarbiavimas tampa išėjimu, kurios mums reikia. Todėl Europos Sąjunga svarbi pasaulyje. Jei spręsimė šį klausimą kartu, pone J. M. Barroso, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija, atsižvelgdama į jūsų atsakymą, per pertrauką aptars, ką ji nuspręs daryti. Kai pateiksite savo atsakymą, frakcijoje jį aptarsime, ir aš pristatysiu mūsų sprendimą per antrą posėdžio dalį.

(Plojimai)

Guy Verhofstadt, ALDE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, savo frakcijos vardu norėčiau pasakyti, kad man labai malonu šiandien dalyvauti šiose diskusijose, taip pat pamatyti antrą kartą J. M. Barroso vadovaujamą Komisiją. Manau, kad tai teigiamas dalykas, nes užbaigėme Europos Sąjungai nepalankų laikotarpį. Tai, kad realią valdžią turinti Komisija neveikė šešis mėnesius, ateityje negali pasikartoti, ypač šios ekonomikos ir finansų krizės laikotarpiu, kai reikia spręsti tokius svarbius klausimus kaip klimato kaita, Kopenhagos konferencija, ir pan.

Patikėkite – tai sakau remdamasis savo patirtimi – ateityje negali būti daugiau tokių laikotarpių, kai Komisija negalės iš tikrųjų vadovauti, ypač kai tokie laikotarpiai trunka net šešis mėnesius. Tikiuosi, kad ši Komisija kuo greičiau imsis darbo, kai tik pasibaigs mūsų balsavimas.

Mūsų frakcija, pone J. M. Barroso, tikisi iš jūsų trijų dalykų. Pirmiausia, ši nauja Komisija turi būti varomoji Europos Sąjungos jėga; manome, kad pastaruosius penkerius metus to nebuvo. Šį kartą norime, kad Komisija paliktų praėjusius penkerius metus už nugaros ir taptų tikra intensyvesnės Europos Sąjungos integracijos varomąja jėga. Tiesą sakant, pastarųjų kelių savaitių ir mėnesių įvykiai parodė, kad Europos pozicija daugiapoliame pasaulyje problemiška dėl to, kad nėra bendro požiūrio, ir kad Europos integracija per silpna – kalbu apie Kopenhagą ir nepakankamą koordinaciją Haičio atveju. Todėl reikalaujame tokios Komisijos, kuri, priešingai nei ta, kurią turėjome pastaruosius penkerius metus, ne visuomet siektų skubaus kompromiso su Taryba, prieš ateidama jį pristatyti mums ir mėgindama priversti jam pritarti.

Iš Komisijos tikimės, kad ji teiks plataus užmojo projektus Tarybai – net jei iš anksto žinome, kad ji nesulauks šimtaprocentinės paramos – o vėliau kreipsis į Europos Parlamentą, kaip į įtakingą savo pagalbininką, siekdama įtikinti Tarybą.

(Plojimai)

Antras dalykas, kurio tikimės iš Komisijos – pakartosiu tai, ką pasakė M. Schulz, bet, manau, kad tai svarbu – tai, kad ji dirbs kaip kolegija. Stiprus Komisijos pirmininkas – labai naudingas, tačiau kolegija, t. y. Komisija, kuri būtų stipri ir glaudi – būtinas ir dar svarbesnis dalykas. Todėl iš tiesų tikimės, kad naujos sudėties Komisija bus kaip tik tokia, nes pirmą kartą – ir tai jūs, pone J. M. Barroso, pats pripažinote – šią Komisiją sudaro trys pagrindinės frakcijos, esančios šiuose rėmuose. Džiaugiuosi, kad aštuoniems Komisijos nariams liberalams patikėti kai kurie labai svarbūs portfeliai. Dabar š Komisija privalo veikti kaip šių trijų judėjimų ir šių trijų frakcijų koalicija ir pasistengti pasiekti kompromisus, kuriems pritartų visa Komisija ir kolegija.

Ir galiausiai, trečiuoju šios Komisijos prioritetu, mano nuomone, turėtų būti, be abejo, ekonomikos krizės įveika. Manau, būtinai reikia kuo greičiau pateikti Parlamentui ir Tarybai patikimą 2020 m. Europos strategiją. Tai – svarbiausia užduotis. Būkite ambicingas šiuo klausimu, pone J. M. Barroso. Neklausykite, ką kalba valstybių narių atstovai; verčiau klausykite Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos, nes šiuo klausimu ji turi keletą gerų idėjų. Apsiginkluokite plataus užmojo projektais. Negalvokite, kad pakanka truputį koordinuoti nacionalines ekonomikos strategijas. Rytojaus pasaulyje, daugiapoliame pasaulyje, mums reikia daug daugiau. Europos Sąjungai reikalingas socialinis ekonominis valdymas. Nepakanka turėti piniginių pagrindą – euro zoną; euro zonoje ir Europos Sąjungoje būtinas ekonominis ir socialinis pagrindas. Būtent tokios strategijos iš jūsų tikimės, nes ji nulems Europos ir mūsų piliečių ateitį.

(Plojimai)

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE frakcijos vardu.* – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pripažinsiu, kad tai – neįtikėtina. Turime tikrų veidmainių koaliciją. Artėja šv. Valentino diena, o J. M. Barroso visi sako: „Aš jus myliu, bet ir nemyliau. Aš jums netikiu, bet vis tiek už jus balsuosiu“. Taigi, tai iš tiesų...

Taip, M. Schulzai, gerai pasakėte: „pagalvosime apie tai“, nors visi ir taip žinome, kad balsuosite už šią Komisiją. Tai – iš tiesų puiki politinė strategija!

(Plojimai)

Štai ką jums pasakysiu... Nesuprantu, kodėl jūs nervinatės, M. Schulzai! Jūs – dar ne šio Parlamento Pirmininkas! Nusiraminkite, mano kolega, nusiraminkite!

Dėl manęs – ir M. Schulzui turėtų būti 30 sekundžių sutrumpintas kalbai skirtas laikas – norėčiau pasakyti keletą labai paprastų dalykų. Turime kelias dideles frakcijas, kurios palaiko J. M. Barroso vadovaujamą Komisiją. Tačiau jie negali sutelkti ryžto ir paaiškinti, kodėl jie remia Komisiją.

Negali! Kodėl? Nes jie šios Komisijos nepalaiko. Bent jau G. Verhofstadt aiškiai pasakė: „aš palaikau liberalus“, kitas palaiko PPE, o dar kitas palaiko socialistus...

(G. Verhofstadt pasakė ne į mikrofoną: „o jūs palaikote žaliuosius“)

Aš? Ne, žaliųjų nėra. Kita vertus, taip... kaip žinote, G. Verhofstadtai, tik mūsų frakcija buvo kritiška, net tada, kai Komisijoje buvo ir vienas žaliųjų atstovas. Mes politiką vykdome kitaip. Turime žinoti, ar ši Komisija turės viziją, siekį ir ryžtą.

Tai, kas pasakyta, tiesa. Dauguma kandidatų į Komisijos narius – nesakau, kad visi – neturi ryžto, vizijos ar siekių. Vis dėlto, kai svarstoma Komisija kaip visuma, visų minusų suma yra pliusas. Tai – nauja J. M. Barroso vadovaujamos Komisijos matematikos formulė.

Ne, taip nieko gero nepasieksime. Todėl, pone J. M. Barroso, man patiko, kai skaitėte Sutarties tekstą: iniciatyvos, kokios iniciatyvos? Kokių iniciatyvų Komisija ėmėsi, kad įveiktų krizę Graikijoje? Kur dingio solidarumas? Kur jis? Ar jo yra Ispanijoje? Šio solidarumo nei matyti, nei girdėti.

Norėčiau duoti vieną patarimą. Viena iš Graikijos problemų – gynybos biudžetas. 4,3 proc. Graikijos BVP skiriama gynybai. Kur slypi problema? Problema – Kipras; jo santykiai su Turkija. Kur dingio Komisijos iniciatyva, kai reikėjo spręsti Kipro klausimą, kad Graikija galų gale atsikratytų šio kvailio, bukaprotiško konflikto dėl BVP, kurį mes, Europos žmonės, turime spręsti? Komisijos iniciatyva: jos nėra!

Tokia pati padėtis ir Haičio klausimu. Baroniene C. Ashton, žinau, kad jūs – ne gaisrininkė, ne pribuvėja ar pan. Vis dėlto norėčiau, kad pateiktumėte idėjų; norėčiau, kad kažką gintumėte. Mums visada kartoja: „tai svarbu, privalome koordinuoti, rengiamės koordinuoti...“. Nežinome, kodėl svarbu, nežinome hierarchinės tvarkos, bet žinome, kad jums viskas yra svarbu. Taip jokios pažangos nepasieksime.

Todėl, manau, susidūrėme su problema. Susidūrėme su esmine problema: Parlamentas galų gale turi atskleisti ir parodyti, kokie jo santykiai su Komisija. Be abejo, ir toliau dirbsime su Komisija. Be abejo, dirbsime su Komisijos nariais. Be abejo – tai žinau – Parlamente bus dauguma.

Tačiau norėčiau, kad bent kartą baigtume kartoti visas tas nuvalkiotas pastabas ir frazes, visus tuos bereikšmius pareiškimus. Norime politiškos Europos. Kiekvieną kartą, kai atsiranda galimybė turėti politišką Europą, mes ją prarandame! Kai Kopenhagoje Europa turėjo padaryti pažangą, mes viską sužlugdėme!

Man patiktų, jeigu kada nors J. M. Barroso ir Komisijos nariai – buvę ir būsimi – pasakytų mums, kodėl jie sužlugdė šį reikalą, kodėl Europa nebuvo politiška ir kodėl Europa nebuvo globali veikėja. G. Verheugen palieka Komisiją. Jis buvo antras asmuo Komisijoje, ir dabar jis Vokietijai ir visiems kitiems, kurie tik klausio, kartoja, kad Europa nebuvo globali partnerė, kad Europa neatliko savo vaidmens. Tačiau nutyli, kodėl jis neatliko savo vaidmens.

Visada kaltas būna kažkas kitas, ir norėčiau, kad nors kartą šioje Komisijoje, šiose diskusijose daugiau neišgirstume beprasmių pastabų, kokių išsakė, pvz., M. Schulz, G. Verhofstadt ir J. Daul: „geriausia būtų nepritarti šiai Komisijai, kad galų gale visi drauge stotume į kovą su tuo, kas iš tiesų vyksta šiame pasaulyje“.

Iš tiesų šiame pasaulyje vyksta tai, kad Europa neįstengia įveikti ekonomikos, ekologinės ir finansų krizės. Mums jau visko pakanka. Čia daug tokių, kurie nebenori būti apgaudinėjami ir daugiau nepakęs raminančių

žodžių – šie žodžiai ne kartą mus apgavo: „mes prieš, mes prieš“, o galų gale susilaiko. „Mes prieš, mes prieš, bet balsuosime už“. Tai nedaro garbės šiam Parlamentui. Pabuskime, nes Europai to reikia!

(Plojimai)

Jan Zahradil, *ECR frakcijos vardu*. – (CS) Ponios ir ponai, pirmininke J. M. Barroso, mūsų frakcija, ECR frakcija, kartu su Liberalų ir Liaudies partija jus palaikė, kitaip čia nesėdėtumėte. Mes jus palaikėme, nors kiti ėjo prieš jus. Mes jus palaikėme dėl daugiametės reformatoriaus reputacijos. Būtume patenkinti, jeigu per šią kadenciją visapusiškai pateisintumėte šią reputaciją.

Prisimenu, kaip 2005 m. pateikėte įdomią idėją, kad reikia supaprastinti Europos teisės aktus ir prasibrauti pro neižengiamą Bendrijos teisės aktų tankumyną. Norėčiau, kad grįžtumėte prie šios idėjos, nes ji buvo gera. Gyvename Lisabonos sutarties laikotarpiu, gyvename tokiu laikotarpiu, kai bus dar lengviau priimti naujus teisės aktus, todėl norėčiau jūsų paprašyti: neleiskite, kad Europos ekonomiką uždusintų nepateisinto ir nepagrįsto reguliavimo padariniai, neleiskite laimėti madingoms ir politiškai korektiškoms temoms, kurios gali tapti pretekstu tolesnei Europos Sąjungos centralizacijai, reguliavimui ir biurokratijai.

Jeigu pasirinksite šį kelią, galite mumis pasitikėti. Jei pasirinksite reformos kelią, jei įrodysite, kad esate tikras reformatorius, galite tikėtis mūsų palaikymo ir bendradarbiavimo. Tačiau jeigu liksite sename kelyje, jeigu žengsite lygiu ir pramintu taku, pasilieka teisę nesutikti su jumis ir net jums prieštarauti. Norėčiau tikėti, kad nuspręsite žengti pirmuoju, o ne antruoju keliu ir kad galėsime kur kas glaudžiau bendradarbiauti, stovėdami tose pačiose, o ne priešingose užtvartų pusėse. Linkiu jums daug sėkmės.

Lothar Bisky, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, J. M. Barroso, 2009 m. rugsėjo mėn. teko pastebėti, kad savo politikos gairėmis tęsėte nepavykusią Komisijos politiką. Neoliberaliosiose gairėse nei atsiskleidžia kokia nors strategija dėl didesnio socialinio teisingumo, nei numatoma geresnė Europos apsauga nuo krizių. Jose nenumatytas joks darbo pagrindas, kad būtų sėkmingai kovojama su skurdu ir socialine atskirtimi Europoje. Dabar pristatote mums savo Komisijos narių kolegiją, kuri geriausiai atitinka jūsų programą. Nesitikėkite plojimų iš mūsų frakcijos pusės.

Per šią naują kadenciją Europos Parlamentas jau įrodė, kad priimdamas sprendimus jis rimtai žiūri į demokratinį valdymą ir dalyvavimą, ir labai tuo džiaugiuosi. Kalbu apie naują pamatinį Parlamento ir Komisijos susitarimą ir vieno Komisijos nario kandidatūros atmetimą ir tikiuosi, kad rytoj Parlamentas vėl sąžiningai apsvarstys susitarimą dėl SWIFT.

Skaidrumas ir sąžiningumas – tai būtini dalykai institucijų susitarimuose. Tik tokiu atveju galime pradėti kalbėti apie politiką. Kalbu apie Europos ir viso pasaulio žmones, apie gerą darbą ir apie didesnes teises į geresnį išsilavinimą ir didesnę atlyginimą, apie jų teisę į taikų vystymąsi ir sveiką aplinką. Todėl, pone J. M. Barroso, mano frakcija nepritaris nei jūsų gairėms, nei pasiūlymams dėl personalo narių. Pasiruoškite mūsų griežtam, bet teisingam nuomonių keitimui su jumis ir jūsų kolegija.

Nigel Farage, *EFD frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, prieš mus susirinko nauja Europos vyriausybė, kuriai Lisabonos sutartimi suteikti labai dideli įgaliojimai, ne tik kaip užsienio reikalų ministerijai ar ambasadai, ne tik įgaliojimai pasirašyti sutartis, tačiau, pasinaudojus specialiaisiais įgaliojimais, netgi perimti valstybių valdymą tiesiogine to žodžio prasme. Nepaisant to, ši rytą iš didžiausių Europos Parlamento frakcijų lyderių lūpų išgirdome reikalavimą, kad turėtumėte prisiimti dar daugiau galių ir tai padaryti kuo greičiau.

Vertėtų prisiminti, kad ši Sutartis, kuriai šiai Komisijai suteikti tokie įgaliojimai, Europos Sąjungoje visiškai neturi demokratinio teisėtumo. Jūs ignoravote referendumus, juos visiškai atmetėte ir privertėte vargšę Airiją balsuoti antrą kartą.

Esu priblokštas, kad bendras šios Komisijos vardiklis yra tas, kad didžioji dauguma jos narių – buvę komunistai arba labai glaudžiai su komunizmu susiję asmenys. Pats J. M. Barroso buvo maoistas. Siim Kallas, ne tik studentas aktyvistas, buvo netgi Aukščiausiosios Tarybos narys – ten buvo susirinkę geriausi komunistai. Baronienė C. Ashton vadovavo CND organizacijai ir iki šiol atsisako prisipažinti, ar paėmė pinigų iš Didžiosios Britanijos Komunistų partijos.

Dar galėčiau testuoti, bet pernelyg ilgai čia užsibūsimė. Šioje Komisijoje yra mažiausiai dešimt komunistų, – jausmas toks, tarsi būtume sugrįžę į senus gerus laikus. Komunistai tikriausiai jaučia tam tikrą nostalgiją praeičiai. Tais laikais, prieš 60 metų, ant Europos nusileido geležinė uždanga; šiandien turime geležinį Europos Komisijos kumštį. 121 straipsnis – taiklus pavyzdys, kaip ir veiksmingas Graikijos pavertimas protektoratu.

Vargšė Graikija, įkalinta ekonominiame euro kalėjime! Vargšė Graikija, įkalinta šiuolaikiniame tautų kalėjime, iš kurio, panašu, nėra jokio išėjimo! Pone J. M. Barroso, Graikijai reikia devalvacijos, o ne sadistinio monetarizmo. Kas žino, kokio poveikio tai jai turės.

1968 m. turėjome Brežnevo riboto suvereniteto doktriną. Šiandien turime „bendras vertybes“. Turime „dar glaudesnę Europos Sąjungą“ ir „suvienytą suverenitetą“ – tai jūsų žodžiai. Be abejo, bus ne vien tik Graikija, tas pats nutiks ir Ispanijai, Portugalijai ir Airijai. 121 straipsnis bus pritaikytas joms visoms.

Pone J. M. Barroso, minėjote, kad laikysitės savo kurso, o tai reiškia, kad milijonai žmonių Europoje bus priversti išgyventi kankynę, kol jūs stengsitės įgyvendinti šį pragaištingą euro projektą. Jis sužlugs; tuo galima net neabejoti, nes taip nutiko Didžiojoje Britanijoje 1992 m. per valiutos kurso keitimo mechanizmą. Galite juoktis, galite šypsotis. Bet šis projektas nepavyks. Jis negali pavykti. Jis sužlugs, ir kiek tai liečia Europos žmones, kuo greičiau sužlugs, tuo geriau.

Mums reikia demokratiškesnių šios problemos sprendimų. Jei ir toliau bruksite savo ekstremalų euro nacionalizmą, sukelsite smurto bangą. Privalome balsuoti prieš šią Komisiją. Privalome patikėti Europos ateitį kiekvienos valstybės narės žmonėms, rengiant laisvus ir nešališkus referendumus.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Europos Komisija – Europos Sąjungos politiką apibrėžiantis ir sprendimus priimančias organas. Reikalavimai Komisijos nariams turėtų būti tokie: remiantis karjeros pasiekimais ir pasirengimu teisingai parinktas asmuo tinkamose pareigose. Tačiau Komisijos narių iškėlimo kandidatais ir išrinkimo būdas rodo, kad šis teigiamas rezultatas gali būti pasiektas tik atsitiktinai. Šalių vyriausybės rekomenduoja asmenis ne konkrečiai užduočiai, o tarnybai. Visi iškelti kandidatai tampa – jeigu neatsisako – ES Komisijos nariais. Komisijos Pirmininkas stengiasi surasti kiekvienam svarstomam asmeniui užduotį, ir čia viskas apsisverčia. Tai reiškia ieškoti paltos, kuris atitiktų sąlygas. Be to, norėčiau paminėti štai ką: po klausimų specializuotuose komitetuose nevyksta balsavimas, vietoj to nedidelė grupė asmenų rašo laiškus apie klausymus. Visada postringaujate apie demokratiją, bet vis tiek bijote tiesioginių rinkimų. Kad ir kas tai būtų – ES konstitucija, referendumas ar komiteto susirinkimas dėl potencialaus kandidato. Per klausymus kandidatai į Komisijos narius vargu ar pasakė ką nors konkrečiau. Jie nenori išsipareigoti, nenori prisiekti atsakomybės. Tačiau vis dėlto tapo aišku, kad jie nenori nutraukti santykių su buvusia Komisija, o siekia centralizuotos Europos; jie nepasimokė iš finansų krizės ir toliau ketina laikytis liberaliosios ekonomikos politikos. Todėl daugelis iš mūsų nebalsuos už šią Komisiją, bet dėl to mes netampame priešiški europiečiams. Mes tiesiog darome tai, ko iš mūsų tikisi mūsų rinkėjai – milijonai Europos piliečių.

József Szájer (PPE). – (HU) Pone pirmininke, J. M. Barroso, daugeliu Europos kalbų mintis, kad kažkas funkcionuoja – gali funkcionuoti – ir kad kažkas veikia, išreiškiama labai panašiai. Šiuo metu Europos Sąjungoje galime pasakyti: „grįžkime prie darbo, Europa“; grįžkime, dirbkime, funkcionuokime. Šių veiksmų pagrindas garantuojamas nauja Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo, Lisabonos sutartimi, jį garantuoja neseniai išrinktas Parlamentas ir nauja formuojama Komisija.

Metas palikti praeityje institucinių ginčų ir pagrindinių institucinių taisyklių nustatymo dienas ir iš tikrųjų skirti dėmesį ir susitelkti ties Europos piliečių rūpesčiais ir jiems opiais klausimais. Tai – svarbiausias dalykas, nes turime atgauti šių žmonių palaikymą, kurio netekome savo kelyje. Ponios ir ponai, gerbiami Parlamento nariai, šiuo atžvilgiu visi turime darbo. Pastarųjų savaitių ir mėnesių darbas ne visada buvo garbingas. Pvz., šis Parlamentas nesuteikė vienam kandidatui į Komisijos narius tinkamos progos būti išklausytam. Todėl vertinkime Komisiją, vertinkime Tarybą, dirbkime su ja, bet kartais atsigręžkime ir į save. Glaudus šių institucijų bendradarbiavimas – būtinas, kad pasiektume rezultatų.

Komisijos Pirmininke, ponios ir ponai, savo frakcijos vardu norėčiau palinkėti jums didelės sėkmės, nes jums linkėdami daug sėkmės, linkime jos ne keliems asmenims, o visiems Europos piliečiams. Tegul Europa galų gale tampa Europos žmonių akyse tikru darbo vietų kūrimo, klestėjimo, plėtos, aktyvaus dalyvavimo pasaulyje ir teisingumo pavyzdžiu, o šiuo metu, atsižvelgiant į naują konstituciją, Lisabonos sutartį, tegul Europa auga ir tampa pačia savimi.

Ponios ir ponai, jeigu neveikia mano kompiuteris, paspaudžiu pakartotinio paleidimo mygtuką. Dabar šiame kompiuteryje turime ir naują programinę įrangą, kuri vadinasi Lisabonos sutartimi. Ponios ir ponai, paspauskime šį pakartotinio paleidimo mygtuką.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pone pirmininke, J. M. Barroso, be abejo, jūsų vadovaujama Komisija turi ir stiprių, ir silpnų pusių. Norėčiau pakalbėti apie stipriąsias puses.

Turime tokią užsienio politikos komandą, kurią būtų sunku rasti kur nors kitur, tiek užsienio politikos, tiek plėtros politikos atžvilgiu. J. Szájerai, negalite paneigti, kad dabar turime geresnę komandą nei pirminių klausymų metu, kai kalbėjo pirmasis kandidatas iš Bulgarijos. Taip pat tvirtai tikiu, kad baronienė C. Ashton puikiai koordinuos šią komandą.

Nuolat iškeliamas vieno telefono numerio, kurio tariamai reikalavo Henry Kissinger, klausimas. Galbūt neturime to vieno telefono numerio, bet jeigu palygintume su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis – tarkim klimato kaitos atžvilgiu – kam turėtume skambinti? Prezidentui B. Obamai ar Senatui, kurie kol kas atsisakė ieškoti sprendimo? Su kuo turėtume susisiekti dėl nusiginklavimo: su prezidentu B. Obama, kuris palaiko nusiginklavimą, ar Senatu, kuris nepriėmė jokių sprendimų? Nemanykime, kad esame blogesni, negu esame iš tikrųjų! Dabar turime galimybę padaryti gerą išpūdį.

(Plojimai)

Dėl ekonomikos politikos, reikia pabrėžti, kad turime stiprią komandą. Tikiuosi ir manau, kad tie mūsų kolegos Komisijos nariai, kurie neatrodė tokie stiprūs klausymų metu, įgaus tos stiprybės laikui bėgant. Kalbant apie socialinę politiką, turime Komisijos narį, kuris labai rimtai žiūri į šiuos klausimus, ir Komisijos Pirmininką, kuris mums taip pat žadėjo teikti prioritetą socialiniams reikalams ir socialinei politikai. Pasikliaujame juo. Ne tik pasikliaujame, bet ir reikalaujame, kad taip iš tikrųjų būtų.

Kartu radome sprendimų daugelyje pamatinio susitarimo sričių. Kartais nesutarėme, bet kartu dirbome gerai. Tai labai geras susitarimas, jeigu rimtai jį vertinsime, jūs – Komisijoje, mes – Europos Parlamente. Jei mums pavyks pasiekti, kad Taryba griežtai laikytųsi skaidrumo principų, numatytų susitarime, iš tiesų pasieksime nuostabių rezultatų.

Lisabonos sutartis ir pamatinis susitarimas užtikrina, kad nuo pat teisėkūros proceso pradžios iki pat jo pabaigos, teisės aktų įgyvendinimo, turėtume tokį skaidrumo lygį, kurio galbūt nėra daugelyje nacionalinių parlamentų. Todėl raginu Komisiją ir Tarybą rimtai į tai žiūrėti.

SWIFT atveju Komisija ir Taryba nepakankamai rimtai vertino skaidrumą. Šiuo metu turime Komisijos narį, kuris anksčiau buvo atsakingas už Tarybą. Tai praktika, kurios šiame Parlamente negalime ilgiau toleruoti. Šios painiavos priežastis ne ta, jog Parlamentas yra atkaklus, o ta, kad net pereinamuoju laikotarpiu, kai jau buvo aišku, kad šis Parlamentas dar turi ką pasakyti, Taryba ir Komisija – ypač Taryba – nesuprato, kad reikia įtraukti į procesą ir Parlamentą. Tai svarbiausias taškas. J. M. Barroso, dėl teisėkūros rezoliucijų ir Komisijos įsipareigojimo imtis tam tikrų veiksmų – arba siūlant savo teisės aktų projektus, arba aiškiai išdėstant, kodėl ji neketina imtis jokių veiksmų – padarėme nemažą pažangą. Neapsimeskime, kad Parlamento iniciatyvos teisė visada buvo tokia reikšminga nacionaliniuose parlamentuose. Iš esmės juos valdo vyriausybės, ir ką vyriausybės pasiūlo, tas dažniausiai būna įgyvendinama parlamentuose. Čia yra kitaip. Komisijos pasiūlymai mums dar nėra teisės aktai. Mes dirbame su tais pasiūlymais, kad į juos įtrauktume ir mūsų idėjas.

Pasinaudokime šia galimybe kartu su nauja Komisija, nauja Sutartimi ir nauju pamatiniu susitarimu. Dirbdami su Komisija, pasitikėkime savimi kaip Parlamentu.

Pirmininkas. – Pirmą kartą šiose diskusijose kalbės moteris. Gaila, kad taip ilgai teko laukti.

Diana Wallis (ALDE). – Pone pirmininke, tikiuosi, kad buvo verta laukti. Norėčiau sutelkti dėmesį į rezoliuciją dėl pamatinio susitarimo, nes buvau Parlamento derybinės komandos narė.

Pirmininke J. M. Barroso, dalyvavome – manau, su tuo sutiksite – keliose labai įdomiose diskusijose dėl žodžių reikšmės, ypač mano gimtąja kalba, bet mūsų susitikimų pradžioje kalbėjote apie visišką įsipareigojimą Europos Sąjungos „parlamentinei dimensijai“, ir manau, kad ištarėte šią frazę visiškai nuoširdžiai ir būdamas tikras savimi, vis dėlto šios frazės niekada neaptarėme. Po Lisabonos sutarties ir naujojo pamatinio susitarimo šis Parlamentas tapo kur kas daugiau nei vien „dimensija“ – jis tapo realybe, tikra jėga, tikru savo vardu vertu Parlamentu.

Tarkime, pirmąją parlamentinę asamblėją galbūt ir galima būtų pavadinti „dimensija“, bet tik ne šį Parlamentą. Dabar šis Parlamentas – visokeriopas teisėkūros partneris, kuris pagal rezoliuciją turi būti toks pat lygiateisis, visa apimantis ir informuotas kaip Taryba, jo negalima apeiti neprivalomais teisės aktais ar kitomis priemonėmis, nors ir pelnytai. Tai Parlamentas, visiškai galintis ir turintis teisę reikalausti, kad jūsų vadovaujama Komisija, kaip vykdomoji institucija, jam atsiskaitytų. Tikimės, kad ne tik jūs, J. M. Barroso, bet ir visi jūsų kolegos Komisijos nariai dalyvaus šiuose rūmuose vykstančioje klausimų valandoje.

Šis Parlamentas primygtinai reikalaus savo priežiūros teisės dėl vėlesnių jūsų komandos pakeitimų; šis Parlamentas pasirengęs tinkamai atlikti savo vaidmenį kaip vienintelis daugiašalis, tiesiogiai renkamas Parlamentas tarptautiniuose santykiuose. Tačiau visų svarbiausia, šio naujo tvirto Parlamento, kuriame yra europietiška dauguma, nariai pageidauja, kad jūs vadovautumėte, o mes būtume visada pasiruošę jūsų partneriai ir rėmėjai. Tačiau, prašyčiau, nesakykite, kad esame vien tik „dimensija“; mes – tikras, realus Parlamentas.

Jill Evans (Verts/ALE). – Pone pirmininke, Žaliųjų / EFA frakcijos pasiūlymas dėl rezoliucijos reikalauja naujo politinio požiūrio valstybių ir Europos lygmeniu bei naujų idėjų ir ryžtingų veiksmų. Negalime įveikti ekonomikos, socialinės ir klimato krizių, kurias sukėlėme, taikydami tas pačias politikos kryptis ir mąstyseną; negalime sukurti demokratiškesnės ir veiksmingesnės Europos, jeigu to nepadarysime dabartinėmis ir besikeičiančiomis politinėmis aplinkybėmis.

Šiandien Vello nacionalinė asamblėja pradeda referendumo procesą dėl didesnės teisėkūros galios. Katalonijoje, Škotijoje, Flandrijoje ir kitur prasidėjo pokyčiai. Rytoj diskutuosime dėl ES plėtros, įtraukiant šiuo metu už jos ribų esančias valstybes, bet mes dar net nepradėjome imtis vidaus plėtros, proceso, pagal kurį valstybės, esančios ES, taptų nepriklausomos. Nepaisant aplink mus vykstančių pokyčių, į šiuos klausimus nebuvo atsakyta per diskusijas dėl naujos Komisijos išrinkimo. Norėčiau dar kartą paprašyti Pirmininko J. M. Barroso spręsti šiuos klausimus.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Pone J. M. Barroso, prieš penkis mėnesius balsavau už tai, kad jums būtų patikėtas uždavinys suformuoti Europos Komisiją, nes maniau, kad esate geriausias iš visų svarstomų kandidatų. Nesigailiu taip balsavęs, tačiau šiandien, kai svarstome Komisijos narių kolegiją, kurią mums pristatėte, negaliu nusišypsoti. Po kandidatų į Komisijos narius klausimų galiu pasakyti, kad tarp šių narių yra daug puikią kvalifikaciją turinčių asmenų, tačiau yra ir tokių asmenų, kurie neturi visiškai jokios patirties ir per klausymus pasirodė siaubingai.

Suprantu, kad rinkdami Komisijos narius neturėjote didelės pasirinkimo laisvės. Taip pat visiškai palaikau nacionalinių vyriausybių teisę iškelti savo kandidatus, tačiau, nepaisant to, nematau, jog pasiūlyta Komisijos sudėtis yra optimali. Savo kalboje pateikėte klausimą, ar Europos Sąjunga yra svarbi pasaulyje. Geriausias atsakymas – neseniai priimtas sprendimas atšaukti Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų aukščiausiojo lygio susitikimą. Ar iš tiesų manote, kad tokia kolegijos sudėtis leis Europos Sąjungai sustiprinti savo poziciją?

Ir galiausiai norėčiau pareikšti nusivylimą tuo, kad klausimų metu nesulaukėme pakankamai atsakymų į klausimus dėl energetinio saugumo.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Pone pirmininke, norėčiau pradėti palinkėdamas J. M. Barroso sėkmės, nes Komisijos Pirmininkui iš tikrųjų pavyko suburti Komisiją, kuri atspindi jo politinį projektą dėl ES. Vis dėlto savo frakcijoje visiškai nesutinkame su šiuo politiniu projektu. Pateiksiu pavyzdį. Daugelio šalių darbuotojai suprato, kad ES vis labiau mažėja darbo užmokestis ir blogėja darbo sąlygos, dėl kurių jie kovoja. Ne vieną kartą klausėme Komisijos Pirmininko, ką jis konkrečiai ketina daryti, kad būtų užtikrinta, kad darbuotojams migrantams nebūtų mažai mokama, kad jie nebūtų diskriminuojami ir kad nebūtų išnaudojami kaip pigi darbo jėga. Problema ta, kad negavome jokio konkretaus atsakymo, klausimų metu jokio konkretaus atsakymo taip pat neišgirdome. Todėl darau išvadą, kad ši Komisija pritaria socialiniam dempingui. Tai Komisija, kuriai vidaus rinka daug svarbesnė negu paprastų darbininkų interesų gynimas. Vis dėlto turime šiek tiek vilties, nes per susitikimą su mūsų frakcija J. M. Barroso labai stengėsi pabrėžti, kad jis remia lygią lygybę. Tačiau vien žodžių nepakanka. Kai 2004 m. buvo paskirta pirmoji J. M. Barroso vadovaujama Komisija, joje buvo devynios moterys iš dvidešimt penkių narių. Dabar Komisijoje, kurią J. M. Barroso pristatė mums tvirtinti, tėra tik aštuonios moterys iš dvidešimt septynių narių. Taigi, šiuo atžvilgiu reikalai pablogėjo. Galime tik daryti išvadą, kad ir šioje srityje J. M. Barroso tik kalba, o veiksmų nesiima. Tai nėra gerai.

Timo Soini (EFD). – (FI) Pone pirmininke, Suomijoje minimas Žiemos karas. Prieš septyniasdešimt metų komunistinė Sovietų Sąjunga užpuolė mažytę Suomiją. Mes gynėme savo nepriklausomybę ir savo apsisprendimo teisę.

Tai tęsėsi ir per Antrąjį pasaulinį karą, kuris buvo baisus išbandymas visai Europai. Po karo turėjome stiprų nepriklausomybės troškimą ir stiprų troškimą patiems spręsti savo reikalus. Helsinkis, Maskva ir Londonas buvo vienintelės neokupuotos sostinės per Antrąjį pasaulinį karą. Todėl norėčiau, kad kiekviena tauta galėtų laisvai priimti sprendimus dėl savo reikalų.

Dėl Komisijos, be abejo, turite gerų ketinimų. Be to, Komisijoje yra gerų žmonių, įskaitant suomi Olli Rehną, kuris yra doras, tvirtos valios žmogus. Vis dėlto, kur Europos tautų atstovai – suomia, vokiečiai, britai, danai – galėjo balsuoti ir išrinkti šiuos Komisijos narius? Niekur. Kaip galėtų juos atleisti? Jų atleisti negalima. ES – biurokratija, o ne demokratija.

Palaikau nepriklausomų valstybių bendradarbiavimą. Esu suomis, esu europietis, myliu mūsų žemyną, tačiau tai nereiškia, kad palaikau Europos Sąjungą. Kiekvienas iš mūsų gavome balsų; aš Suomijoje gavau 130 tūkst. balsų. Kiek balsų gavo Komisijos nariai ir kas už juos balsavo? Čia jie tegali gauti 300 balsų, tai ir viskas.

Kas glūdi demokratijos širdyje? Nacionalinis suverenitetas. Tai reiškia, kad tik tie žmonės, kurie sudaro savo pačių tautą, nepriklausomą nuo kitų, turi amžiną ir neribojamą teisę visada spręsti savo pačių reikalus. Tai pagrindinis principas.

(Plojimai)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pone pirmininke, priartėjome prie procedūros, po kurios bus paskirti Komisijos nariai, pabaigos. Per šią procedūrą surengti klausymai buvo visiškai niekuo neišsiskiriantys. Kandidatai į Komisijos narius atėjo mums pasakyti, kad jie labai prisirišę prie Europos Sąjungos, kad labai stengsis išsiaiškinti problemas, su kuriomis dar nėra susipažinę, ir kad dirbs drauge su Parlamentu.

Tai nei labai svarbu, nei įdomu. Tam, kad Parlamentas įrodytų savo nepriklausomumą, reikėjo atpirkimo ožio, aukos. Ir ta auka tapo R. R. Jeleva, prieš kurią, galėčiau pridurti, galų gale, buvo pateikta iš esmės nedaug kaltinimų. Jei klausimas susijęs su interesų konfliktu, tai kai kurių Komisijos narių, kurių pavardžių neminėsiu – už konkurenciją atsakingo Komisijos nario, už žemės ūkį atsakingo Komisijos nario, už tarptautinę prekybą atsakingo Komisijos nario – praeitis, be abejonės, kėlė daug didesnį nerimą, tačiau šiems rūmams jie vis dėlto nesukėlė daug problemų.

Iš tikrųjų, J. M. Barroso, man jūsų šiek tiek gaila, nes tapote šios Lisabonos – Lisabonos, kuri yra jūsų valstybės sostinė ir nuostabus miestas, vertas kur kas daugiau nei to, kad jos vardu būtų pavadintas toks dokumentas – sutarties sistemos dalimi. Turėsite reikalų su daugeliu žmonių. Nuo šiol, išgaliojus pamatiniam susitarimui, turėsite Parlamento Pirmininką ir Pirmininkų sueigą, į kurią neįtraukti nepriklausomi Parlamento nariai, tuo šurkščiai pažeidžiant Darbo tvarkos taisyklių nuostatas. Turėsite naują – ir nuolatinę – Europos Sąjungos Pirmininką, kurio paskyrimas vis dėlto nereiškia, kad nebebus rotacijos tvarka skiriamų pirmininkų. Turėsite baronienę C. Ashton, Europos Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai, kuri jaunystėje buvo įsitikinusi pacifistė, jeigu tai buvo susiję su tikra sovietų grėsme, tačiau kuri, be abejonės, bus ypač karingai nusistačiusi Irano atžvilgiu.

Tai bus sudėtinga politika. Rūmuose kilo juokas, kai kažkas priminė marksistinę kai kurių narių praeitį. Iš tikrųjų, esate internacionalistai, tačiau jokių būdu ne proletarai. Tapote visiškai abejingi Europos darbuotojų likimui.

(Kalbėtojas sutiko atsakyti į klausimą, užduotą pakėlus mėlynąją kortelę, pagal Darbo tvarkos taisyklių 149 str. 8 d.)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Pone pirmininke, galbūt galėčiau pataisyti B. Gollnischą. Ar B. Gollnisch žino, kad baronienė C. Ashton jaunystėje buvo ne tik pacifistė, bet ir Judėjimo už branduolinį judėjimą (CND) pirmininko pavaduotoja bent iki 1983 m., apie ką ji nutylėjo?

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pone pirmininke, negaliu atsakyti į klausimą dėl baronienės C. Ashton praeities. Žinau, kad ir mano šalyje „pacifistais“ vadino karo kurstytojus, kurie palankiai vertino komunistų pergalę.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Pone pirmininke, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos vardu norėčiau pareikšti savo visišką, tvirtą ir besąlygišką palaikymą J. M. Barroso. Šis palaikymas paremtas ne tik tuo, ką jis šiandien pasakė, bet ir visomis jo kalbomis Parlamente, kurios paskatino mus remti jį dar stipriau ir atkakliai nei anksčiau.

Norėčiau pasakyti, kad pagrindinė šio palaikymo priežastis – ne Komisijos narių skaičius, kurį mūsų frakcija ar partija turi šioje Komisijoje, o iš esmės tikėjimas, kad šis laikotarpis Europos Sąjungai – nepaprastas ir išskirtinis. Ši Komisija nėra bet kokia Komisija, ir šis Parlamentas nėra bet koks Parlamentas. Ne vien todėl, kad priimta Lisabonos sutartis, bet ir todėl, kad susidūrėme su krize, neturinčia precedento Europos Sąjungoje: ekonomikos ir socialine krize.

Nemanome, kad Lisabonos sutartis – tai visų svarbiausias dalykas. Svarbiausia pakeisti požiūrį, kad Europos institucijos turėtų didesnį politinį siekį ir eitų šio siekio link. Todėl besąlygiškai palaikome J. M. Barroso

vadovaujamą Komisiją. Palaikome šią Komisiją dar ir dėl to, kad ekonomikos ir finansų krizė, su kuria šiuo metu susiduriame, peraus ir kitą – socialinę – krizę. Skirtumai tarp kai kurių šalių ir visų kitų likusių šalių pagilės ir padidės socialinių neramumų grėsmė. Be abejonės, dėl ekonomikos ir socialinės krizės kils socialinių neramumų. Kita priežastis yra ta, kad išgyvename vertybių krizę, todėl būtina, kad mes visi, ne tik Komisija, pakeistume asmeninį požiūrį. Visi turime keisti savo požiūrį.

Todėl mūsų frakcija mano, kad geriausias būdas keisti ir tobulėti – remti J. M. Barroso vadovaujamą Europos Komisiją.

Taigi, manau, kad su šia užduotimi ir darbu, kurį turime atlikti, PPE frakcija – ta frakcija, kuri nori, kad labiausiai pasikeistume mes visi. Europos Parlamentui taip pat reikia keisti. Negalima vien tik Komisiją laikyti atsakinga už tai, kad šiuose rūmuose dažnai trūksta vienybės, dėl kurios nebuvimo Europos balsas pasaulyje negirdimas.

Kader Arif (S&D). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, prekybos politika bus pagrindinis veiksnys Europos Sąjungos užsienio politikoje. Deja, šiandien prekybos politika – Bendrijos intereso nykimo simbolis, nes ji yra ne kas kita, o priedas prie nacionalinių interesų.

Tuo metu, kai siekiame, kad Europa gintų savo vertybes – solidarumą ir socialinį teisingumą – kai siekiame, kad Europa sugebėtų integruoti į prekybos susitarimus socialines teises, aplinkos apsaugos teises, žmogaus teisių gynimą ir profesinių sąjungų teisių gynimą, suvokiame, kad vienintelis Komisijos mums pateiktas pasiūlymas yra sudaryti susitarimus, kuriuose nenumatyta jokių alternatyvų rinkai ir prekybai, kurios yra galutinis tikslas. Mano frakcijai tai nepriimtina.

Tuo metu, kai norime, kad į šią prekybos politiką būtų įtraukta pramonės politika ir visos galimos jos pasekmės užimtumo politikai, ši rytą Komisijos Pirmininko pasakytos pastabos rodo, kad Komisija šiais klausimais neduoda jokių garantijų. Tačiau, deja, tai manęs nestebina. Nebuvo užsiminta apie horizontaliąją socialinę sąlygą, apie viešųjų paslaugų gynimą, apie tai, kaip būtų galima pakeisti Europos politiką arba pradėti vykdyti visiškai kitokią politiką.

Baigdamas pastabas šiais klausimais, J. M. Barroso, noriu pasakyti, kad, mano manymu, pasitikėjimą kuria abipusiai santykiai. Ši rytą kalbėdamas nepasiūlėte nieko, ko mums reikėjo, kad galėtume jumis pasitikėti. Prašau atkreipti dėmesį į tai, kad negaliu pažadėti, kad jumis pasitikėsime, nes nepateikėte šių garantijų.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pone pirmininke, galų gale jaučiu, kad reikalai pajudėjo. Prireikė daugiau nei aštuonerių, tiesą sakant, beveik devynerių metų, kad būtų patvirtinta nauja Sutartis, ir dar tiek pat mėnesių, kad būtų sudaryta nauja Komisija. Tai nėra Europa, kuri imasi veiksmų, tačiau veiksmų mums reikia. Žmonės ieško darbo, verslas ieško rinkų, vartotojai ieško patikimumo, Graikija ieško stabilumo, Europa ieško savo vaidmens pasaulyje. Todėl gerai, kad sudėtingų diskusijų, kurias tik ekspertai galėtų suprasti, laikotarpis baigėsi, ir kad Komisija dabar gali pradėti dirbti taip, kad jos darbas vėl duotų tikros naudos žmonėms.

J. M. Barroso, iš jūsų laukiame dviejų dalykų: būkite drąsus ir sustiprinkite Europą tiek iš vidaus, tiek iš išorės. Norime, kad būtumėte drąsus ir kad Europa labiau įsitrauktų į sritis, kurios galbūt nėra tos sritys, kurių nori valstybės narės ir žmonės, dalyvaujantys apklausose – ekonomikos ir finansų reikalus, teisingumo ir vidaus reikalus, taip pat užsienio ir saugumo politiką. Šią pastabą skiriu ypač jums, baronienė C. Ashton. Trūkumai aiškūs. Vidaus rinka nepakankamai gerai veikia mažųjų ir vidutinių įmonių atžvilgiu. Dažnai taip nutinka ne dėl Europos, o dėl nacionalinės biurokratijos.

Be abejo, Graikijai reikia pagalbos. Tam mums reikia stiprios Europos. Džiaugiuosi, kad dabar Komisija pateikė pasiūlymą. Visi, kurie manė, kad užsienio politikoje pasiekėme pakankamai daug, pastaruoju metu tikriausiai suprato, kad yra kitaip, kaip matyti iš Kopenhagos konferencijos. Todėl kartoju: J. M. Barroso, sustiprinkite Europą iš vidaus ir išorės. Tam turite mūsų paramą.

Timothy Kirkhope (ECR). – Pone pirmininke, mūsų frakcija labai palaiko J. M. Barroso ir jo reformistinę Europos darbotvarkę, kurioje didžiausias dėmesys skiriamas ES piliečių reikalų sprendimui ir veiksmams, kai jie suteikia papildomą naudą mūsų valstybių narių dedamoms pastangoms. Todėl manome, kad jis nusipelnė gauti sąrašą kandidatų į Komisijos narius, kurie būtų talentingi ir sugebėtų padėti įgyvendinti jo plataus užmojo planus.

Tačiau kai kurie į kandidatus iškelti nariai jį apvylė. Niekas negali nusišėpti, kad labai skiriasi kandidatų patirtis ir kompetencija, ir tai paaiškėjo per klausymus. Nepriimtina, kad kai kurioms valstybėms narėms Komisijos

formavimas tampa galimybe apdovanoti savo kolegą už praeityje suteiktą paramą, išspręsti vietines politines problemas arba parūpinti ministerijos draugui patogią vietą, prieš jam išeinant į pensiją.

Akivaizdu, kad kai kurios valstybės narės naudoja tu, kad turime tik vieną balsą rinkdami visą Komisiją, todėl išrenkami kandidatai, kuriems galbūt nepasisektų, jeigu būtų vertinamos tik jų savybės. Vieno balso praktikos reikia atsisakyti. Privalome balsuoti už atskirus kandidatus, nes tik tada visos valstybės narės prisiims daugiau atsakomybės už šį procesą ir kels kandidatais į Komisijos narius tik pajėgiausius kandidatus.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, norėčiau paklausti J. M. Barroso apie atsakomybės reikšmę, atsižvelgiant į įvykius, po kurių spekuliantai darė didelį spaudimą eurui. Šią popietę plačiau aptarsime šio įvykio priežastis, tačiau kol kas norėčiau susitelkti ties Joaquino Almunios pareiškimais, nes būtent jie išprovokavo staigų tarptautinės kredito rinkos skirtumą ir palūkanų normų padidėjimą Portugalijoje ir Ispanijoje, nes praėjusią savaitę tai dar labiau susilpnino paties euro poziciją. Nėra prasmės sakyti, kad Joaquín Almunia neprasitarė apie tai, ką padarė. Kad ir ką išgirdo žurnalistai, tą patį išgirdo ir spekuliantai, ir jie veltui laiko negaišo.

Pirmininke J. M. Barroso, Komisijos nario vaidmuo nėra pilti žibalo į ugnį. Šių rūmų nariai negali pritarti žmogui, kuris kritišku momentu neatlieka savo darbo. Tai pirmą problemą, o antra problema susijusi su tuo, kokias žinias perduodame. Užsipuolusios Graikiją, Ispaniją ir Portugaliją dėl valstybės skolų, kokių veiksmų ėmėsi Europos institucijos nuo to laiko? J. C. Trichet griežtai laikosi nuomonės, kad jokiai valstybei neturėtų būti leidžiama priklausyti nuo specialiojo režimo, kai žinia turėtų būti visiškai kitokia: spekuliantams turime aiškiai pasakyti, kad nesiskaldysime, nes mūsų Europa – solidari Europa. Iškilio politinis klausimas, todėl tikimės, kad imsitės rimtų veiksmų, atsižvelgiant į tai, kas nutiko dėl jūsų kandidato į Komisijos narius pareiškimų.

Klaus-Heiner Lehne (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau trumpai pakomentuoti šį tarpinstitucinį susitarimą ir rezoliuciją. Pirmiausia, džiaugiuosi, kad Komisija šiuo metu atrodo realiau pasiruošusi pripažinti netiesioginę Europos Parlamento iniciatyvos teisę. Kitaip tariant, tai reiškia, kad ateityje bus nustatyti konkretūs galutiniai terminai, per kuriuos Komisija privalės reaguoti į mūsų sprendimus. Tai – geras dalykas, atsižvelgiant į mūsų patirtį per paskutinę Parlamento kadenciją. Tai savaime suprantama, tačiau šis susitarimas reiškia ir tai, kad visais klausimais būsime laikomi lygiaverčiai Tarybai. Tai logiška Lisabonos sutarties įsigaliojimo pasekmė.

Be to, palankiai vertinu tai, kad mums pavyko sukurti glaudesnius Parlamento ir Komisijos darbinis santykius teisinio programavimo srityje. Ateityje turėsime parengti bendrą teisėkūros programą trimis institucijoms, ir šiuo atžvilgiu būtų naudinga, jei tradiciniai Europos Sąjungos interesų gynėjai, Komisija ir Parlamentas, galėtų iš anksto susitarti.

Nesu visiškai patenkintas poveikio vertinimo rezultatais. Šiuo atžvilgiu Parlamentas turės apsvarstyti, kaip pagerinti savo paties poveikio vertinimo sritį kokybės atžvilgiu, atsižvelgiant į tai, kad Europos Komisija nenori atlikti iš tikrųjų nepriklausomo poveikio vertinimo, kurio prašo Parlamentas. Džiaugiuosi, kad šiuo atžvilgiu pareiškimuose nustatoma, kad vyks glaudus bendradarbiavimas rengiant teisės aktus, susijusius su Išorės veiksmų tarnyba. Čia Komisija ir Parlamentas taip pat turi bendrą interesą, kurį privalome apibrėžti, prieš tardamiesi su Taryba.

Be to, manau, gerai – ir, tiesą sakant, tai būtina Lisabonos sutarties pasekmė – kad šių rūmų narių padėtis tarptautinėse derybose dėl tarptautinių susitarimų gerokai pagerės, ir Parlamentui bus suteikta reali galimybė gauti visą informaciją bei dalyvauti visose konferencijose. Tai iš esmės svarbiausias klausimas, ir džiaugiuosi, kad šiuo atžvilgiu mums taip pat pavyko pasiekti, ko norėjome.

Evelyn Gebhardt (S&D). – (DE) Pone pirmininke, J. M. Barroso, labai džiaugėmės, kai gruodžio 1 d. buvo priimta Lisabonos sutartis, o kartu su ja atsirado stipresnė socialinė politika ir pagerėjo vartotojų padėtis vidaus politikos srityje Europos Sąjungoje. Tačiau dabar sužinojome, kad jūs – kitaip negu nustatyta Lisabonos sutartyje, t. y. įpareigojama ginti vartotojų teises taikant horizontaliąsias priemones – pasielgėte visiškai priešingai, paskirstydami pareigas savo vadovaujamoje Europos Komisijoje, nes šiuo metu už vartotojų apsaugą atsakingas ne vienas, o keli Komisijos nariai.

Norėčiau paklausti, kaip iš tikrųjų ketinate spręsti šį klausimą. Kaip ketinate pasiekti darną šioje politikos srityje, kuri ypač svarbi vartotojams, Europos piliečiams? Pareigos paskirstytos. Kuris Komisijos narys užtikrins šią darną? Prašom nesakyti, kad šį klausimą spręs kolegija. Mums reikia aiškiai nustatyti atsakomybės sričių. Prašom nesakyti, kad kilus ginčui tarp Komisijos narių galutinį sprendimą priimsite jūs. Nesate visagalis ir priklausote tai pačiai kolegijai.

Tai man kelia daug klausimų, J. M. Barroso. Turite paaiškinti, kaip iš tikrųjų galite susitvarkyti su šiuo politikos suskilimu vartotojų apsaugos srityje bei kitose srityse, pvz., užsienio politikoje, kad sukurtume tinkamą politiką ir po penkerių metų galėtume pasakyti: „taip, buvo verta išrinkti tokią Komisiją“. Kol kas dar nežinau, kaip vėliau balsuosiu. Tai labai priklausys nuo to, kaip atsakysite į mūsų klausimus.

Adina-Iona Vălean (ALDE). – Pone pirmininke, manau, puikiai žinote, kad Europa pasiekė kryžkelę, ir jūs turite galimybę pakreipti reikalus viena ar kita kryptimi: tamsiu keliu, kuriame laukia dar didesnė ekonomikos krizė, bloga konkurencinė aplinka Europos įmonėms ir didesnė reglamentavimo ir biurokratijos našta, ar drąsiu keliu, išnaudojant visas Lisabonos sutartyje numatytas galimybes, kad Europa taptų stipresnė ir vadovautųsi darniu požiūriu, reaguodama į pasaulio rinkas ir iššūkius.

Galimybių ir globalių iššūkių sprendimų galima rasti, pvz., šiuose sektoriuose: IKT skaitmeninė darbotvarkė, tyrimai ir plėtra, energetika. Nauja Sutartis, kurią pagaliau ratifikavo visos valstybės narės, tarsi ant sidabrinės lėkštutės pateikia jums visas priemones šiems tikslams pasiekti.

Labiausiai bijau didėjančios prarajos tarp piliečių lūkesčių ir mažičio Briuselio pasaulio. Mūsų piliečių viltis ir pasitikėjimas mumis blėsta. Kiek kartų teko kęsti prieštaravimus tarp Europos administracijos veiksmų siekiant „nenuovokaus“ politinio tikslo ir realiai sprendžiant ES piliečių problemas? Koks bendros energetikos politikos rengimo tikslas, jei negalime savo piliečiams teikti saugios, įperkamos ir ekologiškos energijos? Koks duomenų apie energetikos infrastruktūros rinkimo tikslas?

Manau, negalime taikyti visoms problemoms tinkamų sprendimų. Komisija turi atsižvelgti į kiekvienos valstybės narės skirtumus, galimybes ir turimas priemones. Turite būti aiškiaregiai ir kūrybiški, kad ištrauktumėte Europą iš tamsios praeities. Šiuo klausimu Parlamentas jus palaikys. Jei nepasinaudosime šia galimybe, kita proga pasitaikys tik po penkerių metų.

Lajos Bokros (ECR). – Pone pirmininke, Graikija atsidūrė ant biudžeto bankroto ribos. Ispanija ir Portugalija taip pat kovoja su didėjančiais sunkumais. Jei Europos Komisija, Europos centrinis bankas ir Europos Vadovų Taryba nesiims jokių veiksmų, mums gresia euro zonos iširimasis.

Šioje padėtyje išvengiame neoptimalų portfelių paskirstymą Komisijos nariams. Joaquín Almunia, kuris naudingas pinigų ir ekonomikos reikaluose, perkeltas į konkurencijos sritį, kuri jam visai ne prie širdies. Olli Rehn, kuris buvo labai pasižymėjęs už plėtrą atsakingas Komisijos narys, šiuo metu tvarko ekonomikos ir pinigų reikalus, kurie jam priskirti ne pagal jo profesinę patirtį ir kompetenciją.

Kaip susilpnėjusi Komisijos galia šiuo krizės laikotarpiu galėtų pasitarnauti Europos interesams?

Werner Langen (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, išrinkome J. M. Barroso antrą kartą vadovaujamą Komisiją. Jau minėta, kad labai pasikeitė sistema. Tai jau ketvirta Komisija nuo tada, kai esu šiame Parlamente. Pirmosios dvi Komisijos, kurioms vadovavo J. Santer ir R. Prodi, buvo kolegialūs organai. Pirmoji J. M. Barroso vadovaujama Komisija turėjo kai kurių narių – S. Dimasą, N. Kroes ar netgi C. McGreevy, kurie, jums vadovaujant, visus tuos metus buvo neveiklūs. Pone pirmininke, jei įvestumėte prezidentinę sistemą, jums rekomenduočiau vadovauti, tačiau grįžti prie koleginės sistemos. Taip būtų geriau Europai ir bendradarbiavimui su Parlamentu.

Piliečiai puoselėja lūkesčius – kalbėjote apie drąsą – dėl Europos darbotvarkės. Pirmiausia turite stabilizuoti eurą, plėsti euro zoną ir priversti nacionalines vyriausybes vykdyti savo įsipareigojimus. Antra, turite sukurti šiuolaikiškas, technologijomis paremtas darbo vietas pagal pasaulio standartą, nes 2000 m. patvirtinta Lisabonos strategija patyrė nesėkmę, nors jos tikslai buvo geri. Trečia, turite tęsti Europos plėtrą, remdamiesi ankstesne sėkminga patirtimi, o ne verksmais apie pražūtį ir išsižadėjimą, bei paversti Europą lygiaverte Jungtinių Amerikos Valstijų ir Kinijos partnere. Ir ketvirta, turite ne tik klausti apie ateitį, bet ir atsakyti į šiuos klausimus kartu su Parlamentu.

Atviros rinkos, geresnio švietimo, augimo ir gerovės klausimai privalo nebūti palikti nuošalyje; jie turi likti ateities klausimais, kaip ir socialinės apsaugos, pramoninės bazės ir finansų rinkų nesiplėtimo klausimai.

Pageidaujame sąžiningo bendradarbiavimo su jumis ir su Komisija. Tačiau Komisija turi būti Europos variklis, o ne jos valdovė. Dvi frakcijos – žaliųjų ir komunistų – nusprendė visiškai jūsų nepalaikyti. Jos sudaro vos 13 proc. visų narių. Jei Komisijos Pirmininkas ir Komisija puikiai dirbs su visais kitais rūmų nariais, kartu pasieksime sėkmę, kurios mums reikia.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Pone Komisijos Pirmininke, kaip žinote, nariai, priklausantys Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijai, siekia pakeisti ir atnaujinti Europos socialinę darbotvarkę.

Daugelis mūsų puoselėja viltį, kad jūsų kalbose, jūsų pažaduose, kuriuos davėte mūsų frakcijai, Komisijos nario L. Andoro kalboje ir instituciniame susitarime, kuriame numatyta pateikti Europos teisėkūros pasiūlymą dėl poveikio aplinkai vertinimo, yra mažyčių „žalių daigelių“. Yra vilties, kad pasimokėte iš praėjusios kadencijos ir visiškos darbuotojų organizacijų tylos sudarant šią naują Komisiją.

Todėl, J. M. Barroso, labai trokštame, kad tai, kas dabar tėra tik miglotas pažadas, virstų realybe ir kad Komisija sukurtų papildomą naudą, siekdama tikrų pokyčių. Labai trokštame, kad J. M. Barroso antrą kartą vadovaujama Komisija nebūtų panaši į pirmąją.

Komisijos Pirmininke, klausydamiesi Komisijos nario L. Andoro turėjome šią svajonę, šią viltį. Galime pažadėti savo ištikimybę, jeigu vykdysite visus savo pažadus ir tai, kas numatyta susitarime, kurį sudarėte su Parlamentu.

Mums reikia, J. M. Barroso – esate protingas žmogus – kad šie poveikio aplinkai ir socialinio poveikio vertinimai paremtų jūsų ginamo ekonomikos modelio tvarumą. Kitaip Europa neturės ateities. Europa privalo suderinti savo darbotvarkę su savo piliečių ir darbuotojų darbotvarkėmis, kitaip nepavyks pasiekti ekonominės integracijos ir tikrai nepavyks pasiekti politinės integracijos, kuri yra mūsų planuose. Mūsų planai – sukurti didelį politinį tikslą turinčią Europą, kuri galėtų vėl džiuginti savo piliečius, kuri vėl būtų svarbi pasaulyje...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pone pirmininke, kandidatus į Komisijos narius siūlo ES valstybių narių vyriausybės. Kai juos patvirtina Europos Parlamentas, jų nebesaisto jokie įsipareigojimai savo šaliai. Teoriškai jie turėtų dirbti tam, kad visoje Europoje vyktų vienoda plėtra. Tam reikia kompetencijos ir pasitikėjimo. Pirmuoju dalyku klausimų metu suabejota. Kandidatų atsakymai dažniausiai buvo aptarti iš anksto ir pateikti nepriimtinais bendromis frazėmis. C. Ashton neaptarė kai kurių svarbių dalykų, o jos atsakymai nuvylė. Visa Komisijos narių komanda, kuri parodė savo šaunumą klausimų metu, yra silpna, o keli gerą kvalifikaciją turintys kandidatai negali pakeisti šio įvaizdžio. Vis dėlto turime balsuoti *en bloc* dėl visos Komisijos, nors ji nepateikė aiškios veiksmų strategijos.

Ar galime pasitikėti Komisija? Europos konservatorių ir reformuotojų frakcijoje mums buvo užduotas toks klausimas: „Ar patikėtume savo šeimos biudžetą ir likimą šiai Komisijai?“. Daugelis iš mūsų neigiamai atsakė ir dar šiandien atsako į šį klausimą.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pone pirmininke, Komisijos Pirmininke, ponios ir ponai, jeigu turėtume vadovautis įvykių versija, pasiūlyta D. Cohn-Bendito, kurio pagrindinis atsakymas paremtas veidmainišku, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija nuspręstų balsuoti „už“, nes joje yra trylika Komisijos narių, taip pat liberalai, nes jų frakcijoje yra devyni nariai, o socialistai tikriausiai turėtų susilaikyti, nes jų frakcijoje narių skaičius dar mažesnis.

Tačiau viskas yra ne taip. Daugelio mūsų balsai, tiesą sakant, susiję su atsakymu į daug esmingesnę klausimą: kokį vaidmenį J. M. Barroso vadovaujama Komisija turi atlikti šiuo istoriniu laikotarpiu?

Pirmininke, ši Komisija turi su didžiuliu ryžtu ir idėjų galia atkurti milijonų žmonių ir įmonių, kurios susidūrė su sunkumais, viltį ir pašalinti jų bejėgiškumą, gindama teisėtus jų interesus vyriausybių akivaizdoje.

Pirmininke, raginame šią Komisiją suteikti imigracijos ir energetikos politikos sritims europietiską pobūdį ir išleisti euroobligacijas siekiant atgaivinti ekonomiką. Pirmininke, raginame šią Komisiją tvirtai nustatyti Europos užsienio ir saugumo politiką, kuri, baroniene C. Ashton, būtų verta to vardo.

Pasak M. Schulzo, jūs, ponios ir ponai, esate panašūs į Trapistų vienuolius, davusius tylos įžadus. Patariu jums šiame idealiaame šventumo kelyje duoti kitus įžadus: veiksmų įžadus. Tiesą sakant, reikia atlikti daug darbų. Pirmininke, nuveikime tuos darbus greitai, atlikime juos gerai ir padarykime tai kartu. Linkiu jums sėkmės, Pirmininke J. M. Barroso!

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Komisijos Pirmininke, esantys tarp mūsų pažangieji šiandien reiškia pasitikėjimą jumis, kad nebūtumėte šantažuojamas tų, kurie mažai tiki šia Europos bendrija, ir kad nebūtumėte pavaldus 27 valstybių narių vyriausybėms.

Tikėti Europos bendrija reiškia nutraukti spengiančią tylą ir imtis pagrindinio vaidmens svarbiausiais tarptautiniais klausimais; ginti Europos interesus pramonės ir ekonomikos arenoje; stiprinti socialinę politiką ir dėti didesnes pastangas siekiant įveikti skurdą pasaulyje; sutvirtinti mūsų sąjungą su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, tačiau lygiais pagrindais; stiprinti Europos Sąjungos padėtį tarptautinėse institucijose, pradedant Jungtinių Tautų Saugumo Taryba; atnaujinti daugiašališkumą pasaulio prekyboje; ir parengti darbotvarkę, nukreiptą prieš pasaulinę taršą.

Šiandien mūsų balsas bus sąlyginio pasitikėjimo, be jokių išimčių, Komisija ir atskirais jos nariais, balsu, kad sukurtume naują Europą, kuri gimė Lisabonos sutartyje, politinę veikėją tarp įtakingiausių pasaulio valstybių, ir kad ji, visų pirma, galėtų būti bendrija, siekianti savo pačios ekonominės ir pilietinės pažangos, o jos misija būtų užtikrinti taiką, teisingumą ir laisvę pasaulyje; tokią, kuri nebūtų gyva vien atsiminimuose, gyvenanti iš savo pačios turtų ir paremta savo praeities šlove, kuri šiuo metu išblėsusi.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Pone pirmininke, J. M. Barroso, Lisabonos sutarties sėkmė priklauso nuo jūsų ir jūsų komandos.

Stebina tai, kad pirmasis nuolatinis Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas po jo išrinkimo dingo. Jam pavyko tai padaryti. Prieš du su puse mėnesių niekas už jo šalies ribų nieko apie jį nežinojo, tačiau daugiau nieko apie jį ir nesužinojo nuo to laiko. Ispanijos Vyriausybės ministras pirmininkas parodė pagarbą atvykdamas čia ir pristatydams mums šešių mėnesių Ispanijos pirmininkavimo Tarybai laikotarpio Ispanijos prioritetus. Tai visiškai prieštarauja tam, ko siekė Lisabonos sutarties autoriai, kurių dauguma dalyvauja diskusijose šiuose rūmuose. Niekas – nei Europos žmonės, nei Jungtinių Amerikos Valstijų prezidentas – nežino, kas vadovauja Europai.

Pasaulyje, kuriame dėl krizės tvyro sumaištis, Europos žemyne, kuris išklydo iš savo kelio, kuris turi daugiau nei 20 mln. bedarbių, kuriam gresia ilgalaikis nuosmukis kylančių jėgų akivaizdoje, reikia piloto, krypties, tikslo, pagrindinio vienijančio projekto, kuris galėtų mobilizuoti 27 tautas ir pusantro milijardo piliečių. Taigi, J. M. Barroso, nebijokite, būkite drąsus! Tikslams, strategijai, būdai, finansavimui – visam tam reikia naujo požiūrio. Sugrįžti prie stipraus augimo – ši perspektyva dar niekada nebuvo tokia tolima. Niekada taip nereikėjo valstybių narių solidarumo. Mūsų gebėjimų ir finansinių išteklių skirtumai dar niekada nebuvo tokie dideli. Piliečių lūkesčiai dar niekada nebuvo tokie dideli. Ir, be abejonės, Europos Parlamentas dar niekada anksčiau taip netroško paremti plataus užmojo politiką, kad būtų atsigriebta už tuos dešimtį metų, sugaištus nepalaujamoms institucinėms diskusijoms. Kaip kolega sakau: Parlamento parama jums bus proporcinga ne jūsų atsargumui, o drąsai.

(Plojimai)

Dagmar Roth-Behrendt (S&D). – (DE) Pone pirmininke, J. M. Barroso, mums susiklosčiusios aplinkybės nėra vienodos, be to, turime ir kitokią institucinę struktūrą. Dabar, kai patvirtinta Lisabonos sutartis, visos trys institucijos – Parlamentas, Taryba ir Europos Komisija – turės dirbti kitaip, negu buvo iki šiol įpratusios. Esu įsitikinusi, kad prireiks visų mūsų pastangų, kad darbas vyktų sėkmingai. Jūsų dalyvavimas rengiant pirmą tarpinstitucinio susitarimo dalį paskatino manyti, kad ir jūs to siekiate, nors ne visada esu nekritiška jūsų atžvilgiu.

Pirma šio susitarimo dalis, kuri buvo derinama su jumis, apima svarbias Europos Parlamento vaidmens ypatybes, būtent bendradarbiavimą konkrečiai su jumis, taip pat su Taryba. Šios savybės sustiprina Parlamento ir Europos Komisijos dialogą, suteikia galimybę gauti daugiau informacijos nei anksčiau, kitaip tariant, leidžia būti lygiaverčiu partneriu teisėkūros procese ir suteikia galimybę rengti atviras klausimų valandas, per kurias Komisijos nariai, kurie yra ir politikai, atvyksta į šiuos rūmus ir atsako į klausimus, sako kalbas bei pateikia atsakymus visai nesislapstydami, priešingai nei anksčiau. Tik jūs, pone J.M. Barroso, turėjote drąsos taip elgtis. Bet dabar jau visi taip elgsis. Tai nuostabi pažanga. Ji bus naudinga mums visiems ir Europos demokratijai. Be to, tikiuosi, ji padidins piliečių susidomėjimą mūsų darbu, t. y. teisės aktų, skirtų kiekvienam žmogui, leidyba.

Baigdama aptarti teisėkūros iniciatyvos klausimą, dar norėčiau pasakyti, pone J. M. Barroso, kad tvirtai tikiu, kad mūsų pasiekimai per derybas su jumis dėl bendradarbiavimo ir šiuo metu turimas sprendimas mus taip priartino prie Europos Parlamento iniciatyvos teisės, kiek tik įmanoma. Be to, tai pašalina *sui generis* pobūdį. Kartu su mumis to siekite ir tai darėte sąžiningai. Todėl nusipelnėte mano pagarbos, ir labai vertinu jūsų indėlį į šį darbą.

Kiti nariai jau minėjo poveikio vertinimus. Jūs įsipareigojote užtikrinti skaidrumą šioje srityje ir bendradarbiauti. Taip pat minėjote, kad jums svarbūs socialinio poveikio vertinimai. Mūsų nuomone, tai ir yra svarbiausia. Ir tu esi labai patenkinta. Manau, turėtume pradėti dirbti šiandien.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau pareikšti nuomonę apie pamatinį susitarimą ir ypatingą Komisijos ir Parlamento partnerystę, kurią paminėjote ir kuriai, be abejonės, pritariame.

Parlamentas kovoja dėl savo kompetencijos, o ne dėl šios institucijos puikybės ir garbės. Po visų per referendumą patirtų kančių norime užpildyti demokratiname teisėtume esančią spragą. Mes žengiame į naują Bendrijos metodo laikotarpį, todėl prašau neginti Komisijos kompetencijos, nes Europos Parlamentas nebuvo šio Bendrijos metodo dalis. Kalbu apie Komisijos monopolį teisėkūros veikloje. Šis monopolis egzistavo tada, kai Europos Parlamentas buvo kitoks, nei yra šiandien, todėl džiaugiuosi šiuo pusiaukelėje priimtu sprendimu, kuriame atsižvelgiama į mūsų teisėkūros iniciatyvas, kurioms ir pritarėte. Parlamentas labai atidžiai vertins šio pusiaukelėje priimto sprendimo vykdymą, atsižvelgdamas į raginimą Komisijai imtis teisėkūros.

Antra tema, kurią nagrinėsiu – bendra ES diplomatinė tarnyba, apie kurią daug diskutuojama. Ji turėtų sulaukti pasitikėjimo iš dviejų šaltinių – ne tik iš Tarybos, bet ir iš Europos Parlamento – tačiau kol kas nesame visiškai patenkinti. Kalbu apie Komisijos Pirmininko pavaduotoją C. Ashton. Apgailestaujame, kad nesame aukšto lygio grupės nariai. Manome, kad turėtume dalyvauti šiame procese, kurio Parlamentas visą laiką pageidavo. Taip pat turėtume dalyvauti skiriant ambasadorius ir ES specialiuosius įgaliotinius. Galbūt kai kurių pažiūrų nariams vis dar palikta šiek tiek pasirinkimo laisvės, nes tuo siekiama ne garbės, o norima suteikti šiai tarnybai patikimumo Europos piliečių akyse. Kitaip ji taps silpnesnė, nors abi pusės siekia ją sustiprinti.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Pone pirmininke, Komisijos Pirmininke, su dideliu susidomėjimu klausiausi kandidatų į Komisijos narius, atsakingų už žemės ūkį ir žuvininkystę. Tai sritys, kurioms skiriu ypatingą dėmesį Europos Parlamente. Abiem atvejais jų kvalifikacija man atrodo tinkama. Beje, politinių aplinkybių, kuriomis jie atliks savo uždavinius, išmanymas yra svarbesnis už jų asmenybę ir kompetenciją. Ar jūs, pone J. M. Barroso, galite mums garantuoti, kad remsite šiuos du Komisijos narius, kad mano frakcija ir aš galėtume sąžiningai balsuoti už naujos Komisijos įgaliojimus, taip užtikrindami, kad jų inicijuotos esminės reformos šiose labai svarbiuose politikos srityse, žemės ūkyje ir žuvininkystėje, išsaugotų bendruomeninį pobūdį ir būtų atsisakyta bet kokios pakartotinės nacionalizacijos idėjos?

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Pone pirmininke, norėčiau pasinaudoti galimybe ir iš esmės atkreipti Komisijos ir Komisijos Pirmininko dėmesį į tai, kaip jie dirbo su šiuo Parlamentu per šiuos įgaliojimų suteikimo mėnesius. Pasaulyje nėra kitos tokios institucijos su vykdomosiomis ir teisėkūros iniciatyvos galiomis, kuriai būtų keliami tokie reikalavimai: šios institucijos Pirmininkas turi pateikti programą Parlamentui; kartu su visomis parlamentinėmis frakcijomis dalyvauti posėdžiuose; jai taikoma absoliučios daugumos balsavimo taisyklė; visi Komisijos nariai turi pristatyti savo programas, o paskui skiriamos trys ar keturios valandos tiesioginiams klausimams – klausimams, į kuriuos turi būti atsakyta.

Komisija sutiko vesti derybas su Parlamentu dėl pamatinio susitarimo, kuriame visų pirma sutariama pagrįsti bei padidinti Parlamento galias teisėkūros iniciatyvos srityje; antra, pritarta visiškos laisvės principui, užtikrinant galimybę susipažinti su informacija, susijusia tiek su teisėkūra, tiek su politiniais veiksmais ar tarptautinėmis derybomis; ir galiausiai susitarta atsižvelgti į Parlamento nuomonę skiriant ir keičiant Komisijos narius.

Mano nuomone, tai galutinai patvirtina, kad Komisija dar nuo liepos mėn. rodo savo pasirengimą užmegzti glaudžius ryšius su Parlamentu, ir taip ji aiškiai, akivaizdžiai ir nedviprasmiškai parodo, kad Lisabonos sutartyje apibrėžta strateginė sąjunga, skirta Bendrijos metodui skatinti, apie ką kalbėjo J. Saryusz-Wolski, yra Parlamento ir Komisijos sąjunga. Todėl tiek Komisija, tiek pamatinis susitarimas nusipelno visiškos Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos paramos.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, demokratinėje santvarkoje pritarimas niekada nereiškia veiksmų laisvės, o visada yra pasitikėjimo ženklas, kurį pirmiausia dar reikia pateisinti. Todėl visi kartu atverskime naują puslapį, o ne paprasčiausiai tęskime ankstesnę veiklą, kaip minėjo Komisijos Pirmininkas. Sutartis, krizė ir globalizacija nulėmė tai, kad turime pakeisti savo darbo metodą. Valstybėse narėse turi būti keliamas Europos sąmoningumas, Europos Sąjungoje reikia užtikrinti didesnę sąžiningumą. Be to, Europoje ir pasaulyje reikia daugiau vadovautis ES principais. Šie siekliai reikalauja lyderystės iš kiekvieno Komisijos nario ir pasiruošimo perkelti Europos Sąjungos diskusijas į politikos sritį.

Europos Parlamentas ir Komisija turi pradėti naują partnerystę – partnerystę, skirtą Europos piliečiams, partnerystę, kuri priešintųsi nacionalizmui, protekcionizmui, ekstremizmui, nesąžiningumui, nebylumui, neatsakingumui ir pagarbos stokai. Kartu su sutartimi, kuri užtikrintų valiutos stabilumą, mums taip pat reikia sutarčių, kurios stiprintų visas politikos sritis, kad jos taptų patikimesnės ir atgautų prarastą pasitikėjimą. Taip pat reikia plėtoti perviršinio deficito procedūrą, pasitraukimo strategiją ir „Europa 2020 m.“ strategiją ir sujungti jas į vieną bendrą koncepciją, kuri padėtų mažinti valstybių skolas, deficitus, skatintų inovacijas bei augimą ir kurtų ilgalaikes darbo vietas.

Pone pirmininke, baigdamas kalbą, raginu parengti pradinį balansą ir pateikti pasiūlymų, kaip būtų galima koordinuoti ekonominės, socialinės, fiskalinės, tyrimų, inovacijų ir švietimo politikos sritis, nes turime stiprinti Europą.

Gunnar Hökmark (PPE). – Pone pirmininke, pagrindinis iššūkis, su kuriuo susiduria ši Komisija, nėra mus ištikusios krizės įveika. Laipsniškai ją įveikiame, nors mūsų parengtų politikos sričių įgyvendinimas vis dar yra svarbi užduotis; tačiau svarbiausias iššūkis – padėti pagrindus Europos ateities ekonomikai, užtikrinti, kad tai būtų dinaminė ekonomika, galinti konkuruoti ir būti pasaulio ekonomikos lyderė.

Kad tai pasiektume, turime kurti naujas darbo vietas, investavimo ir dinaminio ekonomikos augimo politikos sritis. Kitu atveju ir toliau susidursime su krizės sukeltomis problemomis – nedarbu ir deficita. Labai svarbu, kad šiandien Parlamente patvirtinta Komisija rimtai imtųsi spręsti šį klausimą.

Europos rinkėjai birželio mėn. perdavė labai aiškią žinią. Jie nenori socialistiniu reguliavimu pagrįsto modelio. Jie nori tokio modelio, kuris pagrįstas atvirumu, vienodomis sąlygomis ir socialine Europa, o tai reiškia darbą, augimą, galimybes ir tarptautinę integraciją. Tai ir yra šios naujosios Komisijos užduotis – būti nešališkai ir pritarti inovacijoms, padėti pagrindus ekonomikai, klestėjimui bei socialinei apsaugai.

Tunne Kelam (PPE). – Pone pirmininke, Europos Bendrijai – jau daugiau kaip penkiasdešimt metų. Kai kurie žmonės kalba apie ją kaip apie išgyvenančią vidurio amžiaus krizę – šiek tiek pavargusią, morališkai pasenusią, neapsisprendžiančią dėl tolesnės plėtros.

Šiuo atžvilgiu, pone J. M. Barroso, turite istorinę galimybę išmintingai valdyti, vykdyti realias reformas ir sukurti ilgalaikę viziją. Jūsų antroji kadencija sutampa su šešiasdešimtuosiu Šumano deklaracijos jubiliejumi. Europos kūrėjams vieninteliu galimu pasirinkimu buvo ne politinės rietenos, o pakilimas aukščiau nacionalinių interesų siekiant sukurti viršvalstybinę Europos politiką, kuri pagrįsta atviru ir kilniu požiūriu, kaip ir pats minėjote.

Pirmiausia tikimės realaus pagrindinių Europos politikos sričių įgyvendinimo, ypač bendrosios energijos rinkos srityje. Europos Komisija – pagrindinė Europos Parlamento sąjungininkė ir bendradarbė. Linkime jums ir visai Komisijos narių kolegijai sėkmės.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Tikiu, kad pagrindinė šios naujosios Komisijos užduotis – Lisabonos sutarties įgyvendinimas. Turite parodyti Europos piliečiams, kad naujoji Sutartis atitinka jų lūkesčius, ir pažadinti jų pasitikėjimą šia Sutartimi.

Per artimiausius keletą metų kartu su visais kitais svarbiais klausimais Komisija turi persvarstyti dvi nepaprastai svarbias politikos sritis: bendrą žemės ūkio politiką ir sanglaudos politiką. Manau, kad 2014–2021 m. biudžetas gali būti parengtas ir struktūriškai apibrėžtas tik persvarčius šias dvi politikos sritis. Todėl naujos sudėties Komisijos bendrojoje programoje tam turi būti skirta absoliuti pirmenybė. Manau, šių dviejų Europos sričių persvarstymas tiek vidutinėje, tiek ilgalaikėje perspektyvoje padės subalansuoti ekonominę, finansinę ir socialinę padėtį visose valstybėse narėse siekiant išvengti disbalanso, kuris šiuo metu pastebimas ir kelia pavojų darniai Europos Sąjungos, kaip visumos, plėtrai.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Naujosios valstybės narės pagrįstai susirūpinusios, kad Europos Sąjungoje stiprėja nacionalinis egoizmas ir pakartotinė nacionalizacija. Europos Sąjunga negali egzistuoti, nereikšdama solidarumo, sanglaudos ir neteikdama pagalbos mažiau išsivysčiusioms naujosios valstybės narėms. J. M. Barroso vadovaujama Komisija turi parengti tokią 2020 m. programą, kad vykdydami reformas ne susilpnintume, o išsaugotume ir sustiprintume Bendrijos vykdomas politikos sritis, ypač sanglaudos ir regioninės politikos sritis bei bendrąją žemės ūkio politiką. Šiuo metu susiduriame su gąsdinančiais kai kurių politinių veikėjų ketinimais nuosekliai menkinti šias politikos sritis, ypač mažinti bendrą žemės ūkio biudžetą. Taryba turėtų parengti konkrečių priemonių, kurios neleistų pasaulinei krizei tapti užimtumo bei socialine krize. Negalime leisti, kad tragiška Graikijos padėtis skatintų daryti išvadą, kad neturėtume stiprinti euro zonos ir plėsti į Vakarų Balkanų regioną.

Lena Ek (ALDE). – Pone pirmininke, Albertas Einšteinas pasakė, kad gyvenimas – tarsi važiavimas dviračiu: norint išlaikyti pusiausvyrą, reikia judėti. Būtent to ir tikimės iš naujosios Komisijos. Yra nerimą keliančių dalykų. Didžiausią nerimą kelia tai, kad, pvz., klimato kaitos klausimas paskirtas spręsti keliems Komisijos nariams. O pramonės politika ir energetikos politika rūpinsis Komisijos nariai iš tos pačios frakcijos, ir tai taip pat kelia nerimą. Šiuo metu mums reikia pusiausvyros ir paramos, kad užtikrintume darnų ekonomikos augimą, ir labai svarbu, kad tai atsispindėtų „ES 2020 m.“ strategijoje.

Visada sunkiausia parašyti pirmuosius romano žodžius. Komisijos susikurtas įvaizdis ir darbo metodas atsispindės ir bus įrašytas „ES 2020 m.“ strategijoje, ir tai bus naujosios Komisijos darbo kokybės ženklas. Tikiuosi, kad šis darbas bus darnus.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Pone pirmininke, naujosios kolegijos nariai, šių rūmų ponios ir ponai, dalyvaujantys šiame plenariniame posėdyje, šiais ekonomikos, finansų ir klimato krizės laikais Europos piliečiai tikisi, kad imsitės lyderių vaidmens. Jie laukia drąsių bei skaidrių projektų. Pone J. M. Barroso, šiandien jau ketetą kartų minėjote, kad negalime dirbti kaip seniau, kad turime būti drąsūs ir narsūs. Tačiau to nepastebėjome jūsų pateiktose gairėse ar klausantis daugumos Komisijos narių.

Pvz., panagrinėkime užsienio politikos klausimą. Baronienė C. Ashton, jūs esate asmuo, kuris galėtų ir turėtų būti vieningu Europos balsu. Tai priklauso ne tik nuo gero koordinavimo ar valstybių narių konsultavimo. Turėtumėte Tarybai pateikti drąsių, specialių projektų, pvz., dėl Europos civilinių nelaimių prevencijos, remiantis Michelio Barnierio pranešimu. Turite nurodyti kryptį, taip pat ir tose srityse, kurios susijusios su finansų krize. Reikia prižiūrėti bendrąją finansų rinką ir įvesti finansinių sandorių mokestį.

Pateikite šiuos pasiūlymus Tarybai. Raginu tai padaryti ir nelaukti, kol Taryba atsakys „taip“ arba „ne“ ar kuri nors valstybė narė pradės daryti jums spaudimą. Jei sulauksime tokios jūsų lyderystės, jūs sulauksite Europos Parlamento paramos. Šiuo metu jos dar neturite.

John Bufton (EFD). – Pone pirmininke, norėčiau pakalbėti apie klausimus, kurie, mano manymu, labai svarbūs Jungtinei Karalystei.

Pastaruosiu metu Jungtinėje Karalystėje susidarė padėtis, kai atsisakoma keturiasdešimt aštuonių valandų darbo savaitės. Per posėdžius klausydamasis L. Andoro kalbos – asmeniškai neturiu nieko prieš L. Andorą – labai nerimauju, kur tokia jo politika gali mus atvesti. Manau, kad JK daug praras dėl šių susiklosčiusių aplinkybių. Jeigu eisime šiuo keliu, trys milijonai mūsų šalies gyventojų iš tiesų labai nukentės. Jiems patinka dirbti daugiau valandų. Mūsų samdomai priešgaisrinei tarnybai JK – ypač mano regione, Velse, kur 75 proc. darbuotojų yra samdomi pareigūnai – iškyla grėsmė.

Netrukus įvyks visuotiniai rinkimai, ir raginu visus Parlamento narius iš Jungtinės Karalystės balsuoti prieš naująją Komisiją, nes šis keturiasdešimt aštuonių valandų darbo savaitės atsisakymas nenaudingas daugeliui gerų mūsų šalies žmonių ir sukels rimtų padarinių. Tai priklauso nuo jūsų. Trys milijonai žmonių, kaip ir aš, stebėsime, kaip vyks balsavimas.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pone pirmininke, Lisabonos sutartimi siekiama sustiprinti Europos Sąjungą, ir visų pirma Europos Komisiją bei Europos Parlamentą. Tačiau gėdinga, kad nepaisant to, politiškai silpni atstovai užima svarbiausias ES institucijų pozicijas. Politikos apžvalgininkai sutinka, kad naujoji Komisija neturi realios politinės įtakos. Jei Komisijos Pirmininkas turi mažiausią galią, palyginti su didžiausiomis ES valstybėmis narėmis, ši padėtis, be abejo, yra tokia pati ir atskirų Komisijos narių atžvilgiu. Ypač naujajam Tarybos Pirmininkui ir vyriausiajai įgaliotinei būdinga maža politinė įtaka. Tokie svarbūs mūsų politiniai partneriai kaip JAV jau aiškiai tai pabrėžė, tačiau nežinome, kaip reaguos kiti mūsų partneriai, pvz., Rusija.

Todėl kyla klausimas: ar sustiprintas Europos Parlamentas, bendradarbiaudamas su silpna Komisija, iš tikrųjų gali gerai dirbti, siekiant skatinti integraciją ir ginti Europos žmonių interesus?

Paul Rübig (PPE). – (DE) Pone pirmininke, noriu paprašyti naujosios Komisijos daugiau nuveikti mažųjų ir vidutinių įmonių labui. Du trečdaliai darbuotojų dirba šiose įmonėse ir sukuria 50 proc. bendrojo vidaus produkto. Be to, privalome suvokti, kad mažųjų ir vidutinių įmonių kreditingumas padidėjo, nes būtent per krizę rizikos kapitalas kelia ypač didelį susidomėjimą siekiant ir toliau mokėti gerus atlyginimus. Turime tapti konkurencingesni, todėl reikia teikti didesnę paramą infrastruktūrai. Ypač reikia pagerinti tinklus, veikiančius už Europos ribų.

Turime suvokti, kad mažosios ir vidutinės įmonės taip pat turi galimybių vykdyti tyrimus ir gali pasiūlyti naujų produktų bei paslaugų per Europos inovacijų ir technologijos institutą. Taip pat turime pagerinti

profesinį švietimą ir mokymą. Tai svarbi Europos Komisijos užduotis. Linkiu naujai Europos komisijai ir ateityje dirbti sėkmingai.

Milan Zver (PPE). – (SL) Esu su tais, kurie tiki, kad šis laikotarpis – didi diena Europos demokratijai, ne tik dėl to, kad sukursime naujas Europos institucijas ir struktūras, bet ir dėl to, kad įgyvendinsime šį tarpinstitucinį susitarimą, kuris kartu su Lisabonos sutartimi iš tikrųjų padidins Europos piliečių įtaką Europos politikai.

Šiuo metu man tai atrodo ypač svarbu, nes jau pastebėjome arba netrukus pastebėsime pirmosios Europos demokratijos krizės ženklus. Tai rodo mažesnis nei anksčiau dalyvavimas rinkimuose, mažesnis nei anksčiau žmonių pasitikėjimas pagrindinėmis demokratinėmis institucijomis ir tai, kad kai kuriose Europos sostinėse demonstracijų dalyviai sutinkami su pasipriešinimu, o kitose įamžinami totalitarizmo ir panašių režimų simboliai.

Taigi manau, kad atėjo tinkamas metas Europos politikams imtis darbo ir plėtoti demokratiją institucijų kūrimo lygmeniu, tačiau to neužtenka. Turime stengtis kelti demokratinės politinės kultūros lygį, ypač buvusiose komunistinėse šalyse.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pone pirmininke, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos Ispanijos delegacijos nariai ketina balsuoti už Komisiją, kuri jau pakrikštyta J. M. Barroso II vardu. Turime rimtų priežasčių taip elgtis. Viena iš jų ta, kad esame įsitikinę, kad net J. M. Barroso negalėtų sutikti su J. M. Barroso I pareikšta kritika, kai jis jau turi mandatą J. M. Barroso II Komisijoje.

Kiekvienas turi savų priežasčių. Europa pasikeitė, pasaulis pasikeitė, prasidėjo krizė. Globalusis pasaulis susiduria su globaline krize, kuriai reikia ir globaliai ištraukusios Europos. Užuoat reagavę į krizę tolesnėmis krizėmis, turime jau dabar imtis veiksmų. Turime reaguoti į klimato kaitą, naujuosius energijos išteklius, mūsų užsienio politikos svarbą pasaulio lygmeniu ir mūsų indėlį į saugesnį pasaulį kovojant su nusikaltimais ir terorizmu. Turime tai daryti jau dabar.

Praėjo šeši mėnesiai nuo rinkimų ir atėjo metas patvirtinti Komisiją, kuriai suteiktos galios ir kuri dirba visu pajėgumu. Būtent to šiuo metu ir tikisi 500 mln. mus stebinčių europiečių. Taigi esame įsitikinę, kad neveiklumas nėra viena iš pasirinkimo galimybių. Vienintelis pasirinkimas, kurį turi J. M. Barroso II – ryžtingais veiksmais nustebinti J. M. Barroso I kritikus.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ir aš norėčiau pabrėžti, kad šiandien – labai svarbi diena, nes balsuosime ne tik už Komisiją, sudarytą iš 27 valstybių narių, bet ir už vieningą Europą. Šiame Parlamente minėta, kad Lisabonos sutarties įgyvendinimas – skubus reikalas. Ir šiam skubiam reikalui gresia dideli sunkumai, nes dabartinė krizė tikrai neprideda prie šios Sutarties įgyvendinimo, Sutarties, kuri turi sukurti iš 27 šalių susidedančią vieningą Europą, Europą, kuria pasitikėtų visi europiečiai.

Norėčiau pabrėžti, kad didžiausias iššūkis, su kuriuo, mano nuomone, susiduria Europos Sąjunga – europiečių iš senųjų bei naujųjų šalių solidarumo jausmas, kitaip tariant, europiečių iš Rytų ir Vakarų solidarumas. Tai vienintelis kelias paversti Europą patikima tiems, kurie trokšta anksčiau ar vėliau prisijungti prie mūsų ES, nesvarbu, ar tai būtų Vakarų Balkanų šalys, Moldova, Turkija, ar Islandija.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Pone pirmininke, Komisijos formavimas neabejotinai trunka per ilgai. Ateityje istorikai neišvengiamai stebės, kaip galima šešis mėnesius formuoti Komisiją, kai Europą apėmusi didžiausia recesija per visą Europos ekonomikos istoriją.

Manau, šis procesas apskritai įgalino ir sustiprino Komisiją bei Parlamentą. Todėl labai stebiuosi, kad Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas nusprendė vieningai balsuoti prieš naująją Komisiją, tuo labiau kad jie patys dažnai minėjo, kiek daug naudos gavo iš šio proceso ir kad buvo pritarta jų tikslams. Atvirai kalbant, manau, tai buvo kraštutinio populizmo atvejis.

Vidaus rinkos gyvybingumas ir socialinė Europa yra tarsi brolis ir sesuo: jie eina drauge. Labai svarbu, kad socialinio poveikio vertinimas būtų žingsnis link socialinės Europos.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Pone pirmininke, J. Barroso, esu nusivylusi ne tik Komisijos nariais, bet ir jūsų atliktu pareigų paskirstymu. Paskirstėte jas taip, kad ateityje bus labai sunku vadovauti specifinėms deryboms komitetuose. Be to, iš kai kurių Komisijos narių atėmėte pareigas, kurias eidami jie iš esmės parodė, ko yra verti, ir skyrėte jiems tokias pareigas, kuriomis jie nėra patenkinti. Atsižvelgiant į psichologinį aspektą, nepatenkintas Komisijos narys gali padaryti daug žalos, ypač savo kadencijos pradžioje, nes susidurs su

daugeliu žmonių, mėginančių pateikti pasiūlymų, kurių jis negalės nagrinėti. Mano nuomone, toks sprendimas netinkamas.

Antras klausimas, kurį norėčiau panagrinėti, susijęs su tarpinstituciniu susitarimu. Be abejonės, sieksime, kad jis būtų įgyvendintas, nes šiuo metu jau galioja Lisabonos sutartis. Mes turime teisę pareikšti savo nuomonę dėl tarptautinių sutarčių ir mums pavyks tai padaryti, net jeigu vėlavimo taktikos laikysis ir Taryba, ir Komisija. Komisija turėtų būti tam pasirengusi.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, Europos Sąjunga atsidūrė visiškai naujoje padėtyje. Lisabonos sutartyje numatyta daug pakeitimų, kurie atneš svarbių pokyčių. Ką galime pasakyti po dviejų Sutarties galiojimo mėnesių? Iš esmės, nuodugniau pamąščius, tai gera ir svarbi pradžia. Tačiau atėjo laikas suteikti šioms sąlygoms ir rezoliucijoms realų turinį. Turėtume tinkamai paskirstyti įgaliojimus tarp institucijų ar naujai sukurtas svarbias ir aukštas pareigas bei nustatyti politinius principus ir bendradarbiavimo taisykles. Mums taip pat reikia išlaikyti realų lygiateisiškumo principą tarp valstybių narių bei tarp valstybių narių ir Europos Sąjungos. Svarbu nesumenkinti atskiros valstybės narės pirmininkavimo Tarybai svarbos.

Tik darni Europos Sąjunga, kurioje kalbama vienu balsu, turės svarią poziciją pasaulyje, kokios ir nusipelno. Pradinė per pastaruosius du mėnesius įgyta patirtis sukėlė įvairių abejonių. Tačiau šios problemos turėtų paskatinti mus labiau susimąstyti, taip pat imtis priemonių, kurios padėtų pasiekti laukiamų rezultatų ir naujos Europos Sąjungos veiklos kokybės.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Dažnai kartojamas klausimas, kurį kartą iškėlė H. Kissiger: kas pakels telefono ragelį? Teigiama, kad mums reikia stiprių, išpūdingų asmenybių. Ne! Mums reikia stiprių institucijų. Mums reikia Tarybos, Parlamento, Europos Sąjungos, kurios Taryboje kiekvienas galėtų atsiliepti telefonu, nes jis ar ji galėtų pateikti kompetentingą atsakymą ir kompetentingą sprendimą. Toliau norėčiau pateikti tokį prašymą dėl telefono: norėtume Europos, kurioje tradicinių nacionalinių mažumų teisės taip pat būtų gerbiamos ir kurioje nėra įstatymų slovakų kalba. Įsigaliojus įstatymui šia kalba, būtų ne tik pažeistos ES galiojančios pagrindinės teisės ir Europos žmogaus teisių konvencijų nuostatos, bet atsidurtų pavojuje ir vienas didžiausių Europos integracijos pasiekimų – bendros vidaus rinkos veikimas. Reikalauju, kad Komisija imtųsi reikiamų veiksmų, atsižvelgdama į Teisės tarnybos nuomonę, ir užtikrintų Bendrijos teisės aktų viršenybę.

Derek Vaughan (S&D). – Pone pirmininke, struktūriniai fondai tiek praeityje, tiek ir šiuo metu yra labai svarbūs tokiems regionams kaip Velsas. Iš šių fondų suteikta parama daugeliui asmenų, bendruomenių ir verslo įmonių. Jie tapo ypač svarbūs pastaruoju sunkiu ekonomikos laikotarpiu.

Todėl gyvybiškai svarbu, kad visos šios grupės ir ateityje gautų naudos iš struktūrinių fondų. Manau, struktūrinių fondų lėšos turi būti pasiekiamos visiems regionams Europoje, jeigu jie kreipiasi dėl tokios paramos nuo 2013 m. Manau, turėtume atvesti struktūrinių fondų renacionalizaciją ir ypač pritariu Komisijos nario, atsakingo už ES finansinį programavimą ir biudžetą, pastaboms - jis reiškė prieštaravimą sanglaudos politikos ir struktūrinių fondų renacionalizacijai.

Taip pat manau, kad labai svarbu 2013 m. nestabdyti finansavimo pirmiau minėtoms grupėms. Todėl, mano manymu, pereinamasis laikotarpis turi būti nustatytas regionams, kurie negali gauti paramos pagal Konvergencijos priemonę nuo 2013 m. Tikiuosi, Komisija vykdys glaudžią politiką ir struktūriniai fondai bus prioritetas artimiausiomis savaitėmis ir mėnesiais.

Gay Mitchell (PPE). – Pone pirmininke, norėčiau panagrinėti klausimą, kurį iškėliau savo šalyje, tikėdamasis, kad visapusiškai jį nagrinėdami, rasime sprendimą ir galėsime imtis kokių nors veiksmų.

Nuolat diskutuojame apie bankų krizę ir priemonės, kurių galėtume imtis, kad padėtume mažosioms ir vidutinėms įmonėms. Problema ta, kad daugelis mažųjų ir vidutinių įmonių tiesiog negali gauti paskolų, nors jos yra veikiančios ir gali kurti darbo vietas. Mano patirtis rodo, kad didžiausia priežastis - bankų vadybininkų trūkumas. Šią krizę patiriame todėl, kad bankų sistema veikė automatiškai ir daugeliu atvejų vis dar tebeveikia automatiškai. Europos centrinis bankas ir Europos Komisija suteikė daug paramos finansų įstaigoms. Dabar atėjo metas tinkamai įvertinti savo įtaką ir susigrąžinti tradicinius bankų vadybininkus, kurie gali imtis apgalvotos rizikos, remdamiesi savo charakteriu, gebėjimais bei turimais duomenimis.

Iš tiesų manau, kad tai pakeistų padėtį, ir tai sakau šiuose rūmuose esantiems 27 Komisijos nariams: nenuvertinkite savo galimybių daryti įtaką...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pone pirmininke, J. Barroso, norėčiau paminėti du dalykus, kurie, mano nuomone, yra esminiai. Šiandien daug kalbėta apie krizės įveiką. Šiuo atžvilgiu privalome suprasti, kad krizė nebus įveikta, jei vėl bus išmokami dividendai, kai bankai taps stabilūs. Šią krizę įveiksime tik tada, kai praradusieji darbą vėl galės grįžti į savo darbo vietas, o neturintieji darbo galės jį susirasti. Tada įveiksime krizę.

Todėl jūsų vadovaujamai Komisijai labai svarbu turėti tikslą kurti ir išsaugoti darbo vietas, taip pat užtikrinti, kad sunkiai dirbantieji gautų atitinkamą atlygį už savo darbą ir dalytųsi didesne nei anksčiau bendra gerove. Pone J. Barroso, jeigu jums tai pavyks, mano nuomone, ateityje Komisija dirbs dar sėkmingiau nei anksčiau.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, tikiuosi, kad galėsime šį vakarą pasakyti „*Habemus Papam; habemus Komisiją*“ („Turime Popiežių; turime Komisiją“), kaip per popiežiaus rinkimus. Tačiau vienas dalykas, kuris man ir daugeliui žmonių kelia nerimą, yra tas, kad pagal Lisabonos sutartį skiriame Tarybos Pirmininką, kuris turi užtikrinti aiškumą. Ar galite pasakyti, kur čia tas aiškumas? Gal Pirmininkas J. Barroso galėtų mums paaiškinti.

Kai reikalai pakrypsta į blogąją pusę, ypač per krizę, kas turi būti tas vienas balsas, atstovaujantis Europai? Ar tai bus H. Van Rompuy? Ar tai bus baronienė C. Ashton? Ar tai bus vienas iš Komisijos narių? Ar tai bus pagal rotacijos principą Tarybai pirmininkaujanti valstybė, ar tai bus pats Pirmininkas J. Barroso? Norėčiau gauti į tai atsakymą.

José Manuel Barroso, Komisijos Pirmininkas. – Pone pirmininke, pamėginsiu iš pradžių atsakyti į kai kuriuos konkrečius klausimus, tada atsakysiu į bendresnio pobūdžio klausimus.

Pirma, dėl euro zonos. Kai kurie Parlamento nariai iškėlė klausimus, susijusius su euro zona, taip pat kai kurias dabartines problemas, su kuriomis susiduria euro zonos valstybės narės. Pirmiausia norėčiau priminti, kad euro įvedimas – vienas iš sėkmingiausių įvykių Europos istorijoje. Nuo jo įvedimo 11-oje valstybių narių, euro zona išsiplėtė iki 16 valstybių narių. Euro zona – tai stabilumo ir darbo vietų kūrimo erdvė. Be abejo, jai įtaką padarė krizė. Krizė padarė įtaką ir ne euro zonos valstybėms narėms. Tikriausiai nereikia priminti, kad vos prieš kelias dienas susitikau su Islandijos, kuri nėra euro zonoje, ministru pirmininku – ši valstybė mums labai artima ir patyrė iš tiesų didelę krizę. Norėčiau pakartoti, kad krizė kilo ne euro zonoje, ji kilo už euro zonos ribų.

Tiesa ta, kad euras apsaugojo šalis, kuriose cirkuliuoja bendra valiuta. Manau, Europos padėtis būtų daug sudėtingesnė nei šiandien, jei neturėtume euro. Dabar turime panaudoti visą euro teikiamą naudą. Kad tai padarytume, turime stiprinti ekonominę koordinavimą euro zonoje. Tiesa, mums svarbi ne vien pinigų sąjunga. Turime turėti tikrą ekonominę sąjungą. Sutartis suteikia naujų galimybių, kuriomis ketinu pasinaudoti. Olli Rehn, naujas Komisijos narys, atsakingas už šiuos klausimus – jeigu sulauksime jūsų palaikymo – galės juos išplėtoti.

Siekiant sustiprinti euro zoną, labai svarbu žvelgti į ateitį, bet, žinoma, tai nekliudo atsižvelgti ir į dabartį. Laikotarpis, kurį išgyvena euro zona, sunkus. Nėra jokios priežasties tai neigti. Šalys, nepriklausančios euro zonai, taip pat išgyvena sunkų laikotarpį. Ir tai turime pripažinti. Tačiau privalau pasakyti, kad informuojant apie padėtį finansų rinkose, problemos kartais taip išplečiamos, kad ne visada galima objektyviai vertinti padėtį. Tokių analizių paprastai sulaukiame ne iš euro zonos šalių.

Euro zona turi pajėgumų išspręsti sunkumus, kurių šiuo metu patiriama. Turime fiskalinių taisyklių sistemą, Stabilumo ir augimo paktą, kurį tereikia tinkamai įgyvendinti. Graikijos atveju turime pajėgumų įvertinti ir kontroliuoti jos fiskalinę reguliavimo programą. Turime galimybę siūlyti dideles struktūrines reformas Graikijoje, kurių vykdymą Komisija taip pat atidžiai stebės.

Vasario 3 d. Komisija patvirtino priemonių paketą, skirtą Graikijai, kuris bus pristatytas Tarybai kitos savaitės pradžioje. Be abejo, pirmiausia Graikija turi imtis veiksmų. Graikijos valdžios ryžtas padidins tikėjimą sėkminga patvirtintos plataus užmojo programos baigtimi.

Valstybės narės, ypač esančios euro zonoje, turėtų visada prisiminti, kad kiekvienos jų ekonominė politika turi įtakos kitų šalių ekonomikoms. Džiaugiuosi aiškiais ženklais, kad visos valstybės narės supranta iššūkį ir imsis atitinkamų priemonių.

Regis, būtent E. Gebhardt uždavė konkretų klausimą apie vartotojų politiką. Komisijoje išrinktas asmuo, atsakingas už vartotojų politiką, t. y. Komisijos narys J. Dalli. Jis bus atsakingas už šią politiką, siūlys iniciatyvų šioje srityje ir aptars jas su jumis IMCO komitete ir plenariniuose posėdžiuose. Pirmininko pavaduotoja, už

teisingumą atsakinga ES Komisijos narė V. Reding, bus atsakinga už konkrečias pilietines ir teises sritis. Daugeliui vyriausybių Europoje įprasta, kad šiuos specifinius klausimus sprendžia teisingumo ministras.

Be abejo, Kolegija turės patvirtinti visus sprendimus dėl naujų iniciatyvų. Esu nepaprastai atsidavęs kolegialumui. Tiesą sakant, dauguma reikalavo, kad Komisija išlaikyti stiprų kolegialumo aspektą. Remiantis sutartimis, Komisijos Pirmininkas - kolegialumo garantas. Šiandieninėse politikos srityse ši tendencija įprasta. Vis daugiau ir daugiau problemų iš prigimtųjų yra susikertančios ar horizontalios. Jas sprendžiant reikia nustatyti bendrus tikslus ir vykdyti įvairių sektorių politikos sričių integraciją.

Tai, kas vyksta Komisijoje, didesne ar mažesne apimtimi vyksta ir nacionaliniame bei globaliame valdyme. Šiuo metu matome, kad labai dažnai valstybių ar vyriausybių vadovai turi spręsti nuosekliai ir suderintai tuos dalykus, kurie anksčiau priklausė atskirų asmenų, atsakingų už jiems priskirtą sritį, kompetencijai atskirose vyriausybėse.

Taigi, būtent tai ketiname daryti. Su dideliu pasididžiavimu norėčiau pabrėžti šį klausimą, nes kuriame naują Komisiją remdamiesi ankstesnės Komisijos patirtimi. Ankstesnioji Komisija buvo pirmoji išsiplėtusios Europos Komisija – pirmą kartą Komisiją sudarė 27 nariai iš 27 skirtingų šalių. Tai, kad toji Komisija iš tiesų dirbo kolegialiai ir kryptingai, rodo, kad išsiplėtusi Europos Sąjunga gali dirbti turėdama 27 ar daugiau narių. Manau, tai ypač svarbu, kalbant apie ateitį.

Užduoti konkretūs klausimai apie sanglaudos politiką ir kai kurias kitas Bendrijos politikos sritis, pvz., žuvininkystę ir žemės ūkį, kaip L. Capoulas Santos užduotas klausimas. Sanglaudos politika įtvirtinta Lisabonos sutartyje. Savo prigimtini ši politika - Europos politika. Turime žinoti, kaip tęsti reformos procesą, kad ir toliau galėtume didinti politikos suteikiamą vertę pinigams bei užtikrinti, kad sanglaudos politika ir regioninė politika būtų įgyvendinamos realiai didinant visų Europos regionų konkurencingumą. Turime būti įsitikinę, kad politika galima tai pasiekti, kad galime turėti stiprią poziciją artimiausiose diskusijose finansavimo klausimais. Norėčiau pabrėžti, kad esu visiškai įsipareigojęs – manau, neapsiriksiu, sakydamas, kad ir naujoji Komisija yra visiškai įsipareigojusi – laikytis socialinių, ekonominių ir teritorinio vientisumo principų, kurie taip pat įtvirtinti Lisabonos sutartyje. Žinoma, darysime viską, kad paskatintume Europos Sąjungos bendrųjų politikos sričių plėtojimą.

A. Cercas uždavė konkrečių klausimų apie socialinio poveikio vertinimą. Norėčiau aiškiai pakartoti savo ankstesnį viešai pateiktą atsakymą. Šį socialinio poveikio vertinimą stengiamės įtraukti į savo veiklą per Poveikio vertinimo tarybą. Manome, kad padarėme didelę pažangą poveikio vertinimo srityje. Esame visada pasiruošę gerinti šį darbą ir manome, kad atlikdami savo darbą, turime tinkamai taikyti socialinį aspektą.

Kai kurie Parlamento nariai klausė manęs apie energetinį saugumą. Norėčiau pabrėžti, kad energetinio saugumo klausimą įtrauksime į savo pasiūlymus svarstant Europos Sąjungos 2020 m. strategiją. Viena iš Europos Sąjungos 2020 m. strategijos naujovių - preciziškai sujungti klausimai, kurie anksčiau buvo sprendžiami atskirai. Manau, kad energetinio saugumo ir energijos vartojimo efektyvumo skatinimas turi būti svarbi mūsų darbotvarkės dalis didinant konkurencingumą, ekologiškumą, tvarų ir efektyvų išteklių naudojimą Europoje. Tai tik pabrėžia šios darbotvarkės svarbą.

Kai kurie nariai, pvz., G. Hökmark ir kiti, klausė apie MVĮ ir vidaus rinkos vertę. Šiuo metu labai svarbu atnaujinti vidaus rinką. Svarbu aiškiai suprasti, kad vidaus rinka susijusi ne tik su rinkos klausimais, nors ir rinkos yra svarbios.

Kai kurie žmonės mano, kad giname rinkas, nes esame rinkos fundamentalistai. Tikriausiai niekas negalėtų labiau klysti. Mes manome, kad vidaus rinka pirmiausia yra Europos projekto pagrindas. Be vidaus rinkos neturėsime stiprios Europos Sąjungos. Jeigu paversime vidaus rinką fragmentiška, Europoje vėl susidursime su nemalonių ekonominių nacionalizmu. Turime kalbėti drąsiai ir pasakyti, kad vidaus rinka egzistuoja tam, kad apsaugotų silpniausiuosius – vartojus, kad gintų mažąsias ir vidutines įmones nuo monopolijų ir, žinoma, gintų Europos projektą kaip visumą. Todėl ir prašiau M. Monti parengti pranešimą, kad galėtume pristatyti kai kurias naujas idėjas, taip pat pasiektume didesnę sutarimą, siekdami atnaujinti ir sustiprinti vidaus rinką, kaip vieną iš geriausių buvusių ir esamų mūsų Europos projekto pasiekimų.

Komisijos Pirmininkas. – (FR) Toliau norėčiau pakalbėti apie vieną ar du bendro pobūdžio klausimus, kurie buvo iškelti šiose diskusijose. J. Daul, W. Schultz, A. Lamassoure, kuris savo kalboje pabrėžė drąsos svarbą, taip pat J. López Aguilar, J. Mayor Oneja ir daugelis kitų iškėlė ambicijų klausimą. Mano nuomone, tai be galo svarbus klausimas, ir privalome atvirai diskutuoti šia tema.

Kai kurie nariai, ypač W. Schultz, dar kartą uždavė klausimų apie rinką ir socialinę politiką. Dar kartą norėčiau pakartoti: Komisija nėra ta institucija, kurią turite įtikinti dėl poreikio turėti socialinį tikslą. Turėsite dirbti

kartu su mumis ir mėginti įtikinti tam tikras valstybes nares, nes tiesa labai akivaizdi: kai kurios valstybės narės įsitikinusios, kad Europa išimtinai pagrįsta rinka, o jos, remiantis solidarumo principu, atsakingos už socialinę politiką. Nesutinku su tuo. Manau, norint užmegzti emocinį ryšį su Europa, reikia plėtoti socialinę sritį. Mums reikia socialinio aspekto, kuris taptų veiksmų, kurių galima imtis Europos lygmeniu, ir to, ką galima nuveikti nacionaliniu lygmeniu, sąsaja. Niekas nenori kurti Europos socialinės apsaugos sistemos ar Europos centralizuotos sveikatos sistemos. Tai nėra tai, ką siūlome.

Be to, į tai nereikėtų žvelgti kaip į konkurenciją nacionaliniu lygmeniu ir Europos lygmeniu. Tačiau jeigu mūsų darbe, kurį atliekame vidaus rinkos, konkurencijos, valstybės pagalbos politikos bei kitose, pvz., išorinės prekybos politikos, srityse, nebus socialinio aspekto, užtikrindami Europos projekto teisėtumą susidursime su sunkumais..

Dar norėčiau pabrėžti vieną dalyką: nesame tie, kuriuos reikia įtikinti, kad socialinė sritis būtina. Dirbkite su mumis, stiprindami Europos socialinę sritį – socialinę rinkos ekonomiką – kuri, be to, įvirtinta kaip ES tikslas Lisabonos sutartyje. Esu labai atsidavęs šiam tikslui, ir privalome kartu stengtis jį pasiekti. Dėl to nėra jokių abejonių.

(Plojimai)

Valdymo klausimu – tai mėgstamiausia G. Verhofstadto ir mano paties tema – dar kartą prašau mums padėti ir mus paremti. Pritariu sustiprintam Europos valdymui, ir Europai iš tiesų reikia šio sustiprinto valdymo. Aš kalbu aiškiai – jūs vadinate tai kalba, ir tai yra kalba, bet šią kalbą sakau naujosios Kolegijos vardu, ir šioje kalboje atsispindi politinės ambicijos ir politinė pozicija. Gyvename precedento neturinčiu laikotarpiu. Kaip minėjau, ir pačioje Europoje, ir už jos ribų mums reikia daugiau ryžto sprendžiant Europos reikalus. Esu visiškai įsitikinęs, intelektualiai ir politiškai – jeigu Europa neveiks koordinuotai, ateityje rizikuojame atlikti tik nesvarbų vaidmenį tarptautiniu lygmeniu. Tai minėjau savo gairėse, dar prieš kalbėdamas su valstybių ar vyriausybių vadovais, ir ketinu tai dar kartą pakartoti poryt neoficialiame Europos Vadovų Tarybos susitikime, nes esu tuo įsitikinęs.

Esu įsitikinęs, kad dėl naujausių pokyčių susiklosčiusi padėtis tapo dar aiškesnė. Tarptautinė finansų krizė parodė, kokios priklausomos viena nuo kitos yra mūsų šalys. Dabartinės problemos euro zonoje taip pat parodė, kokios priklausomos viena nuo kitos mūsų šalys. Todėl privalome dėti daugiau pastangų Europos koordinavimo ir valdymo atžvilgiu. Nebūtina Briuseliui perduoti nacionalinę kompetenciją: tai XX a. diskusijos, ir manau, kad jau pasenusios. Klaidinga būtų vesti panašias diskusijas: „tai priklauso Briuseliui, tai priklauso Komisijai, tai nukreipta prieš valstybes nares...“, nes jos juokingos.

Akivaizdu, kad nors šiuo metu norime atlikti svarbų vaidmenį pasaulyje, kiekviena valstybė narė atskirai neturi reikiamos įtakos, kad galėtų lygiavertiškai derėtis su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, Rusija ar Kinija. Mums ši sritis reikalinga ne tam, kad sustiprintume Briuselį, o tam, kad sustiprintume Europą, ir svarbiausia, visą dėmesį skirtume tikriesiems kiekvieno mūsų piliečio interesams. Būtent šioje srityje turime dirbti kartu, ir prašau jūsų: paremkite mus. Mums reikia jūsų paramos, ne ten, kur neišvengiamai prasidės karas tarp institucijų – dabar labiau nei kada nors mums reikia institucinės partnerystės – tačiau ginant Europos interesus pasaulyje.

Ir galiausiai, išorės santykių klausimu, norėčiau ir čia būti visiškai atviras. Kuriose srityse svarbi Europa pasaulyje? Europa svarbi tose srityse, kuriose ji turi suderintą poziciją. Galiu jus užtikrinti, kad prekybos santykiuose ES būtų gerbiama. Mūsų sukurtų konkurencijos įstatymų laikosi visi pagrindiniai tarptautiniai konglomeratai. Turime bendrąją politiką. Turime institucijas. Turime bazę, kuria remdamiesi veikiamo. Nepamirškite ir to, kad gyvename laikotarpiu, kai Europa nebeteri tokių geopolitinių ir gynybos priemonių, kokių turi kiti, ypač tarptautinio saugumo atveju. Bendraujant su kai kuriais tarptautiniais partneriais, akivaizdžiai matyti, kad jie pirmiausia mąsto saugumo terminais. Jie galvoja apie strateginę pusiausvyrą. Ir čia reikėtų pasakyti aiškiai, kad Europa negali būti naivi.

Problema, su kuria susidūrėme Kopenhagoje, nebuvo ambicijų iš Europos pusės trūkumas, kaip sako kai kurie žmonės. Priešingai, buvome patys ambicingiausi. Mano manymu, įvykiai Kopenhagoje parodė, kad turėjome išreikšti Europos interesus įvairiose srityse ir su visais mūsų partneriais ginti juos nuosekliai bei strategiškai. Be to, turime ne tik vykdyti savo pasirinktą dosnią politiką, nors tai ir svarbu, bet privalome turėti ir stiprybės ginti savo dosnumą bei įsitikinimų ginti savo interesus. Tai ir ketinu daryti, tačiau tikiuosi sulaukti visų jūsų paramos šioje srityje.

Galiausiai, kai kurie nariai – tarp jų K. Lehne ir H. Swoboda, D. Roth-Behrendt, D. Wallis ir P. Rangel - išsamiai nagrinėjo institucinius klausimus, ypač pamatinį susitarimą. Norėčiau pasakyti, kad per derybas su jumis būtent ir siekiau perduoti Lisabonos sutarties dvasią ir ten slypinčią žinią.

Kai kurie vis dar nesupranta, kad šiuo metu Europos Parlamentas jau turi galių, kurių jis neturėjo prieš patvirtinant Lisabonos sutartį. Tikiu Europos parlamentarizmo dimensija ir kai vartoju žodį „dimensija“ – angliškai kalbu ne taip gerai, kaip jūs, pone D. Wallis – tuo neišreiškiu ko nors neapibrėžto. Man „dimensija“ reiškia gylį, taip pat galimybę. Bet kokiu atveju tai yra sąvoka, reiškianti labai platų užmojį.

Su tokia dvasia ir norėčiau dirbti su Parlamentu. Ne prieš kitą instituciją, nes manau – ir privalau čia tai pasakyti – kad mums reikia labai stiprios Tarybos ir Europos Vadovų Tarybos. Džiaugiuosi Lisabonos sutartyje esančiomis naujovėmis, ypač nuolatinio Europos Vadovų Tarybos Pirmininko pareigybe, nes tai suteikia tęstinumo ir pastovumo ilgalaikėje perspektyvoje.

Labai pritariu naujo vaidmens suteikimui vyriausiajam įgaliotiniui, nes dabar jis kartu yra ir Europos Komisijos Pirmininko pavaduotojas. Tai padaryta ne siekiant apsunkinti padėtį, o priešingai! Užuo turėję du užsienio santykiams skirtus centrus, vieną Taryboje ir vieną Komisijoje, dabar turime vieną centrinę figūrą – šiuo atveju baronienę C. Ashton – kuri gins Europos interesus ne tik su tarpvyriausybiniu teisėtumu, kuris tebėra labai svarbus užsienio santykiuose, bet ir su europietišku teisėtumu.

Todėl ir kalbu su giliu įsitikinimu. Manau, būtų klaida pradėti ginčus ar institucinį konfliktą. Mums reikia įvairių institucijų. Kai kurie žmonės labai norėjo užduoti amžiną klausimą apie H. Kissingerį ir telefono numerį. Kartą jau atsakiau į šį klausimą: H. Kissinger buvo JAV valstybės sekretorius. Tikiuosi, nuo šiol JAV valstybės sekretorius rinks baronienės C. Ashton numerį. Jai suteikta atsakomybė ir galimybė atlikti šią užduotį.

Beje, valstybės vadovo ar vyriausybės lygmeniu, neskaitant santykių su valstybėmis narėmis, Lisabonos sutartyje numatyta rinkti Tarybos Pirmininką, kuris atstovauja Europai užsienio politikos ir saugumo klausimais, taip pat Komisiją, kuri, remiantis 17 str., atstovauja Europai kiekvienu kitu užsienio politikos klausimu. Tokia mūsų sistema.

Kai kurie pageidauja visiškai vieningos sistemos. Kaip minėta, Jungtinės Amerikos Valstijos kartais irgi neturi visiškai vieningos sistemos. Kartais derybose su JAV administracija pastebime, kad Kongresas nesilaiko tos pačios pozicijos kaip JAV administracija.

Svarbu suprasti, kad susidedame iš 27 valstybių narių. Mūsų turima sistema - patobulinta vidaus sistema. Užuo kas šešis mėnesius rinkę pirmininką, turime nuolatinį Tarybos Pirmininką. Šiuo metu turime ir vyriausiąją įgaliotinę bei Komisijos Pirmininko pavaduotoją. Tiesa, tai - žingsnis į priekį, bet dinamiškumas svarbiau už mechanizmą, ir būtent todėl privalome į savo veiksmus įtraukti naują dimensiją.

Apibendrinsiu, kreipdamasis į šį Parlamentą. Kartu su galia suteikiama ir atsakomybė. Būsiu visiškai atviras su jumis, ponios ir ponai: Europos Parlamentas įgijo daug galių, priėmus Sutarties pakeitimus. Tikiuosi, šios galios bus naudojamos ne tik visoms palankioms politikos sritims, bet ir taps atsakomybės valdant Europą kartu su kitomis institucijomis dalimi. Visoms institucijoms – Europos Parlamentui, Komisijai ir Europos Vadovų Tarybai – tai bus svarbus atsakomybės patikrinimas.

Kai kurie iš jūsų manęs prašė – ir tikiu, kad tai darėte nuoširdžiai – parodyti daugiau drąsos. Galiu pasakyti, kad esu pasirengęs stengtis laikytis šios pozicijos. Tačiau Komisija viena neištengs to daryti. Būkime atviri šiuo klausimu. Tai būtų iliuzija, nes Komisija negali įtvirtinti savo įtakos, galios ir valdžios, nepaisydama valstybių narių, kurios yra demokratiškos valstybės, valios.

Mes turime tai padaryti kartu su parlamentine asamblėja – šiuo atveju Europos Parlamentu – kuris nuoširdžiai prisiima atsakomybę ir kuris nėra vieta, skirta protestams, kaip norėtų kai kurie žmonės. Be to, pastebėjau, kad kai kurie žmonės kalba garsiau todėl, kad jie yra silpnesni! Taigi mums reikia, kad visos valdžioje esančios Europos frakcijos dirbtų kartu.

Kai kurių frakcijų atstovai minėjo, kad ketina balsuoti prieš mus. Dėl šių kraštutinių atstovų galiu pasakyti, kad nerimaučiau, jeigu jie balsuotų už mus. Man nereikia tokios paramos. Komisija nenori jų palaikymo. Komisija siekia ir prašo paramos iš visų europietišκών jėgų. To jūsų ir prašau. To prašau kukliai, tačiau kartu tvirtai įsitikinęs, kad mums reikia jūsų paramos ir kad galite mums padėti užpildyti šiandien egzistuojančias spragas.

Kur slypi tikroji problema? Ir apie tai norėčiau pakalbėti atvirai. Bendraujant su mūsų piliečiais, aiškėja, kad šiuo metu Europoje egzistuoja – ir tai mano galutinė nuomonė, pone pirmininke – esminė spraga tarp mūsų išreikštų ambicijų ir rezultatų, kurių gebame pasiekti.

Šiuo metu kai kurie mėgina pasinaudoti šia spraga kaip priemone sumažinti mūsų ambicijas. Kiti – ir mes esame šioje stovykloje – siekia pagerinti rezultatus taip, kad jie atitiktų ambicijas. Pasikliauju šiais rūmais, įgyvendinant mūsų siekius, siekius sukurti stipresnę Europą vis reiklesniame pasaulyje.

Prašau jus palaikyti naująją Komisiją, kad galėtume įgyvendinti savo siekius ir paversti europietišką svajonę tikrove.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Ačiū jums, pone J. Barroso, kad išsamiai atsakėte į klausimus ir pastabas, kurių jums pateikė Parlamento nariai, taip pat už labai išsamų mūsų – Europos Komisijos bei Europos Parlamento – tarpusavio santykių aiškinimą. Žinome, kokia atsakomybė tenka Europos Parlamentui. Mūsų susitarimas – naujoviškas, ir dėl šio bendradarbiavimo esame arčiau vieni kitų nei kada nors anksčiau. Dviejų Bendrijos institucijų – Europos Parlamento ir Europos Komisijos – bendra atsakomybė turi didelę reikšmę. Taip pat dėkoju jums, kad pateikėte savo viziją, kaip turėtų dirbti Europos Komisija bei šio darbo tikslus. Dar kartą norėčiau padėkoti D. Lópezui Garrido, Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos atstovui, taip pat visai Ispanijos delegacijai už dalyvavimą mūsų svarstymuose ir diskusijose.

Pateikti penki pasiūlymai dėl rezoliucijų⁽¹⁾, remiantis Darbo tvarkos taisyklių 106 straipsnio 4 dalimi.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks 2010 m. vasario 9 d., ketvirtadienį.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Carlo Casini (PPE), raštu. – (IT) Norėčiau pasakyti, kad, būdamas Konstitucinių reikalų komiteto pirmininkas, esu patenkintas dėl susitarimo, pasiekto sprendžiant pagrindinius Europos Parlamento ir Komisijos naujojo pamatinio susitarimo klausimus.

Vis dėlto privalau aiškiai nurodyti, kad turime geriau pagalvoti apie šių dviejų institucijų santykių pobūdį. Demokratinio augimo Europos Sąjungoje perspektyva nesikeičia: Parlamentas laikomas atstovaujančiu žmonėms, o Taryba – tarsi kokie antrieji rūmai – valstybėms. Tokiu atveju Komisija turėtų būti laikoma vyriausybe, ir akivaizdu, kad šiems institucijų tarpusavio santykiams reglamentuoti reikėtų išsamesnių taisyklių nei šiandieniniai pelnytai parengti pakeitimai.

Dar norėčiau pridurti dėl piliečių iniciatyvos teisės. Prie mūsų numatomų padarinių teks pritaikyti atitinkamas taisykles. Į juos privalu atsižvelgti ir juos palyginti su padariniais, kylančiais dėl kiekvieno piliečio turimos teisės pateikti petiją Europos Parlamentui, taip pat dėl ribotų Parlamento galių. Parlamentas neturi teisėkūros iniciatyvos galios, tačiau turi teisę prašyti Komisijos inicijuoti teisėkūros procedūrą.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Kai įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ir išrinkus naują Komisiją buvo išspręsta institucinė problema, prasidėjo naujas Europos Sąjungos istorijos etapas. Tai – nauja epocha su plačiais užmojais teisėkūros iniciatyvos srityje ir drąsiu siekiu spręsti didžiuosius mūsų laikų uždavinius. Tai – nauja epocha, kurioje, kaip numatyta tarpinstituciniame susitarime, Komisija darniai dirbs drauge su Parlamentu, ieškodama Europos piliečiams opių problemų sprendimų. Tai – nauja Europos lyderystės epocha, kurioje bus sprendžiami svarbūs šiuolaikinio pasaulio klausimai ir imamasi tinkamų priemonių ateities išbandymams įveikti. Tai yra nauja sąžiningesnės Europos, rodančios didesnę solidarumą, integracijos epocha.

Iš to, ką išgirdome per klausymus, matyti, kad naujoji Komisijos narių kolegija atitinka reikiamus kriterijus reaguoti į dabartinius poreikius. Tai yra pusiausvyra išlaikanti Komiją, kurioje dera veteranų patirtis ir naujų narių guvumas. Be to, joje išlaikoma pusiausvyra atstovavimo lytims požiūriu, nes trečdalis narių – moterys, o tai yra truputį daugiau nei anksčiau. Galių pusiausvyra tarp šių trijų institucijų nieko nesusiulpina, net atvirkščiai – sustiprina Europą.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Pristatydamas naująją Europos Komisiją, Pirmininkas J. M. Barroso pateikė programą, kuria tęsiama neoliberali, federalistinė ir karinė senosios Komisijos politika. Pristatytoji

⁽¹⁾ Žr. protokolą.

Komisijos narių kolegija veiks ta pačia linkme, kaip buvo patvirtinta per Parlamento komitetų klausymus. Prasidės laikotarpis, kai bus siūloma didinti ir taip šiuo metu jaučiamą Europos kapitalistinę integraciją.

Buvusioji Komisija po savęs paliko nemažai parengtų darbų, įskaitant bendruosius metmenis ir vadinamąją viešąją konsultaciją dėl strategijos, užtikrinančios Lisabonos strategijos tęstinumą. Šiandien jie vadina šį dokumentą Europos Sąjungos 2020 m. strategija, tačiau jau anksčiau yra sakę, kad iš tikrųjų tai – „Konkretus įgyvendinimas. Esamas priemonės pasitelkti naujam požiūriui“. Kitaip tariant, jau šiandien žinome, kad gausime dar didesnę to paties dozę.

Jie nepaiso poreikio apsvastyti, kiek buvo įgyvendintos Lisabonos strategijos vardu patvirtintos priemonės ir kokių lygiu buvo pasiekti tuo metu skelbti tikslai arba kokie buvo Stabilitumo pakto taikymo padariniai. Jie nusišė faktą, kad visoje ES yra daugiau nei 23 mln. bedarbių ir kad labiausiai nukentėjo jaunimas, kurių nedarbo lygis yra didesnis nei 21 proc., o 85 mln. žmonių skursta. Neturime kito pasirinkimo kaip tik balsuoti prieš naująją Komisiją.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), raštu. – (PL) Pone pirmininke, J. M. Barroso vadovaujama Europos Komisija šiandien gavo didesnę paramą nei 2004 m. Tačiau diskusijose prieš balsavimą buvo išreikšta daug abejonių ir dėl Komisijos sudėties, ir dėl neaiškaus kompetencijų pasidalijimo tarp naujųjų kolegijos narių. Pavyzdžiui, vartotojų apsauga tenka šešių skirtingų Komisijos narių atsakomybei. Dabar sunku įsivaizduoti, kaip tokia bendra kompetencija praktiškai prisidės prie atitinkamų Komisijos narių darbo efektyvumo. Šiandien, 2010 m. vasario 9 d., išrinktoji Europos Komisija turės nedelsiant imtis darbo, nes nuo praėjusių metų maždaug spalio mėn., kai turėjo įvykti naujosios Komisijos rinkimai, senoji Komisija tik lūkuriavo ir nesiėmė jokių naujų iniciatyvų. Gebėjimas laikytis pamatinio susitarimo dėl ryšių palaikymo su Parlamentu, ypač užtikrinant vienodo požiūrio į Parlamentą ir Tarybą principą, bus išbandymas naujai Komisijai.

Taip pat norėčiau pabrėžti, kad per dabartinę Komisijos kadenciją bus persvarstytas 2003 m. tarpinstitucinis susitarimas dėl geresnės teisėkūros. Būdama Teisės reikalų komiteto pranešėja, šiuo metu dirbu šiuo klausimu ir tikiuosi, kad konstruktyvus bendradarbiavimas su naująja Komisija atneš esminių rezultatų šioje srityje.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Naujoji Komisijos narių kolegija – tai pirmoji visos sudėties 27 Europos Sąjungos valstybių narių komanda. Į Europos Sąjungą 2007 m. sausio 1 d. įstojusios Rumunija ir Bulgarija tik dabar turi galimybę pasiūlyti po Komisijos narį visai penkerių metų kadencijai.

Džiaugiuosi, kad Rumunija pasirinko D. Ciolosą. Manau, kad jo pasirodymas per klausymus Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitete padarė didelį įspūdį visiems dalyviams. Taip pat tikiu, kad jo profesionalumas pravers sprendžiant didžiulius uždavinius, kurie laukia mūsų jo vadovaujamoje srityje. Visų pirma turiu omenyje būsimas diskusijas dėl bendrosios žemės ūkio politikos.

Kad rastų tinkamiausius sprendimus, pritaikytus prie visų valstybių narių poreikių ir interesų, naujasis Komisijos narys turės gerai nusimanyti apie Europos žemės ūkį, našiai dirbti ir būti diplomatiškas, – kaip tik šias savybes jis ir turi. Linkiu visai Komisijos narių kolegijai didelės sėkmės ir tikiuosi, kad vykdant būsimus savo įgaliojimus jai pavyks priartinti Europos Sąjungą prie savo piliečių.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), raštu. – (PL) Sveikinu J. M. Barroso bei visą Komisijos narių kolegiją ir kartu tikiuosi, kad Komisija taps labiau nepriklausoma ir dinamiška. Visų pirma ji saugos bendrus interesus ir imsis drąsių ES politikos reformų, kurių turėsime imtis po to, kai metų metus reformavome savo institucijas. Kalbant apie Komisijos ir Parlamento santykius, esame naujo atvirumo liudytojai, ir jis atsiranda ne tik dėl naujų Parlamento galių, bet ir dėl J. M. Barroso dar rudenį išreikšto noro užmegzti ypatingą partnerystę su Parlamentu. Akivaizdu, kad tam tikros preliminarus pamatinio susitarimo dėl dviejų institucijų bendradarbiavimo nuostatos gerokai padidina Parlamento vaidmenį sprendimų priėmimo procese, ir tas procesas tampa demokratiškesnis. Bet velnias pakiša koją dėl smulkmenų, ir todėl mes visą laiką akylai stebėsime derybas, kad pažadai – kaip antai Parlamento įtraukimas į Europos Sąjungos diplomatijos formavimą – būtų ištesėti.

(Posėdis sustabdytas 11.50 val. ir atnaujintas 12.05 val.)

PIRMININKAVO: J. BUZEK*Pirmininkas***5. Balsuoti skirtas laikas**

Pirmininkas. – Kitas klausimas – balsuoti skirtas laikas.

(Apie balsavimo rezultatus žr. protokole)

5.1. Pamatinis susitarimas dėl Europos Parlamento ir Komisijos santykių (B7-0091/2010) (balsavimas)

- Prieš balsavimą:

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – Pone pirmininke, prieš keletą mėnesių savo politikos gairėse ir čia per plenarinį posėdį pasiūliau iškelti šią ypatingą Parlamento ir Komisijos partnerystę į naują lygmenį. Pasiūliau toliau stiprinti ir plėtoti mūsų santykius teigiama linkme, atsižvelgiant į naujosios sutarties nuostatas ir mūsų bendrą siekį drauge formuoti Europą.

Pastarąsias savaites dalyvavau turiningose diskusijose su K. Lehne's vadovaujamomis derybininkų grupėmis, kurias paskyrėte persvarstyti pamatinį susitarimą. Naudodamasis proga dėkoju jiems už labai intensyvias diskusijas ir už jų dalykišką požiūrį.

Labai džiaugiuosi, kad mums pavyko rasti tarpusavio supratimą dėl principų, kuriais bus grindžiami mūsų santykiai ateinančiais metais. Jie turėtų sustiprinti mūsų bendradarbiavimą visapusiškai atsižvelgiant į sutartyse nustatytą institucijų pusiausvyrą.

Būdamas Europos Komisijos Pirmininkas, aš pritarsiu principams, nustatytiems ką tik jūsų priimtoje rezoliucijoje. Jais vadovausiuosi rengdamas naujosios Kolegijos poziciją dėl viso pamatinio susitarimo persvarstymo.

Priėmus šią rezoliuciją tokiai išpūdingai šio Parlamento daugumai, esu tikras, kad turime puikų pagrindą mūsų santykiams stiprinti. Dėl klausimų, kurie rūpi ne tik mūsų dviem institucijoms, bet ir Tarybai, nuoširdžiai tikiuosi, kad Taryba prie mūsų prisidės, kad kartu pasistengtume patobulinti visų institucijų darbą Europos naudai.

Jeigu vėliau šiandien patvirtinsite naująją Kolegiją, prašysiu kandidatą į Komisijos pirmininko pavaduotojus M. Šefčovičių vadovauti deryboms Komisijos vardu persvarstant pamatinį susitarimą. Noriu jus patikinti, kad jam ne mažiau nei man, kaip, esu tikras, ir visai naujai Komisijos narių kolegijai, rūpi, kad derybos įvyktų greitai ir naudingai.

Pirmininkas. – Labai ačiū, Pirmininke J. M. Barroso, už pozityvų požiūrį į mūsų derybas. Visų mūsų vardu norėčiau padėkoti K. Lehne's vadovaujamai derybininkų grupei ir mūsų kolegoms, aktyviai dalyvavusiems šiose derybose.

(Plojimai)

Kol kas neturime teisėkūros iniciatyvos pagal Lisabonos sutartį, tačiau Komisija žadėjo atsiliepti į mūsų lūkesčius. Mes turime ne tik klausimų Europos Komisijos Pirmininkui valandą, bet ir klausimų Europos Komisijos nariams skirtą laiką, Europos Komisijos Pirmininko kvietimą Europos Parlamento Pirmininkui ir Komisijos narių kolegijai, taip pat bendradarbiaujame su nacionaliniais parlamentais, o tai yra labai svarbu.

Galvodami apie subsidarumo taisyklę, manome, jog reikia atlikti poveikio vertinimą, kad galėtume ją kuo labiau patobulinti, ir tikimės, kad šis jos aspektas bus gerokai stipresnis nei buvo iš pradžių numatyta susitarime. Be to, labai tikimės, kad ateityje dėl mūsų piliečių galėsime padaryti viską, kas būtina.

(Posėdis sustabdytas 12.10 val. ir atnaujintas 13.30 val.)

PIRMININKAVO: J. BUZEK*Pirmininkas***6. Balsuoti skirtas laikas (tęsinys)**

Pirmininkas. – Prieš balsavimą pasiklausysime frakcijų pirmininkų kalbų dėl naujosios Komisijos rinkimo.

Joseph Daul, PPE frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, pone D. Lópezai Garrido, Komisijos Pirmininke, dėkoju, kad suteikėte man galimybę kalbėti Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) vardu dėl to, kuo tvirtai tikiu: J. M. Barroso ir jo vadovaujama Komisijos narių kolegija, padedama Komisijos darbuotojų, susidoro su jai keliamais uždaviniais.

Europa gimė dėl tarptautinės krizės ir pirmą sykį per 60 metų jai tenka įveikti naują tarptautinę krizę – kitokio pobūdžio, bet neabejotinai sunkią ir pavojingą. Europa su ja kovoja, tačiau dar ne viskas praeityje. Eurą atliko savo piniginių skydo vaidmenį. Vargu ar kada rasime žodžių apsaugoti, kiek daug esame jam skolingi: automatiniai stabilizatoriai, žymieji solidarumo mechanizmai, kurie taip pat... Jie mums atnešė daug naudos, draugai!

(Plojimai)

Kas būtų atsitikę be solidarumo stabilizatorių? Pernelyg dažnai jie buvo laikomi našta, gulančia ant mūsų ekonomikos pečių, tačiau dėl jų Europos modelis išsilaikė. Tai – patraukus ir ne sykį kitų perimtas modelis, prie kurio mūsų bendrapiliečiai yra deramai prisirišę ir kuriam tenka nauji išbandymai.

Pasaulis tapo daugiapolis, tačiau ne toks, apie kokį svajojome; mes svajojome apie idealistinį, taikų ir daugiašalį pasaulį. Ne, pasaulis tapo konkurencingas, grįstas kova – žinoma, taikus, bet ir aršus, peršantis savo modelį kitiems.

Susidūrusi su tokiu išbandymu, Europos Sąjunga, kuri gali panaudoti tiek daug priemonių, neturėtų jų eikvoti. Ji privalo išlikti sau ištikima – pasinaudoti idėjomis ir pasitelkti žmones, skintis kelią kovoje su visuotiniu atšilimu, kartu ir apsiginkluoti ištekliais bei konkuruoti.

Žinau, kad naujoji Komisija kartu su mumis sieks šių tikslų. Mes visi žinome Europos silpnąsias vietas: demografija, būsimų išlaidų stygius, pramonės iššūkiai, valstybės deficitas, silpnas ekonomikos valdymas. Tai dar viena priežastis, kodėl turėtume kiek įmanoma pasinaudoti mūsų turimomis priemonėmis:

eurą ir pinigų politika, technologijos laimėjimais, geriausiais pramonės pavyzdžiais, žemės ūkio potencialu, užtikrinančiu maisto saugumą 500 mln. bendrapiliečių.

Tikiuosi, kad siekdama šių tikslų Komisija pasitelks vaizduotę ir vadovaus Europos teisėkūros procesui, kuriam mes turėsime pritarti. Taip pat tikiuosi, kad ji gins Europos interesus, iš mūsų partnerių reikalaus abipusiškumo, o pažeidimo atveju nedvejodama imsis turimų teisinių priemonių.

Komisijos nariai, jums tenka atsakomybė už tai, kad kartu su mumis, Taryba, būtų baigta kurti vidaus rinka. Tuo tikslu mes turime sulaužyti tabu, kaip antai išspręsti mokesčių ir socialinės dimensijos klausimus. Valstybės narės nebegali veikti taip, tarytum šios dvi kompetencijos sritys būtų ribotos ir neliečiamos, esančios už bendrų veiksmų ribos.

Kartu mes privalome būti ryžtingesni sprenddami išorės uždavinius: saugumo ir gynybos klausimus, taip pat klausimus, susijusius su prekybos, technologijos ir pramonės standartais, aplinkos apsaugos standartais. Europa privalo ginti savo vertybes, taiką ir piliečių gerovę. Europa privalo būti tarptautinė veikėja, o ne tik vieta, kurioje viešpatuoja gerovė ir teisė. Ji neturi atsisakyti priemonių, kurias turi dėl savo galių.

PPE frakcija viliasi, kad Komisija visuose šiuose frontuose vienu metu dirbs veiksmingai. Tokiu atveju neturiu dėl jos abejonių – visus kolegijos narius remis PPE frakcija.

Pone J. M. Barroso, PPE frakcija tiki jumis. Prašome jūsų nebijoti keistis. Prašome jūsų žvelgti į priekį siekiant mus visus jungiančio tikslo – sukurti politinę Europą.

(Plojimai)

Martin Schulz, S&D frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Europos Parlamento Socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija apgalvotai priėmė savo sprendimą. Prieš penkis mėnesius šiame

Parlamente balsavome dėl Komisijos Pirmininko ir nors jo neparėmėme, jam pavyko surinkti daugumą balsų. Gavęs daugumą balsų, – deja, tu, kurie nepalankiai vertina Lisabonos sutartį, – jis pristatė mums kolegiją, kurią šiandien vertinsime.

Mums būtina įvertinti kolegiją. Turime dvi alternatyvas: galime padalyti šį Parlamentą į dvi dalis – dešiniųjų ir kairiųjų. Jų ideologijos prieštarauja viena kitai, tad ir balsuoti turės atitinkamai. Tokia yra viena alternatyva. Tačiau Europa veikia kitaip. Šiame Parlamente neturime daugumos. Jos taip pat neturi Europos liaudies partija (krikščionys demokratai) ir Liberalų ir demokratų aljanso už Europą frakciją. Europa – ne tas vienetas, kuriame bet kokia politinė jėga gali susiveikti daugumą ir tarti, kad Europa bus valdoma taip, o ne kitaip. Europa – tai nuolatinis kompromisas. Būtent todėl ji kartais tampa gremėzdiška ir ją būna labai sunku suprasti. Vis dėlto geriau nuolatinis kompromisas, vedantis į sėkmę ir didesnę socialinę teisingumą, o ne ideologinė kova, kuri galiausiai išsikvepia, po savęs nepalikusi jokių apčiuopiamų rezultatų.

(Plojimai)

Dėl šių priežasčių mums sunku įvertinti visą naudą. Be abejo, mums visiems patinka pasipešti. Man taip pat patinka su savo kolegomis iš kitų frakcijų ginčytis dėl principų, tačiau Europai taip pat reikia apčiuopiamų rezultatų. Todėl mes patys savęs paklausėme, ko mes, socialdemokratai, – socialistai ir demokratai, – galime pareikalauti ir su kuo sutikti? Tuomet mes apibrėžėme kriterijus. Vienas kriterijus – mes norėjome, kad aukštesniu lygmeniu Komisijoje būtų atstovaujama tokiai politinei jėgai, kuri būtų antroji stipriausia jėga Europoje. Mes pasirinkome vyriausiojo įgaliojimo užsienio reikalams ir saugumo politikai pareigas ir mums pavyko jas gauti.

Norėčiau tarti keletą žodžių apie šias pareigas einantį asmenį. Baronienė C. Ashton neturėtų leisti, kad žmogus, kuris Prancūzijoje buvo nuteistas už holokausto neigimą, šiame Parlamente vadintų ją komuniste. Mes visokeriopai remiame baronienę C. Ashton.

(Ilgi plojimai)

Mes klausėme, ar galėtume į Europos Sąjungos teisėkūrą įtraukti socialinio poveikio vertinimą kaip reguliavimo mechanizmą. Mums kilo klausimas, ar tokios priemonės, kaip anksčiau taikytoji paslaugų direktyva, galėtų apskritai galioti. Ne, negalėtų. Mes norėjome mechanizmo, padėsiančio iš anksto išnagrinėti visas priemones, kurių ketina imtis ši Komisija, turėsiančias įtakos valstybių narių socialinės apsaugos sistemoms. Jis buvo įtrauktas. Mes norėjome (ir man tai yra milžiniškas Europos politikos žingsnis į priekį), kad šio Parlamento teisėkūros rezoliucijos per vienus metus virstų pačios Komisijos teisėkūros iniciatyvomis. Tai yra didžiulis žingsnis į priekį, nes reiškia, kad šio Parlamento iniciatyvos teisė, kurios, deja, nėra, bus netiesiogiai užtikrinama. Mūsų nuomone, tai – didelė pažanga.

Galviausiai būdami antroji stipriausia politinė jėga šiame Parlamente, taip pat frakcija, be kurios šiame Parlamente kvalifikuotoji dauguma būtų neįmanoma, norėjome turėti savo atstovų Komisijoje. Trys ir šešių Komisijos pirmininko pavaduotojų yra socialdemokratai. Šiuo atžvilgiu jūs dosniai patenkinote mūsų norus. Pastarąsias savaites ir mėnesius kėlėme daug svarbių klausimų. Apie juos diskutavome ir šįryt. Apsvarstę mums rūpimus klausimus ir atsižvelgdami į padarytą pažangą, nusprendėme teikti jums paramą per ateinančius penkerius metus. Sakydamas „jums“, turiu omenyje Komisijos narių kolegiją. Galite pasikliauti mūsų parama, jeigu rimtai įsiklausysite į mano žodžius: arba Europa bus socialinė Europa, arba ji žlugs. Mums tenka bendra atsakomybė užtikrinti, kad Europa taptų labiau socialinė. S&D frakcija remia šią Komisiją.

(Plojimai)

Guy Verhofstadt, ALDE frakcijos vardu. – Pone Pirmininke, mūsų frakcija remia Europos Komisiją. Liberalų ir demokratų aljansas yra atsakinga frakcija ir mes tvirtai tikime, kad ateinantys penkeri metai Europos Sąjungai ir Europos piliečiams bus tokie svarbūs, kad reikės Komisijos, turinčios plataus spektro proeuropietišką paramą Parlamente.

Vis dėlto leiskite paaiškinti, ką noriu pasakyti. Mūsų parama yra labiau sąlyginė nei buvo pastaruosius penkerius metus. Tikimės, kad naujoji Europos Komisija bus Europos Sąjungos varomoji jėga. Norime drąsesnės, plačių užmojų ir labiau integruoto ekonominio ir socialinio požiūrio Komisijos, kuri vadovautų strategijai, priverčiančiai valstybes nars daryti tai, kas būtina.

Manau, jog visų pirma euro zonoje turime pripažinti, kad greta pinigų ramsčio svarbu turėti ir tikrąjį ekonomikos ir socialinį ramstį. Šiandien euro zonoje kylančios problemos aiškiai parodo, koks nesėkmingas yra silpnasis požiūris, kurio mes laikėmės pastaruosius 10 metų, taikydami vadinamąjį atvirojo koordinavimo metodą. Tas pat galioja ir kitose srityse: klimato kaitos, užsienio politikos ir gynybos politikos.

Pagrindinė naujojo drąsaus požiūrio prielaida yra pripažinimas, kad rytdienos daugiapoliame pasaulyje Europa negalės vaidinti reikšmingo vaidmens, jeigu artimiausioje ateityje netaps efektyvesnė ir nedidins savo pačios integracijos. Tikimės, kad suprasite šią prielaidą ir pateiksite aiškius, tvirtus ir drąsius pasiūlymus bei reformas visose šiose srityse. Tikimės, kad, siekdama šio tikslo, Komisija panaudos visą iniciatyvos teisės potencialą. Be abejo, kalbu apie visą Komisiją, veikiančią kaip kolegija, kaip darnią politinę instituciją, stumiančią į priekį Europos integraciją. Stipri Komisija gali būti naudinga, o šiuo požiūriu stipri Komisija yra būtina.

Lisabonos sutartyje yra numatytos naujos priemonės ir stiprinami mūsų gebėjimai veikti. Vyriausioji įgaliotinė ponija C. Ashton, prašome jūsų panaudoti šias naujas priemones. Iš vyriausiojo įgaliotinio tikimės daugiau nei esame matę anksčiau. Daugiau tenka jūsų vaidmeniui, daugiau reikia ir Europos Sąjungai. Pasinaudokite galimybėmis. Haičio pamoka yra pavyzdys. Nedelsdama pateikite Tarybai ataskaitą dėl Europos civilinės saugos pajėgų kūrimo. Vis tik mūsų frakcija parems šią Komisiją, kurioje yra didelė liberalų įtaka, ir esame pasirengę įsipareigoti kartu su ja siekti Europos tikslų.

(Plojimai)

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, puikiai žinote, kad Žaliųjų frakcija/Europos laisvasis aljansas nebalsuos už šią Komisiją, tačiau, nepaisant to, pasidalysime savo idėjomis, įsivaizdavimu ir europiniu ryžtingumu.

Pone J. M. Barroso, nežaiskite žaidimo, sakydamas, kad tie, kurie nebalsuos už Komisiją, yra nusiteikę prieš Europą. Nežaiskite jo su mumis, Europos žaliaisiais. Galite žaisti su kitais, bet ne su mumis. Siūlome besąlygiškai bendradarbiauti, jeigu norėsite imtis veiksmų Europos mokesčių sistemos srityje. Jeigu norite, kad Europa turėtų savo išteklių, paremsime jus, kai valstybės narės gins savo ekonomikos suverenitetą. Išvardysiu šias valstybes. Nesvarbu, ar tai – Vokietija, ar Prancūzija, mes remsimės jus.

Jeigu norite būti sutarčių sergėtojais – jau, pvz., šiandien Taryboje vyksta derybos dėl pabėgėlių į Libiją grąžinimo, ir mes prašėme Tarybos atsakyti, koks yra šių derybų teisinis pagrindas. Ar Parlamentas bus įprastinio teisėkūros proceso dalis? Taryba mums atsakė: „Tai sužinosite pasibaigus deryboms.“ Taip negali būti. Komisijos pareiga įsikišti ir užtikrinti, kad visoms Europos institucijoms būtų pranešta apie tokių derybų teisinį pagrindą.

Galiu pateikti daugybę kitų pavyzdžių. Jeigu norite padaryti pažangą klimato kaitos klausimais, jeigu norite, kad Europa pasiektų daugiau nei tris kartus po dvidešimt, jeigu norite priartėti prie 30 proc., jus remia visa Verts/ALE frakcija. Jeigu po finansų krizės norite nueiti tolesnį kelią finansinio reguliavimo srityje, mes jus paremsime. Jeigu jūs ir jūsų Komisija nori žengti toliau Europos saugos srityje, mes jus paremsime. Jeigu norite išspręsti Kipro problemą, mes jus paremsime. Jeigu norite padaryti galą beprotiškai situacijai, kai tokia šalis kaip Graikija, kaip minėjau, skiria 4,3 proc. savo BVP gynybai, mes jus paremsime. Paremsime besąlygiškai!

Dėl šios priežasties, pone J. M. Barroso, sakau, kad šiandien balsuosime prieš, bet galbūt mes darome klaidą. Žinome, kad praėjusį kartą padarėme klaidą dėl S. Dimas. Mes suklydome ir prisipažįstame klydę. Todėl jeigu galite įgyvendinti mūsų svajones, o ne tik patenkinti mūsų lūkesčius, kuriuos po šandienos susitikimo siejame su jumis, atvirai pripažinsime savo klaidą ir paremsime jus.

(Plojimai)

Timothy Kirkhope, *ECR frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, kai kurios valstybės narės mano, kad kandidatų iškelimas į Komisijos narius yra naudinga galimybė išspręsti problemą namuose arba atsiskaityti už politinę skolą. Vis dėlto Europos Komisija turėtų suburti talentingiausias ir tinkamiausias politinius lyderius iš visos Europos, patyrusius ir kompetentingus žmones, kurie padėtų įveikti milžiniškus mūsų užgriuvusius sunkumus.

Po daugybę metų trukusių institucijų kivirčų Europai reikia sutelkti savo pajėgas rezultatams pasiekti tose srityse, kuriose ji gali padidinti valstybių narių darbo vertę ir kuriose mūsų bendrapiliečiai tikisi Europos bendradarbiavimo. Ji turi paremti pastangas puoselėjant trapų ekonomikos atsigavimą, skatinant augimą ir užimtumą. Be to, ji turi vaidinti vadovaujančią vaidmenį sprendžiant energijos saugumo ir klimato kaitos klausimus. Ji privalo siūlyti pagrindines Europos biudžeto reformas ir daugelį svarbių išlaidų programų.

J. M. Barroso laikome tinkamu vadovu, vedančiu Komisiją pirmyn. Savo politikos gairėse jis pateikė plačių užmojų planus sutelkti dėmesį į opiausias problemas, ir apskritai šiuos planus mes remiame. Kiekviena valstybė narė turėjo paremti jo veiksmus, paskirdama kuo stipriausią kandidatą į Komisijos narius. Deja, kai kuriais atvejais jam teko skaudžiai nusivilti. Be abejo, jis privalo remti kiekvieną savo komandos narį (nieko

kito iš tokias pareigas einančio vadovo negalėtume tikėtis), o suburdamas savo komandą (nors kai kuriems nariams skirti postai mums kelia klausimų), jis, ko gero, su tuo, ką gavo, padarė viską, kas įmanoma.

Vieni kandidatai yra puikūs ir gerai pasirodė per klausymus, o kiti – vidutiniški, palikę slogų įspūdį. Kai kurie nutolo nuo savo pačių politinių gairių. Pone Pirmininke, jeigu bus pabalsuota teigiamai, mes, be abejo, dalykiškai dirbsime su kiekvienu Komisijos nariu ir puoselėjame viltį, kad jie mus maloniai nustebins, tačiau prašome Parlamentą bent kartą per metus įvertinti Komisiją.

Tai tebėra iš esmės ydingas procesas, kurio mes negalime beatodairiškai remti. Dėl šių priežasčių šiandien Europos konservatoriai ir reformuotojai per balsavimą susilaikys. Kai kurios frakcijos neturi vieningos nuomonės šiuo klausimu, o mes turime.

Lothar Bisky, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (DE) Pone Pirmininke, pone J. M. Barroso, ponios ir ponai, mūsų frakcija taip pat aktyviai dalyvavo per kandidatų klausymus. Kai kurie iš jų mums paliko labai gerą įspūdį. Deja, dėl naujo daugelio portfelių padalijimo nesame labai sužavėti. Su tuo yra taip pat susijusi gana paslaptinga (nors netrukus galbūt tas paslaptingumas bus išskaidytas) atsakomybės sritis, pavesta vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai, kuris taip pat yra Komisijos pirmininko pavaduotojas.

Deja, daug kandidatų mus nuvylė dėl savo kaip specialistų žinių. Todėl visi mūsų klausimai buvo visų pirma siejami su politiniais projektais. Kokia linkme turėtų vykti Europos integracijos procesas? Kokios priemonės yra svarbiausios kandidatui į Komisijos narius? Į šiuos klausimus pateikta pernelyg daug miglotų atsakymų, kurių politiškai neremiam. Nepaisant reikalavimų kurti labiau socialinę Europą, jie ir toliau propagavo kelią, vedanti reguliavimo panaikinimo, privatizacijos arba lankstumo ir užimtumo garantijų sistemos link. Darbuotojų lankstumas buvo pirmasis prioritetas, o socialinis saugumas liko pačiame gale.

Klimato apsauga yra planuose, tačiau nematome pažangos atsisakant akmens anglių arba branduolinės energijos naudojimo elektros energijai gaminti. Nematau ES vadovaujančio vaidmens klimato apsaugos ir paramos vystymuisi srityse. Nieko nėra pasakyta apie nuolatinį nusiginklavimą, ypač dėl branduolinių ginklų Europoje. Pone J. M. Barroso, pone pirmininke, kad ir kaip gerbčiau klausymuose dalyvavusius kandidatus, mūsų frakcija negali teigiamai balsuoti už jūsų kolegiją.

Nigel Farage, *EFD frakcijos vardu*. – Pone Pirmininke, ateinančių kartų vaikams bus sekama tokia pasaka: kartą buvo Europa, ir ji buvo padalyta. Jos viduryje stūksojo didžiulė siena. Rytuose žmonės buvo labai neturtingi ir ten nebuvo demokratijos. Jie gyveno valdomi piktosios sistemos, vadinamos komunizmu, kuri pražudė milijonus savo pačios žmonių. Tačiau, o begalini džiaugsme! Siena sugriuvo, o po to atsirado 27 valstybės. Žmonės ėmė gyventi demokratijos sąlygomis, į 500 mln. žmonių gyvenimą atėjo taika...

(Plojimai)

Dar ne pabaiga. Tikrai, dar ne pabaiga.

(Plojimai)

Na, turiu pasakyti, kad pirmą kartą gyvenime man taip ploja ir norėčiau, pone G. Verhofstadta, baigti savo kalbą, tačiau – deja – pasaka dar nebaigta.

Atsakingi politikai pasidarė labai godūs. Jie norėjo pinigų tik sau, jie norėjo valdžios. Taigi jie ėmė meluoti ir apgaudinėti, ir surengė patį išpūdingiausią biurokratinį perversmą, kokį pasaulis kada nors yra regėjęs. Kulų jiems nereikėjo, mat jie buvo kur kas protingesni ir klastingesni. Jie paprasčiausiai parengė naują sutartį ir pavadino ją Lisabonos sutartimi. O tuomet jie suteikė visiškai neribotas galias 27 žmonėms. Šie žmonės buvo atsakingi už visus teisės aktus. Tuo metu, be abejo, jie jau turėjo ir vėliavą, ir himną, tačiau ėmėsi kurti naują valstybę. Žmonių jie nepaisė. Nežinia, ar sąmoningai, ar ne, jie sukūrė tokią pat blogio sistemą, kurioje anksčiau gyveno Rytų Europa. Neįtikėtina, kad daugelis naujųjų viršininkų anksčiau buvo dirbę tokioje pat blogio sistemoje. O kadangi jų planas buvo ydingas, tai ir jų sukurtai nerealiai pinigų sistemai buvo lemta žlugti. Naujieji viršininkai ir toliau neklausė žmonių. Jie darė gyvenimą vis sunkesnį: dešimtis milijonų žmonių nuskurdino, atėmė iš jų teisę kalbėti, ir tuomet žmonės buvo priversti griebtis smurto, kad sugrižtų į savo nacionalines valstybes ir savo demokratiją.

Šios pasakos moralas yra tas, kad istorija jų nieko neišmokė. Europos Parlamento nariai, prieš suteikdami galių Komisijai prisiminkite, kaip prieš 60 metų Europoje buvo pastatyta geležinė uždanga, o dabar, esant šiai Komisijai, mums grūmoja geležinis ekonomikos kumštis, kurį šiandien matome Graikijoje.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pone pirmininke, po ką tik girdėtos pasakos norėčiau grąžinti jus į realybę. Mano sūnui septyniolika ir jis įtemptai mokosi anglų kalbos, nes supranta, kad ji – darbo kalba, ir jis tikisi ją mokėdamas susirasti tinkamą darbą. Jis yra Europos entuziastas, tačiau jo netenkina Europos politika – ir teisingai. Vokiškame žurnale „Der Spiegel“ jau rašoma apie paplitusią politinę panieką – ir ne be pagrindo. Vis dėlto milijonai jaunų europiečių XXI amžiuje nori veikiančios, kompetentingos ir drąsios demokratinės sistemos. O ką mums šiandien siūlo Komisija? Ar tai yra tie kompetentingi asmenys, geriausi iš geriausiųjų, kurių mums reikia?

Mes, sėdintieji galinėje eilėje, atstovaujame nepriklausomai piliečių grupei, kuri suvaidino svarbų vaidmenį, kad dešinieji radikalai šiame Parlamente negalėtų vėl sudaryti frakcijos. Mes esame aistringi europiečiai ir būtent todėl esame labai nusivylę dėl jūsų pristatytų žmonių ir jų gebėjimų. Ar samdytumėte pagalbininką, kuris taip apsijuoktų kaip apsijuokė Günther Oettinger vaizdo įrašė „Oettinger kalba angliškai“ per „YouTube“? Turbūt ne. Kalbant apie kompetenciją, ar norėtumėte turėti reikalų su Austrijos kandidatu į Komisijos narius, kuris parodė nieko nenutuokiantis jam skirtoje srityje?

Pone J. M. Barroso, šiame Parlamente yra labai daug patyrusių parlamentarų, kuriais galėtumėte „pasipuošti“. Pavyzdžiui, vienas iš jų panašus į švedą – taip, tikrai. Kodėl jums netinka O. Karas? Kodėl vietoje jūsiškio nepasirinkote vokiečio iš čia? Todėl, kad negalima. Todėl, kad, nepaisant Lisabonos sutarties, mūsų rankos vis tiek nėra laisvos, mes nesame tokie nepriklausomi, kad galėtume priimti suverenius sprendimus: nei jūs, nei mes, Parlamento nariai.

Deja, mes vis dar negalime rinkti atskirų Komisijos narių. Tokia demokratinė santvarka buvo XIX amžiuje Austrijoje. Ji netinka Europai, kurios mums reikia, apie kurią svajojame. Būkite atidus: jeigu ir toliau taip veiksime, padarysime paslaugą nacionalistams ir, žinoma, Europos Sąjungos oponentams. O mums reikia daugiau demokratijos.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pone pirmininke, pareikšiu savo nuomonę. Nedaugžodžiausiu. Pone pirmininke, ponios ir ponai, M. Schulz kalbėjo apie mane (nors mano pavardės nenurodė, tačiau buvo aišku), sakydamas, kad Prancūzijos teismai mane nuteisė už revizionizmą.

Norėčiau ponui M. Schulzui pasakyti, kad jis neteisis, ir galiu jam ir visam Europos Parlamento Imuniteto komitetui parodyti svarbų Prancūzijos aukščiausiojo – Kasacinio – teismo sprendimą, kuriuo buvo panaikinti visi man skirti nuosprendžiai. Savo išimtinėje nutartyje teismas pareiškė, kad aš buvau kaltinamas remiantis pareiškimu, kuriame sakiniai buvo dirbtinai sulipdyti, ir nors juos surezgė mano politiniai oponentai, pareiškimas neatitiko įstatymo nuostatų. Tai labai reta nutartis, nes teismas atmetė žemesnės instancijos teismo sprendimą ir pats priėmė nutartį byloje, o Prancūzijos kasaciniame teisme taip atsitinka labai retai. Pirmas atvejis mūsų teisės istorijoje, kai Kasacinis teismas panaikino ankstesnio teismo sprendimą ir priėmė savo nutartį, buvo A. Dreyfuso byloje. Todėl B. Gollnisch yra toks pat nekaltas, kaip ir A. Dreyfus.

(Pirmininkas pertraukė kalbėtoją)

Dar norėčiau kai ką pridurti. Nesakiau, kad baronienė C. Ashton yra komunistė. Sakiau, kad ji buvo viena iš tų pacifisčių, kurią V. Leninas būtų galėjęs pavadinti bendrakeleive.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Pirmininkas. – Ačiū. Tai turėtų būti laikomas asmeniniu pareiškimu.

6.1. Komisijos narių kolegijos pristatymas (B7-0071/2010) (balsavimas)

6.2. Komisijos paskyrimas (B7-0090/2010) (balsavimas)

Pirmininkas. – Norėčiau šiltai pasveikinti ką tik išrinktą Komisijos narių kolegiją ir Pirmininką J. M. Barroso: sveikinu jus visus. Mūsų laukia daug darbo, ir mūsų piliečių lūkesčiai yra dideli. Atėjo laikas veikti ir parodyti rezultatus. Nedelsdamas pranešiu rotacine tvarka Tarybai pirmininkaujančiai valstybei ir Europos Vadovų Tarybos Pirmininkui apie mūsų balsavimo rezultatus ir apie Europos Komisijos paskyrimą iki 2014 m. spalio 31 d. Labai ačiū ir dar kartą sveikinu.

(Plojimai)

Diego López Garrido, *einantis Tarybos Pirmininko pareigas*. – (ES) Pone pirmininke, Europos Sąjungos Tarybos vardu norėčiau trumpai pasveikinti J. M. Barroso ir visą Komisiją dėl jiems palankaus balsavimo, taip pat dėl šio Parlamento, suteiktos paramos ir pasitikėjimo.

Ateinančius mėnesius ir metus šios dvi institucijos – Komisija ir Europos Parlamentas – suvaisins lemiamą vaidmenį sprendžiant sunkius Europos Sąjungos uždavinius: klimato kaita, saugumas, ekonomikos globalizacija, kelio užkirtimas tokio pobūdžio krizei, kurią šiuo metu patiriame, naujų iniciatyvų ir institucijų pagal Lisabonos sutartį kūrimas (piliečių iniciatyva, solidarumo sąlyga ir, be abejo, Europos išorės veiksmų tarnyba).

Komisija ir Europos Parlamentas suvaisins esminį vaidmenį visais šiais klausimais, o mes, Taryba, norime, kad Komisija sunkiai dirbtų. Žinoma, ji turi daug galių, kurios, kaip buvo minėta, nėra beribės, ir ji turi galių daryti tai, kas pridera. Norime, kad Komisija dirbtų greitai ir išmintingai, nes būtent to nori Europos visuomenė. Po Europos patirtos institucinės nežinios laikotarpio ji taip pat nori, kad mes kibtume į darbus ir atidirbtume prarastą laiką – nedelsdami pradėtume naująjį politikos etapą, kurtume naują padėtį Europoje, pavyzdinėje XXI amžiaus Europoje.

Todėl noriu pasakyti, pone J. M. Barroso, kad jūsų kalba buvo europietiška ir kad jums bus suteikta ne tik Europos Parlamento, bet ir Tarybos parama kurti daugiau Europos ir priartinti ją prie piliečių, kuriems Parlamente atstovaujama, nes būtent jie yra Europos širdis.

Pirmininkas. – Ačiū, pone Lópezui Garrido, Ispanijos Europos Sąjungos reikalų valstybės sekretoriau. Ačiū. Dabar suteikiu žodį J. M. Barroso.

José Manuel Barroso, *Komisijos Pirmininkas*. – Pone pirmininke, labai trumpai norėčiau savo ir visų Komisijos narių vardu nuoširdžiai padėkoti už mums ką tik suteiktą pasitikėjimą. Po balsavimo jaučiame pasididžiavimą ir dėkingumą. Matome didelę plataus politinio spektro paramą. Tai svarbi akimirka Europai – suteiktas įgaliojimas veikti drąsiai.

Taip pat noriu padėkoti Tarybos Pirmininkui už jo šiltus žodžius. Manau, kad dabar turime sąlygas dirbti. Taip pat norėčiau pateikti pastabą. Balsavimo metu girdėjau keletą replikų, tad noriu labai aiškiai pasakyti, kad tie, kurie lygina totalitarinę Sovietų Sąjungą su Europos Sąjunga, nežino, ką reiškia gyventi diktatūros sąlygomis ir ką reiškia demokratija.

(Plojimai)

Europos Sąjungoje veikia demokratinis Europos Parlamentas, o tai ir yra demokratija. Europos Sąjungoje veikia jūsų ir Europos piliečių išrinktų atstovų išrinkta Europos Komisija, ir tai yra demokratija. Tikime, kad dabar, kai mums suteikėte demokratinį teisėtumą, veikdami visų 27 valstybių narių demokratinių vyriausybių paskyrimu, mes galime didžiuodamiesi ir pasitikėdami savimi labai ryžtingai dirbti demokratijos Europoje labai – Europos, kuri iš tiesų yra pasaulio laisvės švyturys.

Pirmininkas. – Balsuoti skirtas laikas pasibaigė, dabar – sveikinti skirtas laikas.

PIRMININKAVO: M.A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Pirmininko pavaduotojas

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, pereikime prie balsavimo paaiškinimų.

16 narių nori paaiškinti balsavimus. Norėčiau visiems jums priminti, kad pagal nustatytą tvarką jūs galite pateikti rašytinį tekstą, o tai reiškia, kad jums nebūtina kuo skubiau pasakyti kalbą, nes posėdžio stenogramoje visi pasakyti dalykai yra parašyti tiksliau.

Visų pirma yra trys balsavimo paaiškinimai dėl Europos Parlamento ir Komisijos pamatinio susitarimo. Kiekvienam kalbėtojiui skiriama po vieną minutę.

7. Paaiškinimai dėl balsavimo

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0091/2010

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mūsų ką tik priimtas pamatinis susitarimas iš esmės gerina Europos Parlamento vaidmenį, kuris įsigaliojus Lisabonos sutarčiai padidėjo.

Pirmininke J. M. Barroso, mes suteikėme jums pasitikėjimą ir tikimės, kad gerbsite didesnes mūsų prerogatyvas.

Visų pirma esminiu dalyku laikome glaudesnę bendradarbiavimą siekiant sukurti pastovų dialogą tarp šių dviejų institucijų. Jūsų pažadus, duotus šiame Parlamente, jūsų norą oficialiai įtvirtinti nuolatinį dialogą dėl pagrindinių klausimų ir svarbių teisės aktų pasiūlymų, taip pat jūsų išsipareigojimą per tris mėnesius atsiskaityti už tolesnius praktinius veiksmus, kurių imtasi gavus teisėkūros iniciatyvos prašymą, mes suprantame kaip ženklą.

Pone pirmininke, siekiant apibrėžti, įgyvendinti, o svarbiausia, apsaugoti tikruosius Europos interesus, mūsų institucijoms bus pavesta įgyvendinti vadinamąjį demokratijos metodą ypatingos partnerystės pagrindu. Didesnė atsakomybė tenka ne tik Komisijai, bet ir mums, tiesioginiams mūsų Europos piliečių atstovams.

Pone pirmininke, labiau išsipareigoti siekti šių tikslų turime visi: Komisija, Parlamentas, nacionaliniai parlamentai ir vyriausybės. Tokios Europos iš mūsų reikalauja piliečiai ir tokią Europą mes turime jiems užtikrinti per ateinančius penkerius metus.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pone pirmininke, balsavau už šią Komisiją ir esu už pamatinį sprendimą, kuris reiškia istorinį žingsnį į priekį. Vis dėlto balsavau prieš rezoliuciją, nes galutinį jos tekstą gavome tik vakar, todėl negalėjome jo rimtai aptarti, o velnias pakiša koją dėl smulkmenų. Dėl šios priežasties norėjau paaiškinti, kad daugelyje vietų teksto formuluotė man kelią susirūpinimą, pvz., dėl atskirų EP narių teisės užduoti klausimus arba dėl galimo Komisijos ir Parlamento sąmokslų darbotvarkės klausimais, jeigu Komisija dalyvautų Pirmininkų sueigoje.

Todėl prašau derybose dėl galutinio teksto pritarti daugiau pataisų. Buvo teisingai pasakyta, kad Parlamentas turi daugiau galių. Mums reikia glaudesnės partnerystės su Komisija, tačiau mums nereikia sąmokslų. Mums reikia daugiau, o ne mažiau demokratijos, nes su šiomis papildomomis galiomis atsiranda didesnės demokratijos Parlamente poreikis.

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Pone pirmininke, niekas šiame Parlamente negali patikėti, kad iš visų 500 mln. europiečių šie 27 kandidatai buvo pasirinkti kaip turintys aukščiausią kvalifikaciją eiti Europos Komisijos narių pareigas. Komisija turi milžiniškų galių. Ji yra ne tik Europos vykdomoji valdžia, bet ir teisėkūros proceso iniciatorė. O ką mes paskirsime įgyvendinti šias galias? Keletą kompromisinių kandidatų, kuriuos išskėlė nacionalinės vyriausybės, dėkodamos už suteiktas paslaugas arba paprasčiausiai norėdamos neprileisti konkurentų.

Pateiksiu kaip pavyzdį savo šalies kandidatę – baronienę C. Asthon. Girdėjome, kad Prancūzijos vyriausybė nepitaria jos kandidatūrai, nes ji nekalba prancūziškai. Bet, pone pirmininke, tai – smulkmena, palyginti su kitais jos trūkumais! Baronienė C. Ashton niekada nebuvo renkama visuotiniuose rinkimuose. Kaip Europos Sąjunga gali mokytį Iraną arba Kubą demokratijos, kai ši moteris, vadovaujanti jos išorės veiksmų tarnybai, pati nėra išrinkta pareigūnė? Baronienė C. Ashton ir jos draugai federacijos šalininkai laiko mus antieuropiečiais. Tačiau jeigu ji ir jos draugai, vykdę branduolinio nusiginklavimo kampaniją, būtų laimėję kovą, mūsų žemynas būtų likęs pasidalijęs, o šimtai milijonų europiečių turėtų pakęsti marksistinę tironiją. Nė vienas tikras europietis...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0071/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). Iš tikrųjų irgi noriu pritarti ir pasveikinti naują Komisiją, naujus narius, bet norėčiau atkreipti dėmesį į tai, apie ką nebuvo kalbėta ir fakcijose, ir parlamentiniame posėdyje, plenariniame posėdyje, apie paskyrimą pačių narių. Ir politinėje grupėje esu išreiškęs, kad būtų paskyrimas, nors du trečdalius nacionalinio parlamento pritarimu kandidatūrai, deleguotai į Europos Sąjungos vyriausybę. Tai yra viena.

Ir kita, nebuvo kalbėta labai svarbu, aš galvoju, naujoji vyriausybė turėtų ypatingai atkreipti dėmesį, apsaugoti Europos Sąjungos verslininkus nuo importo, kuris atvyksta iš tų šalių, kur nėra tų vertybių, kurias propaguojam mes. Tai yra ekologija, socialinės garantijos, galų gale, demokratiniai institutai. Tai yra būtina tai, kur reikia

išleisti daugiau pinigų, tai, ką didina mūsų paslaugų ir prekių kainą, tai, ką sunkina konkurencija su mūsų verslininkais...

Daniel Hannan (ECR). – (FR) Pone pirmininke, baronienė C. Ashton ir jos draugai federacijos šalininkai laiko mus antieuropiečiais. Tačiau jeigu ji ir jos draugai, vykdę branduolinio nusiginklavimo kampaniją, būtų laimėję kovą, mūsų žemynas būtų likęs pasidalijęs, o šimtai milijonų europiečių turėtų pakęsti marksistinę tironiją. Tiesą sakant, nė vienas tikras europietis ir nė vienas tikras demokratas negali paremti šių kandidatų. Balsuodami už juos tik dėl to, kad jie remia Europos integraciją, šis Parlamentas pats priima nuosprendį dėl savęs.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0090/2010

Iva Zanicchi (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, labai džiaugiuosi balsavusi už šią naują Komisijos narių kolegiją. Džiaugiuosi, kad mačiau vyrus ir moteris, kurie yra prityrę specialistai ir turi aiškias ir apibrėžtas programas. Jums leidus, visų pirma norėčiau palinkėti sėkmės A. Tajaniui, kuris yra labai nusipelnęs žmogus ir galės daug prisidėti prie Europos pramonės.

Galiausiai, būdama Vystymosi komiteto pirmininko pavaduotoja, turiu pabrėžti, kokių puikų išpūdį man paliko kandidatė į Komisijos narius K. Georgieva. Ji iš tiesų yra ryžtinga ir kompetentinga moteris, ir bus puiki atrama Vystymosi komitetui. Linkiu jiems sėkmės darbuose.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pone pirmininke, atsižvelgiant į didžiulius Europai tenkančius uždavinius labai svarbu ir sveikintina, kad turime veiksmingą Komisiją. Be to, Parlamento ir Komisijos bendradarbiavimas lygiomis teisėmis ir paremtas pasitikėjimu yra gyvybiškai svarbus mūsų sėkmei. Šiandien priimtas susitarimas bus svarbus tokio bendradarbiavimo pagrindas.

Dabar Parlamentas turi visus įgaliojimus bendrai priimti sprendimus ir todėl užima vienodą padėtį kartu su Komisija ir Taryba visose srityse. Atsižvelgdami į tai, mes glaudžiai bendradarbiausime su Komisija – pasitikėjimo pagrindu, tačiau neatsisakydami savo svarstymų. SWIFT susitarimas – geras pavyzdys, parodantis, kad be Parlamento jokių klausimų spręsti nebegalima. Labai tikiuosi, kad šiame Parlamente mes ir vėl galėsime padiskutuoti apie SWIFT susitarimą.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, balsavau už J. M. Barroso Komisiją, nes esu tikras, kad ji sugebės drąsiai ir ryžtingai susidoroti su sunkumais, kuriuos spręsti mus priverčia ekonomikos ir finansų krizė.

Be to, viliuosi, kad kai kurioms mano širdžiai itin artimoms temoms bus skirtas reikiamas dėmesys. Visų pirma turiu omenyje regionų politiką, kurios svarba padidėja, kai kalbame apie mūsų teritorijų augimą ir plėtrą, ir lėšos kuriai, pertvarkius Europos Sąjungos biudžetą, jokia būdu neturėtų būti mažinamos.

Taip pat tikiuosi, kad bus padedama spręsti būsto krizės, su kuria susiduria mūsų bendrapiliečiai, klausimą, nes jos mastas dažnai kelia nerimą, visų pirma susijungusių miestų teritorijose. Todėl tikiuosi, kad konkrečios finansinės priemonės socialiniam būstui ir kita būsto politika vėl taps naujosios Komisijos prioritetu, o jai nuoširdžiai linkiu geros kloties jos darbe.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Pone pirmininke, prieš keletą mėnesių nė nedvejodamas balsavau už J. M. Barroso kandidatūrą tapti Europos Komisijos Pirmininku. Atvirai sakant, kito pasirinkimo nebuvo. G. Verhofstadt, alternatyvusis liberalas, arba J.C. Juncker, alternatyvusis federacijos šalininkas, man buvo nepriimtini. Šiandien kaip žmogus, rėmęs J. M. Barroso, turiu su liūdesiu pranešti, kad jo pristatytieji Komisijos nariai turi daug trūkumų. Nei aš, nei mano kolegos negalime paremti Komisijos, kurios viena iš narių vis dar mokosi savo profesijos. Jeigu ji studijuotų tarptautinius santykius ir per egzaminą žodžiu pasirodytų taip, kaip ji pasirodė per klausymus, ją, ko gero, paprašytų išeiti. Lenkijoje ji neišlaikytų nė vieno egzamino. Negaliu remti Komisijos, kai viena jos narė iš Danijos nori uždaryti anglių kasyklas, taip pat ir mano šalyje. Tai kita priežastis, dėl kurios susilaikiau per balsavimą. Esu įsitikinęs, kad šiai Komisijai kyla daug neaiškumų dėl šio klausimo, ir mes akylai stebėsime Komisijos darbą.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Pone pirmininke, balsavau prieš naująją Komisiją, nes ji paprasčiausiai tęstų tą pačią dešinėsios ir neoliberaliosios pakraipos ekonomikos politiką, kuri jau baigėsi katastrofiška daugelio ES valstybių kapitalistės ekonomikos krize. Ši tariamai nauja ES Komisija išliks tas pats išsivadėjęs senas vynas, pažymėtas ta pačia sena neoliberalo J.M. Barroso etikete.

Tokia liberalizmo, reguliavimo panaikinimo ir privatizacijos politika, kokia buvo įgyvendinta – būkime atviri – Europos stambaus verslo prašymu, lėmė katastrofiškas pasekmes darbo klasės žmonėms: masiškai

paplito nedarbas ir labai suprastėjo gyvenimo lygis. Savo požiūriu į krizę Graikijoje ir Airijoje ES Komisijos vadovai parodė, kad už viską mokės darbo klasė, o bankininkai ir spekuliantai bus išgelbėti. Europos darbininkai ir neturtingieji turi suburti savo pajėgas prieš šią katastrofišką politiką ir kovoti dėl tikrai demokratiškos ir socialistinės Europą, o tai reiškia priešintis šios naujosios ES Komisijos politikai.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Kadangi man skirta labai nedaug laiko, savaime suprantama, paminėsiu tik keletą iš daugybės priežasčių, kodėl mes atsisakėme remti šią Europos Komisiją. Viena priežastis yra, pvz., ta, kad ši Europos Komisija toliau einu įprastiniu Europai nepriklausančios islamiškosios Turkijos stojimo į Europos Sąjungą keliu, nors tam kategoriškai prieštarauja didžioji dauguma europiečių, kurie patys niekada nėra turėję galimybes pareikšti savo nuomonės šiuo klausimu.

Kita priežastis ta, kad Europos Komisija ir toliau pritaria atnaujinčiai milijono, o ilgainiui ir dešimčių milijonų neeuropiečių imigracijai į žemyną, kuriame, beje, ir taip yra dešimtys milijonų bedarbių. Dar viena priežastis – tai faktas, paaiškėjęs per klausymus, kad nė vienas iš naujųjų Europos Komisijos narių nėra pasirengęs imtis kokių nors veiksmų dėl demokratijos deficito.

Tai yra pakankamos priežastys nebalsuoti už šią naują Europos Komisiją.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, naujoji Komisija mums nepateikė aiškių ir įtikinamų atsakymų dėl kovos su nelegalia imigracija Europos Sąjungoje. Jau vien dėl to galėtume nepritarti jos darbui ir programai.

Bet yra ir kitas faktas. Komisija, o svarbiausia, jos Pirmininkas, labai nenoriai sutiko su Parlamento teisėkūros iniciatyvomis. Tai yra tam tikras demokratijos pažeidimas arba bent jau toks atrodo. Mes, Parlamento nariai, esame vieninteliai tiesioginiai žmonių atstovai, ir jeigu mūsų iniciatyvos teisės nepaisoma arba mėginama su ja nesiskaityti, nors, vadovaujantis Lisabonos sutartimi, už tai yra baudžiama pagal sutarčių 255 straipsnį, mes negalime J. M. Barroso arba jo Komisijos nariams pareikšti pasitikėjimo votumo.

Syed Kamall (ECR). – Pone pirmininke, pažvelgę į mums šiandien pristatytų kandidatų galeriją, manau, dauguma šiame Parlamente esančių žmonių, kad ir kokios būtų jų politinės pažiūros, būtų pasakę, kad kai kurie buvo geri, kiti – labai geri, taip pat buvo blogų ir labai prastų. Deja, keletas kandidatų nepateikė atsakymų į visus klausimus apie jų praeitį, o mums, Europos Parlamento nariams, neleidžiama balsuoti už atskirus Komisijos narius. Taigi tegalėjome pasirinkti, arba balsuoti už juos visus kartu, arba juos visus atmesti. Dėl to labai liūdna ir apmaudu, ir dėl šios priežasties aš susilaikiau.

Girdėjome J. M. Barroso kalbant apie į krizę reaguojančią Europą. Jeigu mes iš tikrųjų norime duoti atsaką krizei, užtikrinkime, kad netinkamo reguliavimo kupra neaugtų. Užtikrinkime tinkamą direktyvų arba kitų teisės aktų poveikio vertinimą. Vienas geras pavyzdys – Direktyva dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuri Europoje sumažins verslininkų pinigų sumas, kuri išvys turto kūrėjus iš Europos Sąjungos ir kuri sumažins investicijas besivystančiose šalyse. Jeigu mes galėtume sumažinti reguliavimą šioje srityje!

Nirj Deva (ECR). – Pone pirmininke, žmonės iš pietryčių Anglijos mane išrinko, kad reformuočiau ES. Balsavimas *in corpore* už visus drauge 27 Komisijos narius vienu balsu yra įprasta praktika: jokių reformų, jokio skaidrumo, jokios atskaitomybės, jokio atsakingo patvirtinimo. J. M. Barroso, taip pat kai kuriems Komisijos nariams, su kuriais anksčiau esu turėjęs reikalų, reiškiu savo pasitikėjimą. Tačiau tai nereiškia, kad pasitikėjimo votumą gavo visa Komisijos narių kolegija. Kiekvieno Komisijos nario politinė istorija yra unikali. Joks kitas asmuo esant vadinamajai demokratijai neturi galių inicijuoti, priimti ir vykdyti tuos pačius teisės aktus ir nebūti renkamas kitų žmonių asmeniškai. Pone pirmininke, tai visiškai nepriimtina, ir dėl to, deja, balsuodamas turėjau susilaikyti.

Philip Claeys (NI). – (NL) Balsavau prieš naująją Komisiją, nes ji neparodė jokio ženklų, kad imsis mažinti prarają tarp vidutinio europiečio ir Europos institucijų, visų pirma Europos Komisijos.

Dalyvavau tuometinio kandidato į Komisijos narius, atsakingo už plėtrą, klausymuose Užsienio reikalų komitete, kuriuose jis, beje, pasirodė esąs visiškai pasirengęs užmiršti visus skundus dėl Europai nepriklausančios Turkijos stojimo į ES, kaip jau vyksta penkerius metus.

Naujoji Komisija taip pat nori daugiau ekonominės imigracijos, elgtis dar labiau globėjiškai ir dar daugiau kištis. Visa tai, be abejo, pagal Lisabonos sutartį, kuri toli gražu nieko raminamo nežada, yra labai negarbinga.

Gerard Batten (EFD). – Pone pirmininke, balsavau prieš Komisiją, nes nenoriu būti valdomas bet kokios sudėties Europos Komisijos, o prieš šią Komisiją balsavau dėl konkrečių priežasčių. Keletas narių priklausė komunistų partijai arba buvo siejami su ja. Pavyzdžiui, J. M. Barroso, M. Šečovič, Š. Füle, A. Piebalgs, J.

Potočník, ir tai dar ne visi. Baronienė C. Ashton buvo branduolinio nusiginklavimo kampanijos, kiek geresnės nei komunistų partijos organizacija, išdininkė, ir didelę finansavimo dalį skyrė sovietinis blokas.

Ji nėra tinkama būti atsakinga už užsienio saugumą ir gynybos politiką. Kilmingoji baronienė dirbo tam, kad sumenkintų savo pačios šalies gynybos politiką, kai jautėme didžiausią savo priešų keliamą grėsmę – branduolinę. Komisija yra naujoji Europos Sąjungos *de facto* vyriausybė. Europa kaip somnambulas eina katastrofos link. Dabar mus valdo komunistai, kolaborantai ir kvislingai.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, džiaugiuosi šiandien balsavęs už Komisiją, nes manau, kad esant šioms aplinkybėms ir pagal Parlamento darbo tvarkos taisykles taip buvo teisinga. Mums reikia Komisijos, ir dabar ji yra.

Vis dėlto keletas kolegų pasakė teisingą dalyką – sistema būtų geresnė, jeigu Komisijos nariai būtų renkami kiekvienas pagal nuopelnus, o ne visi kartu. Juk jeigu rinktumėte mums atstovaujančią futbolo komandą, nesirinktumėte visų žaidėjų kartu. Rinktumėtės kiekvieną pagal jo nuopelnus, kad gautumėte geriausią rezultatą. Manau, kad turime dirbti šia linkme ir pakeisti taisykles, kad kitą kartą galėtume kiekvieną Komisijos narį rinkti pagal tai, ko jis vertas. Tai priverstų šalis pateikti geriausius savo kandidatus ir užtikrinti, kad jie dirbtų visu pajėgumu. Manau, kad dėl to turėtume geresnę komandą. O kol kas esu pasirengęs ateinančius penkerius metus dirbti kuo glaudžiau su Komisija.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Pone pirmininke, džiaugiuosi, kad Parlamentas šiandien pasiekė bendrą sutarimą. Dauguma pritarė stipriai Europai. Bendras sutarimas daro mus stiprius, ir todėl džiaugiuosi matydamas tokius teigiamus balsavimo dėl naujosios Komisijos rezultatus. Pagaliau tik efektyvi Europa gali būti sociali Europa. Komisija aiškiai dėl to įsipareigojo, nes mes galime dalytis tik tuo, kas jau yra sukurta. Dėl to mums svarbu pasirūpinti mokymais ir švietimu, taip pat skirti dėmesio infrastruktūrai ir moksliniams tyrimams Europoje.

Nusikurdinti turtuolius nėra labai sunku, tačiau gerokai sunkesnis, galvą pasukti verčiantis ir daugiau pasekmių sukeliantis uždavinys – praturtinti neturtinguosius. Tai turėtų išlikti Europos siekiu.

Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0091/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Priėmus Lisabonos sutartį, tarpinstituciniai Parlamento ir Komisijos santykiai krypta kita linkme. Mes, Parlamento nariai, siunčiame aiškią žinią Komisijai – nuo šiol Europos Parlamentas nebebus tik stebėtojas, o lygiomis teisėmis formuos Europos politiką. Bendrijos lygmeniu įgyvendinami politikos veiksmai nėra pakankamai suderinami ir todėl Europa, susidūrusi su netikėtomis problemomis, tampa visiškai neigali. Kai jos iškyla, mes nesugebame į jas reaguoti veiksmingai ir koordinuotai. Komisijos Pirmininkas įsipareigojo palaikyti atvirus, skaidrius ir dalykiškus santykius su Europos Parlamentu, kad kartu nusistatytume aiškius ir pasiekiamus politikos tikslus ir užtikrintume aukštos kokybės teisėkūrą. Atėjo laikas J. M. Barroso prisiminti savo pažadus ir užtikrinti, kad Europos Parlamento prašymai atsispindėtų pamatiniame susitarime.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – (LT). Pritariu šiam pagrindų susitarimui, nes Europos Parlamento ir Europos Komisijos bendradarbiavimas yra ypatingai svarbus stiprinant Europos Sąjungos tvarumą ir darbo efektyvumą. Pagal šį susitarimą Europos Parlamentui pateikus prašymą dėl teisės akto rengimo, Europos Komisija privalės per mėnesį atsakyti, o per metus paruošti atitinkamą Europos Sąjungos teisės aktą. Jei Europos Komisija atsisakys ruošti paprašytą teisės aktą, ji turės savo sprendimą išsamiai pagrįsti. Iki šiol Europos Sąjungos teisės aktus inicijuoti galėjo tik Europos Komisija, tačiau Lisabonos sutartyje numatyta, kad Europos Parlamento dauguma turi teisę rengti Europos Sąjungos teisės aktus. Parlamentas ir Komisija glaudžiai bendradarbiaus ankstyvoje pakopoje visais atvejais, kai piliečiams ėmusios iniciatyvos pateikiami teisėkūros iniciatyvos prašymai. Pasirašant tarptautines sutartis Europos Parlamento ekspertai bus taip pat įtraukiami į diskusijas. Susitarime Parlamentui bus suteikta teisė kaip stebėtojai dalyvauti kai kuriose Europos Sąjungos tarptautinėse derybose, taip pat teisė gauti daugiau informacijos apie tarptautines sutartis.

Andrew Henry William Brons (NI), raštu. – Nors mes pritariame pasiūlymo dalims dėl lygių Parlamento ir Tarybos teisių dalyvauti susitikimuose ir gauti informaciją, dėl nuolatinio dialogo tarp Komisijos Pirmininko ir Parlamento Pirmininko, dėl bendradarbiavimo piliečių iniciatyvų klausimais, dėl teisės aktų poveikio įvertinimo ir dėl „negrįžtosios“ teisės taikymo (užuot taikius baudžiamąją teisę?), nepritariame šiems dalykams: direktyvų įgyvendinimo privalomų terminų pakartotiniam tvirtinimui ir sugriežtinimui, taip pat neprisidedame prie sveikinimo žodžių dėl Europos Sąjungos ir jos pareigūnų.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Palankiai vertinu šiandien priimtą rezoliucijos pasiūlymą dėl naujojo politinio pamatinio susitarimo, kuris nustato Europos Komisijos ir Europos Parlamento santykius ir kuris sustiprins Lisabonos sutarties Parlamentui suteiktas galias.

Garantija, kad Komisija taikys pagrindinį lygių Parlamento ir Tarybos teisių principą, yra vienas iš svarbių institucinės pusiausvyros, apie kurią kalbama šiame susitarime, aspektų.

Taip pat pabrėžiu nuolatinio Komisijos ir Parlamento dialogo svarbą dalyvaujant Pirmininkų sueigoje ir Komitetų pirmininkų sueigoje, taip pat Komisijos narių kolegijos susitikimuose.

Be to, naujai įvesta klausimų valanda su Komisijos nariais per plenarinius posėdžius prisidės prie didesnės vykdomosios valdžios atskaitomybės.

Edite Estrela (S&D), raštu. – (PT) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl pataisyto Europos Parlamento ir Komisijos pamatinio susitarimo, galiosiančio kitą Parlamento kadenciją, nes tai yra svarbus susitarimas ne tik dėl jo simbolinės vertės (atsižvelgiant į tai, kad jis siunčia aiškų signalą dėl abiejų institucijų, Europos Parlamento ir Komisijos, išpareigojimo dirbti kartu siekiant Europos tikslų), bet ir dėl jo turinio, nes jame yra nustatytos šalių pareigos, kad jos galėtų geriau susidoroti su ateities sunkumais ir spręsti savo piliečių problemas.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Europos Parlamentas dažnai susidurdavo su jau nuveiktais Komisijos arba Tarybos darbais ir jam tebuvo palikta ratifikuoti priimtą sprendimą. Tokiomis aplinkybėmis (dėl jų šis Parlamentas skundėsi) sutriko trijų pagrindinių Europos institucijų tarpusavio santykių pusiausvyra. Labai svarbu, kad Parlamentui, kuris sprendimų priėmimo procese vis labiau tampa Tarybos partneriu, Komisija skirtų ne mažiau dėmesio nei Tarybai.

Nuoširdžiai tikiuosi, kad pataisytuoju Europos Parlamento ir Komisijos pamatiniu susitarimu bus ne tik nugludinti aštrūs kampai, bet ir greitinamos procedūros, skatinamas glaudesnis bendradarbiavimas ir greitas bei veiksmingas keitimasis informacija, siekiant, kad būtų išgirstas išrinktų valstybių narių atstovų balsas ir į jį būtų laiku atsižvelgta. Turint omenyje, kaip jis buvo parengtas, tikiuosi, kad tai bus įmanoma.

Dėl šių priežasčių Europos Komisijos Pirmininko iniciatyva siekiant užmegzti ypatingą šio Parlamento ir jo vadovaujamos institucijos partnerystę yra visiškai suprantama. Viliuosi, kad ji ne tik žydės, bet ir duos vaisių.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgiant į Lisabonos sutarties padarinius Europos Sąjungos institucijų darbui ir siekiant padidinti bendrą atsakomybę sprendimų priėmimo procese, atsirado neabejotina būtinybė sukurti procedūras, užtikrinančias naudingą ir veiksmingą keitimąsi informacija ir nuomonėmis dėl Europos integracijos konsolidavimo ir plėtros strategijų. Galimybė sistemiskai organizuoti darbo susitikimus, prieš tai kiekvienai institucijai pateikus teisėkūros ir reguliavimo medžiagą, iš tiesų skatins dirbti kartu, derinti idėjas, projektus ir perspektyvas, taip pat tobulinti sprendimų projektus. Taip išvengsime administracinių ir biurokratinių procedūrų, visų pirma grąžindami ir taisydami rezoliucijas, o tai reiškia, kad išvengsime daugybės pasiūlymų ir jiems priešingų pasiūlymų.

Tai – susitarimas, padedantis sustiprinti Europos institucijų bendradarbiavimą ir užtikrinantis, kad Komisija taikytų pagrindinių lygių Europos Parlamento ir Tarybos teisių principą. Todėl labai svarbu, kad šis pamatinis sprendimas būtų greitai įgyvendintas, ir taip pat svarbu pripažinti nuolatinio vertinimo poreikį siekiant padidinti šių institucijų santykių efektyvumą ir veiksmingumą.

Robert Goebbels (S&D), raštu. – (FR) Balsuodamas dėl Europos Parlamento ir Komisijos pamatinio sprendimo aš susilaikiau. Dalyvaudamas bendro sprendimo procedūroje, Parlamentas neturėtų mėginti įgyti daugiau galių, sumenkindamas Komisiją. Sutartis ir nieko daugiau – būtent taip Parlamentas riboja Komisijos iniciatyvos teisę. Pirmininkas J. Buzek yra sakęs: „Mes žengėme dar vieną žingsnį, kad Parlamento nariai įgytų teisę inicijuoti teisėkūros procesą.“ Atėjus laikui Parlamento nariams pateikti teisės aktų pasiūlymus, lobistai susiras po Parlamento narį, atstovausiantį jų interesams. Noriu, kad išbandytas ir patikrintas Bendrijos metodas išliktų, o Komisija saugotų ir spręstų bendrus Europos interesus, iš kurių kyla išimtinė teisėkūros iniciatyvos teisė. Komisijos ir Parlamento susitikimų skaičiaus didinimas nėra būdas užtikrinti veiksmingesnę Europos politiką.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už naująjį Parlamento ir Komisijos pamatinį susitarimą. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Parlamentas įgijo daugiau galių, ir prie jų reikės atitinkamai pritaikyti mūsų darbinis santykius su Komisija. Palankiausiai vertinu naujojo susitarimo dalį, pagal kurią Komisijos Pirmininkas turi visiškai paklusti Parlamento prašymui, jeigu šis pareikštų nepasitikėjimą kuriuo nors Komisijos nariu. Nors šiandien balsavau už naująją Komisiją, prieštarauju „viskas arba nieko“ sistemai, pagal

kurią Parlamentas privalo patvirtinti arba atmesti visą Komisiją. Palankiai vertintina bet kokia procedūra, pagal kurią mes galime reikalauti atskirų Komisijos narių atsakomybės.

Elisabeth Köstinger (PPE), raštu. – (DE) Tai, kad Europos Parlamentas patvirtino naująją Komisiją, nereiškia, jog šiai suteikiama visiška veiksmų laisvė – jai tik pareiškiamas pasitikėjimas. Dabar pagaliau galime imtis darbo kartu su visiškai kompetentinga Komisija. Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, buvo konsoliduotas ir sustiprintas Europos Parlamento vaidmuo, o šiandien priėmus pamatinį susitarimą dėl Europos Parlamento ir Komisijos santykių buvo tinkamai patvirtinta Europos Parlamento kaip Komisijai lygaus partnerio padėtis – dėl to labai džiaugiuosi. Taip sukūrėme gerą pagrindą būsimam bendradarbiavimui, ir mes primygtinai reikalausime tokio dialogo kaip lygūs partneriai. Ko gero, pati Komisija bus labai suinteresuota kuo ankstesniame etape įtraukti Europos Parlamentą į teisėkūros iniciatyvos procesą, kad užtikrintų veiksmingą Europos žmonių interesų apsaugą ir veikimą jų labui, taip pat aktyviąją demokratiją.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Europos Parlamento nariai yra renkami visuotiniu balsavimu ir taip jie atstovauja Europos žmonėms. Todėl neįtikėtina, kad Pirmininkų sueiga turėtų tenkinti galimybę prašyti gauti tokią pačią informaciją, kokią gauna Komisija ir Taryba, arba dalyvauti kai kuriuose jų susitikimuose, nors jie yra kviečiami į Parlamento posėdžius! Kodėl gi Parlamentas negina savo atstovaujamojo vaidmens ir nereikalauja, kad jo iniciatyvoms, kaip savaime suprantamam dalykui, pritartų Komisija? Kodėl Parlamentas neprieštaruoja dėl to, kad Komisija gali neleisti jam balsuoti dėl nepasitikėjimo Komisijos nariu, kai jis to prašo? Kaip galima taikstyti su tuo, kad Parlamentas negali pateikti nuomonės, į kurią Komisija, keisdama savo darbo pobūdį, privalėtų atsižvelgti?

Kodėl Parlamentas griežčiau nereikalauja, kad delegacijų pirmininkams būtų suteiktas tik stebėtojo statusas, kai jie atstovauja jam tarptautinėse konferencijose? Vienas dalykas – tai Lisabonos sutartimi Europos Parlamentui suteikti Ilgojo parlamento liekanos vaidmenį ir visai kitas dalykas – jo nariams nurodyti pritarti šioms nesąmonėms. Balsuosiu prieš šį sprendimą, rodydamas didžią pagarbą Prancūzijos žmonių man suteiktiems įgaliojimams.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, atsirado būtinybė derėtis dėl naujo pamatinio susitarimo, nustatančio Europos Parlamento ir Komisijos santykius. Šiandien didžiule balsu dauguma patvirtintas pasiūlymas dėl rezoliucijos yra naujo ir labai svarbaus Europos Parlamento vaidmens atspindys. Lisabonos sutarties dvasia šiame dokumente aiškiai perteikta – jame yra išplėstos Europos Parlamento atsakomybės ribos, nustatytas vienodas požiūris į Parlamentą ir Tarybą ir numatytos naujos Parlamento išimtinės teisės įvairiais klausimais. Šiuo atžvilgiu patvirtintasis pasiūlymas rodo, kad ES konstitucinis procesas įsitvirtina teisinga linkme.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Pasiūlyme dėl rezoliucijos dėl pataisyto Europos Parlamento ir Komisijos sprendimo, galiosiančio kitą Parlamento kadenciją, pagrįstai yra numatyti keli svarbūs dalykai. Tai – reikalavimas, kad Komisija garantuotų, jog ateityje taikys vienodo požiūrio į Parlamentą ir Tarybą principą, taip pat jame nustatyti konkretūs terminai, kurių Komisija privalės laikytis dėl teisėkūros iniciatyvų pateikimo.

Vis dėlto reikalavimas, kad Komisijos Pirmininkas prašytų atskirą Komisijos narį Parlamento prašymu atsistatydinti, yra nepriimtinas ir beprasmiškas. Jis būtų prasmingas tik tuo atveju, jeigu renkant Komisiją būtų galima balsuoti už atskirus kandidatus, o šiuo metu tai neįmanoma. Dėl šios priežasties balsavau prieš pasiūlymą dėl rezoliucijos.

Birgit Schnieber-Jastram (PPE), raštu. – (DE) Apgailėstauju, kad pamatiniame susitarime nėra nustatytas Europos Parlamento kontrolės mechanizmas ir kai kuriose jo dalyse nėra aiškumo dėl galių pasidalijimo principo. Dėl šių priežasčių nusprendžiau susilaikyti per balsavimą.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Lisabonos sutartyje yra numatyta nauja institucinė pusiausvyra, pagal kurią Europos Parlamentui bendraujant su kitomis institucijomis yra suteikiamas geresnis statusas. Pamatiniu susitarimu siekiama reglamentuoti kasdienius Parlamento ir Komisijos santykius partnerystėje, kuri dabar yra sustiprinta ir pritaikyta prie naujų Lisabonos sutarties aspektų, ir šiems santykiams pradžią davė neseniai išrinkto Komisijos Pirmininko José Manuelio Durão Barroso pažadai, taip pat jo siūlymas sukurti ypatingą Europos Parlamento ir Komisijos partnerystę. Reikalavimas Komisijai įsipareigoti per trumpą laiką atsakyti į visus teisėkūros iniciatyvos prašymus vertintinas palankiai, nes rodo, kad didėja Europos Parlamento, kaip vieno iš teisės aktų leidėjų, vaidmuo, visų pirma tokiose srityse kaip regioninė politika. Taip pat labai geru dalyku laikau tai, kad susitarime yra garantija, kad Komisija taikys pagrindinį vienodo požiūrio į Parlamentą ir Tarybą principą ir kad jame yra numatytas glaudesnis tarpinstitucinis bendradarbiavimas rengiant ir

įgyvendinant Teisėkūros programą ir Metinę darbo programą. Dėl šių priežasčių, o svarbiausia dėl to, kad juo yra padidintas Europos Parlamento vaidmuo ir pagyventa pati Europos Sąjunga, balsavau už šį pasiūlymą.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), raštu. – (PL) Naujajame Europos Parlamento ir Komisijos pamatiniame susitarime yra numatyta keletas svarbių elementų. Pirmia, vienodo požiūrio į Parlamentą ir Tarybą principas, kuris stiprina Europos Sąjungos demokratijos pagrindą. Antra, jame yra suteikiamos papildomos galios Parlamentui vykdyti Komisijos teisėkūros iniciatyvų stebėseną ir dėl jų Parlamentas turės didesnę įtaką rengiamiems teisės aktams.

Susitarime taip pat yra nuostata dėl privalomo atitikties lentelių skelbimo, kurio pareikalavau savo ataskaitoje dėl vidaus rinkos rezultatų suvestinės, ir privalomi direktyvų įgyvendinimo terminai, kurie neturi viršyti dvejų metų. Dėl šių nuostatų yra tikimybė, kad planas sukurti bendrąją rinką bus greičiau įgyvendintas. Susitarimu taip pat stiprinamas Bendrijos požiūris ir tobulinamas abiejų institucijų darbas. Be to, jos yra įpareigojamos veikti taip, kad Europos Sąjunga būtų tikra bendrija.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl pataisyto Europos Parlamento ir Komisijos pamatinio sprendimo, galiosiančio kitą Parlamento kadenciją, nes manau, kad jis yra labai svarbus Europos Parlamento ir būsimosios Europos Komisijos bendradarbiavimui. Europos institucijos privalo užtikrinti, kad „Bendrijos metodas“ būtų taikomas veiksmingai, naudingai Europos piliečiams. Vadovaujantis Lisabonos sutarties nuostatomis, kuriose numatoma nauja institucinė pusiausvyra, Europos Parlamentas gali prašyti Komisijos teikti teisės aktų pasiūlymus, o ši privalo pateikti atitinkamą teisėkūros pasiūlymą per vienus metus nuo Parlamento prašymo pateikimo. Dėl Parlamento galių išplėtimo, tarpinstitucinio bendradarbiavimo ir paprastesnio ES teisėkūros proceso skatinimo yra užtikrinamas geresnis ES teisėkūros procesas, o piliečiai yra aktyviai ir tiesiogiai įtraukiami į Europos teisės aktų rengimo darbą. Komisija privalo reglamentuoti Lisabonos sutartyje numatytas procedūras ir sąlygas, pagal kurias ES piliečiai gali prašyti Komisiją pateikti teisės akto pasiūlymą tais klausimais, kurie jiems atrodo svarbūs.

Anna Záborská (PPE), raštu. – (FR) Esame liudininkai to, kad kaip tik šiandien 2010 m. vasario mėn. plenarinėje sesijoje prasideda institucinis bendradarbiavimas, kuris vyks ateinančius penkerius metus. Nors Parlamentas pradėjo savo vidaus darbą po Europoje vykusių rinkimų ir greitai apsisprendė dėl atsakingų pareigų paskirstymo ir savo vidaus taisyklių, mums prireikė laiko susitarimams dėl Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio bendradarbiavimo atsižvelgiant į Lisabonos sutarties nuostatas įgyvendinti. Tai, kad tuo pat metu buvo skiriami būsimieji Komisijos nariai, be abejo, padėjo įdiegti teisėkūros iniciatyvos teisę, kurią Europos Parlamentas nuo šiandien turės. Be to, nuo šiol pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 225 straipsnį Komisija turės atsiskaityti už konkrečius veiksmus, kurių imtasi gavus teisėkūros iniciatyvos prašymus po teisėkūros iniciatyvų ataskaitos priėmimo. Europos Parlamento prašymu, priimtu paprasta balsų dauguma, Komisija turi pateikti teisės akto pasiūlymą ne vėliau kaip per vienus metus arba ji turi įtraukti tą pasiūlymą į kitų metų darbo programą. Kviečiu visus geros valios žmones akylai stebėti Parlamento darbą, nes neabejotina, kad Parlamento nariai pasinaudos šia nuostata visų pirma visuotinės socialinės etikos srityje.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0071/2010

Andrew Henry William Brons (NI), raštu. – Kai kas gali nustebti dėl mūsų sprendimo remti GUE/NGL frakcijos pasiūlymą. Nors mes pritariame tam tikrai frakcijos kritikai dėl Europos Sąjungos, vis dėlto laikomės visiškai kitokios nuomonės dėl to, kas turėtų pakeisti ES. Be to, mūsų ideologijos yra visiškai skirtingos. Mes esame nacionalistai, vertinantys nacionalinės valstybės suverenitetą. Jie yra internacionalistai. Mes manome, kad turi būti privačia nuosavybe pagrįsta sistema, kurioje yra tam tikras reguliavimas ir tam tikras komunalinių paslaugų privatizavimas, o jie turbūt mano, kad valstybei turi priklausyti gerokai daugiau valstybės nuosavybės. Mes pritariame šiems dalykams: neoliberalios ekonominės politikos atsisakymui; didesnio socialinio teisingu poreikiui (nors mūsų nuomonė dėl sąvokų apibrėžimo gali skirtis); kritikai dėl kai kurių Komisijos narių vengimo atsakyti į klausimus, dėl jų atsakymų nenuoseklumo ir nepakankamumo. Kita vertus, mes mielai per balsavimą palaikysime kiekvieną, kurio pasiūlymui pritarsime.

Carlo Casini (PPE), raštu. – (IT) Pabrėžtinai balsuodamas už, norėčiau dar labiau pabrėžti Pirmininko J. M. Barroso pasakytus žodžius; žodžius, kuriais jis pranešė apie ateinančius penkerius metus kursiamą labiau suvienytą ir stipresnę Europą.

Savo kalbos pradžioje jis priminė pagrindines Europos vienybės vertybes, iš kurių svarbiausia yra žmogaus orumas. Iš visos širdies pritariu jam, tačiau problema ta, kad žodis „orumas“ tapo dviprasmiš, reiškiantis ne tik gyvenimo ir žmonių lygybės garantiją, bet ir labiausiai pažeidžiamų visuomenės narių diskriminavimą

ir žalos jiems darymą arba net mirties pateisinimą. Todėl tikiuosi, kad ateinančius penkerius metus Komisija dirbs taip, kad žodžiui „orumas“ būtų grąžinta nedviprasmiš, teisinga jo reikšmė.

Simboliška, kad praėjusių metų gruodžio 15 d., dedant visas pastangas sudaryti naują Komisiją, 500 tūkst. Europos piliečių iš 17 šalių pateikė kolektyvinę peticiją, kurioje pareikalavo, kad mūsų institucijos kiekviename sprendime aiškintų ir įgyvendintų Pagrindinių teisių chartiją remdamosi vienodo kiekvieno žmogaus orumo principu.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Balsavau už paskirtąją Komisiją ir gerai suprantu, kokią svarbą vaidmenį ji vaidina visoje Europos struktūroje ir kad jai tenka vis didesnis vaidmuo rengiant teisėkūros iniciatyvas. Būdamas portugalas negaliu susilaikyti nepasidžiaugęs tuo, kad tokios sunkios Komisijos Pirmininko pareigos dar kartą buvo patikėtos mano tėvynainiui, José Manueliui Durão Barroso, kuris neabejotinai pasižymėjo pirma eidamas šias pareigas.

Suvokdamas pastarojo meto sunkumus, bet tikėdamas, kad Europos Sąjungos ir Europos projekto laukia geresnės dienos, linkiu jam ir jo komandai kuo geresnės kloties.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Atsižvelgdamas į subsidarumo, atstovavimo ir skirtingų valstybių narių lygių teisių principus, pabrėžiu dalijimosi atsakomybe ir kompetencija tarp Europos Komisijos narių svarbą. Nuolat gerėjant valstybių narių bendradarbiavimui ir didėjant Europos Sąjungos pajėgumui veikti pasauliniu lygmeniu, būtų nesuvokiama, jei skirtingi strateginiai ir politiniai sprendimai bei pasirinkimai būtų paskirstyti Europos institucijoms.

Visiems naujesiems Komisijos nariams buvo pateikti klausimai ir jie buvo išklaustyti Europos Parlamente, kuriame galėjo pasidalyti savo lūkesčiais ir sumanymais atitinkamose savo kompetencijos srityse, visuomet pabrėždami dalijimosi atsakomybe svarbą palaikant įvairių pareigų ir kompetencijų, iš kurių susideda Europos Komisija, sąsają. Tokiu metodu nėra rodomas nesugebėjimas veikti arba daroma aliuzija į prezidentinį valdymą, bet, priešingai, juo yra padedama sustiprinti bendro sprendimų priėmimo dvasią, kurią puoselėja bendradarbiaujantys vadovai, o tai savo ruožtu skatina veiksmingą ir naudingą dialogą siekiant sustiprinti Europos Sąjungą. Atsižvelgdamas į tai, balsavau prieš šį pasiūlymą.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Rezoliucija, kurią pateikė Europos vieningųjų kairiųjų jungtinė frakcija / Šiaurės šalių žalieji kairieji, yra susijusi su keletu svarbių mūsų šiam Parlamentui pristatytos Komisijos narių kolegijos vertinimo aspektų, taip pat joje yra apibendrintos kai kurios pagrindinės priežastys, dėl kurių mes balsavome prieš šią Komisiją: Komisijos Pirmininko pristatytoji programa – su kuria Komisijos nariai, savaime suprantama, jaučiasi susiję ir kurią per Parlamente vykusius klausymus jie gynė be jokių išlygų – yra buvusios Komisijos nevykusios neoliberalios politikos tęsinys; ir tai, kad ši komanda buvo pasirinkta šiai programai toliau vykdyti vadovaujantis strategija, kuri neatneš reikiamų politinės krypties pokyčių tuo požiūriu, kad neatsiras daugiau socialinio teisingumo, nebus sukurta daugiau darbo vietų ir nebus naikinamas skurdas, bet kuri turi pavojingų elementų, dėl kurių šios problemos dar labiau padidės. Trumpai tariant, mažai tikėtina, kad, vadovaudamiesi šios Komisijos siūlomomis gairėmis, sukursime Europą, dėl kurios kovojame – kurioje vyrauja teisingumas ir socialinė pažanga, ekonominė ir socialinės sanglauda, bendradarbiavimas tarp lygias teises turinčių suverenių valstybių ir kurioje yra puoselėjama taika.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Po keletą savaičių trukusių naujų Komisijos narių klausymų dabar nebūtų tinkamas metas kvestionuoti Komisijos narių kolegijos kompetenciją, nes ji praleido daugybę valandų įvairiuose komitetuose, kuriuose jau pateikė labai naudingų paaiškinimų dėl numatomos patvirtinti politikos. Taigi dabar yra metas suteikti ES teisėtą Komisiją, galinčią reaguoti į sudėtingus pastarojo meto įvykius.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Parlamentas ir Komisija turės spręsti svarbiausius Europos Sąjungos klausimus, t. y. kaip įveikti krizę einant ekonomikos atgaivinimo ir užimtumo didinimo keliu, kaip palaikyti valstybių narių viešųjų finansų pusiausvyrą ir derėtis dėl finansinės programos po 2013 m., apie kurią kalbėdamas pabrėžčiau sanglaudos politikos svarbą.

Turėjau galimybę kandidatui į Komisijos narius, atsakingam už regioninę politiką, Johannesui Hahnui pateikti klausimą dėl jo suinteresuotumo kurti konkrečią nuolatinės finansinės paramos atokiausiems regionams programą.

Taip pat pateikiau jam pasiūlymą dėl lankstesnės sistemos, pagal kurią struktūrinių fondų lėšų galėtų gauti „pereinamojo laikotarpio“ regionai, t. y. tie, kurie siekia ne tik konvergencijos, bet ir konkurencingumo bei užimtumo tikslų.

Kandidatas į Komisijos narius parodė ne tik tai, kad yra kompetentingas ir tikslus, bet ir kad yra pasirengęs nagrinėti šias galimybes. Dėl to pasitikiu jo ryžtu veikti ir suprasti atokiausių regionų, tokių kaip Madeira, problemas.

Balsavau už šią Komisijos narių komandą, kuriai vadovaus José Manuel Barroso, nes apskritai jie pasirodė esą gerai techniškai pasirengę, rimtai nusiteikę ir siekiantys tikslų, todėl galėsiantys įveikti ES sunkumus ir neužmiršti vertybių, t. y. solidarumo ir teritorinės sanglaudos, kurios yra jos sukūrimo pagrindas.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7-0090/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – (LT) Šiandien mes patvirtinome naująją Europos Komisijos sudėtį, nors reikia pripažinti, kad kandidatų į komisarų klausimuose kilusios abejonės, deja, iki galo nebuvo išsklaidytos. Tiek Komisijos veiklos gairėse, tiek atskirų komisarų programose labiausiai pasigendame socialinio aspekto. Susidaro įspūdis, kad pagrindinis kriterijus, kuriuo remiasi tikslų ir uždavinių formulavimas, yra Europos vaidmens įtvirtinimas pasaulyje, o mūsų piliečių teisės ir lūkesčiai bei socialinė apsauga tarsi nustumiami į antrą planą. S-D grupė nutarė palaikyti Komisiją, nes kai Europa yra kamuojiama nesibaigiančios ekonominės ir finansinės krizės bei vis didėjančio nedarbo, o piliečiai nusivylę Europa, Europos Parlamentas ir Europa apskritai neturi tapti ta vieta, kurioje skirstomasi į poziciją ar opoziciją. Dabar svarbiausia susitelkti ties svarbiausiais politinės darbotvarkės klausimais, kad kuo greičiau Europoje baigtųsi neaiškumo ir nestabilumo būsena ir sparčiau bei efektyviau būtų sprendžiamos pačios opiausios problemos, kaip finansinė krizė ir nedarbas.

Bastiaan Belder (EFD), raštu. – (NL) Antrąją J. M. Barroso vadovaujamą Komisiją sudaro mišri grupė. Per pastarąsias savaites matėme keletą stiprių ir keletą labai silpnų kandidatų. Dėl to nėra lengva įvertinti Komisiją kaip vienetą. Ši dvejopą jausmą stiprina ir tai, kad dauguma kandidatų į Komisijos narius per klausymus akivaizdžiai bandė įsiteikti Europos Parlamentui. Šiandien vis dar neaišku, kam jie iš tikrųjų atstovauja.

Europos Parlamente esanti Nyderlandų reformuotoji politinė partija nusprendė per balsavimą susilaikyti. Taip išreiškiame savo dvejopą jausmą dėl šios Komisijos. Be to, yra ir kitų priežasčių. Mes labai nerimaujame dėl vienos Komisijos narės, kuri taip pat yra ir pirmoji pirmininko pavaduotoja. Baronienei C. Ashton tenka abejotina garbė būti pirmąją ES pareigūne, einančia pareigas ir Komisijoje, ir Ministrų taryboje. Mes negalime paremti tokio nepateisinamo ir instituciniu požiūriu rizikingo sumanymo. Be to, baronienei C. Ashton niekada nėra pavykę mūsų įtikinti, kad ji galės susidoroti su uždaviniais, kylančiais einant šias pareigas. Ji yra viena silpnųjų šios Komisijos grandžių ir jai niekada nėra pavykę mūsų įtikinti, kad jai sekasi tvarkytis užsienio reikalų srityje. Todėl į ateinantį 2010–2014 m. laikotarpį žiūrime su tam tikru nerimu.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), raštu. – (RO) Turime naują Komisiją, kuri ėmėsi šių pareigų sunkiu metu, tačiau ją sudaro profesionalai, ant kurių pečių gula visų 27 valstybių narių atsakomybė. Turime Lisabonos sutartį, kuri keičia galių pasiskirstymą ir prie kurios Komisija turės prisitaikyti. Taigi turime Europos Sąjungą, patekusią į naują, keblią padėtį, kuriai reikia veiklos rezultatų, stabilumo ir postūmio siūlyti ir įgyvendinti nuoseklią politiką.

Susiduriame su nauja finansų perspektyva, kuri reiškia, kad Komisija turi duoti gerai apgalvotą atsaką vykdydama reformas ir darydama naujus pakeitimus kiekviename sektoriuje, pirmiausia ekonomikos.

Visos valstybės narės jaučia didžiulę finansų krizės svarbą. Graikijoje nuskambėjęs pavojaus signalas sukėlė didelį atgarsį ir tose valstybėse, kuriose ekonomika yra gerai suderinta, ir tose, kurios vargsta kiekviename etape, mėgindamos sumažinti biudžeto deficitą. Visose 27 valstybėse esant stabiliai, tinkamai suderintai ekonomikos politikai galima išvengti didesnio disbalanso ES lygiu ir gauti naudos antrajame etape. ES veiksmais siekiama rasti būdų spręsti krizės sukeltas problemas ir elgtis kūrybiškai, kad valstybėse narėse būtų atkurtas stabilumas. Kitaip tariant, jų tikslas yra panaikinti deficitą, užkirsti kelią skirtumams, be to, sustiprinti ekonomiką.

Sophie Briard Auconie (PPE), raštu. – (FR) Kaip ir mano kolegos iš trijų pagrindinių Europos Parlamento frakcijų, tik ką pritariau J. M. Barroso pristatytos Europos Komisijos narių kolegijos paskyrimui. Iš tikrųjų tai puiki komanda, kurią sudaro asmenys, turintys skirtingos ir viena kita papildančios patirties. Iki 2014 m. krikščionys demokratai, liberalai ir socialistai pamirš savo politinius ir geografinius skirtumus ir Kolegijoje kartu dirbs, tarnaudami bendriesiems Europos interesams. Per tris savaites EP nariai nuveikė puikų darbą, per klausymus Parlamente tikrindami kandidatų kompetenciją. Pasibaigus šiam laikotarpiui mums teko pareiga suteikti visapusę paramą šiai naujai komandai. Dabar tikimės, kad ši antroji J. M. Barroso vadovaujama Komisija nustebins mus savo neišsenkamu ryžtu vesti Europos Sąjungą į priekį. Jos pagrindinis uždavinys bus visiems mūsų Europos bendrapiliečiams kasdien parodyti Europos projekto pridėtinę vertę.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), raštu. – (PT) Finansų, ekonomikos ir socialinių požiūriais kritiniu laikotarpiu, kurį išgyvena Europa, labai svarbu, kad būtų stipri Komisija, turinti plačių užmojų ir drąsią programą tokiose svarbiose srityse, kaip energetikos saugumas ir klimato kaita, moksliniai tyrimai ir inovacijos.

Žiūrint į naujos sudėties Komisiją, kurioje vienas postas yra skirtas vien klimato kaitai, o kitas apima inovacijas ir mokslinius tyrimus, aiškiai matyti, kad turime plačių užmojų projektą ir patikimą Europos strategiją iki 2020 m.

Ši naujoji Komisija, kuriai vadovauja Pirmininkas J. M. Barroso ir kuriai šioms sritims aprėpti yra skirta nauja struktūra, atitinka būtinus kriterijus, kad taptų ekonominio atsigavimo, kurio pagrindas yra veiksmingas išteklių naudojimas ir inovacijos, taip pat kurio siekis yra didesnis socialinis teisingumas, varomąja jėga.

Sveikinu naująją Komisijos narių kolegiją ir Pirmininką J. M. Barroso ir džiaugiuosi dėl šių rinkimų rezultatų. Ši kolegija gavo didesnę Parlamento paramą nei ankstesnioji Komisija, o tai yra aiškus pritarimo naujam instituciniam Parlamento ir Komisijos bendradarbiavimui ženklas, taigi šios institucijos galės vis daugiau reikšti nuomonę vienu balsu Europos Sąjungoje, kuri yra pasaulio lyderė.

Françoise Castex (S&D), raštu. – (FR) Aš, kaip ir visi Europos Parlamento Socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos Prancūzijos nariai, balsavau prieš šią Komisiją. Dauguma Komisijos narių atstovauja liberaliajai Europos Sąjungos pozicijai, kuriai mes nepritariame. Kiti savo valstybių narių kandidatai į Komisijos narius neturi jokių didelių planų dėl Europai ir jokios asmeninės vizijos. Vienas dalykas yra neabejotinas: būsimieji Komisijos nariai nepriėmė išipareigojimų nė vienu klausimu, kuris mums atrodo esminis. Kokia strategija ištrauks mus iš krizės? Kaip turėtume reaguoti į kritišką socialinę ir klimato padėtį? Kaip turėtume atgaivinti Europos projektą? Negavę pakankamų atsakymų į šiuos klausimus, balsavome prieš, nes negalime suteikti Europos Komisijai veikimo laisvės. Nemanau, kad nepasiekusi šių tikslų ši Komisija galėtų pasiūlyti naują ateitį Europos piliečiams arba užtikrinti Europai saugią vietą pasaulyje. Dėl to ir negalime suteikti jai savo paramos. Be abejo, ateinančius penkerius metus aš ir toliau dirbsiu pagal šios Komisijos pateiktus pasiūlymus. Šiandieniu savo balsavimu reiškiu nepasitikėjimą ir išpėjau, kad visą šią kadenciją neprarasiu politinio budrumo.

Nessa Childers (S&D), raštu. – Kaip ir mūsų Socialistų ir demokratų frakcija, buvau labai patenkinta galutine naujosios Komisijos sudėtimi. Visų pirma už aplinkos apsaugą ir energetiką atsakingi Komisijos nariai vaidins lemiamą vaidmenį Europos plėtros srityje ateinančiais metais, ir džiaugiuosi, kad Pirmininkas J. M. Barroso pasirinko tinkamus atstovus.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), raštu. – (EL) Balsavau prieš siūlomus Komisijos narius (Kolegiją), nes jie taikys tą pačią neoliberalią politiką, kuri atvedė Europos Sąjungą į šią daugiaaspektę krizę ir didelę nelygybę. Jie skatins įgyvendinti Lisabonos sutartį ir ES 2020 m. strategiją [Jie remia Lisabonos sutartį ir ES 2020 m. strategiją], o tai stiprins rinkų suverenumą, didins nedarbą ir darbo vietų nesaugumą, ardytų socialinės apsaugos sistemą ir ribos demokratines ir socialines teises. Dėl nesuprantamų procedūrų ir demokratijos deficito Europos Sąjungoje kyla piliečių nepasitikėjimas ir didėja pasitikėjimo Europos institucijomis krizė, kaip neseniai paliudijo itin mažas Europos rinkimuose dalyvavusių rinkėjų skaičius. Toliau tęsiant tokią politiką bus sugriauti Europos piliečių lūkesčiai. Europos kairieji priešinsis šiai politikai Europos Parlamente ir kovodami kartu su darbuotojais bei įsiliesdami į socialinius judėjimus, kad padėtų įgyvendinti jaunosios kartos viltis dėl demokratinės, socialinės, feministinės, ekologinės ir taiką mylinčios Europos.

Carlos Coelho (PPE), raštu. – (PT) Sveikinu dr. J. M. Barroso ne tik dėl to, kad jis puikiai dirbo per pirmąją kadenciją, bet ir dėl to, kad jis pelnytai perrinktas vadovauti Europos Komisijai dar vieną kadenciją. Tikiuosi, kad Parlamentas ir Komisija galės dirbti glaudžiai bendradarbiaudami ir gerbdami vienas kito kompetenciją bei išimtinę teises, kad pasiektų ypatingos abiejų institucijų partnerystės tikslą, kurį savo politinėse gairėse pasiūlė Pirmininkas J. M. Barroso. Tikiu, kad išrinktasis Komisijos Pirmininkas laikysis visų savo Parlamentui duotų pažadų, kurie turės atsispindėti pataisytame pamatiniame susitarime. Tik taip galėsime užbaigti Europos integraciją, kurios pagrindinis tikslas yra mūsų piliečių teisių apsauga.

Kandidatų į Komisijos narius klausymai visuomet yra svarbūs, nes juose atsispindi Europos demokratijos esmė. Parlamentas pasinaudojo savo kompetencija ir šis procesas vyko oriai, įžvalgiai ir skaidriai. Tikiu, kad antroji J. M. Barroso vadovaujama Komisija bus dar stipresnė ir labiau politiškai pasirengusi nei ankstesnioji. Tikiuosi, kad ji dirbs darniai ir kad visi jos nariai susidoros su didžiule atsakomybe, nes visi laukiame ekonomikos atsigavimo ir sukurtų naujų darbo vietų.

Mário David (PPE), raštu. – (PT) Naująją J. M. Barroso vadovaujamą Komisiją Europos Parlamentas patvirtino didele balsų dauguma. Be abejo, aš taip pat už ją balsavau. Tai buvo ne tik sąmoningas, bet ir tvirtas, gerai apsvaistytas sprendimas. Balsavau už, nes naujoji Komisijos narių kolegija, sprendžiant iš jos patirties, turi

daugiau politinės kompetencijos ir geriau užtikrina, kad tvirtai ir ryžtingai spręstų didžiulius Europos Sąjungai kylančius uždavinius: didelę finansų krizę, su kuria susiduriame, taip pat baisias socialines ir ekonomines jos pasekmes, visų pirma nedarbą; saugumo klausimus ir kovą su terorizmu; Europos vaidmens stiprinimą pasaulyje, tai yra Europos, vykdančios aktyvią bendrą užsienio ir saugumo politiką, įtvirtinimą; kovą su klimato kaita; ekonomikos konkurencingumą ginant mūsų socialinį modelį. Realistinė ir plataus užmojo programa, kurią pristatė José Manuel Barroso ir patvirtino mūsų Parlamentas, pagaliau gali būti įgyvendinta 500 mln. Europos piliečių labui. Europos Komisijos Pirmininkui ir jo komandai linkiu geriausios kloties.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Rugsėjo mėn. MoDem partijos nariai nebalsavo už J. M. Barroso paskyrimą Komisijos Pirmininku, nes jo profesiniai laimėjimai nebuvo tokie, dėl kurių būtų galima siūlyti jį antrai kadencijai. Mes taip pat šiandien nebalsavome už Komisijos narių kolegiją, nes keletas jos narių per jų klausymus neparodė siekiantys didelių tikslų, ir todėl yra mažai vilties, kad turėsime stiprią Komisiją, kurios reikia ES. Be to, naujausi įvykiai, deja, parodė, kad ši komanda nesugebės susidoroti su jai keliamais uždaviniais. Pirmiausia abejonių kilo per gruodžio mėn. vykusį Kopenhagos aukščiausiojo lygio susitikimą, kai Europa parodė negalinti kalbėti vienu balsu. Šios abejonės pasitvirtino sausio mėn., kai baronienė C. Ashton nenuvyko į Haitį, kad parodytų Europos solidarumą arba dalyvautų Monrealio donorų konferencijoje ir taip padėtų koordinuoti ES ir valstybių narių pagalbą. Galiausiai dabar, vasario mėn., kai Graikiją puola spekuliantai, o Komisija negali pasiūlyti patikimo gelbėjimo plano, nebekyla jokių abejonių. Dėl šių priežasčių išrinktieji MoDem partijos atstovai neišreiškė savo pasitikėjimo antrąja J. M. Barroso vadovaujama Komisija.

Martin Ehrenhauser (NI), raštu. – (DE) Kaip tikras europietis, negaliu pritarti naujai Europos Komisijai. Tai susiję su neskaidriais nacionalinių partijų ir vyriausybių sprendimais. Siūlomi ES Komisijos nariai nėra nepriklausomi ir įtakingi politikai, kurių visų pirma teisėtai pageidauja jaunesni piliečiai. Per atrankos procesą nebuvo taikomi jokie kriterijai dėl specialiųjų žinių. Tai matyti jau vien iš to, kad nuo Austrijos Komisijos nario Johannes Hahn'o iškėlimo kandidatu iki paskyrimo į šias pareigas praėjo keturios savaitės. Nepaisant dabar galiojančios ES reformų sutarties, Lisabonos sutarties, Europos Parlamentas vis dar negali rinkti atskirų Komisijos narių arba reikšti nepasitikėjimo jais. Tokios politinės asmenybės, kaip Prancūzijos ir Ispanijos Europos Komisijos nariai, neišsilaikytų. Ši Europos Komisija nerems didesnės demokratijos arba atgimimo; ji ir toliau eis tuo keliu, kuris atvedė mus į dabartinę krizę.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog ir Åsa Westlund (S&D), raštu. – (SV) Praėjusį rudenį balsavome prieš J. M. Barroso, nes jis nepalaiko mūsų nuomonės dėl gerų darbo sąlygų svarbos, lygybės ir perėjimo prie tvirtos visuomenės. Šiandien balsuojame dėl 26 Komisijos narių kolegijos.

Prieš balsuodami dėl J. M. Barroso perrinkimo Europos Komisijos Pirmininku mes aiškiai pareikalavome pataisyti Darbuotojų komandiravimo direktyvą. J. M. Barroso buvo priverstas nusileisti ir pirmą kartą pripažino, kad Europos Teisingumo Teismo sprendimai *Laval* ir kitose bylose kelia problemų. Jis taip pat pažadėjo parengti reglamentą, kuris padėtų kuo greičiau išspręsti šias problemas. Tai buvo labai svarbus Komisijos Pirmininko pozicijos pasikeitimas, tačiau mums to nepakako, kad paremtume jo kandidatūrą.

Šiandien mes apsispręsimė dėl visos Komisijos narių grupės ir tikimės, kad kai kurie iš jų – tie, kuriems pavesta eiti svarbiausias pareigas sprendžiant užimtumo krizės, finansų rinkų reguliavimo ir pagrindinių profesinių sąjungų teisių gynbos klausimus, – galės pagerinti esamą padėtį. Labai džiaugiamės, kad M. Barnier ir L. Andor aiškiai nurodė, kad Europos Teisingumo Teismo pateiktas Darbuotojų komandiravimo direktyvos aiškinimas kelia problemų. Jie taip pat aiškiai pasakė, kad ketina įgyvendinti būtinus Europos teisės aktų pakeitimus.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Džiaugiuosi, kad Lisabonos sutartyje yra palikta galimybė kiekvienai valstybei turėti po savo Komisijos narį, nes toks modelis yra svarbus, jeigu norime, kad visi Europoje pareikštų nuomonių niuansai būtų siejami su Komisijos kuriamais procesais ir projektais.

Apgailestauju dėl sunkumų, kilusių per klausymus Parlamente, kai vienas iš kandidatų turėjo pasitraukti, ir labai tikiuosi, kad tokių atvejų bus mažiau.

Mano vertinimu, patvirtintasis metodas teikti Komisijos narių kandidatūras Parlamentui vertinti yra naudingas Europos integracijai, nes taip užtikrinama daugiau skaidrumo per diskusijas ir vertinant kiekvieno asmens tinkamumą siūlomam postui, ir man būtų labiau priimtina, jeigu klausymai vyktų esant reikliai, bet nuoširdžiai atmosferai, nes Europos Parlamentas ir jo nariai turėtų susilaikyti nuo mėginimo paversti šiuos klausymus nepelnytų įžeidinėjimų ir prieštaravimų spektakliu.

Tikiuosi, kad Komisija pasirinktų geresnius teisės aktus, niekada nepamirš tinkamai laikytis subsidarumo principo ir pirmiausia patvirtintų svarbiausią politikos vaidmenį sprendžiant ekonomikos krizės problemas.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Šiuo svarbiu ekonomikos atsigavimo laikotarpiu José Manuelio Durão Barroso vadovaujamos Komisijos patirtis ir lankstumas, taip pat Parlamente išklaustų Komisijos narių aiškiai rodomas atsidavimas, kompetencija ir didžiųjų Europos tikslų pripažinimas suvaidins lemiamą vaidmenį palaikant vieningą ir socialiai teisingą Europą, galinčią pirmuoti kovoje su klimato kaita ir didinančia mūsų įmonių konkurencingumą, paremtą moksliniais tyrimais ir inovacijomis.

Pabrėžiu atgijusius lūkesčius dėl komandos, pripažįstančios didelę Europos kultūrų ir tapatybių, didinančių geriausias kiekvienos valstybės narės vertybes, įvairovę. Dėl naujų institucinių santykių, susiklostančių įgyvendinant Lisabonos sutartį, taip pat atsižvelgdamas į uždavinius, kylančius kuriant šiuolaikinę visuomenę, tikiu, kad ši Komisija padėjo Europos Sąjungai sustiprinti savo gebėjimus dalyvauti svarstant dabartinius ekonomikos, socialinius ir politinius klausimus ne tik ES viduje, bet ir pasaulyje.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Mūsų balsavimas prieš Europos Komisiją – tai natūralus mūsų nepritrimto jos programai, daugumai per klausymus išdėstytų pozicijų, pačios Lisabonos sutarties, kurią Komisija žada ginti ir kuriai mes nepritariame, tikslams ir turiniui rezultatas.

Europos Komisija yra viena svarbiausių Europos Sąjungos institucijų, o Komisijos narių kolegiją sudaro Europos Sąjungos valstybių narių paskirti Komisijos nariai. Kadangi daugiausia jų vyriausybių yra dešinėsios pakraipos konservatoriai arba panašią politiką palaikantys socialdemokratai, nenuostabu, kad Europos Komisija linksta ta pačia kryptimi, kad sustiprintų neoliberalią, militaristinę ir federalistinę politiką. Praktiškai neišgirdome nė vieno atsakymo dėl rimtų ekonomikos ir socialinių problemų, su kuriomis susiduria darbuotojai ir piliečiai.

Mes kovojame už kitokią Europą, kurioje vyrauja teisingumas ir socialinė pažanga, kurioje ekonominė ir socialinė sanglauda yra realybė, kurios pagrindinis tikslas yra taika ir bendradarbiavimas tarp suverenių ir lygių teises turinčių valstybių.

Robert Goebbels (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už naują antrąją J. M. Barroso vadovaujamą Komisiją. Po 2009 m. birželio mėn. Europoje vykusių rinkimų Europos Sąjunga pateko į politinį vakuumą, kuris, vėluojant įsigaliooti Lisabonos sutarčiai, dar labiau didėjo. Todėl skubiai prireikė, kad pradėtų aktyviai veikti naujoji Komisija, vienintelė turinti galią inicijuoti teisėkūros procesą. Išskyrus R. Jelevą, kuriai teko atsiimti savo kandidatūrą, visiems 26 kandidatams į Komisijos narius asmeniškai pritarė EP nariai. Nebūtų prasmės pripažinti Kolegiją netinkama. Todėl balsavimas dėl Komisijos paskyrimo tebuvo formalumas, administracinis pritarimas. Balsuodamas už antrąją J. M. Barroso vadovaujamą Komisiją neketinu jai suteikti besąlyginės politinės paramos. Vertinsiu Komisiją pagal jos politines iniciatyvas.

Sylvie Goulard (ALDE), raštu. – (FR) Nepaisant to, kad Kolegijoje yra aukštą kvalifikaciją turinčių narių, dėl dviejų priežasčių balsavau prieš Komisijos paskyrimą. Sprendžiant ekonomikos ir pinigų klausimus (Lisabonos strategijos, euro zonos priežiūros) yra gerai žinomos buvusios Komisijos nesėkmės. Kalbant apie ES atstovavimą išorėje, baronienė C. Ashton neturi reikiamų įgūdžių ir neatrodo, kad ketintų priimti atsakomybę šioje srityje, kaip matėme įvykus Haičio tragedijai. Ji priklausė T. Blairio vyriausybei, kuri, pažeisdama tarptautinę teisę, įsiveržė į Iraką ir kuri derėjosi dėl atsisakymo taikyti Pagrindinių teisių chartijos nuostatas.

Mathieu Grosch (PPE), raštu. – (DE) Balsavau už šią Komisiją, nes apskritai ji parodė – ypač paskyrus naujus narius – galinti sėkmingai dirbti. Komisijos ir Parlamento derybų rezultatas taip pat yra patenkinamas. Manau, kad labai svarbu ne suteikti Komisijai visą veiksmų laisvę kitiems penkeriems metams, bet nuolat vertinti jos veiklą.

Mums lieka didelis uždavinys užtikrinti politikos nuoseklumą įvairiose srityse, pvz., aplinkos apsaugos ir socialinių ir ekonomikos reikalų, taip pat savo bendravimą su išorės pasauliu nustatyti taip, kad Europos politika būtų skaidresnė ir geriau suprantama visiems piliečiams.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau prieš J. M. Barroso vadovaujamą Komisiją, nes ji neatitinka mano reikalavimų dėl socialinių reformų, kurių mums reikia, kad išbristume iš mus užklupusios krizės, skatinimo. Akivaizdu, ši Komisija nebus iniciatyvi jėga, kovojanti dėl stiprios politinės Europos, ir kad ji kaip diena ir naktis skiriasi nuo tos Europos, kurią labai norėčiau matyti. Neturėdama aiškiai apibrėžtų atsakomybės sričių ir nusilpus jos galioms, ši Komisija neturės būdų veikti ir, be abejo, bus labiau linkusi saugoti nacionalinius, o ne Europos interesus.

Ian Hudghton (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už naująją Komisijos narių kolegiją. Škotijos, kuriai atstovauju, nuomone, naujiesiems Komisijos nariams reikės spręsti svarbius klausimus ir uždavinius. Numatant atlikti

BŽP ir BŽŪP reformą, privalu atsižvelgti į pagrindinius Škotijos interesus šiose politikos srityse, ir aš prašau atitinkamus Komisijos narius užtikrinti, kad Škotijos pakrančių ir kaimo bendruomenėms būtų leista klestėti socialiniu ir ekonomikos atžvilgiais. Škotija yra didžiulė potenciali energijos, ypač atsinaujinančiųjų išteklių, gamintoja, ir Komisija turėtų nustatyti projektų bei iniciatyvų, padedančių plėtoti didžiulį Škotijos, kaip ekologiškai švarios energijos tiekėjos, potencialą, prioritetus.

Būdamas europietiškos partijos narys, tikiuosi, kad šiai Komisijai pavyks grąžinti tikėjimą ES, kurį daugelis škotų prarado, pavyzdžiui, Škotijai patyrus nevykusios bendros žuvininkystės politikos tiesioginį poveikį.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), raštu. – (RO) Naujoji J. M. Barroso vadovaujama Komisija bus pirmoji Komisija, veikianti pagal Lisabonos sutartį, suteikiančią Europos Parlamentui daugiau galių ir darančią jį labiau matomu ir aktyviu partneriu negu kada nors anksčiau. Atsižvelgdami į balsavimo rezultatus, patvirtinome Komisijos narių kolegiją, kurios pasirodymas nebuvo labai sklandus, nes Bulgarijos paskirtą Komisijos narę teko pakeisti. Tai, kad mums pavyko sėkmingai įvykdyti šią užduotį, t. y. pakeisti Kolegijos sudėtį, yra didelė viso Europos Parlamento ir konkrečiai mūsų frakcijos sėkmė. Vis dėlto manau, kad balsavimas už šią Kolegiją yra pati tinkamiausia alternatyva šiuo metu, kai dėl bet kokio delsimo priimti šį sprendimą ES patektų į nepatogią padėtį, nes jai mesti kaltinimai dėl neveiksmingumo būtų pateisinami. Svarbu, kad naujoji Komisija kiek įmanoma greičiau imtųsi darbo ir pasivytų Europos Parlamentą, jau išrinktą prieš septynis mėnesius, t. y. bent jau pasivytų Parlamentą pagal nuveiktus darbus. Mums telieka tikėtis gero bendradarbiavimo ir kad tikslai ir veiksmų planai bus konkretesni nei pateiktieji per klausymus.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Susilaikiau per balsavimą dėl Europos Komisijos sudėties, nes greta gerų kandidatų buvo daug silpnų ir labai silpnų. Man nepriimtina tvirtinti žmones, kurie yra siūlomi į Europos diplomatijos vadovo pareigas, taip pat į už ekonomikos ir pinigų reikalus, užimtumą ir socialinius reikalus atsakingų Komisijos narių postus, nors jie neturi šioms pareigoms eiti tinkamos kvalifikacijos. Nepamirškime, kad vis dar patiriame krizę ir vis dar ieškome būdų iš jos išbristi. Todėl Europa negali sau leisti turėti Komisijos narių, kurie tik dabar eidami savo pareigas mokysis. Stebiuosi Europos Komisijos Pirmininku, kuris, atbuvęs penkerių metų kadenciją ir turėdamas didelę vadovavimo Komisijai patirtį, pasiūlė tokius silpnus kandidatus. Atvirai kalbant, turėjau balsuoti prieš pasiūlytą Komisijos sudėtį, tačiau, be silpnų kandidatų, buvo keletas labai gerų, įskaitant Lenkijos kandidatą Januszą Lewandowską. Nors ir susilaikiau, linkiu visai Komisijai kuo geriausios kloties, nes jūsų sėkmė yra labai svarbi visiems europiečiams.

Tunne Kelam (PPE), raštu. – Balsavau už Komisijos narių kolegiją, visų pirma pareikšdamas savo pasitikėjimą Komisijos Pirmininku. Nemanau, kad Komisija yra idealios sudėties. Man nuolat kyla klausimas dėl vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams, nes ji šioje srityje neturi reikiamos patirties ir aiškios ES užsienio ir saugumo politikos vizijos. Vis dėlto, manau, labai svarbu, kad Komisija pradėtų dirbti visu pajėgumu, ir laikaisi nuomonės, kad šiuo atveju yra labai svarbi didelė Europos Parlamento parama, ir, mano galva, Komisija ir Europos Parlamentas yra artimiausi sąjungininkai formuodami bendrą ES politiką.

Alan Kelly (S&D), raštu. – Mes visi linkime gero šiai naujai Komisijai. Ji turi daug prioritetų, tačiau abejonių nekelia viena sritis, dėl kurios mes visi sutinkame – būtinybė sukurti daugiau darbo vietų. Tai turėtų būti pagrindinė sritis, pagal kurią bus vertinama ši nauja Komisija. Kalbėkime apie tai atvirai: dauguma valstybių narių patyrė ekonomikos žlugimą arba susidūrė su juo. Spręsimą apie šią Komisiją pagal tai, ar jai pavyks ištaisyti šią padėtį ir sukurti protingą, socialią rinkos ekonomiką, kurioje ES vaidina visuotinio lyderio vaidmenį visose ekonominio gyvenimo srityse. Tikiuosi, kad visų pirma Airijos Komisijos narė Geogheghan Quinn, atsakinga už inovacijas ir mokslinius tyrimus, naujojoje Komisijoje atliks vadovaujamąjį vaidmenį. Ji vaidins lemiamą vaidmenį atsigauanant Europai, ir aš jai linkiu sėkmės.

Morten Løkkegaard (ALDE), raštu. – (DA) Pone pirmininke, apie naująją J. M. Barroso vadovaujamą Komisijos narių komandą buvo pasakyta daug gerų žodžių – ir visai pelnytai.

Kalbu dabar, nes būtina atkreipti dėmesį į didelę klaidą, padarytą dėl naujosios Komisijos: norėdami rasti už ryšius atsakingą Komisijos narį, veltui gaištume laiką. Šios pareigos buvo paprasčiausiai PANAIKINTOS – ir dar tokiu metu, kai mums – labiau negu kada nors anksčiau – svarbu turėti tinkamą, suderintą ir gerai apsvaistytą ES ryšių politiką.

Prieš keletą savaičių Liberalų ir demokratų aljanso už Europą vardu nusiunčiau J. M. Barroso laišką, kuriame išreiškiau savo susirūpinimą ir paklausiau, KODĖL nebėra už ryšius atsakingo Komisijos nario pareigų.

Negavome jokio atsakymo, ir tai turbūt yra savotiškas atsakymas, kuriuo turėtume tenkintis.

Atrodo, kad niekas negali atsakyti, kodėl ES neturi Komisijos nario, atsakingo už šią svarbią – iš tikrųjų pačią svarbiausią – sritį, o daugelis puikių kalbų apie priartėjimą prie ES piliečių ir bendros Europos viešosios erdvės sukūrimą tėra gražūs žodžiai.

Tebelaukiu J. M. Barroso atsakymo – norėčiau, kad atsakydamas jis pateiktų tinkamą ryšių ateinančius penkerius metus planą.

Isabella Lövin (Verts/ALE), raštu. – Laikausi tokios pat neigiamos nuomonės apie Komisijos paskyrimo procedūrą, kuri buvo išsakyta Žaliųjų frakcijos rezoliucijoje, visų pirma dėl skaidrumo stokos, dėl to, kad valstybės narės kandidatus pasirinko šalies politiniais sumetimais, o ne pagal jų tinkamumą, taip pat dėl negalėjimo atsisakyti atskirų kandidatų. Vis dėlto negalėjau balsuoti prieš visą Komisiją, nes kandidatai į Komisijos narius, atsakingi už pačius svarbiausius, lemiamus klausimus, kaip antai klimatą, aplinką, plėtrą, humanitarinę pagalbą, žemės ūkį ir žuvininkystę, buvo laikomi labai kompetentingais ir atsidavusiais savo darbui. Todėl per balsavimą dėl naujosios Komisijos susilaikiau.

Thomas Mann (PPE), raštu. – (DE) Ką tik pritariau Europos Komisijai, balsuodamas už ją, tačiau man nebuvo lengva apsispręsti. Priežastis ta, kad per klausymus paaiškėjo, jog kai kurie valstybių narių pasiūlyti kandidatai neturi tinkamų specialiųjų žinių ir negali pasiūlyti konkrečių idėjų dėl savo pareigų arba iš tikrųjų neturi visai jokios ateities vizijos. Europos Parlamento ir Komisijos pamatinis sprendimas dėl būsimo jų bendradarbiavimo nėra visiškai aiškus. Dabar tai tėra Europos Parlamento pageidavimų sąrašas be jokių įsipareigojimų. Per konkrečias derybas dabar reikės aiškiai nurodyti, kiek mūsų, kaip žmonių atstovų, teisės turėjo būti gerokai sustiprintos vadovaujantis Lisabonos sutartimi. Beje, tarpinstituciniame susitarime yra numatyta keletas svarbių žingsnių teisinga linkme. Nepriklausoma šalis reguliariai vertins visų Komisijos priemonių poveikį. Parlamentui bus anksti pranešta apie Komisijos personalo pasikeitimus. Parlamento delegacijos vadovui bus suteiktas stebėtojo tarptautinėse konferencijose statusas. Europos Parlamentas turės teisę dalyvauti rengiant ir įgyvendinant ES metinę darbų programą. Galiausiai Europos Komisija įsipareigos per tris mėnesius pateikti ataskaitą apie savo teisėkūros iniciatyvas. Dėl šių priežasčių šiandien balsavau už naująją J. M. Barroso Komisiją.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), raštu. – (PL) Balsavau už Europos Komisiją, taip pareiškdamas savo pasitikėjimą ir viltis, kurias puoselėju dėl J. M. Barroso naujai išrinkto kabineto. Manau, kad, nepaisant prieštaravimų ir tikimybės, jog kai kuriems Komisijos nariams trūksta patirties, turėtume suteikti Europos Komisijai galimybę rimtai imti spręsti kylančius klausimus. Komisijos nariai, tik aktyviai įsitraukę į veiklą ir ėmęsi realių darbų, galės parodyti, ko yra iš tikrųjų verti. Tikiuosi, kad balsavau teisingai ir naujasis kabinetas glaudžiai bendradarbiaus su Europos Sąjungos Taryba ir Europos Parlamentu, taip pat bus veiksmingai kontroliuojamas.

David Martin (S&D), raštu. – Pritariau naujosios Komisijos patvirtinimui ir nekantrauju pamatyti, kaip ji įgyvendins savo duotus pažadus. Labai džiaugiuosi, kad Catherine Ashton buvo patvirtinta vyriausiąja įgaliotine, ir esu įsitikinęs, kad jos ramus diplomatiškumas bus naudingas visai Europai.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Kaip parodė Komisijos Pirmininko rinkimai, antroji J. M. Barroso vadovaujama Komisija tėra ankstesnių komisijų, kurių neoliberali politika atvedė ES į ilgalaikę ekonomikos, socialinę ir aplinkosaugos krizę, su kuria dabar pati turi susidoroti, tęsinys. Nei J. M. Barroso pristatytoje programoje, nei teikiant kandidatus į Komisijos narius nebuvo matyti jokių Komisijos politikos pokyčių.

Tyvuliudama tarp pačios blogiausios padėties pratęsimo ir jos mažėjimo, antroji J. M. Barroso vadovaujama Komisija įkūnija Europą, kuri buvo privesta prie socialinio sužlugdymo būklės ir neoliberalų elito numylėto atlantizmo; Europą, kuri atsisako nukirsti saitus su neoliberalų dogma, pagrįsta tik pelno gavimu ir naikinti žmonių ir planetą. Mano, kaip EP nario darbas, yra kurti Europą, kurioje būtų vienodai paskirstytas turtas ir vykdomas aplinkos planavimas, kurio reikia tautoms. Balsuosiu prieš Komisiją, kuri yra šių vertybių priešybė.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Po keletą savaitių trukusių naujų Komisijos narių klausymų dabar nebūtų tinkamas metas kvestionuoti Komisijos narių kolegijos kompetenciją, nes ji praleido daugybę valandų įvairiuose komitetuose, kuriuose jau pateikė labai naudingų paaiškinimų dėl numatomos patvirtinti politikos.

Taigi dabar yra metas suteikti ES teisėtą Komisiją, galinčią reaguoti į sudėtingus pastarojo meto įvykius. Čia yra atkartojamos bendros mintys, pateiktos balsavimų paaiškinimuose dėl pasiūlymų dėl rezoliucijų B7-0071/2010, B7-0088/2010 ir B7-0089/2010. Jas pasirašiusieji labai džiaugiasi, kad Europos Sąjunga dabar yra geriau pasirengusi imtis dabartinių ir ateities uždavinių.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), raštu. – (FR) Būdama tikra europietė, priėmus pamatinį Europos Komisijos ir Europos Parlamento susitarimą ateinantiems penkeriems metams, kaip ir dauguma mano kolegų iš Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos, pritariau naujosios Europos Komisijos paskyrimui. Balsavimo rezultatai yra aiškūs: kartu su manimi už Europos Komisijos narių kolegiją balsavo 488 Parlamento nariai. Norėčiau pabrėžti, kad pirmą kartą Europos istorijoje mes paskyrėme Europos Komisiją būdami vieni iš tikrųjų teisės aktų leidėjų. Europoje, kurią krečia krizė ir kurioje yra nauja institucinė sąranga, mums reikia tikslo ir didžiulio mūsų vienijančio projekto, kad Europos piliečiams sukurtume stipresnę Europą. Todėl primygtinai reikalauju, kad Europos Komisija nedelsdama imtųsi veiksmų.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), raštu. – (RO) Dėl dviejų priežasčių balsavau už antrąją J. M. Barroso vadovaujamą Komisiją. Pirmoji priežastis ta, kad ji pateikė patikimą ir realistišką programą, kurią laikau atitinkančia dabartinius poreikius. Tikiuosi, kad naujoji Kolegija imsis kuo greičiau ją įgyvendinti. Antroji priežastis – J. M. Barroso komandą sudaro daug patikimų profesionalų, kurie, mano tvirtu įsitikimu, daug prisidės prie mums ateinančiais metais reikalingų reformų sėkmės.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Lenkijos delegacija Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijoje balsavo už tai, kad naujai Europos Komisijai būtų suteiktas pasitikėjimo votumas. Tiesa, mes suvokiame naujai paskirtos Komisijos silpnąsias savybes, taip pat abejones, pareikštas dėl kai kurių Komisijos narių kompetencijos. Mums teko ilgai laukti naujosios Europos Komisijos. Vis dėlto reikia pripažinti, kad ji gavo didžiulę balsų daugumą. Tai didelis išipareigojimas ateičiai. Tačiau, kita vertus, vargu ar kas nors balsavo už naująją Komisiją be išlygų. Viena neabejotina problema yra ta, kad esant 27 Komisijos nariams jų pareigos dažnai dubliuojasi ir dėl to kyla neaiškumų.

Dauguma kolegų taip pat nurodė pernelyg didelę J. M. Barroso vykdomos konkrečių Komisijos narių kontrolės problemą. Mes džiaugiamės, kad naujoji Komisija atliks finansų krizės socialinių ir ekonominių padarinių vertinimą. Vis dėlto esu nusivylęs, kad J. M. Barroso kalboje nieko nebuvo pasakyta apie bendros žemės ūkio politikos arba sanglaudos politikos reformą. Šios sritys bus neabejotinai vienos svarbiausių per būsimąją Europos Komisijos kadenciją.

Justas Vincas Paleckis (S&D), raštu. – (LT) Visų ES šalių piliečiai, institucijos turėtų būti suinteresuoti, kad komisarais taptų patys geriausi, patys stipriausi kandidatai. Atsakomybė didelė tiek šalims, kurios siūlo kandidatūras, tiek Europos Parlamento nariams. Deja, kai kurios valstybės nesivadovavo šia nuostata. Susidarė išpūdis, kad ES valstybių vyriausybės kartais į Briuselį siunčia silpnus arba „nepatogius“ politikus, kurie atlaisvintų vietą sostinėse. Tai pavojinga tendencija. Tačiau silpniems kandidatams, gavusiems tiek savo vyriausybių siuntimą, tiek EK prezidento Ž. M. Baroso pritarimą, arba tiems, kurių finansiniai interesai neskaidrūs, Europos Parlamentas stengiasi parodyti „raudoną kortelę“. Prieš 5 metus nepraėjo du kandidatai, šiemet – vienas. Deja, kol kas europarlamentarai neturi teisės balsuoti už atskirus komisarų, balsuojame už komisarų kolegiją. Kadangi dauguma kandidatų į komisarų padarė gerą išpūdį, balsavau „už“ naująją Europos Komisiją.

Alfredo Pallone (PPE), raštu. – (IT) Europai skubiai reikia autoritetingo vadovo, kurį puikiai atitinka ši Komisija.

Naujai Komisijai teks sudėtingas uždavinys skatinti tvarų augimą visomis priemonėmis įgyvendinant Europos ekonomikos modelį, tai yra socialinės rinkos ekonomikos modelį.

Vidaus rinkos stiprinimas turėtų padėti išlaikyti sveiką konkurenciją siekiant paremti darbo vietų kūrimą ir augimą. Labai didžiuojuosi tuo, kad į naująją Europos vykdomąją valdžią Italija yra delegavusi A. Tajani, kuris savo darbais ir kompetencija prisidės prie jam skirtos vienos iš svarbiausių atsakomybės sričių – pramonės, nes, siekiant suvaldyti krizę ir reorganizuoti Europos gamybą, ši sritis įgyja strateginę svarbą.

Per kitą kadenciją Komisija privalo nusistatyti aiškius prioritetus ir pajėgti suformuoti Europos imigracijos politiką ir energetikos politiką, taip sukurdamą nuoseklų Europos Sąjungos modelį, kuris šiandien atrodo sunkiai pasiekiamas. Be to, ji turės sukurti Europos Sąjungos užsienio ir gynybos politiką, kuri būtų verta šio pavadinimo.

Teresa Riera Madurell (S&D), raštu. – (ES) Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas yra atsakingas už mokslinius tyrimus, energetiką ir informacinės visuomenės kūrimą. Tai yra trys krizės nulemti prioritetai, atgaivinsiantys mūsų gamybos sistemą, ir mano frakcija, Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija, norėtų, kad ji būtų konkurencingesnė ir naujoviškesnė, taip pat kad jose būtų daugiau socialinio ir aplinkosaugos tvarumo. Moksliniai tyrimai ir inovacijos yra pagrindinė varomoji jėga, skatinanti keistis. J. M. Barroso skyrė 3 proc. investicijų moksliniams tyrimams ir plėtrai. Vis

dėlto mes nerimaujame dėl to, kad šios srities prioritetas laipsniškai mažėja, nes jam skiriama mažiau politikų dėmesio ir biudžeto lėšų. Šiuo atveju Komisija prisiėmė aiškesnius įsipareigojimus. Ekonominis pagyvėjimas labai priklausys nuo to, kaip mes keisime savo energetikos modelį. Ekonomikos ateitis – tai ekologinė, „žalioji“, ekonomika. Komisija taip pat patvirtino šį siekį. Dėl informacinės visuomenės mes taip pat pritariame daugeliui uždavinių, kurie mums iškyla siekiant užtikrinti galimybę visiems ir visada gauti informaciją ir naudotis ryšių technologijomis. Mūsų komitete dalyvavę Komisijos nariai prisiėmė svarbius ir konkrečius įsipareigojimus, o mes suteikėme jiems pasitikėjimo votumą, tačiau patikiname, kad sieksime vykdyti šiuos įsipareigojimus.

Bart Staes (Verts/ALE), raštu. – (NL) Balsavau prieš antrąją J. M. Barroso vadovaujamą Komisiją kaip tinkamą Europos projekto varomąją jėgą, iniciatorę ir įkvėpėją. J. M. Barroso nėra toks stiprus vadovas, kokio mums reikia. Jis leido penkeriems labai svarbiems metams praeiti pro šalį. Per tuos metus ES galėjo įgyvendinti mažiau neoliberalią ir labiau socialinę politiką. Per tuos metus Europa galėjo paskatinti mažąsias ir vidutines įmones. Per tuos metus jis galėjo padėti kurti kokybišką ir nepriklausomą Europos žiniasklaidą ir demokratizuoti Europos sprendimų priėmimą, kad milijonai piliečių atgautų pasitikėjimą Europos bendradarbiavimo projektu. Bet nieko neįvyko.

Aklai sutelkus dėmesį į liberalizavimą, dideles akcijų rinkos kainas ir makroekonomikos augimą, socialinės ir tvarumo siekiančios ES veidas tapo ūkanotas. Pasaulį drasko trys krizės: finansų ir ekonomikos, taip pat socialinė ir aplinkosaugos. Kai nėra kolektyvinio atsako, visuomenė tampa ciniška, o politikai – nihilistai. Silpnas ir miglotas J. M. Barroso politikos planas didelių pokyčių nežada. Jis sutiko su tuo, kad kartais valstybės narės „prastumia“ nekompetentingus kandidatus, ir jis padalijo kai kurių Komisijos narių atsakomybės sritis taip, kad dabar neaišku, kas dabar yra iš tikrųjų atsakingas už svarbiausias politikos sritis. J. M. Barroso neturi vizijos ir politinės drąsos, o tai nenaudinga Europai. Būtent todėl balsavau prieš.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Parlamentas ir Komisija turės spręsti svarbiausius Europos Sąjungos klausimus, t. y. kaip įveikti krizę einant ekonomikos atgaivinimo ir užimtumo didinimo keliu, kaip palaikyti valstybių narių viešųjų finansų pusiausvyrą ir derėtis dėl finansinės programos po 2013 m., apie kurią kalbėdamas pabrėžčiau sanglaudos politikos svarbą. Turėjau galimybę pateikti klausimą kandidatui į Komisijos narius Johannesui Hahnui, atsakingam už regioninę politiką, dėl jo suinteresuotumo kurti konkrečią nuolatinės finansinės paramos atokiausiems regionams programą. Taip pat pateikiau jam pasiūlymą dėl lankstesnės sistemos, pagal kurią struktūrinių fondų lėšų galėtų gauti „pereinamojo laikotarpio“ regionai, t. y. tie, kurie yra atsidūrę tarp konvergencijos ir konkurencingumo ir užimtumo tikslų. Kandidatas į Komisijos narius parodė ne tik tai, kad yra kompetentingas ir tikslus [kruopštus?], bet ir kad yra pasirengęs nagrinėti šias galimybes. Dėl to pasitikiu jo ryžtu veikti ir suprasti atokiausių regionų, tokių kaip Madeira, problemas. Balsavau už šią Komisijos narių komandą, kuriai vadovaus José Manuel Barroso, nes apskritai jie pasirodė esą gerai techniškai pasirengę, rimtai nusiteikę ir siekiantys tikslų, todėl galėsiantys įveikti ES sunkumus ir neužmiršti vertybių, t. y. solidarumo ir teritorinės sanglaudos, kurios yra jos sukūrimo pagrindas.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), raštu. – (PL) Balsavau už Komisijos paskyrimą, tačiau dėl keleto Komisijos narių būčiau mieliau pateikusi atskirą nuomonę. Kaip visi žinome, Europos Parlamentas balsuoja tik dėl visos Komisijos. Nepaisant to, kad nesidžiaugiu pasirinktąja baroniene C. Ashton, vis dėlto Komisijos narių kolegijoje vyrauja labai kompetentingi ir patyrę žmonės. Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija, kuriai priklausau, nusprendė palaikyti Komisiją, kad Europos Sąjunga galėtų veiksmingai dirbti. Jeigu būčiau balsavusi prieš Komisijos paskyrimą, tebūčiau išsakiusi savo nuomonę, o tai galėtų būtų suvokiama kaip nelojalumas frakcijai, tačiau Parlamento sprendimui tai nebūtų turėję įtakos. Naujoje J. M. Barroso Komisijoje yra tokių patyrusių ir išmintingų politikų kaip M. Barnier ir V. Reding, su kuriais planuoju glaudžiai dirbti. J. Lewandowski, atsakingas už biudžetą, taip pat bus neabejotinai puikus Komisijos narys. Jais mes tikrai galime didžiuotis. Europos Parlamentui pavyko padaryti įtaką Bulgarijai ir ji pakeitė R. Jelevą, kuri nebuvo kompetentinga humanitarinės pagalbos ir plėtos srityje, ir vietoj jos paskyrė K. Georgievą. Manau, kad tai didelė sėkmė ir dalykinis Europos Parlamento indėlis kuriant naująją Komisiją. Manau, kad šiandien veiksmingiausias būdas dirbti – tai teikti pagrįstus pasiūlymus ir daryti netiesioginę įtaką J. M. Barroso ir valstybėms narėms. Balsuodami prieš Komisiją tik pratęstume brangiai kainuojančias derybas, o galutinis rezultatas nebūtinai bus geresnis nei tas, kurį pasiekėme.

Georgios Toussas (GUE/NGL), raštu. – (EL) Europos Komisijos nariai gavo pasitikėjimo votumą kaip kapitalo, bet ne darbuotojų politiniai atstovai. Europos Komisijos narius paskyrė ES valstybių narių neoliberalų ir socialdemokratų vyriausybės, o vienintelis politinis jų rinkimų kriterijus buvo jų gebėjimas be trukdžių tarnauti kapitalui. Europos Komisijos nariai darė viską, kad tai patvirtintų per klausymus Europos Parlamento komitetuose, nedvejodami pritarę imperialistiniam ES pobūdžiui, prieš paprastus žmones nukreiptai politikai ir kariniam jos kišimuisi tarptautiniu lygmeniu siekiant padidinti kapitalo pelningumą; jų tikslui baigti kurti

bendrąją rinką ir užtikrinti keturias Maastrichto laisves, konkurencingumą ir kapitalistinę restruktūrizavimą siekiant užtikrinti tinkamas sąlygas kapitalo koncentracijai; prieš paprastus žmones nukreiptoms priemonėms visuotinai puolant darbuotojų darbą, darbo užmokestį, socialines ir draudimo teises siekiant padidinti monopolijų pelną; tam, kad būtų daugiau ir stipresnių reakcinių persekiojimo priemonių siekiant nuslopinti darbuotojų ir paprastų žmonių demonstracijas. Europos Parlamento Graikų komunistų partijos nariai balsavo prieš Europos Komisiją, kuri palaikys ir stiprins darbuotojų, neturtingų ūkininkų ir savarankiškai dirbančių asmenų išnaudojimo politiką.

Geoffrey Van Orden (ECR), raštu. – Mes norime pragmatiškos Europos Komisijos, kuri vykdytų reformas, įskaitant reguliavimo panaikinimą ir ES išlaidų mažinimą, taip pat sutelktų dėmesį į valdymo, o ne politinės integracijos klausimus. Vieni kandidatai į Komisijos narius yra kompetentingi, kiti – ne. Vyriausiojo įgaliotinio pareigos – tai Lisabonos sutarties padarinys. Nepritariu šiai sutarčiai ar jos kūriniams. Jai nėra suteiktas joks demokratinis teisėtumas. Baronienė C. Ashton buvo pasirinkta slapto Europos socialistinių partijų sutarimu, kai vėliau ją pasiūlė Jungtinės Karalystės Ministras Pirmininkas. Ji ne tik neturi patirties reikiamoms užduotims atlikti; jos praeitis einant Branduolinio nusiginklavimo kampanijos nacionalinės išdininkės pareigas kelia abejonių. Ši ardovą veikla užsiimanti organizacija siekė vienašališkai nuginkluoti Jungtinę Karalystę per patį šaltojo karo įkarštį ir paskleisti nerimą ir neviltį. Daugelio kandidatų į Komisijos narius praeitis yra komunistinė. Kiti kandidatai, kaip antai László Andor, nepasirodė nusimanantys apie jiems pavestą atsakomybę sritį ir buvo linkę primesti dar daugiau nenaudingo reguliavimo. Nėra teisinga tai, kad Parlamentas negali balsuoti už atskirus Komisijos narius, o privalo balsuoti už visą Kolegiją. Vienų asmenų paskyrimui pritariau, dėl kitų balsuočiau prieš. Dėl solidarumo su frakcija susilaikiau.

Angelika Werthmann (NI), raštu. – (DE) Pone J. M. Barroso, pragmatiška priežastis balsuoti už kandidatę į Komisiją yra paprasčiausias noras pagaliau pradėti darbus, kurie turi būti atlikti. Taip bus sutaupyti vertingi mokesčių mokėtojų pinigai. Pone J. M. Barroso, jūs parodėte savo sugebėjimus renkant Komisiją. Vieni kandidatai į Komisijos narius yra puikūs. Taip pat yra ir tokių, kurie tikrai sugebės tobulėti. Jiems turėtų būti suteikta galimybė, kurios jie nori, susipažinti su Europos uždaviniais. Vis dėlto yra ir tokių kandidatų į Komisijos narius, kurie galėtų būti geresni: jie neturi specialiųjų žinių ir jiems trūksta noro eiti aukščiausias pareigas Europoje.

Dėl šių priežasčių atmečiau pasiūlymą dėl taip sudarytos paskirtosios Komisijos. Norėčiau, kad Komisijos nariai būtų paskirti skaidriau. Norėčiau, kad būtų surasta aukštesnės kvalifikacijos Komisijos narių moterų.

Anna Záborská (PPE), raštu. – (FR) Balsavau už pasiūlymą dėl rezoliucijos, vadinasi, ir už naująją Europos Komisiją. Europos Parlamentas nesuteikia J. M. Barroso ir Komisijos narių kolegijai visos veikimo laisvės. Nuolat susitikdavau su Pirmininku J. M. Barroso per jo pirmąją kadenciją, kai tuo pačiu metu prižiūrėjau Parlamento Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto darbą. Taigi galėjau stebėti, kaip delikačiai jis vadovauja Europos Komisijos darbui ir kaip pagarbiai elgiasi su žmonėmis bei tausoja bendrą gėrį. Taip pat labai džiaugiuosi dėl Slovakijos kandidato, kuris buvo neteisingai užsipultas dėl nežinojimo ir toliau buvo puolamas dėl menkų politinių priežasčių. Kai įžeidinėjimų ir mažumos pareiškimų griebiamasi pasinaudojant šmeižto kampanija, abejonėmis politinių asmenų sąžiningumu dėl menkų politinių priežasčių, tai reiškia, kad nelieka institucinės politinės kultūros. Nuoširdžiai linkiu visiems Europos Komisijos nariams sėkmės dirbant puikų darbą.

8. Balsavimo pataisymai ir ketinimai (žr. protokolą)

(Posėdis sustabdytas 14.40 val. ir atnaujintas 15.00 val.)

PIRMININKAVO: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Pirmininko pavaduotoja

9. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas (žr. protokolą)

10. Euro zonos šalių, patiriančių piniginių, ekonomikos ir socialinių sunkumų, padėtis (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl sudėtingos pinigų, ekonominės ir socialinės padėties euro zonos šalyse.

Diego López Garrido, einantis Tarybos Pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, euro zona pateko į precedento neturinčią padėtį, nes tai – pirmoji visuotinė finansų krizė nuo tada, kai atsirado euras. Nors krizė buvo sukelta ne euro zonoje ir ne joje prasidėjo (žinome, kad jos ištakos yra Jungtinėse Amerikos Valstijose), vis dėlto joje ir visoje Europos Sąjungoje jos padarinius jutome ne mažiau nei šalis, kurioje tai prasidėjo.

Be abejo, dėl krizės ir vyriausybės ryžtingų veiksmų siekiant užkirsti kelią finansų sistemos žlugimui ir kitoms negerovėms viešųjų finansų deficitas padidėjo. Šis deficitas reiškia, kad vyriausybės neišvengiamai praranda dalį laisvės pačios vykdyti šalies biudžeto politiką.

Ši diskusija yra apie ekonominę, pinigų ir socialinę padėtį. Dėl ekonominės padėties privalu paminėti, kad visa euro zona išbrido iš nuosmukio ir išvengė defliacijos rizikos, nors augimo greitis nėra visur vienodas, o pats augimas kol kas nėra ilgalaikis. Turime užtikrinti, kad augimas vyktų ir būtų didesnis, – tai yra pagrindinis ekonomikos politikos visoje euro zonoje siekis, tačiau mes nebeatiriame nuosmukio. Visoje euro zonoje nuosmukis pasibaigė.

Tiesa, darbo vietų nėra sukurta pakankamai. Šiais metais visoje euro zonoje bus didelis nedarbas, tačiau žengėme teisingus žingsnius augimo link. Tai yra vienas iš klausimų, kurie ketvirtadienį bus svarstomi Europos Ministrų Tarybos susitikime: augimo svarba siekiant užtikrinti ilgalaikį augimą, palaikyti Europos socialinį modelį ir vėl imti kurti geros kokybės darbo vietas.

Kalbant apie pinigų sistemą, nepaisant įtampos vertybinių popierių rinkose, Europos Sąjunga ir jos institucijos pasilgė teisingai. Europos centrinis bankas dirbo ir tebedirba gerai, nustatydamas strategijas, kurios turėtų išvesti mus iš krizės. Todėl gali būti, kad jo taikomos paskatos priemonės išliks ir 2010-aisiais. Vis dėlto Europos centrinis bankas laipsniškai mažina tas paskatos priemones ir kai kurių savo patvirtintų priemonių jau atsisakė. Pavyzdžiui, jis panaikino bankams suteiktus grynųjų pinigų pranašumus, ir tai galėjo padaryti, nes kredito rinkos pamažu grįžo į įprastą vėžes.

Be to, Euro grupė ir Ecofinas gerai suvaldė krizę ir taip pat sukūrė finansų sistemos priežiūros struktūrą, apie kurią bus diskutuojama Parlamente. Tikimės, kad tai bus vienas svarbiausių politinių diskusijų klausimų pirmininkaujant Ispanijai.

Kalbant apie socialinę padėtį, mes, be abejo, jaučiame didelio nedarbo padarinius visoje euro zonoje. Nors ne visur euro zonoje nedarbo lygis yra vienodas, vis dėlto tai, be jokios abejonės, šiuo metu yra aktualiausias europiečiams klausimas. Jie nori darbo ir nori augimo, dėl kurio bus sukurta darbo vietų. Jiems reikia ne kintamo ir rizikingo užimtumo, galėjusio būti kai kuriose euro zonos šalyse, bet tokio, kuris būtų geros kokybės.

Be kita ko, reikia pasakyti, kad dėl didelio nedarbo suveikė „automatiniai stabilizatoriai“ ir imta teikti pagalbą ir subsidijas. Subsidijos turėjo įtakos valstybių narių deficitui, kurį sukėlė mūsų politinė ir socialinė sistema, ginanti žmones, patekusius į labiausiai pažeidžiamą padėtį, kaip antai praradus darbą.

Ateityje (tai dar viena tema, kuria kalbėsime ketvirtadienį per neoficialų Europos Vadovų Tarybos susitikimą) turės būti sukurta užimtumo politika, kurią mes vadiname „Europa 2020“. Ji taps augimo ir darbo vietų kūrimo modeliu.

Baigdamas, ponias pirmininke, norėčiau pasakyti, kad šiuo atveju paaiškėjo, kaip svarbu koordinuoti ir stiprinti euro zoną, kad joje ir toliau būtų gerai saugomi mūsų pinigai ir ekonomika. Tapo aišku, kad euro zonos poreikius reikia stiprinti ir ją bus galima išplėsti, kai bus galinčių atitikti reikalavimus šalių, o plėtra, beje, yra teigiamas dalykas.

Be to, – jau baigiu, – labai svarbu, kad Europos Sąjungoje judėtume integracijos ir ekonominės konvergencijos link. ES vis dar yra ekonominės padėties skirtumų. Turėtume nuo pinigų sąjungos pereiti prie tikrosios ekonominės sąjungos, kaip yra nurodyta sutartyse. Jose buvo aprašoma ekonominė ir pinigų sąjunga, tačiau pinigų sąjunga buvo įgyvendinta pirmiau nei ekonominė.

Sutartyse yra taip pat numatytas ekonominės, užimtumo ir socialinės politikos koordinavimas. Tai yra įsipareigojimas ir vienas iš principų, viena iš programos eilučių arba idėjų, kurias iškėlė Tarybai pirmininkaujanti Ispanija. Suderinta viešoji politika yra veiksminga tada, kai ji yra iš tikrųjų suderinta. Tokia ji buvo, kai buvo parengtas Europos ekonomikos atkūrimo planas, kai buvo įgyvendinta fiskalinė politika, išsaugojant Stabilumo ir augimo paktą, ir tai buvo labai svarbu. Tokia ji buvo, kai buvo imtasi suderintų finansų politikos priemonių, pavyzdžiui, nustatant bankų garantijas ir padidinant indėlių užtikrinimo fondus. Trumpai tariant, priemonių, kurias ekonomistai vadina „masto ekonomija“, buvo imtasi ir politiniu lygmeniu, nes politiniu lygmeniu gerai suderinus veiksmus galima gauti gerų rezultatų.

Taip ši sunki padėtis atrodo Tarybos akimis, tačiau mes jau brendame iš jos, o išbridę turėtume sustiprėti ir tapti vieningesni. Šis tikslas, be abejo, bus vienas svarbiausių mūsų neoficialaus Europos Vadovų Tarybos susitikimo ketvirtadienį tikslų.

Joaquín Almunia, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – Ponia pirmininke, Komisija yra susirūpinusi dėl didelių ekonominių ir finansinių sunkumų, kuriuos patiria Graikija. Sudėtinga padėtis šioje šalyje kelia bendrų rūpesčių euro zonai ir visai ES, nes didelis ir nesibaigiantis šalies išorės disbalansas kelia grėsmę šalies makrofinansiniam stabilumui ir dėlto didėja rizika, kad tai persiduos ir kitoms euro zonos šalims.

Graikijos valdžios institucijos ir Graikijos žmonės suvokia jiems kilusį uždavinį. Sausio 15 d. vyriausybė pateikė plačių užmojų stabilumo programą, skirtą šiems klausimams spręsti. Programoje yra numatyta sumažinti deficitą nuo 12,7 proc. 2009 m. iki 3 proc. 2012 m., pradedant nuo kelių BVP punktų koregavimo šiais metais. Šioje programoje yra numatyta pakankamai siekių, atsižvelgiant į tai, kokio konsolidavimo lygio reikia ir kad tai yra skubi programa. Be to, Graikijos valdžia yra paskelbusi konkrečių priemonių 2010 m. paketą. Kai kurios iš jų jau buvo pateiktos Graikijos parlamentui ir netrukus bus įgyvendintos. Kol kas vėlesniems metams numatoma programa nėra tokia išsami.

Praėjusią savaitę, vasario 3 d., Komisija patvirtino integruoto metodo ir stebėjimo mechanizmą, jungiantį mūsų stabilumo programos vertinimą, rekomendaciją dėl perviršinio deficito procedūros, kad biudžeto deficitas 2012 m. sudarytų ne daugiau kaip 3 proc., kaip programoje yra numatoma vyriausybė, ir kitą rekomendaciją, priimtą pirmą kartą pasinaudojant ES sutarties 121 straipsnio 4 dalies nuostatomis siekiant užtikrinti, kad Graikijos ekonomikos politika atitiktų mūsų bendras ekonomikos politikos gaires ir netrukdytų tinkamai veikti mūsų ekonominei ir pinigų sąjungai. Mes taip pat pradėjome pažeidimo nagrinėjimo procedūrą, siekdami užtikrinti, kad Graikija imtųsi spręsti problemas, dėl kurių ligi šiol nebuvo teikiami patikimi statistiniai duomenys apie biudžetą, o Komisija pranešė apie savo skubias iniciatyvas, kurių ėmėsi dėl Eurostato audito įgaliojimų.

Kalbant apie stabilumo programą, Komisija visiškai remia Graikijos pastangas taisyti sudėtingą ekonominę ir fiskalinę padėtį. Šioje programoje numatytos priemonės ir politikos siekiai yra svarbus žingsnis teisinga linkme. Sausio 25 d. sėkmingai išleistas didžiulis vyriausybės obligacijų kiekis reiškia, kad rinkos dalyviai palaiko šį požiūrį, nors ir reikalauja didelių palūkanų, o vėliau išaugusi obligacijų palūkanų premija – kad jie tebėra atsargūs.

Vis dėlto programos siekiai ir vidutinės trukmės fiskaliniai pakeitimai kelia tam tikrą riziką. Programoje apibrėžtas makroekonomikos scenarijus yra gana optimistinis, ir kyla abejonių dėl pagrindinių pajamų projekcijų, visų pirma dėl numatomų pastangų kovoti su mokesčių vengimu esant ekonomikos nuosmukiui. Atsižvelgiant į naujausius rinkos pokyčius, pajamų ir išlaidų projekcijos taip pat krypsta žemyn. Kalbant apie rekomendaciją dėl perviršinio deficito procedūros, mūsų rekomendacijos dėl priemonių, kurių reikia imtis šiais metais, visiškai priklauso nuo priemonių, kurias Graikijos valdžios institucijos paskelbė savo stabilumo programoje. Jos apima priemones, kurias planuojama įgyvendinti šių metų pirmąjį ketvirtį, kaip antai darbo užmokesčio mažinimą, darbo vietų skaičiaus viešajame sektoriuje mažinimą, pažangą sveikatos apsaugos sektoriuje ir pensijų reformas, mokesčių ir akcizų didinimą, taip pat mokesčių administravimo reformą. Kai kurios fiskalinio konsolidavimo priemonės jau buvo pateiktos Graikijos parlamentui ir netrukus turėtų būti įgyvendintos. Mūsų pasiūlyme Tarybai Komisija ragina Graikijos valdžios institucijas iki kovo mėn. vidurio pateikti išsamią įgyvendinimo ataskaitą dėl patvirtintų priemonių ir paskelbtų priemonių įgyvendinimo terminų. Taip pat turės būti įvertintos rizikos, kad tuo atveju, jeigu jų pasitaikytų, būtų taikomos reikiamos kompensavimo priemonės.

Atsižvelgdama į tai, Komisija palankiai vertina vasario 2 d. priimtas tolesnes priemones, t. y. nominalinio viešojo sektoriaus darbo užmokesčio išaldymą ir didesnę akcizų kurui kaip apsaugos priemonę šių metų biudžeto tikslui pasiekti ir Graikijos valdžios institucijų pasirėmimui priimti ir operatyviai įgyvendinti papildomas priemones, jeigu jų prireiktų, įtvirtinti.

Kalbant apie tolesnius programos įgyvendinimo metus, galime pareikalausti kitų nuolatinių pokyčių, tęsti mokesčių administravimo reformas ir tobulinti biudžeto struktūrą. Be abejo, Graikijos taip pat yra prašoma dėti daugiau pastangų, kad būtų tobulinama bendrosios valstybės pagalbos rinkimas ir panaudojimas. Jeigu planai nėra išsamūs, siūlome sukurti griežtą atsiskaitymo sistemą, pagal kurią Graikijos valdžios institucijos kiekvieną ketvirtį teiks įgyvendintų priemonių, pasiektų rezultatų ir priemonių, kurias planuojama įgyvendinti, ataskaitą. Pagal šią griežtą atsiskaitymo sistemą bus užtikrintas numatytų planų įgyvendinimas. Mes taip pat priėmėme rekomendaciją, kad neliktų didelio politikos nenuoseklumo ir išvengtume rizikos, galinčios trukdyti tinkamai veikti ekonominei ir pinigų sąjungai, atsižvelgiant į tai, kad Graikijos ekonomika tampa

vis mažiau konkurencinga, didėja jos išorės disbalansas ir obligacijų palūkanų premija, palyginti su kitų valstybių obligacijomis finansų rinkose.

Be to, bendrasis palūkanų premijų judėjimas kitose šalyse taip pat aiškiai rodo, kad rizika persiduoda ir kitoms valstybėms narėms. Šiuo atveju tikimasi, kad Graikija priims išsamią struktūrinės reformos programą, kurios tikslas – padidinti viešojo administravimo veiksmingumą, paspartinti pensijų ir sveikatos priežiūros reformą, pagerinti darbo rinkos veikimą ir derybų dėl darbo užmokesčio sistemos veiksmingumą, tobulinti produktų rinkos veikimą ir verslo aplinką, taip pat palaikyti bankų ir finansų sektoriaus stabilumą.

Kokie yra kiti žingsniai šiame labai išsamiai apibrėžtame stebėjimo procese? Mūsų rekomendacijas kitą savaitę aptars Euro grupė ir Ecofinas, kovo mėn. viduryje turėtų pasirodyti pirma ataskaita ir joje bus aptarti 2010 m. tikslų įgyvendinimo terminai. Vėliau kiekvieną ketvirtį, pradedant nuo gegužės mėn., Graikija turėtų pateikti ataskaitą, kokių veiksmų ėmėsi pagal Tarybos sprendimą ir rekomendaciją. Ataskaitas vertins Komisija. Be abejo, matant rizikos reiškimosi ženklus, reikės įgyvendinti papildomas priemones. Todėl labai svarbu, kad Graikijos vyriausybė laikytųsi savo išipareigojimų prireikus imtis papildomų priemonių.

Baigdamas noriu pasakyti, kad mes patekome į precedento neturinčią padėtį ir drąsiai į ją žiūrime. Graikija priėmė plačių užmojų programą, pagal kurią bus koreguojamas jos deficitas, vykdoma jos viešojo administravimo ir ekonomikos reforma. Vykdamas šią sunkią užduotį Graikijai turi būti teikiama parama, ir Komisija teikia jai tokią paramą. Integruotas stebėjimo mechanizmas, taip pat valdžios institucijų noras spręsti šias problemas padės sėkmingai įgyvendinti fiskalinio konsolidavimo priemones ir struktūrines reformas, dėl kurių Graikija ir vėl pajus tvirtą žemę po kojomis. Laiku ir tiksliai įgyvendinus biudžeto priemones ir struktūrines reformas, – fiskalinės priemonės ir struktūrinės reformos yra numatytos Graikijos valdžios institucijų priimtoje programoje, – taip pat akylai stebint padėtį galima surasti tinkamą sprendimą, padėsiantį panaikinti dabartinę įtampą mūsų rinkose.

Corien Wortmann-Kool, PPE frakcijos vardu. – (NL) Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcija inicijavo šias diskusijas, nes euro zonos šalyse kilus sunkumų reikia nedelsiant nustatyti stiprų Europos modelį. Dėl jo mes nerimaujame.

Pastaraisiais metais valstybės narės pernelyg dažnai atsiribodavo nuo Stabilumo ir augimo pakto. Todėl šiandien kreipiuosi į Tarybą, kad sprendama ne tik Graikijos klausimą ji tvirtiau ir visiškai išipareigotų neoficialiame aukščiausiojo lygio susitikime šį ketvirtadienį ir Ecofino susitikime kitą savaitę labiau derinti pinigų politiką.

Tarybai pirmininkaujanti Ispanija gali taip pat parodyti gerą pavyzdį savo šalyje, nes dėl padėties joje taip pat reikia neatidėliotinų veiksmų.

Pone Pirmininke, savo frakcijos vardu norėčiau nuoširdžiai pritarti tam, kaip Europos Komisija sprendžia Graikijos klausimą. Nors jos veiksmai vėluoja kelis mėnesius, vis dėlto jie labai reikalingi. Tokios pat priemonės turi būti taikomos ir kitoms šalims, kuriose kilo pavojus. Spręsti turėtume ne skirdami daugiau Europos biudžeto pinigų, bet iš tiesų užtikrindami reformos planų įgyvendinimą.

Tikiuosi, kad jūs rengiate blogiausios padėties scenarijų, jeigu jo prireiktų, ir todėl nagrinėjate visas galimybes, įskaitant bendradarbiavimą su Tarptautiniu valiutos fondu (TVF). Be to, sprenddami biudžeto problemą turime blaiviai mąstyti, nes reakcijos finansų rinkose yra gerokai perdėtos. Dėl to reikia skubiai sustiprinti Europos finansų rinkų reguliavimą.

Udo Bullmann, S&D frakcijos vardu. – (DE) Ponia pirmininke, pone J. Almunia, visų pirma šiuo pereinamuoju laikotarpiu dėkoju jums už puikų ankstesnių pareigų atlikimą ir linkiu jums sėkmės dirbant naują darbą. Taip pat norėčiau to paties palinkėti jūsų pareigų perėmėjui O. Rehnui. Linkiu jam drąsos ir sėkmės vykdamas svarbias užduotis.

Yra trys dalykai, kuriuos sužinome iš dabartinės padėties. Pirma, J. M. Barroso mums pristatytai strategijai „Europa 2020“ trūksta turinio. Jo toli gražu nepakanka siekiant Europos Sąjungoje sukurti suderinamumą, kurio mums neatidėliotinai reikia, kad užkirstume kelią ateityje vėl galinčioms atsirasti problemoms, kurias dabar sprendžiame. Šiai strategijai reikia turinio ir tikiuosi, kad per ateinančias keletą savaičių ėmėsi numatytų tolesnių veiksmų galėsime ją patobulinti. Mums skubiai reikia geriau suderintos ekonomikos politikos. Tarybai pirmininkaujanti Ispanija teisingai kalba apie tai. Šiuo atveju ji neturi leisti įbauginama.

Antra, iš dabartinės padėties galime sužinoti, kad kai kurias valstybes nares iš tikrųjų reikia modernizuoti, o skaičiai tikrai nemeluoja. Tiesa, modernizacija reikalinga ne vienoje šalyje. Taip pat yra šalių, kurios turi daugiau padaryti, nes jos gali daugiau padaryti. Neabejoju, kad naujasis Graikijos finansų ministras

G. Papakonstantinou puikiai dirbs, ir nepažįstu nė vieno tikro politiko, kuris tuo suabejotų. Jis yra vertas mūsų pasitikėjimo ir turėtume jį paremti.

Trečia, iš dabartinės padėties galime sužinoti, kad Europos Sąjunga turi apsiginkluoti. Jeigu rinkose būtų išbandoma euro zona, Europa turėtų būti pasirengusi reaguoti ir turėtų numatyti galimybę reaguoti netradiciškai. Jeigu toliau griebiamasi spekuliacijų dėl atskirų šalių, turime gebėti suteikti kreditą vidutinėmis Europos reitingo sąlygomis. Tai reikės sukurti. Pagrindą imtis tokių veiksmų galime rasti Lisabonos sutartyje.. Tarybai ir Komisijai pasakyčiau: būkite pasirengusios tam, kad reikės derėtis.

Guy Verhofstadt, *ALDE frakcijos vardu*. – (NL) Prisipažinsiu, kad, skirtingai nei Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos atstovai, nesu Komisijos intervencijos šalininkas.

Visų pirma, manau, turime pripažinti, kad tai, ką matome Graikijoje, taip pat yra nenusisėkusios Lisabonos strategijos padarinys. Per pastaruosius dešimt metų šalys nutolo viena nuo kitos. Per pastarąjį dešimtmetį skirtumas tarp Vokietijos ir Graikijos ne sumažėjo, o padidėjo, ir taip atsitiko todėl, kad mes vadovavomės pernelyg silpna Lisabonos strategija.

Antra, manau, kad Europos institucijos – Europos Komisija ir Europos centrinis bankas – padarė taktinę, strateginę klaidą, nesiėmusios skubių veiksmų. Veiksmų buvo imtasi pernelyg vėlai. Išsisė šešias savaites Europos vadovai teikė įvairiausius pareiškimus. Jie sakė, kad Graikijos vadovai turi imtis priemonių, kad tos priemonės nebuvo pakankamai stiprios, arba net tai, kad jie nepasitiki Graikijos vadovų gebėjimais ir pan. Mes visa tai girdėjome. Sakau jums, kad mes patys esame iš dalies atsakingi už finansų rinkų reakciją dėl Graikijos. Kaip dabar galime tikėtis priešingos reakcijos iš finansų rinkų klube, kai to paties klubo nariai nebepasitiki Graikija ir jai siūlomomis priemonėmis? Todėl manau, kad pasirinktas metodas nebuvo teisingas. Jeigu Europos centrinis bankas ir Europos Komisija būtų iš pat pradžių nedelsdamos sukūrusios veiksmų paketą Graikijai, į euro zoną nebūtų patekusi tokio pobūdžio infekcija, su kuria dabar susidūrėme.

Be to, nereikėtų sakyti, kad niekas nežinojo apie Graikijos problemas. Europos Komisijos koridoriuose jau tris ar keturis mėnesius žmonės kalbėjo apie tai, kad Graikijos problema turės kada nors iškilti. Ponios ir ponai, tai – vienintelė priežastis, dėl kurios yra vertinama Graikija, kurios deficitas sudaro 12,7 proc., ir nėra vertinama Jungtinė Karalystė, kurios deficitas sudaro 12,9 proc. Taigi susirūpinimą kelia ne pliki skaičiai; susirūpinimą kelia finansų rinkos, kurios dėl to, kad mes patys nerodome pakankamos sanglaudos, pasitikėjimo ir solidarumo, puola Graikiją. Šios padėties galima būtų išvengti, jeigu Europos Komisija ir Europos centrinis bankas būtų ryžtingiau įsikišę.

Kad ir kas būtų, strategija ar rekomendacija, Komisijos nare, leiskite mums patiems spręsti! Esu griežtai nusiteikęs prieš tai, kad problemas euro zonoje mums padėtų spręsti TVF, Tarptautinis valiutos fondas. Patys išspręsimе euro zonos problemas, mums nereikia TVF.

Galiausiai paskutinė mano mintis apie tai, kas yra plačiau nei Graikija. Dabartinė padėtis – tai sanglaudos ir euro vidaus vieningumo išbandymas.

Pascal Canfin, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (FR) Ponia pirmininke, Žaliųjų / Europos laisvojo aljanso frakcijos vardu norėčiau Tarybai pirmininkaujanti Ispanijai pasakyti, jog mes visiškai sutinkame, kad reikia atlikti politinės valios kurti naujus valdymo įrankius ir ekonominę, o ne tik pinigų sąjungą, apie kurią taip pat kalbėjo U. Bullmann, tyrimą. Mūsų frakcija jus visapusiškai parems vykdant šią užduotį.

Iš tikrųjų atsiriboję nuo aktualios Graikijos problemos mes turime peržiūrėti visas ekonominio euro zonos valdymo priemones, o visų pirma Stabilumo ir augimo pakta. Daugiau nei pusė euro zonoje esančių valstybių narių nebesilaiko šio pakto nuostatų.

Be to, nepamirškime, kad dar visai neseniai, prieš krizę, Ispanija visiškai atitiko Stabilumo ir augimo pakto kriterijus, tačiau po kelerių metų ji pateko į iš esmės priešingą padėtį: joje yra 20 proc. nedarbo lygis, vadinasi, šie kriterijai neteko galios.

Ką gi tai reiškia? Tai reiškia, kad Ispanija iki šiol taikė Stabilumo ir augimo pakta tik siaurai viešųjų finansų sričiai, kuri yra labai svarbi, bet jos nepakanka, ir taip ji kontroliavo savo valstybės skolą ir valstybės deficitą, tačiau leido didėti privačioms skoloms. Šios privačios skolos ėmė milžiniškai augti, išsipūtė spekuliacinis nekilnojamojo turto burbulas ir prasidėjo gerokai didesnis nei kitose šalyse nuosmukis, kurio pasekmė – būtina didžiulė valstybės pinigų injekcija. Tai rodo, kad siaurai suvokiant Stabilumo ir augimo pakta, taip pat euro zonos valdymą susiejant su valstybės skola, nematoma platesnio vaizdo, dėl kurio būtų galima numatyti kitą krizę ir užkirsti jai kelią.

Todėl norėčiau žinoti, kokius pasiūlymus pateikė Tarybai pirmininkaujanti Ispanija ir Komisija, kad iš naujo patvirtintų Stabilumo ir augimo paktą, o svarbiausia, kad integruotų jį į platesnio pobūdžio sistemą.

Antra, jūs sakote, – ir esate teisus, – kad viešieji finansai turi būti labiau kontroliuojami ir kad būtina grįžti prie stabilesnio skolų lygmens. Ar, jūsų nuomone, tai priklauso tik nuo viešojo sektoriaus išlaidų mažinimo, ar ir nuo gebėjimo padidinti tam tikrus mokesčius? Jeigu taip, tai kokius? Be to, kokį vaidmenį galėtų suvaidinti fiskalinis mūsų bendradarbiavimas, kad valstybės narės įgytų daugiau laisvės veikti ir susimažinti savo deficitus, ne tik susimažindamos išlaidas, bet ir galėdamos laisviau elgtis siekdamos gauti daugiau įplaukų?

Kay Swinburne, *ECR frakcijos vardu*. – Ponia pirmininke, per pastaruosius mėnesius tam tikrų euro zonai priklausančių valstybių narių palūkanų už suverenias skolas skirtumai labai padidėjo ir dėl to padaugėjo spekuliacijų rinkose, susijusių su tokių valstybių narių finansinių įsipareigojimų nevykdymu, joms reikalinga pagalba arba net jų išgyvenimu.

ES per ECB negali taikyti šioms valstybėms narės fiskalinių kriterijų. Vis dėlto šios krizės padariniai turi įtakos ES ir ECB, nes jos turi sugalvoti sprendimą, kaip grąžinti tarptautinį pasitikėjimą euro modeliu ir užtikrinti sklandų euro suverenų skolų rinkų veikimą.

Praėjusiais metais daug laiko ir jėgų skyrėme tyrimo procedūroms, priežiūrai, skaidrumui ir veiksmingam tarptautinio kapitalo rinkos dalyvių rizikos valdymui. Šios priemonės turi įtakos antrinei vertybinių popierių rinkai, tačiau manau, kad yra pagrindo tuos pačius principus taikyti ir pirminei rinkai, ypač į nepaprastą padėtį patekusioms euro zonos valstybėms narėms, išleidusioms skolinių vertybinių popierių emisiją.

Pavyzdžiui, Jungtinėje Karalystėje bankas „Northern Rock“ tapo nemokus po to, kai surinko pinigų neatidėliotinų sandorių rinkose, kad galėtų padengti savo ilgalaikių įsipareigojimų išlaidas. Kai rinka suabejojo tokiu verslo modeliu ir atsisakė skolinti, šis verslo modelis *de facto* sužlugo. Kai kurios euro zonai priklausančios valstybės narės dabar sprendžia panašaus pobūdžio problemas. Siūlau, kad ECB, kuris neturi galių dėl biudžeto ar kapitalo pritraukimo, galėtų prisidėti per skolos grąžinimo terminus, jeigu jam atrodo, kad valstybė narė dėl per didelio dalyvavimo neatidėliotinų sandorių rinkoje yra neapsaugota.

Per ateinančias savaites Graikija turės surinkti 31 mlrd. eurų. Portugalija turės susimažinti dabartinę savo skolą iki 17 proc. savo šalies BVP, o Prancūzija turės susimažinti savo skolą iki 20 proc. savo šalies BVP. Dėl skolų grąžinimo terminų paliekama spręsti valstybėms narėms, bet bendrasis sinchroninio beldimosi į rinkos duris rezultatas krizės metu kelia pavojų Europos Sąjungai ir dėl to gali kilti sunkumų kapitalui iš rinkų pritraukti.

Galbūt ECB galėtų stebėti, kokia yra bendroji vertybinių popierių skolos emisija, ir patarti valstybėms narėms imtis atsakingo valdymo.

Baigdamas pasakysiu, kad ES, konkrečiai – euro zonai priklausančios valstybės narės, turėtų žengti paprastą žingsnį: pasirengti tvarią skolų grąžinimo strategiją, nes absoliutus skolų lygmuo šiandien yra mažiau svarbus nei skolos, kurioms grąžinimo terminą planuojama pratęsti.

Nikolaos Chountis, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (EL) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, naujoji Komisija pradėdama dirbti paskleidžia didelį melą: Lisabonos sutartis ir Lisabonos strategija ne tik nepadės mums apsisaugoti nuo krizės, bet ir yra viena iš priežasčių, dėl kurių mus ištiko krizė. Jų nesėkmė didžiulė.

Visuotinė krizė paryškino Europos visuotinio plėtros modelio ribas, stipriąsias vietas ir struktūrines problemas. Stabilumo paktas nebeegzistuoja; jį panaikino krizė, kaip matyti iš Vokietijos, Ispanijos Italijos, Portugalijos, Jungtinės Karalystės ir Graikijos deficito ir valstybės skolos augimo.

Krizė kelia sunkumų ne tik Graikijai. Ji kelia sunkumų Europos Sąjungai, o dėl priimamų sprendimų ji yra svarbi euro zonai. Kairieji įspėjo dėl to ir nepritarė šiai politikai. Deja, dešinieji ir socialdemokratai reikalauja, kad su krize kovotume tomis pačiomis priemonėmis.

Dėl Lisabonos strategijos mes išardėme socialinę valstybę. Kalbame apie bendradarbiaujančią Europą, kai Europos centrinis bankas skolina komerciniams bankams už 1 proc. palūkanų, o valstybėms narėms leidžia skolintis iš pinigų rinkų už 6 proc. palūkanų. Europos Sąjunga perėmė Jungtinių Amerikos Valstijų modelį ir jos karines paslaugas. Kodėl mes pripažįstame JAV kreditų reitingų firmas, tokias kaip „Moody“ ir kitas, kaip oficialius valstybių narių ekonomikos politikos vertintojus ir leidžiame jiems diktuoti mūsų ekonomikos politikos kryptį?

Todėl turime pakeisti Stabilumo paketą ir vietoj jo priimti Plėtros ir užimtumo paketą. Europos Sąjungos negali ir neturi konkuruoti dėl darbo užmokesčio išlaidų pasaulio lygmeniu. Galiausiai mes turime neskatinti konkurencijos dėl prastėjančių darbo santykių ir teisių gynimo.

Nikolaos Salavrakos, EFD frakcijos vardu. – (EL) Ponia pirmininke, pirma išklausėme J. M. Barroso ir jo naujosios Komisijos narių komandos programinį pareiškimą.

Man asmeniškai liko išpūdis, kad visi mes šio Parlamento nariai plaukiame vienoje valtyje, o ne armadoje. Tarp jų yra didelis skirtumas

Todėl, atsižvelgdamas į J. M. Barroso programinį pareiškimą, tikiuosi, kad Europos Sąjungos ateitis bus kuriama stiprinant ryšius tarp valstybių narių, visų pirma ekonominiu, socialiniu ir plėtros lygmeniu. Vis dėlto baiminuosi, kad labai padidės „atsitiktinio“, „klajojančio“ kapitalo, kuris juda ir kuris yra judinamas į rinkas. Skatindamas, o paskui palikdamas vietas rinkas, tarytum praūžiantis tornadas, jis naikina tikrąsias šalių ekonomikas ir pasiima pelną be jokių realių investicijų. Be abejo, euras apribojo „atsitiktinio“ kapitalo potencialą spekuliuoti valiutų keitimu.

Dėl šios priežasties šiandien Graikija jaučia šį puolimą ir jai reikia ypatingos paramos. Todėl atsižvelgiant į tai, kad, 2008 m. statistiniais duomenimis, Europos Sąjungoje yra pagaminama maždaug 38 proc. viso pasaulio turto, manau, kad ištikta šios pinigų krizės ji nesugebėjo arba nenorėjo panaudoti savo ekonominės intervencijos į globalias finansų rinkas galių.

Norėčiau šiam Parlamentui ir visiems savo kolegoms perduoti žinutę; J. Schumpeterio žinutę. Yra tokia kūrybinė destruktija, dėl kurios nenukentės nei Europa, nei Europos valiuta ar Graikija, tačiau ji visiškai būtina, kad galėtume ir Graikijai, ir kitoms valstybėms narėms parodyti valstybių narių solidarumą.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, tai, kas šiandien vyksta Graikijoje ir Portugalijoje, o rytoj įvyks Ispanijoje ir Airijoje, – gėdinga. Tos pačios anglosaksiškos tarnybos, kurios maloniai sėdėjo rankas sudėjusios, kai sukčiai leido į apyvertą ir prekiaavo toksiniu turtu ir nieko nenumatė, dabar griežčiausiai vertina valstybes nares, kurios nuskubėjo padėti finansų sektoriui, nors šis nebuvo vertas pagalbos.

Krizę sukėlusios rinkos ir neatsakingas bankų požiūris, taip pat ši didžiulė pagalbos suma yra tiesioginiai valstybės deficito padidėjimo ir valstybės skolos kaltininkai, ir šiandien mėginama nubausti tas pačias rinkas.

Štai ir visas etinis kapitalizmas, kurį paskelbė N. Sarkozy, Europos Sąjunga ir G20. Vienintelė pamoka, kurią iš krizės išmoko bankininkai, yra ta, kad mokesčių mokėtojai yra neišsemiamas išteklis, pelno ir garantijų šaltinis, nes sklinda gandai, kad ši panika veda iki vieno JAV banko, kuris gavo JAV vyriausybės pagalbą, ir dviejų rizikos draudimo fondų, taip pat iš JAV, kurie nori pasipelnyti iš didžiulių Graikijai nustatytų palūkanų ir kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsigavimo sandorių, vyriausybės skolinimo draudimo polisų, kuriais taip pat naudojasi nepriklausomi spekuliantai.

Nepakaks sureguliuoti rizikos draudimo fondus, ką jūs bijote daryti, arba išvestinių finansinių priemonių rinkas, kaip siūlo M. Barnier. Nėra prasmės kurti Europos ekonominę vyriausybę. Dvidešimt septynios vyriausybės yra patekusios į tą pačią nemalonią padėtį, o solidarumas nėra išeitis. Reikėtų suabejoti laisvu tarptautinio kapitalo judėjimu, nes priešingu atveju atsigaivimo nebus, tik vėl ištiks ta pati krizė.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Ponia pirmininke, Pirmininke, Komisijos nary, kaip ir prieš mane kalbėjusi C. Wortmann-Kool, aš taip pat pasakysiu, kad mes palaikome Komisijos poziciją dėl to, kokią sprendimą ji priims dėl dabartinės padėties Graikijoje.

Dėl Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos, mes džiaugiamės jūsų nusistatytu tikslu tobulinti ekonominės politikos derinimą. Tokios stiprios politinės valios taip pat reikės imtis įgyvendinant šiuos du dabartinius svarbius projektus: tikrosios finansinės priežiūros formos struktūrizavimą ir rizikos draudimo fondų reguliavimą.

Tiesa, kad Europa turi būti tvirtovė, o ne rėtis. Abiejose srityse pirmininkaujančiai valstybei turi būti suteikta laisvė veikti, kad galėtų dalykiškai derėtis su Parlamentu. Tikimės, kad Taryba per ateinančią susitikimą duos aiškų ženklą visuomenei ir rinkai: visuomenei, kad ji atgautų pasitikėjimą euru, o rinkai, kad ji parodytų solidarumą su Graikija. Taryba turi aiškiai parodyti, kad ji nesileis būti įbauginama dėl kai kurių spekuliantų mėginimų destabilizuoti eurą, kurie neabejodami spekuliuoja valstybių narių, kurios yra susidūrusios su ekonominiais ir socialiniais sunkumais, atžvilgiu.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pone pirmininke, pone D. López Garrido, Komisijos nariai, ši diskusija yra svarbi ne tik todėl, kad yra puolamas euras, bet ir todėl, kad ketvirtadienį įvyks pirmasis aukščiausiojo lygio susitikimas, kuriam vadovaus Pirmininkas H. Van Rompuy.

Pabrėžiu, kad šiandien europiečiai laikosi tvirtos pozicijos ir neabejoja, kad mes negalime leisti TVF kištis į Graikijos padėtį. Palaikau šią poziciją, nes priešingu atveju užvertume duris visam tam, ko reikalavome daugybę metų, tai yra ekonominio euro zonos valdymu.

Ekonominis euro zonos reikalavimas reiškia, kad susidūrę su rinkų kintamumu, mes turime apsiginkluoti priemonėmis, padėsiančiomis mums duoti atsaką ir neatsilikti nuo rinkų. Šiandien šiuo atžvilgiu mes pralaimime.

Be to, šiandieniniame Europos aparate susiklosčiusi padėtis yra tokia, kad jeigu nepriklausote euro zonai, jums gali būti padėta, o jeigu jai priklausote, tuomet viskas yra sudėtingiau. Nemaniau, kad euro zona gali būti zona be solidarumo. Pats jos veikimas yra pagrįstas solidarumo koncepcija.

Nė viena iš euro zonos valstybių narių, kad ir kokie būtų jos eksporto strategija, deficitų lygmuo ar valstybės skolos lygmuo, negali ištrūkti iš krizės, jeigu vienai iš jos grandžių kyla sunkumų.

Bet kas gi vyksta šiandien? Susidarė toks mechanizmas, kad finansų rinkos kiršina įvairias šalis vieną prieš kitą, bando mūsų solidarumo gebėjimą ir mūsų gebėjimą išlaikyti pačią euro zonos koncepciją. Mat euro zonos koncepcija yra tokia idėja, kad jeigu mes leisime sau laisvai veikti ir pasirinkti kitą mechanizmą, o ne vienintelį esamą, t. y. spekuliaciją, tuomet mums teks pasirengti savo strategiją.

Vis dėlto šis gebėjimas tapti iš esmės apsaugotiems nuo užsienio valiutų keitimo rinkų prieš euro priėmimą, panaudojant suverenų skolų reitingo mechanizmus, buvo dar kartą prisimintas pačioje euro zonoje.

Turime sutelkti savo dėmesį į tai. Tai yra plačiau nei šiandien pateikti pasiūlymai, jie labai svarbūs, ir kitą ketvirtadienį jų turės imtis Pirmininkas H. Van Rompuy.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Graikija tik neseniai pranešė apie tikrąjį savo skolų mastą. Jos yra gerokai didesnės nei buvo manoma. Biudžeto deficitas yra beveik 13 proc. Deja, Ispanijos, Portugalijos ir Italijos biudžeto deficitai taip pat yra dideli.

Europa neturėtų įvežti Trojos arklio. Taip įvyktų, jeigu šioms šalims būtų suteikta pagalba, kaip norėtų kai kurie žmonės. Neturime leisti, kad taip atsitiktų, nes tokiu atveju atsilygintume už blogą politiką. Stabilumo ir augimo pakte yra aiškiai nurodyta, kaip privalo elgtis į krizę patekusios šalys, ir jame visų pirma nurodyta, kas turi būti nuveikta padaryta atsirandant krizei – būtent sudaromas griežtas biudžetas ir laiku sukuriamas išlaidų politika. Nyderlandai ėmėsi veiksmų jau prieš metus. Pietų Europos valstybės narės jų ėmėsi per vėlai. Laimė, jos žengė pirmuosius žingsnius, –geriau vėlai negu niekada, – kad susitvarkytų savo reikalus.

Atidžiai stebiu priemonių, kurių jos ėmėsi, rezultatus. Jeigu vertė vertybinių popierių rinkose ir euras per tą laiką šiek tiek nukristų, nei investuotojai, nei eksporto bendrovės nepajustų katastrofos, tikrai ne.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Ponia pirmininke, kalbame apie spekuliacinį spaudimą euro zonai, eurui ir taip pat apie Graikijos ir kitų Pietų Europos šalių ekonomikos žlugimą dėl viešųjų finansų problemų, skolų perviršio ir viso Europos Sąjungos, buržuazinių vyriausybių ir kitų imperialistinių sąjungų panaudoto deficito kaip dingsties paspartinti kapitalistų restruktūrizavimą ir padidinti darbo ir paprastų žmonių klasės išnaudojimą.

Europos Sąjunga ir vyriausybės šantažuoja ir įbaugina darbuotojus, kad jie pritartų rinkos ekonomikos taisyklėms ir Europos stambiojo verslo konstruktui siekiant sumažinti darbo atlyginimus ir pensijas, sukurti lanksčias užimtumo formas, drastiškai sumažinti socialines išmokas, įvesti daugybę griežtų mokesčių ir išskeldinti neturtingus bei vidutinių ūkių savininkus iš savo žemės.

Melas sakyti, kad kapitalistų krizė kilo dėl prasto administravimo ir korupcijos. Skolos ir deficitas yra kapitalistų sistemos, Mastrichto ir, žinoma, Lisabonos strategijos kūrinys. Todėl buržuazinės vyriausybės ir Europos Sąjunga, kuri prisiims visą atsakomybę už susiklosčiusią padėtį, kreipiasi į darbo klases, paprastų žmonių klases, kad jos pasiduotų ir prisidėtų prie nacionalinių kampanijų. Tačiau darbuotojai turėtų atsukti savo nugarą, nes plutokratijos interesai nėra tokie pat kaip darbuotojų interesai, kai mes gyvename kapitalistų visuomenėje.

Darbuotojai išeina į masines demonstracijas, reaguodami į paskelbtą karą, ir mes juos palaikome.

Barry Madlener (NI). – (NL) Graikija net gali pagrasinti, kad paskelbs savo šalies bankrotą, kaip ir kitos šalys, kurioms ištisus metus vadovavo kairiosios pakraipos politikai, užėmę postus Europoje: J. Gordon Brown, J. M. Barroso, M. Schultz, D. Cohn-Bendit, G. Verhofstadt. Pone G. Verhofstadtai, gal galėtumėte taip pat manęs paklausti? Milijardai plaukė į silpnas valstybes nares, bet jūs to nematėte, net kai Graikija stodama, pasirodo, klastojo skaičius. Europa turėjo plėstis ir ji būtų plėtusis. Dėl tokių nevykusių politikų, kaip jūs, šių šalių ekonomikos buvo dirbtinai išpūstos, o dabar jos griūva.

Kas gi vyksta dabar? Jūs ir toliau kaip niekur nieko vykdote savo katastrofišką politiką. Kas beldžiasi į Europos Sąjungos duris? Dar neturtingesnės šalys: Albanija, Islandija, Makedonija, Kroatija, Serbija, Kosovas ir net Turkija. Neturtingos šalys, kurias taip pat kamuoja didžiulė korupcija. Paskui yra Ispanija, kuri, nepaisant didelio nedarbo savo šalyje, įteisino 700 tūkst. nelegalių imigrantų, atsivežusių ir savo šeimas, – ir dabar nedarbo lygis Ispanijoje yra 20 proc.!

Ponia pirmininke, reikia baigti šią imigracijos politiką.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Ponia pirmininke, nekyla jokių abejonių, kad Graikijoje, kaip ir kitose euro zonos šalyse, yra didelis valstybės deficitas ir valstybės skola, ir, kaip žinote ir kaip minėjo Komisijos narys, Graikijos vyriausybė jau pateikė visiškai pagrįstą, plačių užmojų, tačiau ir realistinę programą, kuri turėtų padėti įveikti šiuos sunkumus.

Be to, nekyla jokių abejonių, kad Graikija, kaip ir kitos euro zonos šalys, pateko į patį suderinto spekuliacinio spaudimo epicentrą, kurio pagrindinis siekis yra pabrėžti euro ir ekonominę sanglaudą euro zonoje. Ši problema nėra Graikijos, Portugalijos ar Ispanijos; tai yra Europos problema, ir mes privalome nurodyti tikrąsias šios padėties priežastis.

Kaip ir prieš metus, mes ir vėl pabrėžiame, kad visuotinė kreditų krizė yra susijusi su nevaldomu finansų rinkų veikimu, ir mes privalome tiesiai šviesiai pasakyti, kad nevaldomas spekuliacinis kapitalas yra pagrindinis dabartinės euro zonos padėties kriterijus ir nuo jo kenčia Europos mokesčių mokėtojų pinigai.

Taigi pirmoji mūsų pareiga šiandien yra apginti eurą ir euro zoną nuo spekuliacinio spaudimo, o antroji – mes turime suvokti, kad nebegalime viso dėmesio skirti glaudžiai pinigų sąjungai, nes kol tarp euro zonos šalių nėra pasiekta tikroji ekonomikos konvergencija, neigiamas poveikis bus daromas ir vadinamosioms lėtosioms ekonomikos šalims, ir visam euro zonos patikimumui, ir euro stabilumui.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, manęs retai kada nepastebi. Vis dėlto mielai pradėsiu savo kalbą dabar.

Visi žinome, kad ne visos euro zonai priklausančios valstybės narės smarkiai nukentėjo nuo finansų ir ekonomikos krizės. Tačiau, mano nuomone, šalys, kurios labai nukentėjo, turės imtis daugiau priemonių nei kitos, kurioms krizė neturėjo tokios didelės įtakos.

Euro stabilumas, be abejo, turi išlikti svarbiausiu ir visiems rūpimu tikslu. Ši nuostata taip pat galioja priemonėms, kurios skirtos atskirų euro zonos valstybių narių biudžetams konsoliduoti. Šiomis priemonėmis yra suinteresuotos ne tik pačios šalys, bet ir kitos, kurių krizė smarkiai nepaveikė.

Tiesa, mes taip pat turime gerai pagalvoti apie tai, kokios priemonės yra būtinos ir kokios galbūt nėra tokios veiksmingos siekiant padėti šalims išbristi iš krizės. Nors mes galėtume pagelbėti daugiausia ekonomikos problemų pinigų sąjungoje turinčioms šalims, kad jos gautų pinigų palankesnėmis sąlygomis, pavyzdžiui, suteikiant Europos Sąjungos paskolą keletui euro zonos šalių, vis dėlto šis palankus išorinis kreditas vargu ar padės išspręsti sudėtingas problemas, su kuriomis jos susiduria, ir nenagrinės jų priežasčių.

Mano nuomone, šios šalys anksčiau nesiėmė svarbių reformų ir dabar už tai brangiai moka. Taigi dėl savo problemų jos pačios iš dalies yra kaltos ir todėl ateityje atitinkamos šalys turės pačios turės jas spręsti. Dėl šios priežasties mes turime įgyvendinti griežtą ekonomiką ir reformų programas, kurias paskelbė Komisija. Mano galva, būtų katastrofa, jeigu mokesčių mokėtojai visada tektų padengti sąskaitas.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Ponia pirmininke, Komisijos nary, čia buvo pasakyta daug įdomių dalykų, tačiau manau, kad mums neturėtų pritrūkti drąsos suabejoti būtent tais kriterijais, kuriais šiandien remiasi Europos Sąjunga. Lisabonos ir Mastrichto sutartyse net yra straipsnis, kuriame draudžiama Europos Sąjungai padėti Graikijai.

Tai, kad spekuliantams buvo duota laisva valia leidžiant visiškai laisvai judėti kapitalui ir skatinant mokesčių konkurenciją, kuri baigiasi nuliniu kapitalo ir bendrovių apmokestinimu, reiškia, kad nacionaliniai biudžetai

po truputį ima nykti, o dabar pagal tokius siūlymus, kokius anksčiau pateikė J. Almunia, žmonių yra prašoma tapti atpirkimo ožiais – jų atlyginimai mažinami, pensijos amžius ilginamas, o socialinės apsaugos sistemos naikinamos.

Todėl visus šiuos kriterijus reikia keisti, o vietoj augimo ir stabilumo pakto parengti žmonių išteklių plėtros paktą dėl darbo, užimtumo ir mokymų, taip pat privalu priimti sprendimą dėl Europos centrinio banko vaidmens ir užduočių keitimo, kad euras taptų vienijančia bendra valiuta, o ne ta, kuria galima spekuliuoti, kaip yra dabar. Reikia priimti sprendimą dėl naujų iniciatyvų prieš mokesčių vengimą ir kapitalo nutekėjimą, taip pat, kaip žadėta, panaikinti „mokesčių rojus“. Galiausiai reikia parodyti drąsos ir apmokestinti spekuliacinius kapitalo judėjimus.

Andrew Henry William Brons (NI). – Ponia pirmininke, dabartinę šalies ekonomikos sveikatos būklę ir jos valiutos vertę sieja natūralus ryšys. Ekonomikai augant, turėtų augti ir jos valiutos vertė, kad ji galėtų pasinaudoti savo importuojamų prekių ir paslaugų pigumu. Kita vertus, ekonomikai nustojus augti arba net smunkant, mažėja ir jos valiutos vertė, o tada padidėja eksportas ir ekonomika pagyvėja, jeigu, žinoma, jos gamybos ir paslaugų sektorių nesunaikina globalizacija.

Tiesa, į euro tramdomuosius marškinus įvilkta šalies valiuta negali prisitaikyti prie šalies ekonomikos ir žmonių poreikių. Taip 1990–1992 m. buvo paralyžiuota Jungtinė Karalystė, – tuomet, kai mums buvo taikomas valiutų kurso mechanizmas. Dabar jis smaigia Graikiją ir kitas satelitines valstybes, kuriose įvestas euras.

Tai turėtų būti įspėjimas kiekvienai euro zonai nepriklausančiai valstybei. Prisidėkite prie mūsų, prisiimdami savo riziką. Trumpai tariant, į jūsų ekonomikos poreikius nebus atsižvelgta. Kai norėsite pasitraukti, turėsite euro zonai grąžinti skolą, kuri išaugo dėl jūsų pačių nuvertėjusios valiutos.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Ponia pirmininke, pirmą kartą per visą euro istoriją mes susirinkome pakalbėti apie finansinę keletą šalių padėtį. Pabrėžiu žodį „šalių“, nes Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos žodžiai nuskambėjo taip, tarytum ji būtų kalbėjusi apie kosmosą, o Komisijos narys J. Almunia paminėjo tik Graikiją. Norėčiau žinoti, ar Komisijos narys toliau savo baigiamojoje kalboje sakys, kad Ispanijos ir Portugalijos problemos yra panašios į Graikijos problemas, o jeigu taip, kaip jis siūlo ją spręsti.

Taigi mes čia susirinkome pakalbėti apie šią finansinę padėtį, nes keletą šalių finansinės problemos gali pakenkti visų šalių valiutai ir atverti duris dviejų greičių Europai. Atotrūkis galėtų padidėti įgyvendinus Taryboje pirmininkaujančios Ispanijos minėtąją krizės įveikimo strategiją, nes gali atsitikti taip, kad mažiau pažengusioms valstybėms teks spręsti su pinigais susijusius sunkumus ir imtis griežtesnės pinigų politikos, o svarbiausia, joms reikės panaudoti daugiau pinigų skoloms padengti ir gerokai mažiau – darbo vietoms sukurti. Patikėkite manimi, ponios ir ponai, be tvarios ekonomikos finansų pusiausvyros palaikyti neįmanoma. Nesant užimtumo, mokesčių pajamos ir toliau mažės, o bedarbių pašalpos didės.

Mus yra ištikusi pasitikėjimo krizė, o kai ji ištinka, visų pirma reikia pasakyti tiesą. Mes privalome pasakyti, kaip patekome į tokią padėtį. Ką krizės paveiktos šalys daro, kad susimokėtų skolas? Ar stabilumo paktai patikimi? Svarbiausia, mums reikia žinoti, ką jie daro, kad išgelbėtų savo ekonomiką, nes, kaip jau minėjau, be tvaraus augimo nebus ir tvarios ekonomikos arba tvarių finansų.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Ponia pirmininke, Komisijos nary, pinigų sąjungoje negali būti puolama Graikija, Ispanija, Airija ar Portugalija, bet verčiau reikia pulti Sąjungą ir eurą, kurie stengiasi kuo labiau pasinaudoti bet kokiais silpnumo ženklais arba pažeidimais, slypinčiais bloko, kaip visumos, tvirtybėje. Atsižvelgdama į tai privalau jus, Komisijos nary, informuoti, kad jūsų pareiškimai buvo nederami ir pavojingi, bet galiu tik manyti, kad, padaryti žmogaus, turinčio tokią patirtį ir išsilavinimą, jie išreiškia mintis dėl Komisijos, kurios dalis esate jūs pats, užsispyrimo ir neveiklumo, kadangi pinigų sąjunga yra kur kas daugiau, kaip jūs labai gerai žinote, negu viena valiuta, Stabilumo paktas arba vienas centrinis bankas.

Tam, kad pinigų sąjunga ateityje būtų tvari, ji negali apsiriboti tik dabartimi, pagrindiniais rodikliais, ji negali užmiršti realios ekonomikos, ekonomikos augimo arba užimtumo ir ji negali ignoruoti esminių vidinių regioninio ir socialinio pobūdžio nukrypimų, kurie atsiranda ir kuriuos Komisija nustatė, dirbdama su EMU@10.

Dėl šių priežasčių kiekviena valstybė narė turi savo išipareigojimų. Tie, kas vis dėlto mano, kad pinigų sąjunga yra projektas, kuris jau baigtas, daro nedovanotiną klaidą. Mums reikia nustoti kalbėti ir pradėti veikti. Lisabonos strategija nedavė rezultatų, nes ji neturėjo nei išteklių, nei priemonių. Šiandien, jei norime, kad

pinigų sąjunga išliktų ir būtų stipri, būtina pakeisti terminus, tokius kaip „solidarumas“ ir „ekonomikos politikos koordinavimas“, konkrečiomis priemonėmis, kurios iki šiol nebuvo taikomos.

Komisija ką tik užėmė postus ne tam, kad tęstų tai, ką ji darė anksčiau, bet tam, kad išmokyti pamokas ir pradėtų naują etapą. Tai yra tai, ko aš tikiuosi, ir pasitikiu jais, kad jie tai darytų.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ponia pirmininke, svarbiausia šiose diskusijose buvo užtikrinti, kad Europos Sąjunga nutrauktų pinigų politiką ir panaikintų aklus Stabilumo pakto kriterijus. Svarbiausia buvo palaikyti socialinę pažangą tam, kad pirmiausia būtų sprendžiamos nedarbo ir skurdo problemos, kad būtų palaikoma gamyba ir darbo vietų kūrimas, kad būtų užtikrinta ekonominė ir socialinė sanglauda, kad būtų įgyvendinamos tų šalių, kurios susidūrė su pačiomis sudėtingiausiomis padėtimis, biudžeto paramos priemonės, ypač didinant lėšas be nacionalinių vyriausybių prašymų, siekiant jas sulyginti. Deja, nieko panašaus čia neišgirdome.

Komisijos narys J. Almunia atkakliai tvirtina, kad reikia laikytis tos pačios politikos ir tų pačių neliberalių būdų, siekiant kaip paprastai priversti tuos pačius žmones kęsti Europos Sąjungos blogos politikos padarinius, įskaitant, Komisijos nary, jūsų paties atsakomybę už jūsų padarytus apgailėtinus ir verksmingus pareiškimus dėl Graikijos, Ispanijos ir Portugalijos, kurie, pvz., mano šalies, Portugalijos, atveju sukėlė spekuliacinius išpuolius. Spekuliantai tikrai pasipelnė iš jūsų pareiškimų. Mano pačios šalies ir kitos vis dėlto pasimetė dėl tokių pareiškimų ir dabartinės politikos. Dėl šių priežasčių mes jums sakome, kad laikas keisti politiką.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, Komisijos nariai, euras yra mūsų apsauga ir jis įrodė, kad yra stabilizuojamoji jėga. Tai taip pat parodo, kad Maastrichto kriterijai ir Stabilumo ir augimo paktas turi sudaryti esminį deficito strategijos ir pasitraukimo strategijos pagrindą. Tačiau ne tik jos turi sudaryti šį pagrindą. Tvarus augimas ir užimtumo politika turi palaikyti šias dvi strategijas. Mums reikia suderinti Europos 2020 m. strategiją su kitomis strategijomis. Mums reikia inovacijų susitarimo, investicijų susitarimo ir koordinavimo susitarimo Europos Sąjungoje, apimant visas valstybes nares.

Taigi aš palaikau finansų ministrus, kurie įgyvendina 2004 m. gruodžio 22 d. J. Almunios pasiūlytą trijų dalių planą kuo greičiau sustiprinti Eurostatą. Penkerius metus buvo trukdoma įgyvendinti šias būtinas priemones. Mums reikia pakelti Eurostato prestižą, išanalizuoti valstybių narių statistiką ir koordinuoti ECB bei Europos Sąjungos statistiką. Mums reikia pradinės Europos Komisijos pusiausvyros, mums reikia persvarstyti valstybių narių finansus remiantis bendraisiais Komisijos nustatytais kriterijais ir mums reikia valdančiojo Komisijos, Eurostato, ECB, EIB ir valstybių narių komiteto dėl nacionalinių veiksmų planų.

Reikalinga atsakomybė, sąžiningumas ir skaidrumas – ir jokių slėpynių arba katės ir pelės žaidimų tarp valstybių narių ir finansų ministrų.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Ponia pirmininke, ekonomikos krizė suteikė mums galimybę suprasti euro ir ekonominio koordinavimo vertę.

Dabar nenuginčijama, kad euro zonos ir Europos centrinio banko vaidmuo teikiant stabilumą ir atsaką kreditavimo sąlygų sugriežtinimui, kartu su bendrais veiksmais Europos ir tarptautiniu lygmeniu, kur jūs, pone J. Almunia, atlikote svarbų vadovaujamą vaidmenį, iš esmės prisidėjo prie rimčiausių ir netgi pražūtingiausių krizės padarinių prevencijos įgyvendinimo.

Krizė sukėlė didžiulį ekonominės veiklos nuosmukį, didelį nedarbą ir ryškų valstybių finansų pablogėjimą. Nors atsigavimo požymiai, atrodo, pastebimi, šių metų prognozės rodo užimtumo sumažėjimą ir valstybių skolos augimą Europos Sąjungoje.

Krizė taip pat parodė padėčių ir skirtumų, kurių esama tarp skirtingų valstybių narių, įvairovę. Kilo įtampa, įtampa, kuri – nebūkime naivūs – ne visada siejama su ekonominiais principais arba galimybėmis. Reikia užtikrinti, kad visa tai neleistų mums užmiršti mūsų stiprios ekonominės tarpusavio priklausomybės ir mūsų svarbiausių įsipareigojimų.

Europos Sąjunga susiduria su didžiausiais iššūkiais nuo jos sukūrimo. Kažkas apibūdino tarptautinį atsigavimą raidėmis LUV: L skirta Europai, U – Jungtinėms Amerikos Valstijoms ir V – augančios ekonomikos šalims.

Europa negali būti palikta užnugaryje. Laikas reformoms, vaizduotei ir integracijai. Mūsų ekonomikos augimo galimybių didinimas yra esminis prioritetas.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, silpnumas ir dabartinė krizė tam tikrose euro zonos šalyse nėra sunkumų Graikijoje, Portugalijoje ir Ispanijoje, bet pačios Sąjungos rezultatas.

Tai ne tik ekonominių išteklių problema, bet ir politinė problema. Prieš rūpindamasi silpnomis šalimis, Europa privalo pasirūpinti savimi, kadangi reali problema, kuri slypi už šios krizės, yra Sąjungos silpnumas. Reikalingos bendros ir veiksmingos taisyklės ir priemonės.

Pirma, mums reikia paspartinti priežiūros reformą ir sukurti sistemą, kuri iš tikrųjų veikia, o ne tiktai kopijuoja esamas valdžios institucijas, kurios pasirodė esančios neveiksmingos dabartinei krizei numatyti ir valdyti, ir užtikrinti biurokratinę logiką, kuria iki šiol buvo vadovaujama sprendžiant sistemines krizes.

Antra, būtina koordinuoti ir derinti fiskalinę politiką, net jeigu tektų užmiršti daugiau besipriešinančias šalis. Kai kurie mano, kad reikalingas Tarptautinio valiutos fondo įsikišimas, nepaisant pražūtingų signalų, kuriuos ji siųstų finansų rinkoms ta kryptimi, kur euro zona pirmautų. Dabartinės krizės aplinkybių kai kuriose euro zonos šalyse atveju, Europos Sąjunga turi politinę, socialinę ir moralinę pareigą imtis veiksmų.

George Sabin Cutas (S&D). – (RO) Kai kurios euro zonos šalys dabar patiria sunkias finansines problemas, kurias parodo valstybių skolų ir biudžetų deficitų dydžiai, kurie yra gerokai aukštesni negu Stabilumo ir augimo pakto nustatyta riba. Stabilumo ir augimo pakto logika buvo išvengti „keleivio be bilieta“ veiksmų plitimo, nustatant valstybės skolos limitus. Tačiau neatsižvelgta į būtinumą didinti valstybės skolą, kai finansinė padėtis blogėja makroekonominio lygmeniu ir ji dar toliau veikiama proporcingai didėjančios privačios skolos.

Staugus kai kurių valstybių narių finansų nuosmukis kelia grėsmę tiek euro stabilumui, tiek sanglaudai Europos Sąjungos lygmeniu. Tam, kad išvengtume tokių padarinių, reikia parodyti valstybių narių solidarumą priimant bendras priemones, kuriomis siūloma savitarpio pagalba sunkumus patiriančioms šalims. Taip pat reikia palengvinti Stabilumo ir augimo pakto kriterijus – galimybę, numatytą prie Lisabonos sutarties Baigiamojo akto pridėtoje deklaracijoje.

Taigi parodyti bendrą politinę valią ir įgyvendinti Pakto reformą, kuri tapo būtinybe, yra vis dar mūsų atsakomybė.

Theodoros Skylakakis (PPE). – (EL) Ponia pirmininke, daugelis narių kalbėjo apie Graikijai reikalingą pagalbą. Tai klaidingas pranešimas. Bergždžios diskusijos apie pagalbą nepadeda. Akivaizdu, kad Graikija turi didžiulių finansinių problemų, tačiau ji gali jas išspręsti. Neabejotinai dabar dėl to sutariama ne tik tarp politinių jėgų, bet – tai dar svarbiau – ir tarp graikų.

Taip pat girdėjau, kad pagrindinė euro problema yra spekuliantai. Kai buvo sustiprinta euro pozicija, kas tie spekuliantai buvo tada? Euro filantropai? Mums reikia išsiaiškinti, ką darome blogai.

Be to, diskutuojama apie Graikijos statistiką. Vis dėlto nepamirškime, kad ši statistika taip pat buvo Europos statistika. Ar Eurostatas, Europos Komisija ir ECOFIN taryba nežinojo, kad Graikijos skola negalėjo augti be atitinkamo deficito? Ar kada nors skola, ne tik Graikijos skola, nukrito iki 60 proc.? Mano nuomone, pagrindinė problema euro zonoje yra ta, kad taisyklės daugiausia buvo taikomos pagal politinius kriterijus ir kad kontroliuojantieji bei kontroliuojamieji yra vienas ir tas pats.

Antra problema, apie kurią mažai kalbama, yra bendras konkurencingumo praradimas ir besiplečianti konkurencijos takoskyra tarp Šiaurės ir Pietų. Nėra euro zonos, nėra pinigų zonos besiplečianti konkurencijos takoskyrai tarp jos narių. Tai yra pražūtinga ilgalaikė rizika euro zonos sanglaudai ir klausimas, kuris neabejotinai turi mums neduoti ramybės.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Ponia pirmininke, dėl šio atkaklaus kelių tarptautinių bankų puolimo euro atžvilgiu, pasaulis dar kartą susiduria su rinkų kvailumu ir godumu.

Tiesa, kad angliškai kalbančios šalys niekada nebuvo euro šalininkės. Vis dėlto euras tapo pačia stabiliausia valiuta pasaulyje. Iš tiesų, doleris ir euras sudaro duopoliją. Duopolija visada bus nestabili. Visada atsiras pokyčių tarp šių dviejų valiutų. Tačiau jei rinkos turi sveiko proto, jos turi suprasti, kad euro zonos, kaip visumos, deficitas yra gerokai žemiau Jungtinių Amerikos Valstijų ar Japonijos deficito lygio.

Nors tai, kad naujoji Graikijos vyriausybė paveldėjo nepavydėtiną biudžeto padėtį, yra tiesa, aišku, kad, net jeigu Graikija bankrutuotų, nors tai visiškai neįmanoma, tai nesukeltų euro zonos žlugimo. Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybė ką tik pristatė biudžetą, turintį 1 600 mlrd. USD deficitą. Tam, kad kompensuotų šį deficitą, Vašingtonas kiekvieną dieną turi skolintis daugiau negu 5 mlrd. USD. Graikijos papildoma metinė skola yra mažesnė nei papildoma vienos savaitės Jungtinių Amerikos Valstijų skola. Kuri šalis kelia pavojų finansiniam pasaulio stabilumui? Graikija ar Jungtinės Amerikos Valstijos?

Susidūrusi su spekuliantų kvailumu, Europa privalo imtis skaidresnio ir praktiškesnio rinkų, kurios iš tiesų yra pernelyg godžios, reguliavimo.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Ponia pirmininke, diskusijose dėl tam tikrų euro zonos valstybių narių ekonomikos padėties, priemonė aiški: mums reikia stipresnės ekonominės ir pinigų sąjungos, mums reikia didesnio konkurencingumo ir mums reikia didesnio solidarumo. Aš kalbu su jumis, Komisijos nary, kaip žmogus, kuris, būdamas portugalas, labai gerai žino sunkumus, matydamas augančią valstybės skolą, sunkiai valdomą deficitą arba pernelyg dideles valstybės išlaidas. Solidarumas ir teisingi signalai yra tai, ko reikia šioms šalims. Deja, Komisijos nario J. Almunios ką tik padaryto pareiškimo pasiūsti signalai nebuvo geri, kai jis lygino Portugalijos ir Ispanijos padėtį su Graikijos. Tai buvo netinkami ir neapgalvoti pareiškimai, kurie tiesiogiai paveikė rinką. Vertybinių popierių biržų Lisabonoje ir Madride indeksai staiga nukrito; nereikia dar labiau apsunkinti padėties, negu ji jau yra.

Politinis valdymas yra ypač svarbus. Žinau, kad šią pamoką privalu išmokti dėl ateities, nes tik tokiu būdu galime turėti geresnę ekonominę sąjungą, labiau palaikančią Europą, kad galėtume kurti solidarumą ir suprasti, jog įvairių valstybių narių padėtis yra skirtinga ir nesulyginama. Jeigu išmoksime šią pamoką, euro zonos ateitis neabejotinai bus geresnė.

Frank Engel (PPE). – (FR) Ponia pirmininke, privalu pažymėti, kad ekonominė ir pinigų sąjunga iš tiesų yra pinigų, bet vargu ar ekonominė. Europos piniginiai rūpesčiai prieštarauja valstybių narių ekonominiams ir biudžeto suverenumui.

Šiuo metu spekuliatyvūs puolimai euro atžvilgiu gali sukelti pražūtingų padarinių. Graikija, Portugalija, Airija ir Ispanija yra labiausiai pažeistos. Tačiau už jų pavojuje yra visa euro zona.

Siekdama išvengti blogiausios baigties, Europa privalo nedelsdama priimti bendrą savo ekonominės ir biudžeto politikos valdymo formą. Pagaliau toks ir yra ekonominės sąjungos tikslas. Tik tokiu būdu kartu turėsime realią galimybę konsoliduoti viešuosius finansus euro zonoje ir ne euro zonoje.

Su dabartinėmis priemonėmis ir išlaikant valstybių narių biudžeto suverenumą, bijau, kad ši konsolidacija yra nepasiekiamas svajonė, turinti visus sukeliamus padarinius.

Edward Scicluna (S&D). – Ponia pirmininke, privalome nustatyti bet kokius trūkumus euro zonoje ir energingai imtis priemonių jiems taisyti, kadangi alternatyvos yra pernelyg niūrios, kad jas svarstyti. Stiprios centralizuotos euro zonos ekonomikos priežiūros stoka yra nemenkas trūkumas.

Pirma, reikia skirti ypatingą dėmesį bet kurios valstybės narės vykdomos pinigų srautų apskaitos nutraukimui ir jų finansams. Antra, viešųjų finansų ir atskaitomybės auditą reikia atlikti pagal Europos Sąjungoje patvirtintus standartus. Trečia, reikia teikti ekonomikos prognozių, kurios tapo bereikalingų ir apgaulingų viešųjų finansų projektų priežastimi, priežiūrą. Ketvirta, reikia reguliariai skelbti ES finansinio pajėgumo rezultatus. Pagaliau, manau, kad turime atkalbėti euro zonos nares nuo paprastos išeities iš finansų inžinerijos ir fiskalinės padėties, kai atidedamas realusis reguliavimas, kuris, visi žinome, turi būti paremtas patikimomis ir nuosekliomis išlaidų programomis.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Ponia pirmininke, tai, kas vyksta Graikijoje, kelia susirūpinimą ne tik toms valstybėms, kurios yra euro zonos dalis, bet ir visai ES. Taigi svarbu, kad ES atsakingai išspręstų šią sudėtingą padėtį. Graikija privalo atlikti savo vaidmenį, gyventi pagal savo pažadus ir reformuoti savo politiką. Man – žmogui, kuris nori, kad Švedija prisijungtų prie euro zonos kuo greičiau – ypač svarbu, kad išspręstume šią sudėtingą padėtį ES. Pagaliau reikia pasakyti, kad euras buvo neįtikėtina sėkminga valiuta, įveikusi pačias sunkiausias finansų krizes. Kas galėtų tvirtinti, kad šešiolika valiutų būtų buvę geriau negu viena stipri valiuta? Niekas!

Graikija į euro zoną pateko pro užpakalines duris, ir tai dabar mums parodo, kaip svarbu, kad priėmimo taisyklės būtų griežtos, bet teisingos. Gerai sureguliuota ekonomika yra būtina augimo ir gerovės sąlyga, netgi toms valstybėms, kurios nėra euro zonoje, ir, savaime suprantama, tiek pat taikoma šalims, kurios yra euro zonos dalis. Tie, kurie kalba apie spekuliaciją, turi turėti galvoje, kad gerai sutvarkyta ekonomika ir viešieji finansai sudaro viso to pagrindą.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Ponia pirmininke, Graikijos, apie kurią tiek daug kalbama, problema yra ne tik viešieji finansai. Problema yra visiškas modelio, kuris buvo taikomas pastaruosius penkiolika metų ir kuriuo siekta, kad Graikijos ekonomika būtų pagrįsta nuolatiniu augimu ir privataus vartojimo didinimu, žlugimas.

Be to, daugelį metų kai kurie žmonės tvirtino, kad išlaidos ginkluotei yra vystymosi išlaidos. Stokholmo tarptautinis taikos tyrimų institutas praneša, kad Graikija tam iššvaisto 3,3 proc. BVP. Tai antrasis didžiausias procentinis dydis NATO po Jungtinių Amerikos Valstijų. Graikija neabejotinai yra penkta didžiausia ginklų importuotoja pasaulyje, ir tai sudaro 4 proc. pasaulinės prekybos. Be abejo, gynybos išlaidų mažinimas suplanuotas 2010 m. biudžete. Krašto apsaugos ministerija turi 6 mlrd. EUR biudžetą, žemiau 6,63 proc.

Norėčiau, kad pamatytume pokytį ginkluotės diplomatijos srityje, kuri mus atvedė į šią aklavietę. Graikija neturi kolonijų, kuriomis galėtų pasinaudoti, tačiau turi nesilpstančios jėgos. Mums taip pat reikia paskatinti Europos solidarumą ir tarptautines iniciatyvas dėl naujojo žaliajo pasaulio sandėrio.

John Bufton (EFD). – Ponia pirmininke, kokia yra euro, turint galvoje Graikijos problemas, ir dėl šios priežasties Ispanijos, Italijos, Portugalijos ir Airijos ateitis? Tai tikriausiai šiek tiek nuramina Didžiąją Britaniją, kadangi mes niekada neprisijungėme prie euro zonos. Atrodo, kad stiprumo pažadai dėl solidarumo negalėtų būti labiau nutolę nuo tiesos.

Klausimas, kas patrauks pinigines raištelius, yra problema, su kuria susiduria šešiolika euro zonos valstybių. Esant silpnam biudžeto koordinavimui ir neturint finansinių išteklių, narystė euro zonoje jokių būdu nėra ekonomikos klestėjimo eliksyras. Pasirodo, kad kai viskas žlunga, niekas tavęs neišgelbės. Užuoat tai dariusios, kol einama keliaklupsčiais, euro zonos šalys nepraleidžia progos įvesti didesnę kontrolę. Palaukime, kol pamatysime, kaip Graikija reaguos į tai, kad tampa Europos Sąjungos ekonomikos protektoratu, ir ar tai paskatins pilietinį nepasitenkinimą. Ar tai iš tiesų yra Europos svajonė? Kas bus kita: Ispanija, Portugalija, Italija ar Airija? Tikriausiai valstybės narės ir ypač euro zonos valstybės turi ilgai ir rimtai pagalvoti apie dabartį prieš kreipdamos dėmesį į kalbas dėl ekonominės politikos po 2020 m., kai gali netgi neb būti euro, kurį reikėtų apsaugoti.

J. M. Barroso šį rytą kalbėjo apie Europos svajonę: geriems Graikijos žmonėms visa tai tapo Europos košmaru.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Ponia pirmininke, kaip žinome, Europos Komisija paskyrė Graikijai priežiūrą dėl didėjančio biudžeto deficito. Šis didžiulis išikišimas į nacionalinį suverenumą gali būti pateisintas tik tuo, kad mums taip pat reikia išgelbėti vienintelę valiutą ir išvengti žalos kitoms dalyvaujančioms šalims rizikos. Vis dėlto pamatinis akmuo, būtent Stabilumo paktas, kuris yra būtina sąlyga eurui įsivesti, neabejotinai yra tik popieriuje. Daugelis valstybių narių ir Taryba pastaraisiais metais biudžeto disciplinai skyrė mažiau energijos negu siekiui sušvelninti šį svarbų susitarimą. Komisija nieko nedarė ir abejingai stebėjo atliekamų procedūrų pokyčius prieš deficito pažeidėjus.

Taigi mums reikia primygtinai reikalauti, kad didėjęs valstybių narių išsiskolinimai būtų ryžtingai sumažinti, jei nenorime sukelti rimto pavojaus savo valiutai ir ekonominei zonai. Šiam tikslui įgyvendinti būtina imtis esminių ir tvirtų priemonių.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Manau, kad kiekviena valstybė narė privalo būti pasiruošusi prisijungti prie euro zonos tam, kad galėtų išvengti galimų ypač skaudžių neigiamų nacionalinės ekonomikos padarinių. Ekonomikos nestabilumas, kurį patyrė kai kurios euro zonos šalys, privalo būti toliau kontroliuojamas, siekiant, kad jo sukelti padariniai nebūtų jaučiami visoje Europos Sąjungoje. 2009 m. Graikijos, Ispanijos ir Portugalijos ekonomikoje buvo užfiksuoti didžiuliai biudžetų deficitai ne tik dėl pasaulinės ekonomikos krizės, bet ir dėl jų nacionalinių vyriausybių įgyvendintų neadekvačių priemonių.

Rumunija pristatys euro zonos konvergencijos planą iki vasario mėn. pabaigos, remdamasi derybomis su TVF ir Europos Komisija. Mano šalis pasiūlė įvesti valiutos kurso mechanizmą 2012 m., kuris iš tikrųjų yra etapas prieš patenkant į euro zoną. Tai reiškia, kad mūsų biudžeto deficitai privalo būti mažesni nei 3 proc.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Ponia pirmininke, Komisijos nare, dėkoju jums už gerus žodžius apie priemones, kurių ėmėsi Graikijos vyriausybė. Vyriausybė iš tikrųjų priėmė griežtas priemones, Europos Komisija iš tiesų ratifikavo vyriausybės programą, ir ši itin griežta programa iš tiesų ratifikuota tam, kad būtų galima kontroliuoti priemonių, kurias vyriausybė inicijavo ir kurių norėjo, taikymą.

Ir iki šiol mastai didėjo. Ne buvusios uždarytos rinkos yra problema, kaip jūs sakėte. Problema yra tai, kad rinkos spekuliuo ir spekuliuo nepelnytai. Kaip tik tie žmonės, kurie sukėlė krizę, dabar pelnosi iš padėties, į kurią įstūmė. O ką Europos Komisija?

Aš klausiu jūsų štai ko: pirma, ar imsitės veiksmų dabar, ne tik vykdydami griežtą valstybių, bet ir griežtą rinkų kontrolę ir, jei taip, kokią?

Antra: nepriimtina, kad kalbos apie Tarptautinį valiutos fondą euro zonoje užsitęsė tiek daug mėnesių. Vis dėlto Tarptautinis valiutos fondas daro viena: jis skiria griežtas priemones ir tada pigiai paskolina, o tai nepalieka vietos spekuliantams. Ar ketinate imtis žingsnių, kurie padėtų teikti finansinę paramą toms šalims, kurios taiko tokias griežtas viešųjų finansų programas?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Padėtis, kilusi kai kuriose euro zonos šalyse, reikalauja rimto svarstymo. Jos priežasčių ieškojimas ekonomikos krizėje yra pateisinamas tik iš dalies. Daugelis priežasčių slypi kitur. Pirmą, buvo ignoruojami dideli ekonomikos vystymosi skirtumai skirtingose euro zonos šalyse. Antra, nebuvo išlaikyta Stabilumo ir augimo pakto disciplina. Biudžeto disciplinos buvo laikomasi neatsakingai, ir tai paskatino didelį viešųjų finansų deficitą augimą. Trečia, bankai ir kitos finansų įstaigos nebuvo tinkamai kontroliuojami – tai netaikoma tik šioms šalims. Kaip su tuo kovoti? Pagal solidarumo principą šalių parengta taisyčių programa privalo gauti paramą iš Europos Sąjungos, kuri suteikia teisę Europos Komisijai ir Europos centriniam bankui kontroliuoti programos įgyvendinimą. Taip pat nepriimtina, kad krizės sukeltas išlaidas pirmiausia turi padengti neturtingiausioji visuomenės dalis, ir to pavyzdys buvo Graikijos ūkininkų protestai.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Ponia pirmininke, praėjus apie dešimt metų po euro zonos sukūrimo, akivaizdu, kad Europos Sąjunga egzistuoja, bet, deja, mes vis dar toli nuo ekonominės sąjungos. Matome, kad euro puolimas, pasitelkiant silpniausios viešosios ekonomikos pavyzdžius, įgauna epidemijos mastą, o Europa galiausiai yra žiūrovė ne kiek dėl to, kad ji nustebusi, o greičiau dėl to, kad neturi jokių finansinių priemonių į tai reaguoti.

Nėra įstaigos, išskyrus Konkurencijos komitetą, kuri galėtų koordinuoti viešosios ekonomikos įsikišimus ir veiksmus recesijos metu. Deja, tarp valstybių narių nėra vieningumo ir bendro ryžto, nors turime bendrą valiutą.

Manau, kad šiandieninis išbandymas nevadinamas nė vienos šalies vardu. Tai yra išbandymas pačiam eurui. Norėčiau tikėti, kad kai nusprendėme turėti vieną valiutą, jau tada nusprendėme, kad turėsime vieną balsą ir bendrą frontą.

Mairead McGuinness (PPE). – Ponia pirmininke, dėkoju už suteiktą galimybę išgirsti tiek daug vienos minutės trukmės kalbų šiuo klausimu. Naujoji Komisija, manau, džiaugiasi užimdama šias pareigas, tačiau dėl problemų, apie kurias čia diskutuojame, jai teks greitai ir ryžtingai imtis naujos veiklos.

Yra tokių, kurie mėgaujasi euro zonos problemomis, bet aš manau, kad dauguma mūsų siekia rasti sprendimą. Nemanau, kad praėjus dešimt metų reikia visko atsisakyti. Išklausius šių diskusijų, tampa labai aišku, kad kai kuriose valstybėse narėse yra rimtų problemų, ir jų problemų sudėtingumas skiriasi – Airija yra viena iš jų. Vis dėlto taisyklės, mano nuomone, nebuvo veiksmingos. Mums vėliau reikia užkirsti tam kelią, negu reaguoti: jau per vėlu, kai krizė įsigalėjusi. Mums reikia užbėgti rinkoms už akių; negalima pasipriešinti rinkoms, kaip kiti bandė siūlyti, todėl mums reikia imtis griežtos ir laiku vykdomos kontrolės ir tik tada skubių veiksmų. Linkiu jums sėkmės.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Ponia pirmininke, nepaisant kritikos, kurią, kaip ir aš, išreiškė apie apgailėtiną reikalą būklę Europos Sąjungoje kalbėję nariai, mes visada palankiai vertiname euro įvedimą. Būdamas žurnalo „der Spiegel“ korespondentu, susidūriau su spekuliacija tam tikrų valiutų atžvilgiu ir euras mus nuo to apsaugojo.

Tačiau tai, ką matome dabar, yra didžiulis indėlininkų ir ypač gyventojų, kurių šalys tam tikru mastu įvykdė biudžeto kriterijus, pasitikėjimo praradimas. Mano klausimas jums, Komisijos nary, yra toks: ar per pastaruosius keletą metų jums akivaizdžiai netapo aišku, kad Graikija mus apgaudinėja? Buvo apstu tokių gandų. Vis dėlto mes žinojome, kad pradžioje Graikija neviseiškai įvykdė kriterijus. Kodėl nebuvo griežtesnės priežiūros? Kaip ketinate spręsti tokį sudėtingą klausimą ateityje? Klausiu šito, turėdamas galvoje savo paties šalį, Austriją, kur dabar tokiu pačiu būdu plinta panašūs gandai kaip apie Graikiją prieš kelerius metus.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Ponia pirmininke, spekuliantų puolimai Graikijos, Ispanijos ar Portugalijos atžvilgiu yra ne problemos priežastis, bet jos rezultatas. Mes per daug gerai žinome, kad nėra šeimos, kuri galėtų išleisti daugiau pinigų, negu ji uždirba. Pasekmė būtų bankrotas. Tas pats tinka vyriausybėms. Nėra vyriausybės, kuri galėtų išleisti daugiau pinigų, negu surenka mokestinių pajamų. Pasekmė būtų arba vyriausybės bankrotas, arba – tai šiuo metu patiriame – spekuliantų išpuoliai dėl valiutos. Viskas, ką šios šalys turi daryti, yra tai, ką Latvija, kurią krizė paveikė prieš metus, tiesą sakant, beveik prieš metus su puse, padarė. Tai yra drastiškai sumažinti vyriausybės išlaidas, vadinamąja vidine devalvacija. Siūlyčiau

Graikijos vyriausybei pasitarti su Latvijos vyriausybe, kaip tokie sprendimai gali būti priimami. Jie privalo būti priimti, ir jie jau buvo priimti Europoje anksčiau. Dėkoju.

Diego López Garrido, *einantis Tarybos pirmininko pareigas*. – (ES) Ponia pirmininke, manau, gerai suprasdami ekonominę padėtį ir dėl jos nerimaudami, plačiai apie ją diskutavome. Šios diskusijos taip pat buvo labai konstruktyvios ir apėmė daug dalykų, dėl kurių galime sutarti įvertindami padėtį.

Pirma, manau, kad diskusijose buvo išreikštas bendras pasitikėjimas euro zona. Šie staigūs rinkos pokyčiai, kurie negali būti paaiškinami realiosios ekonomikos sąlygomis, neabejotinai sustiprins euro zoną. Kaip atkreipė mūsų dėmesį O. Karas, A. Sánchez Presedo ir R. Goebbels, kurie kalbėjo apie tai, ką kažkas apibūdino apsauginiu skydu euro zonoje, esame įsitikinę, kad, jei euro zonos nebūtų buvę, krizė būtų daug labiau paveikusi Europos šalis.

Be to, nemanome, kad Stabilumo ir augimo paktą ištiko krizė. Išsami procedūra, nurodyta Komisijos nario J. Almunios, skirta Graikijos vyriausybės įgyvendinamai programai prižiūrėti, yra to įrodymas.

Euro zonos problemos bus išspręstos euro zonoje, kuri turi tam parengtus mechanizmus tokioje padėtyje, kai, kaip jau minėjau ankstesnėje savo kalboje, Europa išeina iš recesijos ir kyla iš pačios rimčiausios, kurią per beveik visą amžių esame matę, krizės. Ji tai daro per palyginti trumpą laiko tarpą, o tai parodo Europos Sąjungos ekonominę galią ir taip pat tai, kad vyriausybės veikė nedelsdamos, vos tik nutikdavo kažkas, kas galėjo paskatinti tarptautinės finansinės sistemos žlugimą. Suprantama, deficitai turėjo tapti tokio skubaus įsikišimo padariniu. Šiuo metu 21 Europos Sąjungos šalis jau yra pabuvojusi šioje padėtyje, kuri yra logiškas būtino įsikišimo rezultatas, kadangi, tarp kitų dalykų, kaip jau minėjau anksčiau, Europoje egzistuoja socialinės apsaugos sistemos, o tai reiškia, kad labiausiai pažeidžiami žmonės turi sulaukti pagalbos iš valstybių išdo.

P. Canfin klausė manęs, kokių pasiūlymų šiuo požiūriu turi Tarybai pirmininkaujanti Ispanija. Vyriausybės iš karto ėmėsi įsikišimo, ką jau minėjau. Aiškėja strategija, kaip išvesti mus iš susidariusios padėties, bet, aišku, tam, kad būtų galima išvesti mus iš krizės per tam tikrą laiko tarpą, Tarybai pirmininkaujanti Ispanija siūlo ekonominę sąjungą. Ji teigia, jog ne tik pinigų, bet ir ekonominę sąjungą turi turėti svarbią vietą Europos Sąjungoje, tai, kas, be to, nustatyta Lisabonos sutartyje.

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 5 straipsnyje aiškiai nustatyta: „Valstybės narės koordinuoja savo ekonominę politiką“. „Sąjunga imasi priemonių, užtikrinančių užimtumo politikos koordinavimą“. „Sąjunga gali imtis iniciatyvos siekdama užtikrinti [...] socialinės politikos koordinavimą.“

Taip nurodoma Lisabonos sutartyje ir todėl aš sutinku su mintimi artėti suderinimo link. Pvz., C. Wortmann-Kool, D. Feio ir G. Papanikolaou tai nurodė savo kalbose. U. Bullmann, kaip ir A. Podimata, paminėjo socialinio politinio koordinavimo poreikį. Taip pat P. Canfin pristatė Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso požiūrį, A. Pallone ir J. P. Gauzès kalbėjo apie finansų rinkų reguliavimo poreikį. G. Verhofstadt kalbėjo apie vidinės sanglaudos Sąjungoje poreikį. Visa tai galėtume vadinti ekonomine sąjunga, vidine ekonomine sanglauda Sąjungoje.

Štai ko mums reikia siekti aiškiu Sąjungos politiniu vadovavimu, kurio jau imtasi. Mums reikia galvoti, kad poryt – kai, beje, Sąjungai bus pradėjusi pirmininkauti Ispanija – neoficiali Europos Vadovų Taryba ketina perimti padėties valdymo politiniu požiūriu priemones. Esu įsitikinęs, kad ji taip pat paskelbs griežtą Europos pranešimą visuomeninės, ekonominės ir socialinės srities veikėjams, Europos pranešimą, Europos vienybės pasitikėjimo ir pasitikėjimo mūsų galimybėmis pranešimą Europos vyriausybėse, įskaitant Graikijos vyriausybę.

Tai svarbus Europos Vadovų Tarybos susitikimas, kuris dabar rengiamas tam, kad sutelktume augimo ir darbo vietų kūrimo pastangas, kurias vadiname Europos 2020 m. strategija. Esu įsitikinęs, kad šios strategijos pagrindai bus padėti šiame skubiam ir labai ankstyvame Tarybos susitikime, o tai reiškia, kad norime veikti nedelsdami ir pasitelkdami politinį vadovą Europos Sąjungoje šiuo sunkiu laiku.

Joaquín Almunia, *Komisijos pirmininko pavaduotojas*. – (ES) Ponia pirmininke, labai dėkoju visiems šių rūmų nariams, kurie dalyvavo diskusijose, už jų pateiktas pastabas apie skirtingą politiką, požiūrius ir Europos Komisijos pateiktus pasiūlymus, kuriuos tiek aš, tiek mano kolega Olli Rehn užsirašėme.

Leiskite man pasakyti keletą dalykų, kuriuos išdėstysiu keliais punktais. Daug kalbų buvo pasakyta, ir aš negaliu sureaguoti į kiekvieną iš jų, bet manau, kad tikrai galiu į jas atsakyti keturiais punktais.

Pirma, kaip jau daug kartų per beveik šešerius metus, būdamas Ekonomikos ir pinigų politikos komisijos narys, esu minėjęs, kad visiškai sutinku, jog reikia stiprinti koordinavimą ekonominėje ir pinigų sąjungoje. Visos Sąjungos valstybės narės, kurios dar nėra euro zonos, kitaip tariant, paskutiniojo ekonominės ir pinigų

sąjungos etapo narės, ruošiasi jomis tapti, išskyrus dvi valstybes nares, kurios nepriklausomos nuo finansavimo. Vis dėlto manau, kad per ateinančius kelerius metus pamatysime jas atsisakant savo nepriklausomumo ir siekiant taip pat prisijungti prie ekonominės ir pinigų sąjungos.

Siekdami koordinuoti, turime sustiprinti ir praplėsti priežiūrą bei analizę, diskusijas ir rekomendacijas, atsižvelgdami į atliktą analizę ir diskusijas finansų politikos bei makroekonominės ir struktūrinės politikos atžvilgiu.

Jei pamenate, ši išvada buvo viena pirmųjų mano pranešime apie pirmuosius dešimt ekonominės ir pinigų sąjungos metų, kurią čia pristaciau Komisijos vardu pirmojoje 2008 m. pusėje prieš *Lehman Brothers*. Nuo tada diskutavome Komisijoje, euro grupėje ir Taryboje ir taip pat čia, Parlamente, kaip pagerinti priežiūrą, kaip ją praplėsti, remdamiesi tuo, kas dabar yra priežiūros esmė, biudžeto disciplinos planu, Stabilumo ir augimo paktu, tuo pat metu jį plėsdami.

Sutinku su tais, kurie sakė, kad kalbame ne tik apie pinigų ir biudžeto politikos, suderinamos su mūsų taisyklėmis, įgyvendinimą, bet ir apie poreikį eiti toliau, nes pasitaiko ir kitokio nesubalansuotumo, keliančio riziką augimui, užimtumui ir valstybės finansų padėčiai.

Sutinku su visais jumis, kurie sakė, kad mums nereikia šauktis Tarptautinio valiutos fondo pagalbos. Tiesa, kad visos mūsų šalys yra Tarptautinio valiutos fondo narės, bet mes galime ir privalome tai padaryti pačios.

Jei būtume pakankamai gerai koordinuoti, jei turėtume politinės valios, jei naudotume Sutartyje nustatytas priemones, jei iki galo įvykdytume savo ketinimų ir pagrindinių tikslų deklaracijas, turėtume daugiau negu pakankamai gebėjimų ir priemonių padaryti tai, ką turime padaryti, kad įveiktume sudėtingas padėtis, tokias kaip šią, su kuria dabar susiduriame.

Graikijos atveju paminėsiu du dalykus, kurie buvo diskusijų tema, kurią išsamiai aptariau. Pirmą, G. Verhofstadt, kurio, deja, čia jau nėra, pasakė, kad Komisija išsikiso per vėlai. Nežinau, kaip greitai G. Verhofstadto šalis paprašė Komisijos imtis veiksmų biudžeto klausimais, norėčiau jam priminti, kad rinkimai Graikijoje vyko ankstyvą spalį. Praėjus dviem savaitėms po atėjimo į valdžią, naujoji Graikijos vyriausybė pataisė pranešimą, esą mes jį gavome kelias dienas prieš rinkimus, pakeisdama deficitą nuo 6 proc. iki 12,7 proc. per tris savaites!

Šis poelgis nebuvo vien tik statistikos pataisymas. Sparčiai didėjant Graikijos deficitui, buvo jaučiamas neabejotinas biudžeto politikos kontrolės trūkumas. Tai ne statistikos klausimas. Jie neprašo Eurostato jo išspręsti. Tai valdymo klausimas, iškilęs dėl vyriausybės, kuri leido mažėti pajamoms arba nieko nedarė, kai pajamos mažėjo, ir leido išlaidoms didėti arba pakėlė išlaidas, nes artėjo rinkimai. Atvirai kalbant, štai kas nutiko.

Be to, atsakant H. P. Martinui ir dėl statistikos problemų klausimo – kaip, manau, pasakė O. Karas – tai 2004 m. pabaigoje Komisijos vardu pasiūliau Tarybai sustiprinti Eurostato gebėjimą atlikti auditus, kai buvo kilę statistikos problemų, kurių nebuvo galima išspręsti įprastais pranešimais. Eurostatas nerenka duomenų. Eurostatas gauna pranešimus iš valstybių narių. Eurostatui reikia galių, kurių jis neturi, kad matytų ir suprastų daugiau nei pranešimą pateikusi institucija. Komisija prašė šių galių, tačiau Taryba jų nesuteikė. Aš pasakiau Tarybai, kad ketiname prašyti tų galių vėl. Mano kolega Olli Rehn, kuris nuo rytojaus be jokių perėjimų bus atsakingas už ekonominius ir piniginius klausimus, turi pasiūlymą, skirtą naujai Komisijai priimti jos pirmojo oficialaus susitikimo metu, vos tik jūs šiandien jį patvirtinsite.

Remiantis šiuo pranešimu, Graikijos vyriausybė pasiūlė 2010 m. biudžetą, kuris nebuvo pateiktas prieš rinkimus, ir ne tik Komisija, bet ir euro grupė ir *Ecofin* taryba patvirtino pernelyg didelį biudžeto deficitą atsižvelgdamos į naująją padėtį. Mes tai padarėme paskatinti rekomendacijų, kurios negalėjo būti paruoštos iki tol, kol priešais save neturėjome programos, kurią sudarė Graikijos vyriausybė ir atsiuntė mums sausio 15 d. Remdamiesi šia programa, kaip jau sakiau anksčiau, rekomendacijas parengėme vasario 3 d.

Tiesa, kad, jei būtume turėję burtininko lazdelę, būtume galėję darbuotis tą pačią rinkimų naktį. Vis dėlto galiu jums pasakyti, jog manau, kad Graikijos vyriausybė, Komisija, euro grupė ir *Ecofin* taryba veikė labai greitai. Pastarosios dvi pradėjo svarstyti padėtį netgi prieš mums pateikiant jiems rekomendacijas. Negalėtume veikti greičiau, jei mūsų tikslas yra iš tiesų spręsti problemas. Jeigu pareiškimai yra viskas, ką norime padaryti, be abejonės, galėtume veikti.

Trečia, visiškai sutinku, jog reikia kelti pasitikėjimą euru bei ekonomine ir pinigų sąjunga. Tai kiekvieno atsakomybė: tai valstybių narių, Komisijos, Tarybos ir Parlamento atsakomybė.

Tarp kitko, kadangi kai kurie iš jūsų rėmėtės mano darytais pareiškimais, kai pateikiau rekomendacijas Graikijos programai, prašau jūsų, pasitikėjimo labai verčiau remtis tuo, ką aš iš tiesų pasakiau, nei tuo, ką kiti sako, jog galbūt pasakiau. Tai viskas, ko prašau.

Pagaliau, Tarybos susitikimas vasario 11 d., kitą dieną, kurį paminėjo D. López Garrido, tarp kitų yra labai svarbus susitikimas. Tai ypatingas Tarybos susitikimas kadangi svarstytinų klausimų nėra daug. Susitikimo metu Komisijos Pirmininkas ir Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas prisidės savo atviromis politinėmis diskusijomis, kurios šiuo metu yra ypač svarbios, dėl įtampos finansų rinkose, kurios neįsitraukė euro zonoje nuo to laiko, kai įvesta viena valiuta, ir sudėtingiausios krizės, kurią esame kada patyrę per aštuoniasdešimt metų. Mums reikia duoti atsaką šiai padėčiai ne tik pasitraukimo strategija, bet ir vidutinės trukmės strategija, kad šis dešimtmetis būtų vienas iš augimo ir užimtumo laikotarpių.

Jei suteiksite man, kaip Ekonomikos ir pinigų komisijos nariui, minutę pasakyti paskutiniuosius žodžius, pasakysiu jums, ką norėčiau išgirsti šio Europos Vadovų Tarybos susitikimo pabaigoje. Norėčiau išgirsti aiškų reikalavimą kiekvienai valstybei narei, šiuo atveju pradedant Graikija, įvykdyti savo įsipareigojimus ir priemones, kurias jos įsipareigojo įvykdyti kaip ekonominės ir pinigų sąjungos narės, taip pat įgyvendinti ekonominės ir pinigų sąjungos valdžios institucijų duotas rekomendacijas. Turime reikalauti, kad valstybės narės vykdytų ir taikytų mūsų visų sukurtas taisykles.

Antra, norėčiau, kad politiniai įsipareigojimai dėl koordinavimo, geresnio koordinavimo ir ekonominės ir pinigų sąjungos, kaip ekonominės zonos, ne tik kaip ekonominės ir pinigų zonos, ne tik kaip institucijos, kuri teikia rekomendacijas, stiprinimo būtų priimti aukščiausiu lygmeniu.

Tiek šioje mūsų sienų pusėje, tiek už jų ekonominė ir pinigų sąjunga, euro zona turi kalbėti aiškiai, tvirtai ir patikimai, kadangi tai didina mūsų gyventojų ir kitų Europos Sąjungos ir pasaulio gyventojų pasitikėjimą mūsų valiuta ir projektu, kuris yra ne tik ekonomikos projektas, bet apima ir kur kas daugiau.

Pagaliau, norėčiau, kad Europos lyderiai Graikijos valdžios institucijoms pasakytų: „Jūs turite mūsų paramą mainais į jūsų pastangas.“ Parama negali būti nemokama, nes ji sukurtų būsimo nesubalansuotumo ir krizių klimatą. Parama privalo būti skaidri ir aiški, ir mes turime priemonių šiems tikslams įgyvendinti mainais į aiškų įsipareigojimą, kad kiekvienas prisiima jam teisėtai priklausančią atsakomybę.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Tikiuosi, kad Europos Komisijos nariai taps veiksniumi, skatinančiu stabilumą, ir parengs griežtus, tačiau pagrįstus pareiškimus priešingai nei pastaruoju metu pasirodę Komisijos nario Joaquino Almunios pareiškimai, kurie parodė atsargumo stygių ir prisidėjo prie biržų nuostolių ir tarptautinių investuotojų, susijusių su Portugalija ir Ispanija, pasitikėjimo praradimo.

Siekdamos pasiruošti krizei, ES valstybės narės parengė atkūrimo planus ir davė ekonomikai stimulą bei dėl to padidino deficitus. Tačiau mes taip pat žinome, kad kai kurios valstybės narės arba neturėdamos kompetencijos, arba apgalvotai suklydo dėl savo deficitų. Pastarieji įvykiai įpareigojo Europos Sąjungą paskatinti priežiūros pasiūlymus ir įgyvendinti tvirtą ekonomikos koordinavimo strategiją.

Taip pat siūloma, kad kiekvienos valstybės narės deficito dydžio priežiūros sistema būtų įgyvendinama oficialiai, siekiant greitai nustatyti korekcinės priemones tam, kad būtų galima išvengti nepataisomų padėčių. Ši sistema turi veikti beveik realiuoju laiku. Taip pat svarbu išaiškinti deficitų skaičiavimo formulę, kad būtų išvengta bet kokios valstybės finansų klastotės ir biudžeto nesudarymo priemonių pasikartojimo deficito dydžiui nuslėpti.

João Ferreira (GUE/NGL), raštu. – (PT) Kampanija, atsiradusi kaip padėties Graikijoje rezultatas, kurią dabar kai kurie bando perkelti į kitas šalis, yra nepakenčiama ir atskleidžia tikruosius pagrindinių jos šalininkų, tarp kurių turi būti pati Europos Komisija ir pagrindinės ES ekonominės jėgos, tikslus.

Spaudimas, taikomas tokioms šalims kaip Graikija, Portugalija ir Ispanija, kovojant su jų deficitais, negali būti atskirtas nuo spekuliatyvių finansinio kapitalo interesų ir tikslo dalyvauti euro santykio dolerio atžvilgiu svyravimų procese. Būtent šie interesai yra ginami netgi tų šalių žmonių interesų kaina.

Štai keletas kilusių klausimų.

- Kokios yra objektyvios priežastys, dėl kurių 2013 m. turime pasiekti mažesnę nei 3 proc. deficitą (nepaisant to, kas gali nutikti ekonomikos augimo atžvilgiu)?

- Koks yra ekonominės ir pinigų sąjungos, kuri neįgyvendina jokios solidarumo ir sanglaudos politikos, tikslas?

- Jei ECB gali reguliariai skolinti nacionaliniams bankams už daug mažesnius procentus, negu vyrauja tarptautinėse rinkose, kodėl jis negali daryti to paties vyriausybėms?

- Kodėl nebuvo sukurtos priemonės, kurios būtų leidusios toms šalims sunkiau gauti finansavimą už mažesnius ir panašius procentinius dydžius, kokius gavo kitos šalys?

Ivari Padar (S&D), raštu. – (ET) Finansinė padėtis kai kuriose euro zonos šalyse, kurios šiandien buvo aptariamasi, aiškiai parodo dėl Stabilumo ir augimo pakto susitarimų nesilaikymo kylančią riziką. Žvelgdami į problemas kaip į visumą, matome, kokie svarbūs yra patikimi statistiniai duomenys. Privalome padaryti rimtas šios problemos išvadas kiekvienoje šalyje, tiek euro zonoje, tiek ir ne euro zonoje, išeitis pareikalaus sąžiningai pripažinti mūsų problemas ir pateikti mūsų pačių sugalvotas priemones, kaip išspręsti sunkumus, ir, be to, solidarumo iš Europos Sąjungos. Vis dėlto apibūdintos problemos negali būti sprendžiamos atidedant euro zonos plėtrą. Aišku, kad, jei atsirastų šalių, kurios atitiktų keliamus kriterijus, tuomet tos šalys turėtų būti priimtose į euro zoną. Laikas parodė, kad viena valiuta yra papildoma patikimumo garantija sudėtingu laikotarpiu.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), raštu. – (PL) Pone J. Almunia, Lenkija ruošiasi įstoti į euro zoną, todėl mes atidžiai stebime euro zonos šalių problemas. Deja, daug šalių patiria problemas, ir Europos valiuta dabar susiduria su savo didžiausiu iššikiu nuo tada, kai ji įvesta. Ponai ir ponios, Graikija nesusidoros viena pati. Sutinku su tais, kurie kalbėjo prieš mane, kad stipresnis valstybių narių ekonominės politikos koordinavimas yra tai, ko reikia. Pasaulinė ekonomikos krizė privedė prie daugelio ekonomikų ir pasaulio rinkų destabilizavimo, ir atsigavimo, nors ir silpnai, akivaizdoje baiminamasi, kad valstybių narių vyriausybės gali imtis nekompetentingų veiksmų siekdamas apsaugoti euro valiutos rinkas nuo žlugimo. Taigi vienintelė reali išeitis iš šios padėties, vienintelis valiutos rinkos žlugimo prevencijos įgyvendinimo būdas yra ir laikina, ir ilgalaikė pagalba Graikijai, planuoti veiksmai euro pozicijai stabilizuoti.

(Posėdis kelioms minutėms sustabdytas)

PIRMININKAVO: D. WALLIS

Pirmininko pavaduotoja

11. Pažanga, įvykdyta perkeltant buvusius Gvantanamo kalėjimo kalinius ir uždarant Gvantanamo kalėjimą (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – Tarybos ir Komisijos pareiškimai dėl pažangos perkeltant Gvantanamo kalinius ir uždarant Gvantanamo kalėjimą.

Diego López Garrido, einantis Tarybos pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, kaip žinote, Europos Sąjunga su džiaugsmu sutiko prezidento B. Obamos pažadą uždaryti Gvantanamo sulaikymo centrą. Jis davė šį pažadą, kuris vėliau buvo patvirtintas bendroje Europos Sąjungos ir jos narių su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis deklaracijoje praėjusių metų birželio 15 d., savo inauguracijos kalboje.

Mes visada palaikėme taikomą įstatymą ir žmogaus teises, kurios gerbiamos, ir Jungtinės Amerikos Valstijos, žinoma, dėl to sutiko šioje deklaracijoje. Taigi šis sutikimas, atrodo, nesuderinamas su Gvantanamo sulaikymo centro laikymu, kuris taip pat tapo vienu iš „al-Qaeda“ dažnai naudojamų propagandos pretekstų.

Tiesa, kad planuotas laikas jam uždaryti – vieni metai – dabar jau praėjo. Vis dėlto kyla sunkumų, ir galime pateikti pavyzdžių, kad, tarkime, buvę Jemeno kaliniai negali ten nedelsdami grįžti. Mes taip pat suprantame, kad šis klausimas labai prieštaringas ir Jungtinėse Amerikos Valstijose, nors palankiai vertiname faktą, kad prezidentas B. Obama tvirtai laikosi ketinimo uždaryti Gvantanamo kalėjimą, nepaisant stipraus prieštaravimo, su kuriuo jis susiduria Kongrese ne tik tarp respublikonų, bet ir tarp demokratų.

Tačiau bet kokių atvejų dalis kalinių paliko Gvantanamo kalėjimą ir bus teisiami eiliniuose JAV teismuose, pvz., Khalid Sheikh Mohammed, įtariamasis rugsėjo 11-osios atakų organizatorius, nepaisant nerimo, kad jos suorganizuotos Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Dėl to mes visada, taip pat pastaruoju metu, specialaus Jungtinių Amerikos Valstijų pasiuntinio šiuo klausimu, Danielio Friedo, kuris anksčiau buvo atsakingas už Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos ryšius,

o dabar yra atsakingas už vadovavimą Gvantanamo kalėjimo uždarymui, vizito į Briuselį metu laikėmės aiškios pozicijos dėl mūsų santykių su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis. Jo vizito į Briuselį metu ir atsižvelgiant į dialogą dėl žmonių teisių, kurių reguliariai palaiko Europos Sąjunga su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis Europos Sąjunga išreiškė susirūpinimą dėl vadinamųjų karinių pavedimų ir pailginto kalinimo be teismo laiko, taip pat, savaime suprantama, mes išreiškėme pasipriešinimą mirties bausmei. Tai labai aiškios ir tvirtos pozicijos, kurių Europos Sąjunga laikėsi, laikosi ir toliau laikysis savo santykių su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis srityje.

Manau, kad santykiuose su parlamentu nariais ir transatlantiniuose įstatymų leidėjų dialoguose jūs taip pat turėsite galimybių paremti šiuos principus.

Manau, Europos Sąjunga įvykdė savo susitarimą su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, susitarimą, kuris išdėstytas mano pirmiau minėtoje bendrojoje deklaracijoje. Dalis valstybių jau sutiko priimti žmones, kurie buvo arba yra Gvantanamo kaliniai, o skaičius, kiek jų šiuo metu galime prižiūrėti Europos šalyse, kurios kartu su Šveicarija, Europos Sąjungos Šengeno erdvėje partnere, siekia apie šešiolika.

Bet koku atveju jūs taip pat suprasite, kad sprendimas priimti kalinį iš Gvantanamo, ar ne, yra valstybių narių reikalas. Mechanizmas, dėl kurio susitarė Europos Sąjungos vidaus reikalų ministrai, buvo noro padėti Jungtinėms Amerikos Valstijoms įgyvendinimas. Visada sakėme, jog norime, kad Gvantanamo kalėjimas būtų uždarytas, nes tai, kad jis buvo, akivaizdžiai prieštaravo pačioms pagrindinėms žmogaus teisėms. Taigi Europos Sąjunga turi kiek galėdama padėti įgyvendinti šį siekį ir, remiantis priimtais sprendimais, – kartoju – kiekviena valstybė pagal savo galimybes individualumo ir suverenumo principu turi priimti šiuos kalinius. Galime sakyti, kad, kai prezidentas B. Obama atėjo į valdžią, sulaikymo centre buvo 242 kaliniai, ir tai, kad 44 iš jų jau paliko šį kalėjimą.

Tai, kad šio sulaikymo centras yra, žinoma, yra rimta transatlantinių santykių problema. Bendra deklaracija dėl šio centro uždarymo buvo pasirašyta su sąlyga, jog nieko panašaus ateityje nepasikartos. Tai, be abejonės, yra Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybės noras, ir Europos Sąjungos pozicija neabejotinai prisidėjo prie to, kad pakeistų Jungtinių Amerikos Valstijų poziciją ir su Gvantanamu susijusią kalėjimų politiką.

Kaip minėjome, mes taip pat norime – ir tai taip pat yra bendros Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų deklaracijos dalis – išsiaiškinti galimybę susitarti ir nustatyti Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų principus, kurie būtų bendras atramos taškas mums stengiantis kovoti su terorizmu, o tai taip pat yra bendros deklaracijos dalis.

Mes Europos Sąjungoje labai trokštame, kad Gvantanamo įlankos sulaikymo centras būtų uždarytas visam laikui ir su didžiausiu vertiname faktą, kad prezidentas B. Obama atkakliai laikosi šio savo įsipareigojimo.

Paweł Samecki, Komisijos narys. – Ponia pirmininke, Europos Sąjunga, įskaitant Europos Komisiją, nuolatos reikalavo uždaryti Gvantanamo įlankos sulaikymo centrą. Kaip jau minėjo ministras, Europos Sąjunga sudarė dviejų pakopų Gvantanamo, uždarymo palaikymo programą, pirma, 2009 m. birželio 4 d. pateikdama Teisingumo ir vidaus reikalų tarybos išvadą ir pridėdama informacijos keitimosi mechanizmą, antra, 2009 m. liepos 15 d. pateikdama bendrą Europos Sąjungos ir jos narių bei Jungtinių Amerikos Valstijų pareiškimą dėl Gvantanamo įlankos sulaikymo centro uždarymo ir antiteroristinio bendradarbiavimo ateityje.

Tarybos išvadose ir bendrame pareiškime aiškiai teigiama, kad sprendimai dėl buvusių sulaikytųjų priėmimo ir jų teisinio statuso nustatymo tampa juos priimančios ES valstybės narės arba Šengeno šalies atsakomybe ir kompetencija. Buvusieji sulaikytieji, priimti pagal šią programą, gali įgyti galimybę naudotis reabilitacinėmis priemonėmis ES valstybėse narėse pagal jose galiojančius įstatymus.

Atsižvelgiant į pirmiau minėtą pareiškimą dėl Gvantanamo kalėjimo uždarymo, 2009 m. birželio 16 d. Tarybos Pirmininkas parašė Jungtinių Amerikos Valstijų sulaikymo politikos specialiosios paskirties pajėgų pirmininkui. Šiame laiške Europos Sąjunga pasiūlė tarptautinės teisės, susijusios su kova su terorizmu, principus. Ji apima nedviprasmiškus teiginius dėl procesinių garantijų, tokių kaip galimybė kreiptis į teismą prieštarauti dėl sulaikymo, sulaikymas ir perkėlimas, taip pat kankinimo uždraudimas. Šie klausimai buvo išsamiai aptariami dialogo dėl kovos su terorizmu ir tarptautinės teisės metu.

Komisija mano, kad šios garantijos yra iš tiesų svarbios šiam dialogui, kadangi jos padeda geriau suprasti, kaip kova su terorizmu turi paisyti įstatymų normų ir tarptautinės teisės, įskaitant tarptautinę žmogaus teisių teisę, tarptautinę pabėgėlių teisę ir tarptautinę humanitarinę teisę. Kaip jau minėta, Europos Sąjunga prieštarauja mirties bausmei ir ji jau įsikišo į kai kurias bylas su trečiosiomis šalimis, įskaitant Jungtines Amerikos Valstijas, norėdama įgyvendinti jos prevenciją. Komisija svarstys atitinkamus žingsnius, kurių reikėtų imtis tuo atveju, jei Jungtinių Amerikos Valstijų teismas ar karinė komisija skirtų mirties bausmę

buvusiam Gvantanamo pabėgėliui. Europos Komisija vertina priemones, kurių iki šiol ėmėsi prezidentas B. Obama, siekdamas uždaryti Gvantanamo kalėjimą, ir tikisi ateityje matyti tolesnę pažangą šiuo klausimu.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *PPE frakcijos vardu*. – (ES) Ponia pirmininke, pone D. Lópezai Garrido, Komisijos nary, pirmiausia norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tai, kad Europos Parlamentas išreiškė savo nuomonę dėl kalinių padėties Gvantanamo kalėjime įvairiomis progomis skirtingose rezoliucijose.

Prezidentas B. Obama savo inauguracijos kalboje sakė, kad jis įsipareigoja uždaryti Gvantanamo sulaikymo centrą per metus. Šis terminas baigėsi sausio 22 d. ir faktas, kad jis nebuvo uždarytas, įrodo, jog dažnai politikoje lengviau pažadėti negu laikytis pažadų.

Be to, atstovas, einantis Tarybos pirmininko pareigas, minėjo, kad prezidento B. Obamos asmeninis įgaliotinis lankėsi Europos Sąjungoje, susitiko su mūsų Pirmininku bei keliomis valstybėmis narėmis ir teiravosi dėl mūsų bendradarbiavimo suteikiant galimybę naudotis Komisijos nario minėtomis patalpomis. Būtent buvusioji Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybė sukėlė šią problemą, ir Europos Sąjunga turi bendradarbiauti, tačiau pagal tam tikrus reikalavimus, ypač valstybių narių saugumo.

Šiuo atžvilgiu norėčiau priminti keletą kai kurių valstybių narių, įskaitant tą, kuri šiuo metu pirmininkauja Tarybai, mano šalį, sprendimų. Norėčiau paklausti Tarybai pirmininkaujančios Ispanijos atstovo, ar jis galvoja imtis papildomų priemonių, kad sušvelnintų valstybių narių atsaką į ypač Jemene iškilusias problemas, ar jis ketina palikti šį sprendimą priimti kiekvienai valstybei narei atskirai, kaip nusprendė teisingumo ir vidaus reikalų ministrai.

Paskutinis klausimas, ponias pirmininke: tikra tiesa, kad šimtas iš 190 arba panašiai kalinių, kurie lieka, buvo išsiųsti į savo kilmės arba trečiąsias šalis ir kad keturiasdešimties kalinių atžvilgiu teisingumas bus vykdomas Jungtinių Amerikos Valstijų teismuose. Tačiau vis dar yra penkiasdešimt, kurie turėjo būti paleisti, kadangi nėra pakankamai įrodymų, kad būtų galima juos suimti, tačiau rizika, kurią jie kelia, privertė Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybę nuspręsti, kad jie neturi būti išleidžiami. Norėčiau paklausti Komisijos ir Tarybos, ką jos mano apie šiuos penkiasdešimt žmonių, kurie nebus teisiami Jungtinių Amerikos Valstijų teismuose.

Ana Gomes, *S&D frakcijos vardu*. – (PT) Gvantanamo kalėjimas yra G. Busho administracijos sukurta institucija, kuri nebūtų galėjusi atsirasti be Europoje esančių sąjungininkų ir be Europos Sąjungos tylių. Taigi Sąjungai tenka elgtis pagal vertybes ir interesus, darant viską, kas įmanoma, kad būtų užverstas šis niekingas istorijos puslapis.

Europos Sąjungos įvaizdis pasaulyje, transatlantiniai santykiai, kova su terorizmu ir judėjimo laisvė Šengeno erdvėje reiškia, kad prašymas priimti kalinius iš Gvantanamo nusipelno bendro ir nuoseklaus Europos atsako. Vis dėlto šis atsakas buvo duotas per vėlavimą ir yra varžomas dvišalio supratimo tarp Jungtinių Amerikos Valstijų ir kai kurių valstybių narių.

Šokiruoją tai, kad didžiosios šalys, kurios buvo G. Busho kalinių perdavimo bendrininkės slapčiuose kalėjimuose ir Gvantaname, tokios kaip Vokietija, Jungtinė Karalystė, Italija, Lenkija ir Rumunija, vengia savo atsakomybės, ignoruodamos B. Obamos administracijos kreipimąsi. Šią bendros užsienio ir saugumo politikos temą turi svarstyti Europos Sąjungos užsienio reikalų ministrai, remdamasis Lisabonos sutarties 24 straipsniu, ir šis svarstymas privalo būti paremtas abipusiu politiniu valstybių narių solidarumu.

Dabar aukšto rango atstovui, turinčiam iniciatyvos galią, pagal Sutarties 30 straipsnį tenka siūlyti ir vadovauti teisingai Europos strategijai, kuria remiantis būtų galima kuo greičiau uždaryti Gvantanamo kalėjimą, užtikrinant paleistų asmenų atsigavimo ir socialinės reintegracijos paramą, įskaitant jų teisę į šeimos susijungimą.

Privalau palankiai vertinti savo šalies, Portugalijos, pastangas kaip pirmosios valstybės, kuri pasiūlė B. Obamos administracijai ir jau priimtiems asmenims, kurie nepelnytai kentė metų metus nelaisvėje Gvantaname, savo pagalbą, ragindama savo Europos partneres padaryti tą patį.

Sarah Ludford, *ALDE frakcijos vardu*. – Ponia pirmininke, kai kurios Europos vyriausybės aktyviai įsitraukė į nelegalaus perdavimo, kankinimo ir nelegalaus sulaikymo veiklą. Kitos teikė antrinę pagalbą. Dar kitos apsimetė nieko nematančios. Taigi ši veikla nebuvo kažkas, kas vyko „štai ten“. Ši priežastis yra viena iš daugelio, kodėl mes be paliovos tuo domėjomės.

Žinoma, Europos Parlamento nariai praleido daug metų reikalaudami uždaryti Gvantanamo kalėjimą, taigi mes palankiai vertiname prezidento B. Obamos pareiškimą ir suprantame sunkumus, narpliojant G. Busho

paliktą painiavą. Vis dėlto ypač gniuždo mintis, kad 200 žmonių lieka ten. Taip pat mes visiškai pritariame federaliniams teismams, skirtiems tokiems žmonėms kaip Khalid Sheikh Mohammed, bet kodėl visa tai negalėjo įvykti prieš aštuonerius metus? Geriausias atsakas teroristams yra apkaltinamieji nuosprendžiai.

Mes toliau atkakliai skatinsime ES vyriausybės priimti daugiau sulaikytųjų, kad būtų galima juos perkelti, tiek dėl transatlantinio solidarumo, tiek dėl jų pačių bendrininkavimo kaltės, ir pasipriešinsime kinų grasinimams dėl uigūrų. Padėtį apsunkina Jungtinių Amerikos Valstijų negalėjimas perkelti septyniolika uigūrų Jungtinių Amerikos Valstijų teritorijoje.

Mano igaliotojas Shaker Aamer, legalus Jungtinės Karalystės gyventojas, kurio šeima, žmona ir keturi vaikai, Jungtinės Karalystės piliečiai, gyvenantys *Battersea*, Londone, po aštuonerių metų vis dar yra paliktas keblioje padėtyje Gvantanamo kalėjime. Jis tapo žaidimo „perduok siuntinį“ auka, pagal kurį Jungtinių Amerikos Valstijų ir Jungtinės Karalystės vyriausybės gali slaptai bendradarbiauti, siekdamos išsiųsti jį į jo tėvynę, Saudo Arabiją. Jis yra tiesioginis savo ir kitų kankinimo, atliekamo ne tik Jungtinių Amerikos Valstijų, bet ir Jungtinės Karalystės slaptųjų agentų, liudininkas. Būtų labai patogu užkirsti kelią jo liudijimui prieš Jungtinės Karalystės teismus.

Mes, kaip sakau, palankiai vertiname pastangas uždaryti Gvantanamo kalėjimą, bet nepritariame kariniams pavedimams ir kitokio pobūdžio smurtui. Be to, Europa privalo daryti daugiau.

Heidi Hautala, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (FI) Ponia pirmininke, pone D. Lópezai Garrido, Jungtinių Amerikos Valstijų atstovai, kuriuos paminėjote, taip pat susitiko su mumis, Europos Parlamento nariais, kai neseniai lankėsi Briuselyje.

Parlamentas, žinoma, gali skatinti valstybes nares bandyti ir nustatyti bendrą politiką dėl Gvantanamo kalėjimo uždarymo. Akivaizdu, kad Gvantanamo kalėjimas vis dar yra ryškus neteisingumo simbolis, ir uždaryti jį yra Europos Sąjungos interesas.

Mes išreiškėme nuomonę, kurią taip pat pateikė Europos Parlamentas savo praėjusių metų vasario mėn. rezoliucijoje. Be to, pareiškėme, kad nenorime tik kalbėti, kur padėti Gvantanamo kalėjimo sulaikytuosius, bet tuo pat metu norėjome diskutuoti su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl to, kad reikia visapusiškai pakeisti jų politiką dėl kalinių priežiūros ir baudžiamąjį kodeksą, kad jis atitiktų teisės principus.

Pone D. Lópezai Garrido, Komisijos nary, tikiuosi, jog žiūrėsite į tai rimtai ir aptarsite šiuos klausimus su Jungtinių Amerikos Valstijų atstovais pokalbių, kuriuos minėjote, metu.

Pagaliau noriu pasakyti, kaip svarbu Europos Sąjungai ištraukti į šių slaptų suėmimo ir sulaikymo centrų veiklą. Norėčiau paminėti, kokią svarbų darbą atliko mano kolega C. Coelho per praėjusią parlamentinę kadenciją. Privalome tęsti šį darbą, nes iki šios dienos Europos Sąjunga vis dar niekaip nepaaiškino, koks buvo valstybių narių vaidmuo šiuose slaptuose suėmimo ir sulaikymo centruose Europos Sąjungos teritorijoje.

Ryszard Czarnecki, *ECR frakcijos vardu*. – (PL) Ponia pirmininke, atsižvelgdamas į savo kolegės narės, kuri kalbėjo prieš mane, pareiškimą, norėčiau pabrėžti, jog nėra tvirtų įrodymų ir tikslų faktų dėl CŽV sulaikymo centrų ir kalėjimų buvimo kai kuriose Europos šalyse, bent jau Lenkijoje nėra. Dar kartą per pastaruosius keletą metų kalbame apie Gvantanamo kalėjimą Europos Parlamente. Norėčiau pabrėžti, jog apie jį taip pat kalbėjome Baracko Obamos prezidentavimo laikotarpiu, todėl atrodo, kad ši problema negali būti priskirta vien tik blogai G. Busho jaunesniojo administracijai. Atrodo, jog šis klausimas yra kur kas sudėtingesnis. Sakau tai todėl, kad Tarybos atstovai ir Tarybai pirmininkaujanti Ispanija pareiškė, jog amerikiečiai vis dar nepadarė visko, ką yra pažadėję.

Galiausiai noriu tik pridurti, jog labai gerai, kad Europos Sąjunga atvirai išsako savo nuomonę gyventojų laisvų klausimais. Tačiau taip pat prisiminkime aukas – tuos, kurie yra teroristų aukos.

Pirmininkė. – Pone R. Czarnecki, ar atsakysite į H. Hautalos klausimą?

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Ponia pirmininke, aš kalbėjau apie gerbiamo Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso nario, kuris kalbėjo prieš mane, pareiškimą.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Ponia pirmininke, R. Czarnecki tikriausiai nežino, kad 2009 m. gruodžio 22 d. Europos vyriausybė pirmą kartą pripažino, kad jos teritorijoje buvo toks slaptas sulaikymo centras. Tai nutiko tada, kai Lietuvos parlamentinis komitetas pareiškė, kad tokio pobūdžio CŽV kalėjimas veikė Lietuvoje kovoje su terorizmu.

Džiaugiuosi galėdama pažymėti, kad Lietuvos vyriausybė elgėsi tvirtai atskleisdama šį faktą.

Ryszard Czarnecki (ECR). – Ponia pirmininke, dėkoju gerbiausiai narei už šią pastabą, bet norėčiau ją informuoti, kad esu Lenkijos, o ne Lietuvos atstovas.

Helmut Scholz, GUE/NGL frakcijos vardu. – (DE) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, labai palankiai vertinu faktą, kad Europos Parlamentas dar kartą diskutuoja apie neatidėliotiną kankinimo kalėjimo Gvantanamo įlankoje uždarymą, ir patvirtinu visų mano kolegų narių žodžius ir požiūrius, kurie reikalauja ryžtingų Europos Sąjungos ir valstybių narių veiksmų.

Iš tikrųjų, tai yra transatlantinio bendradarbiavimo problema. Beveik 800 žmonių iš daugiau nei keturiasdešimties šalių buvo ten sulaikyti nepaisant Ženevos konvencijos – be kaltinimo, be gynėjo ir be teismo. Apstu pranešimų apie sulaikytųjų nužudymą ir baisią prievartą bei pažeminimą. Tiesa, kad dauguma Europos Sąjungos valstybių narių iki šiol vengė paskelbti savo, kaip trečiosios valstybės, noro priimti sulaikytuosius iš Gvantanamo įlankos, mano nuomone, yra gėdinga ir gana apgailėtina, ir aš kreipiuosi į Komisiją prašydamas nedelsiant dar kartą iškelti šį klausimą prieš Tarybą, įskaitant atskleistą tiesą, kokią vaidmenį Europos šalys atliko neteisėto kalinių sulaikymo ten metu.

Tikriausiai baigsiu viena paskutine mintimi: Gvantanamo įlankos naudojimas kaip kankinimo kalėjimo yra aiškus originalios nuomos sutarties pažeidimas, ir baronienė C. Ashton bei kiti už užsienio politiką atsakingi Komisijos nariai tikriausiai turi prisijungti reikalaudami Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybės nubrėžti simbolinę liniją šiame gėdingame istorijos puslapyje ir atiduoti Gvantanamą Kubai.

Mike Nattrass, EFD frakcijos vardu. – Ponia pirmininke, aš kilęs iš Vakarų Midlandso, vadinamos *Tipton Taliban* gimtinės, kurie buvo sulaikyti Gvantaname. Kaip UKIP Europos Parlamento narys, privalau sutikti, kad žmonių iš vienos šalies suėmimas ir deportavimas į kitą šalį teisti be teismo priežiūros ir susidurti su įkalinimu užsienio šalyje, yra nebūdingas procesas. Tai įžeidimas laisvei, demokratijai, atskaitomybei ir įgimtoms žmogaus teisėms.

Galiu jums duoti Jungtinės Karalystės piliečių sąrašą, kurie buvo įkalinti tokiu būdu apleistuose ir netinkamuose kalėjimuose, ne iš CŽV ir jos perdavimo programos, bet iš Europos Sąjungos valstybių narių rankų pagal Europos arešto orderį, kurį šie rūmai sukūrė. Tai buvo padaryta ES. Taigi prieš pasmerkdami JAV, pasižiūrėkime į veidrodį ir pamatykime savo pačių veidmainystę.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Ponia pirmininke, Gvantanamo kalėjimo uždarymas yra, žinoma, ženklas, kad Jungtinės Amerikos Valstijos turi pripažinti, jog pažeidė žmogaus teises, įskaitant kovos su terorizmu reikmėms, ir nori padaryti tam galą. Aš palankiai vertinu šį žingsnį. Slovakija, Italija ir kitos valstybės narės paskelbė apie savo norą priimti sulaikytuosius. Mano nuomone, tai turi būti diskutuojama Europos lygmeniu, kadangi pagal Šengeno sutartį buvę kaliniai gali atsidurti bet kurioje valstybėje narėje. Tačiau iš esmės mums pirmiausia reikia išsiaiškinti tris dalykus.

Pirma – ir tai nėra gėdinga ir bjauru, pone H. Scholzei – reikia išsiaiškinti priimančiosios šalies saugumo riziką. Bet koks sulaikytojo santykis su valstybe nare, kuris kelia klausimų, turi būti ištirtas. Pagaliau svarbiausia, reikia galutinai išsiaiškinti, kodėl tie kaliniai, apie kuriuos kalbame, negali būti apgyvendinami Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Pone D. Lópezai Garrido, Komisijos nariai, Gvantanamo kalėjimas buvo viena didžiausių G. Busho administracijos klaidų. Jis pažeidė tarptautines konvencijas, tokias kaip Konvencija prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ir baudimą ir Konvencija prieš priverstinį dingimą, ir leido despotiškai elgtis su žmonėmis, rodyti nepagarbą žmogaus teisėms, įkalinti nekaltus žmones ir juos kankinti.

Prezidentas B. Obama buvo visiškai teisus sakydamas, kad uždaryti Gvantanamo kalėjimą svarbu tam, kad Jungtinės Amerikos Valstijos galėtų atgauti moralinį autoritetą, kurį prarado naudodamos tokio pobūdžio teismines priemones kovoje su terorizmu. Prezidentas B. Obama jau savo pirmąją Baltuosiuose Rūmuose dieną nutraukė teismo procesus prieš karinius tribunolus ir pranešė apie Gvantanamo bazės uždarymą. Jis turėjo nelengvą užduotį, ypač atsižvelgiant į JAV Kongreso bendradarbiavimo stygių.

Šiame Parlamente mes visada buvome skirstomi atsižvelgiant į transatlantinę strategiją, tačiau turime bendrą nuomonę prieš gėdingą kalėjimą. Taryboje, suskaldytoje dėl karo Irake klausimo, visi užsienio reikalų ministrai galėjo būti vieningi dėl Gvantanamo kalėjimo uždarymo. Kaip J. I. Salafranca Sánchez-Neyra jau minėjo, kelios valstybės narės sutiko priimti buvusius kalinius į savo teritoriją: Prancūzija, Portugalija, Airija, Belgija, Jungtinė Karalystė, Italija ir Vengrija. Klausimas, priimti ar nepriimti Gvantanamo kalinius, yra sprendimas,

kuri turi priimti kiekviena valstybė narė, tačiau sprendimas turi būti priimtas atsižvelgiant į Europos bendradarbiavimą. Valstybės narės turi dalytis informacija Europoje be sienų, kurioje galioja judėjimo laisvė.

Pone D. Lópezai Garrido, Komisijos narys, išreiškdamas susirūpinimą dėl padėties Amerikoje uždelsimo, norėčiau paklausti: ką dar, jūsų nuomone, Europos Sąjunga turi padaryti, kad padėtų? Ko mes nepadarėme, bet vis dar galime padaryti? Ir kas, jūsų nuomone, šiuo metu trukdo Europos Sąjungai arba ją apsunkina teikti šią pagalbą?

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Ponia pirmininke, Gvantanamo kalėjimas buvo teisinis ir humanitarinis nukrypimas, tikriausiai akivaizdžiausias G. Busho administracijos vienašališkos tarptautinės visuomenės ir tarptautinių santykių koncepcijos pavyzdys, visiškai paniekiantis tarptautinę teisę. Prireikė daug pastangų ištaisyti po G. Busho sekusią nemalonią padėtį, ir prezidentas B. Obama ją taiso.

Jis sėkmingai pradėjo prieš metus, kai pranešė apie Gvantanamo uždarymą kaip apie vieną iš pirmųjų jo sprendimų, drąsų sprendimą, kuris leis pasaulyje atkurti Jungtinių Amerikos Valstijų teisėtumą, taip pat parodyti gestą musulmonų bendruomenei. Vis dėlto nusistatytasis Gvantanamo kalėjimo terminas, sausio 22 d., jau praėjo ir ten vis dar yra 192 kaliniai.

Jeigu Europos Sąjungos vyriausybės iš tiesų nori įtvirtinti tikrą strateginį ryšį, jos privalo remti prezidento B. Obamos sprendimą, o geriausias būdas jį paremti yra priimti kalinius arba sulaikytuosius iš Gvantanamo. Ispanija ir kitos Europos Sąjungos šalys imasi veiksmų šiuo klausimu pagal birželio 15 d. bendrą deklaraciją, kuri jau minėta ir kurioje buvo nustatyta bendra sulaikytųjų priėmimo programa.

Vis dėlto nors formaliai šie sprendimai yra vienašališki, suverenūs, ir juos turi priimti kiekviena valstybė narė, Europos Sąjunga turi imtis bendrų veiksmų, parodydama savo paramą bendram Europos Sąjungos sprendimui, kurio Parlamentas, ypač Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcija, reikalavo keletą kartų.

Šis sprendimas yra aktualus penkiasdešimčiai kalinių: tiems, kurie paskelbti esantys tinkami būti paleisti. Tai skaičius, su kuriuo turėtų pajėgti susidoroti 27 šalys. Be jau veikiančių mechanizmų informacijai tarp valstybių narių ir šalių, kurios yra Šengeno zonos narės, dalyvaujančios priimančios kalinius, keistis, mums reikia keistis tinkamos praktikos informacija ir patirtimi, siekiant socialiai integruoti buvusius sulaikytuosius.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Pirmiausia norėčiau padėkoti tiek Tarybos, tiek Komisijos atstovams už jų aktyvią poziciją dėl Gvantanamo. Gvantanamo kalėjimas yra anomalija ir gėda nuo pat pirmosios dienos, nuo dienos, kai šis kalėjimas buvo atidarytas. Jo atidarymą galbūt lengviau būtų suprasti po rugsėjo 11-osios įvykių, bet jau praėjo daug metų. Tačiau Gvantanamo kalėjimo gėda vis dar tęsiasi ir, tiesą sakant, visi iš mūsų, kurie tiki Vakarų civilizacijos vertybėmis, tokiomis kaip pagarba žmogaus teisėms ir teisės galia, vis dar to gėdijasi.

Šį ryt atsitiktinai radau vyriausybės organizacijos, vadinamos Gvantanamo specialiosios paskirties pajėgomis, svetainę. Būtų galima juoktis, jei jų padėties Gvantaname apibūdinimas nebūtų toks graudus: jis apibūdinamas kaip penkių žvaigždučių viešbutis ir kaip vieta, turinti visus patogumus, kurių gali reikėti. Jau pats laikas mums reikalauti B. Obamos atsikratyti šios gėdos ir negailėti priekaištų dėl tokio veidmainiavimo.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Ponia pirmininke, aš taip pat tikiu, kad visi veiksmai, kurių imamasi Europos lygmeniu, skirti paskatinti valstybes nares suvokti savo atsakomybę ir apgyvendinti tuos Gvantanamo sulaikytuosius, kurie buvo pripažinti nekaltais. Jie yra aukos ir privalo būti saugiai apgyvendinti Europos žemėje.

Vis dėlto visi žino, kad Gvantanamo kalėjimo uždarymas nesustabdytų klausimų, keliamų dėl žmogaus teisių ir antiterorizmo arba Jungtinėse Amerikos Valstijose, arba Europoje. Jungtinėse Amerikos Valstijose, kaip jau minėjote, antiterorizmo įstatymas vis dar leidžia neribotą ikiteisminį sulaikymą ir teismus prieš karo teismą. Na, Europoje Gvantanamo kaliniai nenukrito tiesiog iš dangaus. Nuoširdžiai manau, jog nepavyko nušviesti šios temos.

H. Hautala teisingai kalbėjo apie parlamentinį tyrimą, kurį Lietuva baigė gruodžio 22 d. Tokį poelgį reikia iškelti į padanges. Jis pavyzdingas. Jis turi būti pavyzdžiu. Išvados dėl šios neteisėtos praktikos Europos žemėje nebuvo padarytos, ir aš manau, kad tai yra Europos Komisijos darbas; tai yra Tarybos darbas.

Privalome padaryti visas įmanomas šios neteisėtai vykdytos veiklos, kuri paskatino Gvantanamo kalėjimo atidarymą, sprendimą, kurį valstybės narės puikiai žinojo, išvadas.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Ponia pirmininke, pirma, neseniai sužinojome, kad Gvantamo sulaikymo centras bus uždarytas ne 2010 m., kaip planuota, bet 2013 m. – kitaip tariant, prezidento B. Obamos kadencijos pabaigoje. Nors uždarymas trunka ilgiau nei planuota, galime džiaugtis, kad jis vyksta, kadangi jis taip pat galėjo būti sustabdytas. Tai atsakas Europos išsakytam norui. Iš tikrųjų, kita vertus, negalime metų metus kritikuoti Jungtinių Amerikos Valstijų dėl Gvantamo centro ir, antra vertus, nesugebėti parodyti pakankamai noro ar ambicijų, kad padėtume išspręsti šią problemą.

Neseniai sutikau Jungtinių Amerikos Valstijų generalinį prokurorą Eric Holder, kuris man ne tik paaiškino užduoties mastą, bet ir parodė Jungtinių Amerikos Valstijų troškimą ir norą pasinaudoti Europos valstybių narių teikiama parama. Ši parama reikštų pagalbą uždariant sulaikymo centrą ir priimant dalį sulaikytųjų Europoje. Taigi privalome suteikti pagalbą Jungtinėms Amerikos Valstijoms, kaip koordinuotų pastangų dalį, užversti institucijos, kuriai mes, europiečiai, priešinosės daugelį metų, puslapį.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Kodėl Europos Sąjunga turi susitaikyti su Amerikos politikos padariniais? Būtų paprasčiau reikalauti Amerikos ir jos prezidento, kuris vykdo savo prieš rinkimus duotą pažadą – kurioje daug žinomų politikų viešai jį palaiko, beje – sprendžiant šią didžiulę ir savaime nemalonią problemą. Tačiau Europos Sąjunga turi daug su tuo bendro. Teroristai grasino ir puolė ES ir tebegrasina visam pasauliui, kurio neatskiriama dalis yra Europos Sąjunga. Ar jau užmiršome Londono metropoliteną, Vokietiją, Olandiją, Ispaniją ir begalę sužlugdytų teroristų bandymų? Dėl šios priežasties, spręsdami šį klausimą, esame kartu su Amerika. Dėl to esame kartu su Amerika. Šis klausimas susijęs su mumis visais.

Mūsų dėmesys šiame etape turi būti ypač nukreiptas į neigiamų padarinių šių žmonių atžvilgiu prevenciją ir pašalinimą, dedant visas įmanomas pastangas ir siekiant padėti šiems žmonėms vėl socialiai integruotis į visuomenę, kad jie vėl galėtų grįžti į normalų gyvenimą ir padoriai gyventi su savo šeimomis.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Ponia pirmininke, norėčiau pabrėžti klausimą, kurį neseniai iškėlė H. Flautre. Labai svarbu padėti prezidentui B. Obamai uždaryti Gvantamo kalėjimą. Ilgą laiką šito prašėme, ir labai svarbu, kad Europos Sąjungoje mes taip pat gautume reikalingą visų žmonių paramą, kurios mūsų prašo B. Obamos administracija.

Vis dėlto šis faktas neturi priversti mūsų pamiršti, kad šis kalėjimas gyvavo nemažai ir dėl to, kad Europa jį rėmė. Taigi mes turime jausti istorinę atsakomybę, kad jokių būdu negalime to slėpti. Turime padėti uždaryti Gvantamo kalėjimą, nes mums, europiečiams, labai svarbu suprasti savo atsakomybę, kadangi tai Europos atsakomybė.

Ilgą laiką Europa turėjo kitokį požiūrį, pvz., orlaivių atžvilgiu. Būdamas Portugalijos ministru pirmininku, dabartinis Europos Komisijos Pirmininkas leido lėktuvams kirsti Portugalijos teritoriją pakeliui į Gvantamą. Tarybos ir Komisijos ponios ir ponai, ši istorinė atsakomybė nebūtų suteikta esant bet kokioms aplinkybėms.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Ponia pirmininke, mes visi gana gerai sutariame teikti praktinę paramą Jungtinių Amerikos Valstijų sprendimui uždaryti Gvantamo sulaikymo centrą ir, žinoma, primygtinai raginame valstybes nares priimti sulaikytuosius.

Sutariama, kad Gvantamo kalėjimas buvo Jungtinių Amerikos Valstijų klaida siekiant kovoti su terorizmu. Tačiau privalome užtikrinti, kad panašios klaidos nebūtų kartojamos ateityje, ypač Europoje. Deja, pranešimas, kuris netrukus, 2010 m. kovo mėn., bus pristatomas prieš ES žmogaus teisių tarybą, kelia rimtų įtarimų dėl įtariamųjų slapto sulaikymo praktikos Europos Sąjungos valstybėse narėse, tokiose kaip Didžioji Britanija, Rumunija ir Lenkija.

Mes negalime pasmerkti tokio elgesio ir sakyti, kad jie yra teisūs uždarydami Gvantamo kalėjimą, kita vertus, negalime toleruoti ir panašaus elgesio, kuris, tikriausiai manome, nėra tokia rimta problema. Mums reikia rimčiau pažvelgti į savo atsakomybę.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Ponia pirmininke, norėčiau pradėti nuo to, ką pasakė pirmesnis kalbėtojas. Jūs, pone G. Papanikolaou, labai kategoriškai kalbėjote, kad Europoje, įskaitant Lenkiją ir Rumuniją, veikė neteisėti kalėjimai. Kalbėdamas kaip lenkas, noriu aiškiai pareikšti, jog nėra tvirtų įrodymų, kad Lenkijoje buvo tokių kalėjimų. Tai mano pirmasis komentaras. Dabar – antrasis: nemanau, kad tarp mūsų šiuose rūmuose yra kokių nors nesutarimų dėl to, ar leisti Gvantamo kalėjimui toliau veikti. Vis dėlto matyti, kad Gvantamo uždarymas bus sudėtingas procesas ir niekas nenori padėti. Turime paklausti savęs, ką galime padaryti. Na, aš norėčiau paklausti štai ko: ar pasikeitė kas nors kalinių įkurdinimo ir apklausinėjimo atžvilgiu? Ten buvo taikoma daugelis metodų – nuo kalinio galvos panardinimo į vandenį iki galimybės miegoti atėmimo ne vienai nakčiai. Ar esame tikri, kad šios nehumaniškos technikos daugiau ten nenaudojamos?

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Man malonu, kad mano kolegos nariai yra šitaip pasipiktinę dėl griežtų žmogaus teisių pažeidimų Gvantanamo kalėjime, kurie vadinami kova su terorizmu. Galiu suprasti šį pasipiktinimą, vis dėlto tik tuo atveju, jei pagaliau įsipareigosite atsakyti į mano begalę pareiškimų ištirti Gvantanamo klausimą, kuris yra čia pat Europos Sąjungoje, Vengrijoje. Kartu šimtą kartų, kad Vengrijoje yra dvylika asmenų, kurie priklauso politinei opozicijai, kurie buvo sulaikyti prieš teismą beveik metus dėl kaltinimų terorizmu ir kurie vis dar laikomi tokiomis pačiomis sąlygomis ir kurių nusikaltimo procedūrinės teisės yra pažeidžiamos lygiai tiek pat, kiek kalinių Gvantaname. Norėčiau paprašyti, kad mano nariai kolegos parodytų iškeldami rankas, kurie iš jūsų norėtų iš tiesų atsidurti šioje padėtyje ir dalyvauti išsamiaame tyrime. Laukiu, kas iškels rankas, ponai pirmininke ir kolegos nariai.

Diego López Garrido, *einantis Tarybos pirmininko pareigas.* – (ES) Ponia pirmininke, norėčiau aptarti du labai specifinius klausimus, iš kurių vieną minėjo Ch. I. Salafraanca, o kitą – H. Scholz.

Pirmasis klausimas yra Jemenas. Kalbant apie Jemeną, neturiu jokių įrodymų, kad koks nors ypatingas sprendimas buvo priimtas arba turi būti priimtas dėl Jemeno kalinių, kurie iš ten kilę, tačiau gyvena Gvantaname. Padėtis Jemene buvo pirmojo Užsienio reikalų tarybos posėdžio Sąjungos istorijoje išvadų tema. Sausio 25 d. įvyko vienas eilinis Užsienio reikalų tarybos posėdis, kuriame buvo paskelbta išvada, kuria Jemenas buvo kviečiamas vykdyti didžiųjų politinių reformų programą, tačiau Gvantanamo klausimas joje minimas nebuvo. Be abejonės, mes remiame šias išvadas, taip pat ir konferenciją, kuri sausio 27 d. vyko Londone.

Atsižvelgiant į H. Scholz priminimą dėl Gvantanamo įlankos padėties ir galimybės pakeisti jos teritorinį statusą, šis klausimas kyla iš 1903 m. tarptautinės sutarties su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis ir Kuba. Taigi tai yra visiškai dvišalis Kubos ir Jungtinių Amerikos Valstijų klausimas.

Manau, kad yra bendras susitarimas, kad Gvantanamo kalėjimas yra susijęs su daugybe žmogaus teisių pažeidimų ir teisinių nukrypimų, kurie netoleruoti, kad mes nenorime, jog tai kada nors pasikartotų, ir kad Europos Sąjunga labai griežtai kritikavo šią padėtį. Būtent dėl šios konkrečios priežasties norime dirbti su Jungtinių Amerikos Valstijų prezidentu, kuris nusprendė padaryti Gvantanamui galą ir uždaryti šį kalėjimą. Ir ne tik tai, be to, jis nusprendė, kad bus persvarstyta Jungtinių Amerikos Valstijų kalėjimų politika.

Taigi turime stiprų pagrindą I. Vajgliaus pastaboms apie vidinį norą uždaryti šį kalėjimą dėl masinių žmogaus teisių pažeidimų ir dėl kitų išsakytų pastabų. Be to, manau, jog bet koku atveju faktas, kad žmogaus teisių pažeidimai vyko kitose pasaulio ir Europos šalyse, nereiškia, kad tokia padėtis neturi būti kritikuojama arba neturi būti dirbama, siekiant užtikrinti, kad visa tai vėl nepasikartotų. Sakau tai dėl M. Natrasso kalbos, kadangi esu įsitikinęs, jog jis sutinka, kad Europoje nėra nieko panašaus į Gvantanamo kalėjimą.

Europos Sąjunga ir Jungtinės Amerikos Valstijos labai kruopščiai dirbo šiuo klausimu. Aš minėjau praėjusių metų liepos 15 d. priimtą deklaraciją, kurioje Jungtinės Amerikos Valstijos ir Europos Sąjunga įsipareigojo kartu dirbti, kad sutvirtintų žmogaus teises ir kovą su terorizmu. Šis įsipareigojimas yra susijęs ne tik su Gvantanamo kalėjime pažeidžiamomis žmogaus teisėmis, bet ir su noru, kad kovoje su terorizmu būtų besąlygiškai gerbiamos laisvės, pagrindinės teisės ir teisėtumas. Mums svarbu viską suderinti, todėl aš visiškai sutinku su tuo, ką pasakė C. Coelho apie Europos Sąjungos indėlio svarbą šiuo klausimu.

Vis dėlto mes kalbame ne tik apie Jungtinių Amerikos Valstijų sprendimą uždaryti Gvantanamo kalėjimą turėdami galvoje visas jo keliamas problemas, apie kurias kalbėjau savo pirmojoje kalboje. Taip pat reikia pripažinti, kad prezidentas B. Obama tvirtai grįauna praeitį, o tai reiškia, kad verčia ne tik naują Gvantanamo, bet ir su juo susijusios praktikos puslapį. Manau, jog matant, kokias priemones priėmė prezidentas B. Obama, tai tampa labai aišku.

Jis padarė galą slaptoms CŽV sulaikymo operacijoms ir įsakė, kad nuo šiol visi Jungtinių Amerikos Valstijų kaliniai būtų registruojami padedant Tarptautiniam raudonojo kryžiaus komitetui. Jis padarė galą CŽV vykdomos „išplėstinės“ apklausos metodams. Tai reiškia, kad JAV ekspertai nebegali naudotis teisinėmis nuomonėmis apie kankinimo ir apklausos metodus, kurie atsirado po rugsėjo 11-osios įvykių kaip pasiteisinimas, o tai, žinoma, reiškia naujo puslapio atvertimą. Be viso to, buvo vykdomas pakartotinis perkėlimo politikos tyrimas, siekiant užtikrinti, kad jis atitiktų tarptautinę teisę.

Šiuos veiksmus mes vertiname labai palankiai ir tai aiškiai išdėstėme bendroje deklaracijoje. Taip pat palankiai vertiname labai kruopščiai atliktą Jungtinių Amerikos Valstijų sulaikymo, perkėlimo, teismo proceso, apklausos ir kovos su terorizmu politikos tyrimą. Taigi deklaracijoje aiškiai ir atvirai pareiškėme, kad atkreipėme dėmesį į Jungtinių Amerikos Valstijų įsipareigojimą persvarstyti visus saugumo klausimus ir

visapusiškai persvarstyti dėl prezidento B. Obamos 2009 m. sausio 22 d. pasirašyto įsakymo vykdomą politiką.

Manau, kad reikia atkreipti dėmesį į šiuos dalykus. Tam, kad pasiektume šį tikslą, mums, žinoma, reikia bendradarbiauti, ir M. Muñiz de Urquiza labai aiškiai tai pasakė. Bendradarbiaudama su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, Europa daug kartų kritikavo kalėjimą, ir Europai reikia kiek įmanoma bendradarbiauti, nors iškyla du apribojimai. Vienas jų yra susijęs su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, kuris reiškia, jog taikomi Jungtinių Amerikos Valstijų teisės aktai ir suverenumas. Pagal kitą apribojimą nustatyta, kad Europos Sąjungos valstybės narės taip pat nusprendžia pagal suverenumo teisės principą, ar priimti kalinius iš Gvantanamo.

Žinoma, Tarybai pirmininkaujanti valstybė aiškiai palaiko bendradarbiavimą ir bendradarbiavimo skatinimą, gerbdama teisę į kiekvienos šalies ir kiekvieno piliečio saugumą, o tai yra dar vienas principas, į kurį reikia atsižvelgti. Taigi, kaip A. Gomes sakė, mums reikia skatinti ne tik Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos bendradarbiavimą, bet ir tarp valstybių narių bendradarbiavimą.

Mums reikia bendradarbiauti šiuo klausimu tarpusavyje, mums reikia tarpusavyje kalbėtis, ir šio dialogo dalis turi apimti kur kas daugiau nei vien Gvantanamo temą. Šis klausimas buvo minėtas kitose kalbose, pvz., H. Hautalos ir R. Czarneckio. Manau, kad aukų tema yra vienas iš dialogo aspektų, kurio turime siekti savo santykiuose su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis. Manau, kad dialogas apie įvairių teroristinių nusikaltimų aukas yra ta dalis, kurios reikia imtis ateityje, tačiau bet koku atveju išsamus dialogas su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis šiuo klausimu vyksta.

Noriu baigti pasakydamas, kad Europos Sąjunga laikosi aiškos pozicijos Gvantanamo klausimu, palaikydama kalėjimo uždarymo idėją. Europos Sąjunga taip pat turi tvirtą nuomonę, kad žmogaus teisės ir pagrindinės laisvės neturi būti pažeidžiamos, ir, be abejo, palaiko kovą su terorizmu ir norą dirbti kartu su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis. Ši Europos Sąjungos pozicija yra patikima, atsižvelgiant į tai, kad įvyko nepaneigiamas radikalus pokytis, akivaizdus radikalus Jungtinių Amerikos Valstijų ir prezidento B. Obamos pasikeitimas antiterorizmo ir visų kitų politikos sričių, susijusių su sulaikymu, perkėlimu ir apklausa, atžvilgiu. Būtent šią poziciją mums reikia stiprinti ir padėti ją sutvirtinti. Taryba tvirtai palaiko bendradarbiavimo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis mintį, kad pasiektume, ko visi norime, t. y. ilgalaikio Gvantanamo kalėjimo uždarymo.

Paweł Samecki, *Komisijos narys*. – Ponia pirmininke, pirmiausia noriu pakartoti, jog manome, kad Gvantanamo sulaikymo centro uždarymas yra visų mūsų interesas Europos Sąjungoje, ir, kaip jau anksčiau minėjau, Komisija tikisi matyti tolesnę Gvantanamo kalėjimo uždarymo, kurį vykdys Amerikos administracija, artimoje ateityje pažangą.

Kaip pastabą dėl H. Scholzo įsikišimo norėčiau dar kartą pabrėžti, kad manome, jog pagrindinė atsakomybė dėl Gvantanamo tenka Jungtinėms Amerikos Valstijoms. Vis dėlto Komisija laikosi nuomonės, kad mes, Europos Sąjunga, turime būti kuo naudingesni sprendžiant šį klausimą, ir B. Obamos administracija jau ėmėsi keleto svarbių žingsnių. Juos paminėjo ministras.

Atsakydami į J. W. Zemke klausimą, turime iš tiesų paminėti, kad B. Obama panaikino išplėstinių apklausų priemonių ir metodų naudojimą, ir mes džiaugiamės šiuo jo žingsniu.

Atsakydami į J. I. Salafrancos Sánchez-Neyros klausimą apie penkiasdešimties sulaikytųjų, kurių likimas dar nenuspręstas, manome, kad JAV administracija ims šiuos penkiasdešimt bylų ir ras padėtį arba sprendimą, panašius į prieš tai buvusiuosius.

Komisija dar negavo specialiosios paskirties grupės ataskaitos, todėl negalime jums pateikti jokių išsamesnių paaiškinimų, bet apskritai manome, jog visais atvejais norime vadovautis numatytu procesu.

Galiausiai manome, jog turime toliau palaikyti suderintą ES požiūrį į šią padėtį, ir vertinsime Parlamento pastangas šiuo atžvilgiu.

Pirmininkė. – Diskusijos baigtos.

12. Pagrindiniai tikslai, iškelti Tarptautinės prekybos nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių pavyzdžiais (angl. CITES) konvencijos šalių konferencijoje (diskusijos)

Pirmininkė. – Kitas klausimas – diskusijos dėl:

– žodinio klausimo Tarybai dėl pagrindinių tikslų, iškeltų Tarptautinės prekybos nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių pavyzdžiais (angl. CITES) konvencijos šalių konferencijoje Dohoje 2010 m. kovo 13–25 d., kurį pateikė Jo Leinen Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto vardu (O-0145/2009 – B7-0003/2010), ir

– žodinio klausimo Komisijai dėl pagrindinių tikslų, iškeltų Tarptautinės prekybos nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių pavyzdžiais (angl. CITES) konvencijos šalių konferencijoje Dohoje 2010 m. kovo 13–25 d., kurį pateikė Jo Leinen Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto vardu (O-0146/2009 – B7-0004/2010).

Jo Leinen, autorius. – (DE) Ponia pirmininke, ponai einanti Tarybos pirmininko pareigas, pone P. Samecki, 2010 m. yra tarptautiniai biologinės įvairovės metai, ir ES rengiasi priimti naują biologinės įvairovės strategiją, kitaip tariant, floros ir faunos apsaugojimo Europos Sąjungos teritorijoje strategiją. Ši strategija taip pat sustiprintų Europos Sąjungos patikimumą, jeigu taip pat dirbtume tarptautiniu lygmeniu, siekdami apsaugoti nykstančias laukinės floros ir faunos rūšis pasaulyje ir suteikti savo paramą.

Kitą mėnesį tokia galimybė atsivers Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos (angl. CITES) šalių XV konferencijos Dohoje metu. ES privalo palaikyti visas rūšis, kurios dėl įvairių skirtingų veiksnių, bet ypač dėl pernelyg didelio vartojimo arba žalingos ir neteisėtos praktikos, atsidūrę pavojuje arba kurioms netgi gresia išnykti. Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas išsamiai diskutavo šiuo klausimu ir pateiks rekomendacinio pobūdžio pasiūlymą rytoj plenarinio posėdžio metu, ir mes būtume labai laimingi, jei Taryba ir Komisija galėtų patvirtinti šias rekomendacijas.

Dėl laiko stygiaus paminėsiu tik keletą rūšių pavyzdžių, kurioms, mūsų nuomone, reikalingas aukštas arba netgi aukščiausias apsaugos lygmuo. Pirma, tai Afrikos dramblys. Mes labiausiai, žinoma, prieštaraujame dėl šio gyvūno perkėlimo iš I priedo į II priedą. Tarptautinės prekybos draudimas, ypač dramblio kaulo dirbiniais, privalo išlikti. Antra, tai Azijos tigras. Dabar ši rūšis yra ties išnykimo riba, todėl reikalaujame griežtesnės apsaugos reguliavimo daugeliui konvencijos dalių, ypač siekiant įgyvendinti neteisėtos prekybos tigrų kūno dalimis ir produktais prevencijos priemonę. Žinome, jog Azijoje yra didžiulė tigrų kaulų ir kitų dalių paklausa, o tai gresia šio gyvūno išnykimu. Trečia, tai baltojo lokio apsauga. Klimato pokyčiai kelia grėsmę šios rūšies buveinei, ir prekyba baltųjų lokių kūno dalimis taip pat labai suaktyvėjusi. Taigi palaikome mintį perkelti baltąjį lokį iš II priedo į I priedą. Be to, norėčiau paminėti įvairių rūšių ryklių apsaugą. Įvairios rūšys rykliai gaudomi pernelyg dideliais kiekiais, ypač silkiarykliai ir paprastieji dygliarykliai, tačiau kenkiama ir kitų rūšių rykliams.

Dėl iki šiol minėtų aspektų sutariame. Dabar pereisiu prie diskusinio klausimo. Nesutarimo šaltinis yra paprastojo tuno, kuris aptinkamas Viduržemio jūroje ir Atlanto vandenyne, klasifikavimas. Ponios ir ponai, esame susipažinę su Maisto ir žemės ūkio organizacijos *ad-hoc* darbo grupės rekomendacijomis, kuri nori palikti paprastąjį tuną II priede. Tačiau mes taip pat žinome CITES mokslinio komiteto rekomendaciją, kuria siekiama paaukštinti paprastojo tuno vietą sąraše, perkeltiant jį į I priedą. Šis pasiūlymas paremtas duomenimis, kurie atskleidžia, kas vyksta su šia rūšimi. Paprastųjų tunų ištekliai tarp 1957 m. ir 2007 m. sumažėjo 75 proc., o vien tik per pastaruosius dešimt metų pastebėtas 60,9 proc. sumažėjimas. Rizika dėl šios žuvies auga ir įsibėgėja, todėl mūsų komiteto dauguma laikosi nuomonės, kad ši rūšis turi būti įtraukta į I priedą.

Tai reiškia, jog suvaržymai ir draudimai bus taikomi tik tarptautiniams, o ne vietiniams, žvejybos laivynams. Taigi, smulkieji vietiniai žvejai gali ir toliau gaudyti šią žuvį, bet išsaugoti šią žuvį ekosistemoje bet koku atveju yra svarbiau nei galimybė turėti sušį ir sašimį. Būtent su šiuo konfliktu mums tenka susidurti. Privalome turėti ilgalaikius ketinimus ir teikti tinkamą paprastųjų tunų I priede apsaugą.

Silvia Iranzo Gutiérrez, einanti Tarybos pirmininko pareigas. – (ES) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, man didelė garbė būti čia einančios Tarybos pirmininko pareigas vardu. Esu dėkinga už jūsų susidomėjimą būsima Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos (CITES) šalių konferencija, vyksiančia Dohoje (Katare) 2010 m. kovo 13–25 d.

Taryba mano, kad Vašingtono konvencija turi būti pagrindinė nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos priemonė. Taigi turime būti aktyvūs, kad galėtume užtikrinti, kad CITES būtų veiksminga priemonė jos dvejopam tikslui – gamtos išteklių išsaugojimui ir tvariam jų valdymui – pasiekti.

Šiuo atžvilgiu reikia atkreipti dėmesį į tai, kad Europos Sąjunga taiko daug daugiau ribojamųjų teisės aktų, o ne tik pačią konvenciją, kuriai būdingas atsargumo principas siekiant išlaikyti arba, jei reikia, sumažinti biologinės įvairovės praradimą.

Būsima šalių konferencija, kuri kovo mėn. rengiama Dohoje, vadinama COP XV, yra puiki galimybė įvairiems pasiūlymams, kaip keisti įvairių floros ir faunos rūšių klasifikaciją konvencijos prieduose pagal jų grėsmę išnykti, ir kitiems pasiūlymams, kaip pagerinti konvencijos taikymą ir jos laikymosi tikrinimą, aptarti.

Europos Sąjunga atliks konstruktyvų vaidmenį šalių konferencijoje, ir aš ypač trokštu išgirsti Parlamento nuomonę įvairiais svarstomais klausimais.

Su didžiuliu susidomėjimu klausėmės jūsų diskusijos, kuri vyko Parlamento aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitete siekiant priimti sprendimą, kuris, kaip suprantu, rytoj bus pateiktas balsuoti dėl strateginių konferencijos tikslų, kuriuos Europos Sąjunga turi nustatyti.

Turiu pasakyti, kad Taryba vis dar laukia pasiūlymų iš Komisijos dėl Europos Sąjungos pozicijos, kurios Europos Sąjunga turėtų laikytis dėl pateiktų šalių konferencijos dokumentų ir paraiškų, skirtų svarstyti, o jei šie tinkami, pritarti. Taigi šiuo metu sunku išsamiai atsakyti į klausimus.

Kai Taryba gaus pasiūlymą iš Komisijos, Tarybai pirmininkaujanti Ispanija užtikrins, kad jis būtų patikrintas ir kad būtų priimtas atitinkamas sprendimas prieš prasidedant šalių konferencijai. Tarybai pirmininkaujanti Ispanija taip pat informuos Parlamentą apie Tarybos poziciją vos tik dėl jos bus sutarta.

Kaip ir praėjusiuose susitikimuose dėl CITES šalių konferencijos, valstybės narės dirbs kartu, siekdamos apginti poziciją, dėl kurios susitarta Europos Sąjungoje, ir užtikrins, kad ji atitiktų Sąjungos politiką.

Šiuo atžvilgiu svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad bet kokie CITES priedų pakeitimai turi būti pagrįsti konvencijoje įtvirtintu integracijos principu, kuriais būtų atsižvelgiama į susirūpinimą keliančių rūšių išsaugojimą.

Be to, šiais pakeitimais turi būti atkreipiamas dėmesys į kontrolę atsižvelgiant į CITES, kad būtų galima pagerinti išsaugojimo padėtį, kuo labiau sumažinti nereikalingą administracinę naštą ir užtikrinti, kad ištekliai būtų tiesiogiai paskiriami dirbti tose teritorijose, kurios kelia didžiausią išsaugojimo rūpestį.

CITES šalių konferencija dar kartą turės priimti lemiamus sprendimus rūšims nuo pernelyg didelio vartojimo, kurį gali skatinti tarptautinė prekyba, nykstančioms apsaugoti.

Europos Sąjunga privalo užtikrinti, kad konvencija ir toliau išliktų pagrindinė priemonė vertingiems laukinės floros ir faunos ištekliams išsaugoti ir tvariai valdyti.

Tarybai pirmininkaujanti valstybė, dirbdama kartu su valstybėmis narėmis ir Komisija, lankysis Dohos konferencijoje ir konstruktyviai dirbs, kad užtikrintų jos sėkmę.

Norėčiau išgirsti jūsų nuomonę, ponios ir ponai, apie tikslus, kuriuos reikia apginti XV CITES šalių konferencijoje, kuriuos aš perduosiu Tarybai. Žinau, kad Parlamentas skatina Tarybą dalyvauti šioje konferencijoje dėl bendro tikslo, kad CITES konvencija ir toliau darytų reikšmingą įtaką mūsų planetos tvarumui, mūsų pačių ir būsimų kartų naudai.

Paweł Samecki, *Komisijos narys*. – Ponia pirmininke, būsima XV šalių konferencija iš tiesų suteikia išskirtinę galimybę pagerinti daugelio prekybos veikiančių rūšių išsaugojimą ir padėtį.

Europos Sąjunga yra viena didžiausių laukinės faunos ir floros produktų rinka. Taigi ji turi ypatingą atsakomybę užtikrinti, kad laukinės floros ir faunos prekyba būtų tvari ir kad griežtos tarptautinės taisyklės būtų priimanamos atsižvelgiant į CITES konvenciją norint pasiekti šį rezultatą.

Pirmiausia Komisija nori įsitikinti, kad tarptautinė prekyba nedaro žalos nykstančių augalų bei gyvūnų rūšių išlikimui. Šiuo požiūriu ES atliko pagrindinį vaidmenį CITES ir tęs šį darbą kituose susitikimuose. Ateinančiomis dienomis Komisija priims pasiūlymą dėl ES pozicijos šiame susitikime. Tada Taryba priims bendrą ES poziciją.

Savo diskusijose su valstybėmis narėmis Komisija sieks įsitikinti, kad galutinėje bendroje pozicijoje palaikomos plataus užmojo mokslinės priemonės. Taip pat norėčiau padėkoti Parlamentui už svarbiausius klausimus, kuriais bus diskutuojama CITES šalių konferencijoje. Šioje rezoliucijoje perteikiama aiški žinia, į kurią mums reikia atsižvelgti.

Kol Europos Sąjungos pozicija dar nėra visiškai parengta, galiu paaiškinti principus ir prioritetus, kurie mums padės priimti sprendimus pačiais opiausiais klausimais, kurie bus diskutuojami Dohoje.

Pirmiausia Europos Sąjunga mano, kad CITES yra tinkama priemonė prekybai visomis rūšimis, kurios yra aktyviai jos veikiamos, reguliuoti. Šiuo atveju kalbama apie sausumos, taip pat jūrų rūšis ir rūšis, kurios priklausomos nuo svarbių komercinių interesų arba nuo jų nepriklausomos.

Remdamasi šiuo požiūriu, Europos Sąjunga pateikė pasiūlymus prekybai dviejų rūšių rykliais reguliuoti: tai atlantinis silkiaryklis ir paprastasis dygliaryklis. Ypač svarbu, kad rykliai pagaliau sulauktų apsaugos, kokios jie nusipelnė po dešimtmečiais trukusios besaikės žvejybos.

Įtraukimas į sąrašą pagal CITES II priedą sustabdytų nereguliuojamą tarptautinę prekybą ryklių produktais, kuri yra viena iš pagrindinių šios rūšies naudojimo priežasčių. Įtraukus juos į tokį sąrašą, prekyba ryklių produktais vyktų tik tokiu atveju, jei šie produktai būtų pagaminti iš tvariai valdomų išteklių.

Europos Sąjunga taip pat siūlo rūpintis tigrų, kurie yra viena iš labiausiai nykstančių rūšių pasaulyje, apsauga, kurią teiktų CITES. 2010-ieji yra tarptautiniai tigrų metai, ir tai puiki proga sustiprinti CITES mechanizmus, kurie leistų negailestingai kovoti su neteisėta prekyba įvairių rūšių tиграis ir daugeliu atvejų užtikrinti didesnę skaidrumą, susijusį su tuo, kaip yra saugomos tigrų populiacijos.

Taip pat norėčiau užsiminti apie keletą kitų svarbių pasiūlymų, kuriuos aiškiai nustatė Parlamentas. Pirmasis susijęs su melsvuojų tunu. Kaip tik dabar turiu pakartoti, kad dar nėra galutinės pozicijos šiuo klausimu. Viskas, ką galiu jums pasakyti, yra tai, kad Komisija labai susirūpinusi dėl išteklių padėties ir kad daug dirbame, kad rastume tinkamą pasiūlymą, kuris padėtų imtis šią problemą spręsti tarptautiniu lygmeniu. Galutinė Komisijos pozicija bus paremta naujausiais moksliniais duomenimis, susijusiais su ištekliais, ir Tarptautinės Atlanto tunų apsaugos komisijos susitikimo, kuris vyko praėjusių metų lapkričio mėn., rezultatais.

Antrasis klausimas yra susijęs su dramblių ir dramblio kaulo dirbinių prekyba. Tai gerokai užsitęsęs ir ginčytinas klausimas pagal CITES, ypač tarp Afrikos šalių. Komisija yra labai susirūpinusi dėl ypač aukšto dramblių brakonieravimo lygio ir neteisėtos prekybos dramblio kaulo dirbiniais, kuri buvo pastebima pastaruosiu metu.

Drambliams teikiama apsauga turi būti dar labiau sustiprinta, ir Komisija nepriims sprendimų, kurie gali sukelti didėjančio brakonieravimo riziką. Manome, jog atsižvelgiant į tai būtų nepriimtina, jei konferencijos šalys sutartų dėl prekybos dramblio kaulo gaminiiais atnaujinimo.

Be to, manome, kad pasiūlymai, pateikti CITES dėl kai kurių dramblių rūšių perkėlimo iš CITES I priedo į II priedą, turi būti vertinami objektyviai, remiantis CITES nustatytomis taisyklėmis.

Leiskite pasakyti keletą žodžių dėl JAV pateikto pasiūlymo, susijusio su tarptautinės prekybos poliariniais rykliais uždraudimu. Žinome, jog Arktyje tirpstantis ledas kelia dramatišką grėsmę rūšies išlikimui. Šį klausimą reikia spręsti pirmiausia ir jam turi būti skiriamas didžiausias dėmesys, taikant klimato pokyčių politiką, ir, manau, Europos Sąjunga aiškiai parodė, koku būdu reikia tai daryti. Be to, manome, kad verta patikrinti, kaip bet kokia papildoma grėsmė šiai rūšiai galėtų būti sušvelninta. Tarptautinė prekyba yra apribota, tačiau dėl to gali padidėti spaudimas rūšių atžvilgiu. Mūsų galutinė pozicija priklausys nuo to, kokią realią naudą rūšių išsaugojimui duos Jungtinių Amerikos Valstijų pasiūlyta priemonė.

Pagaliau, dėl klausimo apie koralus tai neabejojama, kad raudonieji ir rožiniai koralai daugelyje pasaulio regionų buvo renkami be saiko. Paskutiniame CITES susitikime 2007 m. Europos Sąjunga palaikė Jungtinių Amerikos Valstijų pasiūlymą reguliuoti tarptautinę abiejų rūšių prekybą, ir mes vėl drauge parėmėme JAV pasiūlymą COP15. Manau, kad Europos Sąjunga turi elgtis nuosekliai teikdama šią paramą, kadangi naujausia informacija nerodo jokio padėties pagerėjimo. Taip pat norėčiau pabrėžti, kad toks reguliavimas jokių būdu nesibaigs prekybos uždraudimu, bet tik užtikrins, kad prekyba būtų galima tik tada, kai ji tvari.

PIRMININKAVO: L. ROUČEK

Pirmininko pavaduotojas

Sirpa Pietikäinen, PPE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, dėl CITES sprendimų priėmimo esu tvirtai įsitikinusi, kad jų priėmimo procedūra turėtų būti skaidri, pagrįsta tik patikimais moksliniais faktais. Tai atitinka ir Parlamento rezoliuciją dėl baltųjų lokių, dramblių, tigrų, didžiųjų Azijos kačių ir ryklių.

Dėl paprastojo (šiaurės melsvojo) tuno įtraukimo į CITES konvencijos I priedą norėčiau iškelti porą klausimų. Pirma, didžioji mokslo bendruomenės dalis sutinka, kad reikia uždrausti tarptautinę prekybą, siekiant užtikrinti, kad ši rūšis išliktų ir ateityje. ICCAT duomenimis, neršiančių žuvų biomasė yra 15 proc. mažesnė,

nei buvo prieš prasidedant žvejybai. Šie moksliniai duomenys rodo, kad yra realus pavojus, jog iki 2012 m. neršiančių žuvų gali beveik nelikti.

Daugelio FAO *ad hoc* ekspertų patariamiosios grupės narių nuomone, turima informacija parėmė pasiūlymą įtraukti Atlanto paprastąjį tuną į CITES I priedą; be to, grupė mano, kad dėl šio įtraukimo galiausiai bus užtikrinta, jog Rytų Atlante ir Viduržemio jūroje tokios netausojančios žvejybos, kokia yra dabar, mastas sumažėtų. Dėl to, kad grupė turi priimti bendrus sprendimus, ir dėl stipraus Japonijos pasipriešinimo tai nebuvo galutinis grupės pasiūlymas. Tačiau negalima neatsižvelgti į neabejotiną grupės daugumą. Be to, remdamasi mokslininkų sprendimais, ji padarė aiškią išvadą, kad paprastojo tuno įtraukimo į CITES I priedą kriterijai įvykdyti.

Kai kuriais atvejais lemia politiniai motyvai, bet dėl biologinės įvairovės ir išnykimo mes negalime eiti į kompromisus ir derėtis. Kai nėra žuvies, nėra ir ką gaudyti.

Kriton Arsenis, *S&D frakcijos vardu*. – (EL) Pone pirmininke, J. Leinen apžvelgė visus kitus klausimus, apie kuriuos aš norėjau kalbėti, tad susitelksiu tik ties tunais.

Mes iš tikrųjų turime žiūrėti į šį klausimą iš mokslinio taško. Paprastiesiems tunams gresia tiesioginis išnykimo pavojus. Todėl vienintelis tinkamas sprendimas būtų visiškai jų apsauga nuo prekybos pasaulio rinkoje, kitais žodžiais tariant, prekybos ne Europos Sąjungoje. CITES sekretoriatas praėjusią savaitę pranešė siūlantis įtraukti tuną į I priedą, o tai reiškia prekybos pasaulio rinkoje draudimą.

Cituuoju jo žodžius: „Sekretoriatas sutinka su FAO *ad hoc* ekspertų patariamiosios grupės dauguma, kad ši rūšis atitinka įtraukimo į I priedą kriterijus.“ Kitais žodžiais tariant, jis palaiko šį pasiūlymą atitinkamame FAO pasiūlyme, kuris pagrįstas ICCAT pasiūlymu.

Taigi mokslinė diskusijų dalis išspręsta. Dabar panagrinėkime šį klausimą politiniu ir socialiniu požiūriu. Tunų ištekliai senka. Mokslo įstaigos tvirtina, kad, neuždraudus pasaulinės prekybos, per kelerius metus paprastųjų tunų nebeliks. Žvejybos reguliavimas iki šiol nebuvo sėkmingas. 2008 m. vietoj ICCAT tiems metams numatytų 19 000 tonų sugauta apie 50 000 tonų paprastųjų tunų.

Siūlome jau šiandien sustabdyti pasaulinę prekybą, kol dar yra laiko tunams išgelbėti; prekyba Europos Sąjungoje, kuriai CITES konvencija netaikoma, turėtų būti tęsiama, bet kartu Europos Sąjunga kompensuotų žvejų ir įmonių nuostolius, patirtus dėl eksporto draudimo.

S&D frakcija pateikė su tuo susijusį pakeitimą. Jį priėmus, atsiras galimybė atkurti paprastųjų tunų išteklius ir atnaujinti prekybą. Išimties tvarka tam tikslui priimta nuostata, kuria leidžiama panaikinti pasaulinės prekybos draudimą, kai tik tunų ištekliai bus atkurti, o ne laipsniškai, kaip numatyta kitų žuvų atžvilgiu. Neuždraudus pasaulinės prekybos tunais, paprastųjų tunų ištekliai išsėks, žvejybos sektorius bankrutuos ir tada niekas neturės teisės į kompensaciją.

Jei tikrai norime apsaugoti žvejus, turime pritarti tam, kad paprastasis tunas būtų įtrauktas į CITES I priedą. Priešingu atveju žmonės neteks darbo vietų ir bus visam laikui prarasta ši puiki ir unikali žuvų rūšis.

Chris Davies, *ALDE frakcijos vardu*. – Pone pirmininke, tikimasi, kad ši diena taps nauja pradžia Europai, bet kas čia vyksta? Komisijos narė ir ministras peržvelgia pasiūlymus. Nekaltinu jūsų, Komisijos nare, bet prašau grįžti į kolegiją ir pasakyti, kad mes norime diskutuoti su tais Komisijos nariais, kurie atsakingi už šias veiklos sritis.

Gėda, kai tokiomis rezoliucijomis reikia kovoti, kad neišnyktų vis kitos ir kitos žuvų rūšys. Tai rodo žmonijos nesugebėjimą planuoti ateities. Paprastųjų tunų klausimas, kuriuo čia neabejotinai bus diskutuojama daugiausia, iš tikrųjų atskleidžia padėtį. Ši rūšis gyvena tik Europos vandenyse. Tai pasaulyje brangiausia žuvis, kurios vienetą parduodamas už dešimtis tūkstančių eurų. Japonija kaupia jų atsargas *en masse*. Japonija, kurioje žodis „konservavimas“ iš tikrųjų reiškia *en masse*, perka, užmuša ir užšaldo šią žuvį dvidešimčiai ar trisdešimčiai metų, o po to kelis dešimtmečius valgo. Kai Viduržemio jūroje žuvies nebeliks, žmonės vis dar valgys sušį, jei įstengs susimokėti.

Tai atvejis, kai žvejybos pramonėje netgi organizuojami nusikaltimai; nėra ko stebėtis, kai tai tokie pinigai. Šiame versle dalyvauja ir mafija. O dabar pažvelkime: ICCAT, Tarptautinė Atlanto tunų apsaugos komisija. „Tunų apsauga“! Šių žuvų sumažėjo 80–90 proc. Joms gresia išnykimas. Betgi turime organizaciją, kuri sukurta tam, kad prižiūrėtų tunus! Ji visiškai susimovė. Tikslai, kuriuos ji pati nusistatė, nė iš tolo nebus įgyvendinti. Ji nekreipia dėmesio į mokslines rekomendacijas, ji ir toliau nustatinėja kvotas, kurios yra smarkiai

per didelės. Kai kurie Parlamento nariai dabar sakys, kad pakanka II priedo, bet kur įrodymai – jų nėra. II priedas nieko nepakeis. Po kelerių metų pasakys: „Atleiskit, klydome“. Tunų jau nebebus.

Taigi pritarkime pasiūlymui įtraukti šią žuvų rūšį į I priedą. Nepamirškime, tai momentas, kai siekime sutramdyti žmonijos godumą ir šiek tiek pasirūpinti mūsų jūrų ateitimi.

Bart Staes, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (NL) Tai, kaip žmonės elgiasi su gamtos ištekliais, kaip jie naikina buveines ir pereikvoja laukinių augalų bei gyvūnų išteklius, kaip neteisėtai prekiauja laukine gyvūnija bei augmenija, liudija jų išpuolį prieš Žemės rutulio biologinę įvairovę.

Biologinė įvairovė labai svarbi. Tai patvirtina didelę CITES (Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos), taigi ir jos konferencijos, kuri kitą mėnesį turi vykti Dohoje, svarbą. Prieš mus – griežta rezoliucija. Tačiau turime pripažinti, kad užkulisiuose dedamos pastangos susilpninti šią rezoliuciją. Šiuo klausimu vyksta įnirtinga kova. Todėl visų, ypač savo kolegų iš pietinių valstybių, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos ir Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos prašau kategoriškai kuo aiškiau užtikrinti, kad būtų priimta Komisijos rekomendacija įtraukti paprastąjį tuną į CITES I priedą. Tai lems, ar išliks ši rūšis.

Kartika Tamara Liotard, *GUE/NGL frakcijos vardu*. – (NL) Dėkui, pone J. Leinenai. Tai, ką jūs pasakėte, tinka visiems gyvūnams: drambliams, Azijos tigras, koralams. Bet aš noriu skirti daugiau dėmesio tik vienam.

Vakar Blijdorpo zoologijos sodas Roterdame paskelbė, kad nė vienas Europos zoologijos sodas neįstengė užauginti baltųjų lokių. Europos baltųjų lokių veisimo programos nesusilaukė sėkmės, ir tai labai bloga žinia, ypač dėl to, kad baltiesiems lokiams gresia išnykimo natūralioje aplinkoje pavojus. Jūrose mažėja ledas, ir baltieji lokiai po truputį praranda savo buveines. Per 45 metus gali išnykti 70 proc. natūralioje aplinkoje gyvenančių baltųjų lokių. Be to, baltiesiems lokiams pavojų kelia trofėjų medžioklė ir prekyba trofėjais. Žmonėms, matyt, smagu šaudyti baltuosius lokius savo malonumui. Man bjaurus toks elgesys.

Todėl raginu ES paremti minėtą pasiūlymą dėl komercinės prekybos baltaisiais lokiais uždraudimo, kol dar ne vėlu; paprastąjį tuną taip pat reikia be didelio triukšmo įtraukti į I priedą.

Anna Rosbach, *EFD frakcijos vardu*. – (DA) Pone pirmininke, šiandien čia susirinkome pakalbėti apie nykstančias rūšis. Kalbame apie ryklius, tunus, baltuosius lokius, didžiąsias kates ir dramblis. Kalbame apie žvejybos kvotas, gamtosaugą, buveinių išsaugojimą ir t. t. Kalbame apie tai, ar reikėtų šiuos gyvūnus įtraukti į I arba II priedą, o gal jie išvis nebūtinai reikalingi.

Pagal požūrius ši salė susiskirsčiusi mažiausiai į dvi skirtingas dalis. Vieni nori, kad būtų išsaugotos visos rūšys, kurios yra ties išnykimo riba, ir sudaro ilgą sąrašą. Kiti negali iškovoti didelių žvejybos ir vartojimo kvotų, o vietos žvejams trumparegiškai žada žvejybos teises, kurios lems visišką tam tikrų rūšių išnykimą per trumpą laiką.

Mums reikalingas subalansuotas vidurio kelias, užtikrinsiantis tolesnį mūsų ir visos planetos klestėjimą ateityje. Mūsų čia turimuose dokumentuose tiek daug techninių detalių, kad kiekvienas gali pamanyti, jog visi esame šios srities specialistai. Užuo tu užsiėmus, gal mums reikėtų savo laiką skirti tam, kad būtų sustabdyta žuvų ir vėžiagyvių žvejyba neršto laikotarpiu, užtikrinti, kad gyvūnai, augalai bei jūros ir tolimoje ateityje teiktų mums gyvybingą maistą, gyvūnams, kuriuos valgome, užtikrinti tinkamą gyvenimą, prieš juos nežmoniškai nužudant?

Mūsų mąstymas trumparegiškas; negalvojame apie biologinę įvairovę, kuri reikalinga mūsų planetai. Kalbu ne tik apie nykstančią florą ir fauną – šis klausimas daug sudėtingesnis. Būtų galima tęsti ir tęsti. Ir kaip būtų neįprasta, jei imtumėmės prevencinių veiksmų, užuo reagavę tik paskutinę akimirką.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) Statistika rodo, kad paprastieji tunai gaudomi tokiais kiekiais, kurie smarkiai viršija nustatytus dydžius; tai reiškia, kad paprastųjų tunų sulig kiekvienais metais mažėja. Monako pateiktas pasiūlymas įtraukti paprastąjį tuną į CITES I priedą gali būti naudingas, atsižvelgiant į tai, kad ši rūšis pasmerkta išnykti, jei nebus imtasi griežtų priemonių jai apsaugoti.

1992 m. Tarptautinė Atlanto tunų apsaugos komisija priėmė rekomendaciją dėl prekybos paprastaisiais tunais kontrolės. Deja, paaiškėjo, kad ši priemonė toli gražu nėra veiksminga. 2007 m. Tarptautinė Atlanto tunų apsaugos komisija priėmė daug išsamesnę programą, vadinamąją „Paprastųjų tunų sugavimų registravimo programą“, kuri įsigaliojo 2008 m. pavasarį. Nors tai žingsnis į priekį, vertinti šios programos veiksmingumą dar anksti. Todėl jaučiu pareigą paklausti: kiek Europos Sąjungos pozicija įtraukti paprastąjį tuną į I priedą gali atverti CITES konferencijoje stiprų kai kurių organizacijų ir valstybių, kurios nėra Europos Sąjungos

narės, norą laikytis pasyvios politikos, kol bus galima įvertinti Tarptautinės Atlanto tunų apsaugos komisijos neseniai pateiktų iniciatyvų spėjamus rezultatus?

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, girdėjau, kaip ministras CITES pavadino veiksminga priemone, o Komisija – tinkama priemone.

Sutinku. Taigi nekeiskime šios priemonės, kuri, priešingai nei sakė daugelis Parlamento narių, iki šiol buvo labai veiksminga. Kadangi tunų žvejyba buvo reguliuojama ir buvo nustatytos mažesnės kvotos, žvejai ėmė sugauti ne tik daugiau, bet ir didesnių tunų.

Priemonė veikia. Jei į I priedą, kuriame nurodytos rūšys, kurioms tikrai gresia išnykimo pavojus, būtų įtrauktos ir skaitlingos rūšys, kurių gyvų egzempliorių, ačiū Dievui, yra milijonai, tai būtų labai pavojingas precedentas.

Laukiame naujų skaičių; tikiuosi, kad jais pagrįsime savo reglamentus, nes, kaip sakė vienas žinomas amerikiečių žurnalistas, „skaičiai nemeluoja, bet melagių yra“, o jie dar ir kaip meluoja! Mes esame įpratę gauti žvėriškai nenuoseklius skaičius, ypač iš aplinkosaugos srities: vieni iš jų bus tikri, kiti melagingi.

Paprastiesiems tunams išnykimas negresia, bet paprastųjų tunų žvejyba turi būti reguliuojama. Nepamirškime, kad ištisos bendruomenės gyvena iš šios labai senos veiklos, atsiradusios ne mažiau kaip prieš 11 200 metų, tad UNESCO mano, jog ši veikla turi būti saugoma ir remiama.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Pone pirmininke, JT teigia, kad biologinė įvairovė šiuo metu išgyvena didžiausią krizę po to, kai prieš 65 mln. metų ėmė nykti dinosauzai. Koralinių rifų naikinimas, didėjantis Afrikos dykumėjimas ir miškų kirtimas kelia pavojų biologinei įvairovei ir turi neigiamą poveikį daugeliui ūkio sektorių, pvz., maisto gamybai, turizmui, vaistų pramonei ir energijos gamybai.

Be to, JT pripažįsta, kad nepavyko įvykdyti 2002 m. nusibrėžto tikslo – iki 2010 m. sumažinti dabartinį biologinės įvairovės praradimo greitį. CITES sudarė esminį pasaulinį susitarimą dėl laukinių rūšių apsaugos, siekiant išvengti laukinės faunos ir floros išteklių perekvojimo dėl tarptautinės prekybos. Gamtinių išteklių vartojimas maistui, buveinių naikinimas, klimato kaita, laukinių rūšių perekvojimas ir neteisėta prekyba yra pagrindinės biologinės įvairovės skurdinimo priežastys.

Todėl svarbu garantuoti, kad tarptautiniais biologinės įvairovės metais pagrindiniu Europos Sąjungos strateginiu tikslu būsimoje CITES pasirašiusių šalių konferencijoje taptų biologinės įvairovės apsauga – svarbiausia žmonijos gerovės ir išlikimo sąlyga.

Turime būti ambicingi ir reikalauti, kad būtų apsaugotos visos rūšys, kurioms gresia išnykimas.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Galėčiau kalbėti apie visas rūšis, kurios įtrauktos į kovo mėn. pabaigoje vyksiančios CITES konferencijos darbotvarkę, bet apsistosiu ties viena, paprastuoju tunu, kuris puikiai rodo, kuo mes, kaip rūšis, užsiimame.

Tai nuostabi, įspūdinga žuvis, kurią jau daugelį šimtmečių žvejojame ir valgome. Deja, dabar ši žuvis yra ties išnykimo riba. Per daugelį blogo politikų valdymo, jų neūkiškumo – biologinių rekomendacijų nepaisymo, trumpalaikių interesų iškėlimo aukščiau ilgalaikių šio sektoriaus perspektyvų – dabar neturime kito pasirinkimo kaip tik visiškai uždrausti paprastųjų tunų prekybą.

Pateikti pasiūlymai dėl pakeitimų, kuriuose nurodyti veikimo būdai, bet nesiūloma uždrausti prekybą; deja, jie pateikti per vėlai. Prieš kelias savaites už vieną paprastąjį tuną buvo sumokėta 120 000 EUR. Tokia dabartinė realybė. Šis faktas paaiškina ir tai, kodėl vykdoma neteisėta žvejyba, kurios metu sugaunama du kartus daugiau žuvies nei nustatyta kvotomis. Taigi kvotos – ne paguoda. Dėl neteisėtos žvejybos jos netenka prasmės. Vienintelis būdas išgelbėti paprastuosius tunus – uždrausti tarptautinę prekybą.

Žinau, kad padariniai sektoriui bus sunkūs; visiškai tai suvokiu, betgi pasimokykime iš šios patirties: kai jūra tuščia, sektorius bankrutuos. Todėl atsargiau elkimės su aplinka ir dėl ekonominių, ir dėl ekologinių priežasčių.

Raginu Europos Komisiją skubiai pateikti Tarybai sprendimą, kad paprastasis tunas būtų įtrauktas į I priedą, ir prašau ES pirmininkaujančios Ispanijos „išeiti iš savo šešėlio“ ir priimti tą sprendimą.

Ponios ir ponai, septynioliktame šimtmečiuje žmonės išnaikino drontus (dodo). Tegul žmonės dabar parodo, kad sugeba mokytis; neleiskime, kad paprastieji tunai taptų XXI amžiaus drontu.

Bas Eickhout (Verts/ALE). – (NL) Kovo mėn. vyks dar vienas JT aukščiausiojo lygio susitikimas, šį kartą dėl prekybos nykstančiomis gyvūnų rūšimis. ES turės galimybę vėl būti vieninga, o svarbiausia, kad mokslas

galės atlikti savo vaidmenį. Pažiūrėkime, ką mums sako mokslas. Trumpalaikių interesų pasirinkimas gali reikšti trumpalaikių žvejų ir medžiotojų interesų pasirinkimą, kuris ilginiui lems gyvūnų rūšių ir daugelio sektorių egzistavimo pabaigą.

Alternatyva – ilgalaikių interesų pasirinkimas; kalbėdami apie tunus, turime galvoje 2012 m.! Tai ne ilgas laikotarpis, tai – rytdiena. Taigi privalote laikytis Europos Parlamento rekomendacijų dėl paprastųjų tunų prekybos uždraudimo, bet taip pat uždrausti prekybą baltaisiais lokiais, į minėtą sąrašą įtraukti ir Afrikos dramblių, kad šie gyvūnai nebūtų vis labiau medžiojami.

Pagaliau Dohos konferencijoje dalyvaus ir Europos Parlamento delegacija. Pageidaučiau, kad ir ji atliktų savo vaidmenį apibrėžiant ES poziciją, kad kartu užtikrintume, kad šios rūšys būtų išsaugotos ateičiai.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Pone pirmininke, norėčiau ES pirmininkaujančios Ispanijos paprašyti, kad tikrai būtų apsaugoti paprastieji tunai, bet taip pat turi būti išsaugoti tradiciniai Viduržemio jūros regiono *almadraba* žvejybos būdai. Daugiau kaip tūkstantį metų jie buvo naudojami paprastiesiems tunams gaudyti ir niekad nekėlė grėsmės šiai rūšiai. Tikrą pavojų paprastiesiems tunams kelia neteisėta žvejyba, pramoninė žvejyba, žvejyba gaubiamaisiais tinklais ir ūkių daugėjimas.

Tai tokios paprastųjų tunų problemos. Turėtume būti sąžiningi ir įstengti atskirti tai, kas iš tikrųjų kelia pavojų paprastiesiems tunams (pvz., tokia pramoninės žvejybos rūšis kaip žvejyba gaubiamaisiais tinklais), nuo tradicinių žvejybos būdų.

Ši politika turi būti sąžininga, todėl mums reikia ieškoti būdo, kaip išsaugoti tunus, bet, žinoma, neturi nukentėti tradicinė žvejyba. Manau, kad tai būtų puiki pusiausvyra, kurios kartais neįmanoma pasiekti, bet turime ieškoti būdų ir išsaugoti šią rūšį bei užtikrinti, kad ji neišnyktų, kartu neatsisakyti tradicinių žvejybos būdų, pvz., *almadraba*.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Pone pirmininke, Europos Sąjungos valstybėse narėse pastebėta nemažai nykstančių gyvūnų kontrabandos atvejų. Muitinės pareigūnai, atlikdami patikrinimus pasienyje, aptinka į butelius įspraustų paukščių, o automobiliuose – vėžlių, paslėptų tarp korpuso ir apmušalų. 2008 m. Lenkijos muitinės ataskaitos duomenimis, pasienyje sulaikyti net 200 889 gyvūnų saugomų gyvūnų ir iš saugomų gyvūnų pagamintų produktų egzemplioriai. Indijoje, netinkamai kovojant su kontrabandininkais, dėl stublinančio brakonieravimo masto dar kartą iškilo pavojus Bengalijos tigras.

Europos Sąjunga, turinti bendras išorės sienas, turėtų ypač pasistengti netapti rinka, į kurią nebaudžiamai kontrabandos būdu įvežami saugomi gyvūnai ir augalai. Europos Komisija turėtų ypač daug dėmesio skirti švietimo kampanijai ir ryšiams su piliečiais. Šios politikos tikslas turėtų būti Europos turistų sąmoningumo kėlimas, nes muitinių pareigūnai kasmet iš užsienio kelionių grįžtančių europiečių lagaminuose aptinka iš nykstančių gyvūnų ir augalų rūšių pagamintų produktų. Šiuo metu vykstančios diskusijos dėl paprastųjų tunų populiacijos yra tikrai pagrįstos. Tai liudija statistika. Per pastaruosius penkiasdešimt metų net 75 proc. sumažėjo minėtos rūšies populiacija. Viduržemio jūros tunų atsargoms taip pat gresia rimtas pavojus. Manau, kad įtraukti paprastąjį tuną į CITES I priedą yra visiškai pagrįsta. Tai vienintelis būdas apsaugoti šią populiaciją nuo išnykimo.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Pone pirmininke, aš taip pat esu susirūpinęs dėl paprastųjų tunų populiacijos biologinės padėties ir sutinku, kad būtina priimti veiksmingas jų išteklių išsaugojimo ir valdymo priemonės, kurios ne tik neleistų jiems išsekti, bet ir užtikrintų tausojančią žvejybą bei atsakingą prekybą.

Mano šalis jau daugelį metų tai daro. Ji ne tik naudoja labai seną *almadraba* žvejybos metodą, bet ir sukūrė apsaugos zoną Viduržemio jūroje, paliko tik šešis gaubiamaisiais tinklais žvejojancius laivus ir pirmoji priėmė išteklių atkūrimo planą bei registruoja prekybos kontrolę.

Įtraukus paprastąjį tuną į Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos (CITES) I priedą, būtų uždrausta tarptautinė šių žuvų prekyba, bet pagrindinės problemos nebūtų išspręstos. Leidžiamų sugauti žuvų kiekis neapribotas, žvejybos laivų vėliavos gali būti pakeistos šalių vartotojų vėliavomis, o tai neatitinka neseniai ICCAT ir už šios žvejybos valdymą atsakingų regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų pasirašytų susitarimų. Todėl tai susilpnins tarptautinių jūrų valdymą ir pažeis atsakingos žvejybos principą.

Turime prisikasti prie problemų esmės. Pritariame tam, kad būtų sumažintas leidžiamų sugauti žuvų kiekis, dėl kurio sutarė ICCAT, ir net moratoriumui, jei jis bus paskelbtas atsižvelgus į mokslines ataskaitas, kurios bus gautos kitam sezonui. Norime, kad Europos Sąjunga dažniau atliktų patikrinimus ir vykdytų ICCAT rekomendacijas, kad būtų užtikrintas žvejybos operacijų ir pardavimo atsekamumas.

Tokia veiklos kryptis yra suderinama su paprastojo tuno įtraukimu į CITES II priedą, bet ne į I priedą, nes tam reikalingas kitoks scenarijus, ir neturi būti taikomos sąlygos, dėl kurių sugrius pasitikėjimas juo, kaip CITES priemone.

Bet kuriuo atveju šių diskusijų žinia turi būti tokia: Europos Sąjunga yra griežtai įsipareigojusi išsaugoti paprastuosius tunus ir priims tam būtinas priemones. Pramonė turi įrodyti, kad kvotos yra veiksmingai taikomos ir kad neteisėta žvejyba gali būti kontroliuojama.

Kad galėtume ir toliau žvejoti, turime išsaugoti žuvų išteklius.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Pone pirmininke, paprastųjų tunų išteklių būklė Atlanto vandenyne ir Viduržemio jūroje – mūsų visų rūpestis. Mokslinė informacija negali būti ginčijama. Tačiau ICCAT – už paprastųjų tunų išsaugojimą ir už šių išteklių atkūrimą atsakinga tarptautinė organizacija – deda labai daug pastangų. Jei paprastasis tunas bus įtrauktas į CITES I priedą, šių žuvų žvejyba bus uždrausta ne mažiau kaip dešimčiai metų.

Šitoks požiūris į Europos žvejybos pramonę nepriimtinas. Gyvybiškai svarbu, kad ICCAT būtų leidžiama dirbti savo darbą.

Pvz., 2006 m. bendras leidžiamas sugauti kiekis buvo 36 000 tonų. Šių metų bendras leidžiamas sugauti kiekis sumažintas iki 13 500 tonų. ICCAT pasiūlymu 2011 m. šis kiekis bus sumažintas bent 50 proc. – iki 6 750 tonų. 2012 m. ir 2013 m. bendras leidžiamas sugauti kiekis bus vėl mažinamas.

Priemonės, kurių imasi ICCAT, turi būti griežtai stebimos. Jei pasitvirtins, kad jos neveiksmingos, turės būti apsvaistytas I priede nurodytas visiškas uždraudimas.

Kalbėdamas iš Airijos pozicijų norėčiau pasakyti, kad mes neturime suinteresuotumo, išskyrus tai, kad mūsų paprastųjų tunų priegauda sudaro šimtą tonų; ar ir toliau turime gaudyti paprastuosius tunus priegaudos būdu, o sugautus ir negyvus grąžinti į jūrą? Žinoma, būtų neprotinga tai tęsti. Manau, kad svarbu imtis protingų ir realių priemonių ir Europos ištekliams, ir jos žvejybos sektoriui apsaugoti.

Nors šioje salėje yra žmonių, labai norinčių apsaugoti tunus, tiems, kurie atvykę iš kaimo vietovių, priklausančių nuo žvejybos, pasakysiu: jūs privalote pagalvoti ir apie kitą rūšį, kuriai gresia pavojus – apie mūsų žvejus.

Todėl aš balsuosiu už pakeitimą įtraukti paprastąjį tuną į II priedą.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Pone pirmininke, ponios ir ponai, apsidairykite. Tuščios vietos šioje salėje gali simbolizuoti visas pasaulio jūrų plėšriąsias žuvis, kurios išnyko per maždaug penkiasdešimt metų. Pasaulio žvejybos laivynams pavyko išvalyti planetą nuo plėšriųjų žuvų, kurios tokios svarbios ekosistemoms. Tai tunai, menkės, lašišos. ES yra antroji pasaulyje pagal dydį žvejojanti šalis, ir mūsų atsakomybė už žuvų išteklių išekvojimą neginčijama.

Pvz., 2000–2008 m. iš ES žvejybos fondo daugiau kaip 23 mln. EUR skirta naujų tunų žvejybos laivų statybai, kitais žodžiais tariant, pramonei, kuri mokesčių mokėtojams ir taip kasmet kainuoja milijonus, ir priežiūrai, siekiant sumažinti neteisėtos žvejybos atvejų skaičių; ir viskas tik tam, kad 70 proc. žuvų būtų eksportuojama į Japoniją ir patiekta ant privilegijuotų asmenų pietų stalo!

Norėčiau jums priminti, kad tai, jog paprastasis tunas bus įtrauktas į CITES konvencijos I priedą, nereikš, kad Europoje bus uždrausta nedidelio masto žvejyba, bus tik nutrauktas eksportas, kurį gausiai subsidijuoja mokesčių mokėtojai. Tai būtų gera pradžia, turint omenyje JT tarptautinius biologinės įvairovės metus.

Catherine Soullie (PPE). – (FR) Pone pirmininke, šiandien yra išlikę mažiau kaip 15 proc. paprastųjų tunų. Kai tokie skaičiai, sprendimas atrodo aiškus. Vis dėlto turėtume atsižvelgti į tai, kokią poveikį šiandien aptariamam sprendimui turės darbo vietoms. Reikėtų pažymėti, kad CITES tikslas nėra drausti žvejybą apskritai, o tik tarptautinę prekybą šios rūšies žuvimi, kurios 80 proc. eksportuojama į Japoniją.

Saugodami tunus, mes, žinoma, saugome nykstančią rūšį, bet kartu skatiname tęsti subalansuotą ir tausojančią žvejybą, kurios produktai būtų skirti mūsų vidaus rinkai ir kuri sukuria darbo vietas. Palaikau ketinimą įtraukti paprastąjį tuną į CITES I priedą ir, nors tikiu, kad bus priimtas teigiamas sprendimas, labai svarbi Komisijos pagalba, nes ji reikš, kad žvejybos sektorius gali būti visiškai rekonstruotas.

Todėl mano klausimas yra susijęs su šios paramos sąlygomis. Prancūzija prašo, kad dar aštuoniolika mėnesių būtų pratęstos finansinės priemonės žvejams ir laivų savininkams, kuriems taikomas prekybos draudimas. Kokia Komisijos nuomonė šiuo klausimu?

Be to, man, kaip ir daugeliui mano kolegų, kelia rūpestį sąžiningumo problema. Kaip galime užtikrinti, kad laivai, plaukiojantys, pvz., su Tuniso, Libijos ir kt. valstybių vėliavomis, tarptautinio prekybos draudimo laikytųsi taip pat griežtai kaip ir mes? Kokios bus naujosios kontrolės ir baudmės priemonės?

Mūsų tvarios ekonominės veiklos vykdymo politika turi būti praktiška; kartais ji gali būti nepopuliari kai kuriuose sektoriuose, bet tikiuosi, kad Komisija ir Taryba neišleis iš akių pakeitimų, reikalingų šioms priemonėms įgyvendinti.

Guido Milana (S&D). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, aš pasisakau už tai, kad paprastas tunas būtų įtrauktas į II priedą, ir jau esu pateikęs su tuo susijusius pakeitimus. Palaikydamas šią idėją, nesijaučiu esąs nusikaltėlis. Priešingai – randu kalbą su tais, kurie iki manęs, pradedant E. Gardini, palaikė kitokią poziciją.

Labai ydinga tigras, baltiesiems lokiams, drambliams ir tunams taikyti vienodas sąlygas. FAO niekada neišdrįstų pareikšti skirtingos nuomonės arba laikytis skirtingo požiūrio šių nykstančių rūšių atžvilgiu. Būti kitos nuomonės apie tai, kaip reikia spręsti tunų klausimą, žinoma, nereiškia pamiršti, kad biologinė įvairovė yra vertybė, kurią būtina ginti bet kokia kaina.

Pasiūlymo dėl rezoliucijos dvasią neabejotinai reikia palaikyti. Tačiau tai, kad kai kurie žmonės, atrodo, traukiasi atgal vertindami tunų biomasę jūroje ir skubina įtraukti šią žuvų rūšį į I priedą, tikriausiai reiškia, kad nepastebima šio pasirinkimo šalutinio poveikio, kuris daugeliui mūsų ūkio sektorių gali būti skaudus, o kartais ir negrįžtamas.

Tas pats ir su koralais ir šios rūšies įtraukimu į II priedą. Turima duomenų, kurie aiškiai nerodo, kad giluminiai koralai (koralai, esantys daugiau kaip 150–200 metrų gylyje ir kuriems taikoma ši priemonė) yra išnykę ar nykstantys.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Pone pirmininke, toje Baltijos jūros pusėje, kurioje aš gyvenu, kažkada iš tikrųjų buvo galima žvejoti paprastuosius tunus, ir žinome, kokia padėtis dabar. Dėl besaikės žvejybos paprastiesiems tunams gresia išnykimas.

Dabar mums tenka gana liūdnai diskutuoti šia tema, nes laiku nepriėmėme teisingo sprendimo. Metų metais nekreipėme dėmesio į mokslines rekomendacijas, ir tai lėmė padėtį, kai būtina imtis drastiškų veiksmų. Ta proga leiskite man priminti ankstesnes žmonijos nesėkmes šiame fronte. Kanados pakrantė yra geras pavyzdys to, kaip žmogui pavyko visiškai sunaikinti menkių išteklį. Dėl besaikio žvejybos jie visiškai išseko; Kanadoje vyko tokios pat diskusijos, kokios šiandien vyksta čia, šioje salėje. Turime neleisti, kad paprastuosius tunus ištiktų toks pat likimas. Todėl Prancūzijos pasiūlymas, tarp kitų, nėra ypač geras, nes jis gali turėti būtent tokį poveikį.

Tai, kad čia susirinko pusė ar beveik visas Žuvininkystės komitetas, žinoma, rodo, jog Parlamentas ne geriausiu būdu sprendžia šiuos klausimus, tai yra, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas diskutuoja ir siūlo idėjas, o paskui tie iš mūsų, kurių darbas susijęs su žvejybos reikalais, atvyksta čia ir jas aptaria. Apie tai mums reiktų pagalvoti. Vis dėlto manau, kad komiteto pasiūlymas yra geras. Jis moksliškai pagrįstas, ir nėra priežasties Aplinkos komitetui keisti savo nuomonę šiuo klausimu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pone pirmininke, ponios ir ponai, kuri laiką paprastiesiems tunams degė raudonas pavojaus signalas, o mes daugelį metų klausėmės ataskaitų, kurios aiškiai rodė, kad ištekliai silpni, ir koks mūsų indėlis į tai, įskaitant valstybines subsidijas. Pastaraisiais metais Europos Sąjunga išleido 34 mln. EUR modernizacijai.

Manau, kad turime tai pasakyti, turime prisiimti atsakomybę už susiklosčiusią padėtį. Paprastųjų tunų ištekliai dėl mūsų veiklos yra ties išsekimo riba, ir dabar jau negalime sakyti, kad mes niekaip dėl to nekalti. Dabar turime progą ištaisyti šią bėdą, įtraukdami paprastąjį tuną į Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos (CITES) I priedą, ir tai vienintelė išeitis, nes noriu pabrėžti, daugeliui žmonių tunų žvejyba yra gyvenimo šaltinis.

Tiesa, yra sektorių, kurie elgėsi teisingai ir gali bei turėtų ir toliau taip elgtis, bet kad jie galėtų tai daryti, reikia, kad būtų tunų. Jei jų nėra, jie visai nieko negalės daryti. Vienintelė to garantija yra I priedas, todėl bet kuri kita priemonė, kuri aiškiai prieštarautų šiam pasiūlymui, yra bloga, ir ji pratęs agoniją, bet jos nenutrauks. Tad nepadarykime klaidos, nesielkime negarbingai: esame istoriškai atsakingi už šią rūšį, už žmones ir šeimas,

kurių gyvenimas priklauso nuo žvejybos. Šią atsakomybę prisiimkime drąsiai ir su pasididžiavimu, kurio Europos Sąjunga šiuo metu yra nusipelnusi.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Pone pirmininke, mano kolegos Parlamente jau išnagrinėjo kiekvieną šio klausimo aspektą. Norėčiau pareikšti, kad pritariu G. Milanos anksčiau išsakytai pozicijai, ir pasakyti, kad turime žinoti, jog dėl paprastojo tuno įtraukimo į I priedą atsiras daug socialinių ir ekonominių padarinių, pvz., bankrotų, daugelio įmonių, ypač mažųjų ir vidutinių, uždarymo, darbo vietų praradimo ir Europos konkurencingumo praradimo.

Neturime pamiršti, kad paprastaisiais tunais aprūpinama 6 mlrd. EUR pasaulinė rinka. Iš tikrųjų norėčiau išgirsti keletą mokslu pagrįstų pasiūlymų, skirtų ateičiai užtikrinti paprastųjų tunų populiacijos gyvybingumą, atsižvelgiant į gyvybinius Europos žvejų ir jų šeimų interesus. Mano nuomone, geriausias ir tinkamiausias būdas tam tikslui pasiekti yra įtraukti šią rūšį į II priedą.

Be to, neturime pamiršti, kad Europos Sąjunga nei Viduržemio jūroje, nei Atlante nežvejoja viena. Paprastųjų tunų žvejyba – tai veikla, kuria užsiima visas pasaulis. Europos žvejai susiduria su didele, kartais ir nesąžininga, Šiaurės Afrikos šalių konkurencija. Vienašališkas tunų populiacijos gyvybingumo užtikrinimas neturi prasmės. Turime užtikrinti, kad visi „žaidimo“ dalyviai laikytųsi tų pačių sąlygų.

Tai, kad Japonija turi 30 000 tonų sušaldytų paprastųjų tunų atsargų, yra dėmesio vertas faktas, o dėl žvejybos uždraudimo šių žuvų kainos gali pakilti nuo 10 mlrd. USD (šiandieninė kaina) iki 20 mlrd. USD.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Pone pirmininke, visos šio susitarimo dalys yra svarbios, bet aš noriu atkreipti dėmesį į paprastųjų tunų klausimą.

Gyvybiškai svarbu, kad imtumėmės veiksmų paprastųjų tunų išteklių sekimui sustabdyti, leisti jiems atsikurti. 2006 m. Tarptautinė Atlanto tunų apsaugos komisija pritarė veiksmų planui, skirtam pagerinti atskaitomybę, išteklių stebėjimą ir laivų tikrinimą.

Bet to akivaizdžiai nepakanka. Išteklių, ypač Viduržemio jūros rytinės dalies, vis dar pavojingai maži, ir yra didelis pavojus mums netrukus tapti šios nykstančios rūšies išnykimo liudininkais.

Todėl CITES šalių konferencijoje turėtų būti pritarta tam, kad paprastasis tunas būtų įtrauktas į konvencijos I priedą, o valstybės narės ir Komisija turi ryžtingiau kovoti su neteisėta žvejyba ir prižiūrėti, kad būtų laikomasi apribojimų, dėl kurių susitarta, ir kvotų.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (ES) Pone pirmininke, man kelia rūpestį tai, kad, uždraudus paprastųjų tunų žvejybą Viduržemio jūroje, teisėtą žvejybą galiausiai visiškai išstums neteisėta ir kad nekaltiesiems teks mokėti už kaltųjų nuodėmes.

Katalonijoje žmonės gali prarasti šimtus darbo vietų. Joje vykdoma garbinga žvejyba, kuri visiškai reguliuojama ir stebima, turint omenyje žvejybos valdymą ir prekybos valdymą.

Nuo 2006 m. paprastųjų tunų žvejyba Rytų Atlante ir Viduržemio jūroje sumažinta nuo 30 000 iki 13 500 tonų. Mažiausias šių žuvų dydis nuo 10 kg išaugo iki 30 kg, o vienuolikos mėnesių žvejybos sezonas virto vienuolikos mėnesių nežvejimo sezonu.

Pagaliau aš nemanau, kad tarptautiniai specialistai yra bendros nuomonės dėl paprastųjų tunų išnykimo grėsmės. Jei palygintume 1970 m. ir 2010 m., už kuriuos turimi populiacijos stebėjimo duomenys, pamatysime, kad paprastųjų tunų populiacija sudaro daugiau kaip 15 proc. Įtraukimo į Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją (CITES) sąlyga yra 21–30 proc., taigi daugiau kaip 15 proc.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Pone pirmininke, aš taip pat norėčiau pakalbėti apie rūšis, kurioms taikoma komercinė žvejyba, ir labai aiškiai pasakyti, kad regioninės žvejybos organizacijos jau dabar atsako už šių rūšių valdymą ir išsaugojimą. Iš tikrųjų pakanka tik paviršutiniškai perskaityti Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją (CITES), kad suprastum, jog ji tikriausiai skirta greičiau drambliams ir baltiesiems lokiams, o ne toms rūšims, kurioms taikoma komercinė žvejyba.

Neprieštarauju, kad paprastuosius tunus reikia saugoti, nes tai būtų absurdiška jau vien dėl jų svarbos laivynui. Tačiau manau, kad organizacijoms, turinčioms geriausius žvejybos valdymo ir mokslinių tyrimo srities specialistus, reikia nuspręsti dėl priemonių, nes būtent dėl šios priežasties CITES, gavusi pasiūlymų dėl šių rūšių, turi konsultuotis su išorės specialistais.

Todėl manau, kad pasiūlymas įtraukti paprastąjį tuną į CITES I priedą nereikalingas ir nepagrįstas, nes jau yra Tarptautinės Atlanto tunų apsaugos komisijos (ICCAT) nustatytos priemonės. Tai nesąžininga, nes būtų padaryta nepateisinama žala laivynui, kuris pradėjo didžiulę kampaniją žvejybai sumažinti, ir netgi duotų priešingus rezultatus, nes atsirastų nekontroliuojama paprastųjų tunų juodoji rinka.

Man suprantamas tas didžiulis spaudimas, kurį nevyriausybinių aplinkosaugos organizacijos daro viešajai nuomonei apskritai ir ypač susirinkusiems šioje salėje, kaip mes visi matome. Todėl mano frakcija nusprendė pritarti tam, kad paprastasis tunas būtų įtrauktas į II priedą, eidama į kompromisą su Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetu ir tais, kurie mano, kad iš regioninių žvejybos organizacijų negalima atimti žvejybos valdymo. Mūsų pasiūlymas tikrai paremtas CITES pateikta mokslinė rekomendacija. Jungtinių Tautų maisto ir žemės ūkio organizacija (FAO) patarė paprastąjį tuną įtraukti tik į CITES II priedą, o tai rodo, kad daug žmonių net neskaitė FAO ataskaitos.

Catherine Bearder (ALDE). – Pone pirmininke, džiaugiuosi šią popietę čia gautais patikinimais, kad ES nepritars jokiems pasiūlymams, dėl kurių padidėtų brakonieriaavimas dėl dramblio kaulo, vis dėlto man liūdna girdėti, kai Komisija ir toliau tvirtina, kad pasiūlymus Afrikos dramblių perkelti iš CITES I priedo į II priedą reikia įvertinti objektyviai, remiantis CITES nustatytomis taisyklėmis.

Šie du pareiškimai tiesiogiai prieštarauja vienas kitam. Bet kokios diskusijos dėl apsaugos, kurią drambliams suteikia CITES, susilpninimo taps žalia šviesa brakonieriams, kurie viliasi, kad greitai atsiras rinka jų neteisėtoms ir žiauriai įsigytoms prekėms realizuoti.

Zambija ir Tanzanija pažeidžia konvenciją, nes jos nesitarė su dramblių arealo valstybėmis, kaip reikalaujama CITES rezoliucijoje 9.24, dėl pakeitimų kriterijų. Tikimės, kad Komisija ir Taryba užtikrins, kad būtų laikomasi CITES sudėties ir sutarto moratoriumo. Ką jos ketina daryti, kad neteisėti Tanzanijos ir Zambijos pasiūlymai nebūtų įrašyti į pirmąjį darbotvarkės punktą?

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, manau, kad galiu tvirtai pareikšti, jog Žuvininkystės komiteto pirmininkė C. Fraga Estévez savo kalboje pateikė šiek tiek techninės informacijos, kurios mes tikrai nežinome arba apsimetame, kad nežinome.

Ji nurodė, kokia yra FAO rekomendacija, kokia yra tiesa ir ko reikalaujama. Visa kita yra šio Parlamento ir valstybių narių manipuliacijos ir poveikis. Norėčiau, kad nepamirštume, jog politika turi būti nepriklausoma ir kad mes turime daryti įtaką ekonominėms grupėms, kurios, kaip atrodo, iš šio Parlamento nori kitko, ir jas spausti.

Žinome, kad tunų kaina per pastaruosius dvejus metus nukrito, žinome, kad nustatėme apribojimus, kurie lėmė 40 proc. sumažėjimą. Remiantis tyrimais, kurių tikrumu nė vienas iš mūsų nėra įsitikinęs, visa kita yra manipuliacijos ekonominių jėgų, kurios, matyt, nori visai kitų dalykų, nei mes siekiame, būtent, neproporcingai padidinti tunų kainą ir ją kontroliuoti, kad vieninteliai mokėtojai būtų maži nedidelių žvejybos laivynų ūkiai, nuo kurių priklauso daugelis šios mūsų puikiosios Europos regionų.

Toliau aš norėčiau rekomenduoti, kad Komisija ir Komisijos narė (atsižvelgdamas ir tai, kad naująją Komisiją sudaro užsienio reikalų ministras, dabar, aišku, labiau tituluotas nei praeityje) užtikrintų, kad būtų susitarta su kitomis ne Europos valstybėmis, kad draudimas žvejoti paprastuosius tunus būtų taikomas ne tik Europai, ir siekti kontroliuoti kainas, taip pat ir ne Europos valstybėms.

Mes aiškiai remiame C. Fraga Estévez pakeitimą, susijusį su II priedu, ir visa, ką jis apima.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE). – (PT) Praėjusių metų lapkričio mėn. ICCAT priėmė griežtas priemones, apribojančias Atlanto paprastųjų tunų leidžiamą sugauti kiekį: 2010 m. nuo 22 000 iki 13 500 tonų sumažinti sugavimą ir nuo gegužės 15 d. iki birželio 15 d. apriboti žvejybą gaubiamaisiais tinklais. Komisijos nario Joe Borgo žodžiais tariant, tai plataus užmojo precedento neturinčios priemonės. Šie sprendimai buvo priimti atsižvelgiant į naujausias mokslininkų nuomones apie šią rūšį, ir iki 2010 m. pabaigos reikėtų įvertinti jų poveikį.

Todėl nėra prasmės įvesti naujus apribojimus, kurie sektoriui bus nepakeliami ekonominiu ir socialiniu atžvilgiu, ypač dabartinės gilios krizės metu, kaip ir tie apribojimai, kurie atsirastų dėl Atlanto paprastojo tuno įtraukimo į I priedą. Trys pagrindiniai žvejybos sektoriaus ramsčiai – aplinkos, ekonominis ir socialinis – turi būti dinamiškoje pusiausvyroje.

Aplinkosaugos reikalavimai turi būti moksliskai pagrįsti, kaip iš tikrųjų ir buvo ICCAT posėdyje, kuriame aktyviai dalyvavo Europos Sąjunga. Todėl Atlanto paprastojo tuno įtraukimas į I priedą būtų rimtas

precedentas, kad nepaisoma šių būtinų dalykų: pirma, mokslinio skelbiamų apribojimų pagrindimo ir, antra, aplinkos, ekonominio ir socialinio ramsčių pusiausvyros. Tai atvertų duris kitiems sprendimams, priimamiems per daug skubiai ir šališkai, iškreipiantiems atsakingo valdymo normas.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, manau, kad Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pasiūlymas įtraukti paprastąjį tuną į CITES I priedą yra per daug radikali priemonė. Todėl iškelsiu sąlygą – tris reikalavimus, kurie, mano nuomone, būtų sąžiningas kompromisas.

Pirmasis reikalavimas tas, kad 2010 m. spalio mėn. turi būti paskelbta nepriklausoma mokslinė nuomonė, kuri bus patvirtinta 2011 m. rugsėjo mėn. vykstančiame CITES posėdyje. Manau, kad ši mokslinė nuomonė turi būti lemiamos svarbos. Prieš priimdami radikalų sprendimą dėl paprastųjų tunų žvejybos ir prekybos, turime būti įsitikinę, kad aptariamai rūšiai iš tikrųjų gresia pavojus.

Antra, gyvybiškai svarbu turėti garantiją, kad bus padaryti Reglamento (EB) Nr. 865/2006 pakeitimai dėl CITES, nes tada būtų taikoma bendroji išimtis tarptautinei paprastųjų tunų prekybai. Šis pakeitimas reikš, kad mes visi gauname, ko norime – išliks mūsų mažo masto priekrantės žvejyba, ypač Viduržemio jūroje.

Trečia, manau, kad, mums nusprendus įtraukti į I priedą paprastąjį tuną, bus ypač svarbu, kad Europos Sąjunga teiktų finansinę paramą žvejams ir laivų savininkams, kuriems šis sprendimas turės poveikio.

Pagaliau jei šis sprendimas bus patvirtintas ką tik mano minėtomis sąlygomis, kartu turės būti taikoma daug griežtesnė kontrolė, kovojant su neteisėta žvejyba. Pritariu, kad paprastas tunas būtų įtrauktas į CITES I priedą, tik tuo atveju, jei bus taikomos minėtos sąlygos. Jei šių garantijų nebus, mažiausiai blogas sprendimas būtų įtraukti šią rūšį į II priedą, o iš tikrųjų gal tai būtų geriausias sprendimas.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Pone pirmininke, negalime sau leisti nepastebėti, kaip dingsta biologinė įvairovė. Tai galėjo būti mano žodžiai, bet juos ištarrė Europos Komisija, tiksliau, už aplinką atsakingas Komisijos narys S. Dimas praėjusį mėnesį darydamas pranešimą apie biologinę įvairovę.

Tikiuosi, kad naujoji Komisija irgi tai mato ir taip pat rimtai suvokia biologinės įvairovės svarbą. Jei ne, norėčiau, kad man tai pasakytų. Būtent dėl to, kad Europos Komisija dalyvauja sprendžiant biologinės įvairovės problemą, mane stebina, kad ji daro viską, kad, viena vertus, išgelbėtų rūšis ir atitolintų biologinės įvairovės praradimą, ir, antra vertus, ta pati Komisija neturi arba dar neturi drąsos tiesiog pasiūlyti papildyti CITES I priedą nykstančiomis rūšimis, pvz., paprastuoju tunu. Tai lyg dvi tos pačios monetos pusės. Žinoma, mes privalome finansiškai remti žvejus, kurie sąžiningai dirba ir laukia, kol ši intervencija pasibaigs. Šiuo atžvilgiu aš sutinku su ankstesniu pranešėju. Be to, mes turime griežčiau kovoti su neteisėta tunų žvejyba.

Tačiau, ponios ir ponai iš Komisijos, norėčiau žengti dar vieną žingsnį. Mano akimis, CITES, o ypač paprastas tunas, yra išbandymas. Bandymas nustatyti, ar jūs, Komisija, esate pasirengusi savo žodžius paremti veiksmais. Bandymas patikrinti, ar ši naujoji Komisija gali vadovauti, o gal ji nuolat noriai išiklausys į valstybių narių nuomonę, kurios, kaip žinome, su tuo nesutiks, ir ar ji gali, užuot klimpusi į formuluotes ir komunikaciją, imtis realių veiksmų.

Ką tik pacitavau jūsų žodžius; sakote, kad esate pasirengę tai padaryti, taigi laikas nuo žodžių pereiti prie darbų, o Komisijai pasakyčiau: pradėkite nuo paprastųjų tunų.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Jei leisime žvejams daryti, kas jiems patinka, patys prisidėsime prie tunų išteklų išsekimo ir išnaikinimo. Tačiau jeigu, pone pirmininke, visiškai uždrausime prekybą tunais, sužlugdysime žvejus, žvejų bendruomenę, jų šeimas ir nuo jų priklausomą bendruomenę.

Man atrodo, kad tai du kraštutiniai: neturėtume nei naikinti tunų išteklų, nei griauti sektorių, kuris vien tik nuo to priklauso. Tačiau tarp šių dviejų kraštutinių yra kelias, kurį galime pasirinkti ir kuris veda į kompromisą. Pasirinkę šį kelią, galėsime daug geriau nei anksčiau kontroliuoti žvejybą, nenutraukdami jos visiškai.

Todėl manau, kad tuno įtraukimas į CITES konvencijos I priedą yra kraštinė priemonė, kurios reikia išvengti. Bus geriau, jei priimsime ICCAT pasiūlymą, nes ji jau daug metų mažina sugavimo kvotas. Tačiau kompromisui pasiekti galėtume įtraukti tuną į CITES konvencijos II priedą.

Pone pirmininke, kad tunų ištekliai nebūtų išsekovti, mums nebūtina padaryti galą žvejams, kurie priklauso nuo tunų žvejybos. Galima persvarstyti šias dvi priemones.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, atleiskite už šį kalambūrą, bet aš manau, kad daugeliui iš mūsų tai yra paradoksali padėtis, nes jei uždrausime žvejoti žuvį, o ypač paprastuosius tunus, žvejai neišgyvens. Jei neuždrausime, nebus ką gaudyti.

Manau, kad vienas svarbiausių dalykų šiuo atveju (ir jis nuolat iškyla per mūsų diskusijas) yra moksliniai įrodymai. Žmonės sako, kad moksliniai įrodymai nepakankamai patikimi, jie nepakankamai išsamūs ir ne patys naujausi.

Norėčiau paklausti Komisijos ir Tarybos: ar jus tenkina gaunami moksliniai įrodymai? Nes jūs galite remtis vienais moksliniais įrodymais, bet paskui kažkas gali parodyti kitų mokslininkų pateiktą kitokią rekomendaciją.

Todėl manau, kad šis aspektas svarbiausias, ir man įdomu, ką Komisija ir Taryba gali apie tai pasakyti.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pone pirmininke, šiandien mes išgirdome, kaip neteisėta žvejyba painiojama su mafija, ir aš noriu apginti sektorių, kuris daugeliu atvejų įrodė savo atsakingumą.

Palaikau nuomonę, kad žvejybą reikia kontroliuoti. Taip pat sutinku, kad reikia kontroliuoti mafiją. Tačiau tai negali būti priežastis įtraukti paprastąjį tuną į I priedą.

Be to, privalau pasakyti, kad baskų žvejybos laivynas, kuriam šis sprendimas, jei bus priimtas, turės didelio poveikio, įrodė, jog yra labai atsakingas, nes, siekdamas apginti sektorių, jis kartais prašydavo sustabdyti kitų žuvų rūšių, pvz., ančiuvų, žvejybą.

Dar turiu pasakyti, kad turėtume įsiklausyti į tai, ką sako Tarptautinė Atlanto tunų apsaugos komisija (ICCAT), nes ji 2009 m. priėmė griežtesnes ir labiau apribojančias valdymo priemones, atitinkančias Mokslo komiteto rekomendacijas.

Norėčiau pažymėti, kad 2010 metams nustatyta 3 500 tonų žvejybos kvota. 2009 m. ji buvo 22 000 tonų, o 2006 m. – 32 000 tonų. Todėl buvo padarytas kompromisas – prireikus įgyvendinti naujas kontrolės priemones.

Nepritariu tam, kad paprastas tunas būtų įtrauktas į I priedą, nes tai gali padaryti žalos daugeliui sektorių, įskaitant mažus, o tai šiandien nebuvo svarstyta. Taigi tam turėtume pritarti tik tuo atveju, jei minėtos priemonės nebus veiksmingos.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pone pirmininke, kadangi esu europietis, kilęs iš Alpių regiono, leiskite man nuo vandens pereiti prie žemės. Norėčiau, kad Komisija Dohoje paprašytų, kad būtų nustatytas tapatumo ženklavimo reikalavimas. Kaip žinome, veisiamiems plėšrūnams, kuriais prekiaujama, turiu galvoje būtent sakalus, šis reikalavimas taikomas. Šie gyvūnai registruojami, žieduojami, o didesniems pritvirtinamos mikroschemos, kad prireikus būtų galima juos identifikuoti. Tapatumo ženklo neturinčiais paukščiais neleidžiama prekiauti.

Taigi noriu pasakyti, kad kitų rūšių gyvūnams, nykstantiems arba veisiamiems, pvz., Vidurio Europos lūšims, šis reikalavimas netaikomas. Gali atsitikti taip, kad laisvai klajojantys, pabėgę arba parduodami gyvūnai nebus paženklininti ir nebus įmanoma tiksliai nustatyti jų tapatybės. Tai negerai elgsenos tyrimo ir išteklių kiekio tyrimų prasme ir, žinoma, tai palengvina neteisėtą prekybą. Todėl siūlau, kad Dohoje būtų diskutuojama šia tapatumo ženklavimo tema.

Mairead McGuinness (PPE). – Pone pirmininke, aš atvykau į Parlamentą tikėdamasi daugiau sužinoti, bent jau tikėjaisi šito, nes šiose diskusijose nagrinėjami du labai svarbūs klausimai, ypač dėl paprastųjų tunų.

Visų pirma norėčiau kalbėti apie neteisėtos žvejybos praktiką; man atrodo, kad nelegaliems šios žvejybos vykdytojams nesvarbu, kas kokiam priede yra. Jie ir toliau tęs savo veiklą, jei mes veiksmingai nekontroliuosime, kaip laikomasi taisyklių ir reglamentų.

Viena vertus, mums aiški tam tikra I priedo logika, bet yra ir socialiniai bei ekonominiai reikalai. Manau, kad svarbiausia atkreipti dėmesį į rezultatus.

Aktualus žuvų išmetimo klausimas ir su tuo susijusios I priede nustatytos klasifikacijos poveikis žvejams. Linkstu prie nuomonės (bet vėliau pasikalbėsiu su kolegomis ir aptarsime tai frakcijoje), kad paprastas tunas neturėtų būti įrašytas į I priedą; jo vieta galbūt II priede. Atrodo, kad, nepaisant šių diskusijų ilgumo ir kokybės, bent jau mano galvoje yra tam tikra painiava.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, atsižvelgdamas į prieštarigus mokslinius duomenis, kuriuos minėjo kelios partijos, ir į išteklių kiekį, kuris, žinoma, kol kas nėra (net ir blogiausiu atveju) toks, kuris pateisintų privalėjimą įtraukti į I priedą, nemanau, kad tokia apribojanti priemonė, netgi su išlygomis, kurios būtų neabejotinai taikomos kai kurioms teritorijoms, būtų geriausias sprendimas.

Be to, manau, kad atsižvelgiant į pastaraisiais metais dėtus pastangas sumažinti tunų gaudančių žvejybos įmonių žvejybos mastą, turime ir toliau laikytis tos pačios tendencijos, palikti šią rūšį II priede ir nepulti pirmyn, nes tai būtų pavojinga kai kurioms teritorijoms ir kai kurioms šio sektoriaus įmonėms.

Silvia Iranzo Gutiérrez, einanti Tarybos pirmininko pareigas. – (ES) Visų pirma norėčiau visiems padėkoti už pasakytas kalbas, kurios, mano nuomone, labai naudingos, nes padės Europos Sąjungai suformuluoti bendrą poziciją, kurią ji turėtų pateikti kitoje Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos (CITES) konferencijoje. Didžioji dauguma pabrėžė CITES svarumą, mėginant išsaugoti rūšis, kurioms gresia išnykimas.

Kaip jau sakiau pradžioje, Komisijai pateikus Tarybai pasiūlymą, Taryba galės CITES konferencijoje suformuluoti savo poziciją įvairiais posėdžio darbotvarkės klausimais, susijusiais su pagrindinėmis nykstančiomis rūšimis. Pvz., žmonės kalbėjo apie tigrus ir dramblius, C. Bearder, apie baltuosius lokius, K. T. Liotard, bet daugiausia kalbų buvo apie paprastųjų tunų būklę. Šiuo klausimu mes išgirdome įvairių nuomonių, pagrįstų įvairiausiais argumentais.

Taryba, be abejo, žino 2009 m. spalio mėn. įvykusios Tarptautinės Atlanto tunų apsaugos komisijos (ICCAT) mokslo komiteto paskutiniojo posėdžio rezultatus ir yra susipažinusi su FAO nepriklausomų ekspertų grupės 2009 m. gruodžio mėn. pateiktomis rekomendacijomis. Todėl Taryba gerai supranta pasiūlymo potekstę – įtraukti tuną į CITES priedus, ir ne tik tam, kad būtų išsaugotos rūšys, bet ir tam, kad būtų išsaugoti tradiciniai žvejybos būdai, kurie, kaip pasitvirtino, yra tausojantys tų rūšių atžvilgiu. Todėl prieš priimdama poziciją Taryba atidžiai įvertins visus šiuos klausimus.

Baigdama norėčiau dar kartą Tarybai pirmininkaujančios šalies vardu padėkoti jums už pasakytas kalbas ir už tai, kad prisidėjote šiuo lemiamu etapu formuluojant Europos Sąjungos poziciją kitai CITES konferencijai; su malonumu perduosiu Tarybai jūsų kalbų turinį ir pranešiu apie jūsų didelį susidomėjimą klausimais, kurie bus aptarinėjami Dohoje. Taip pat norėčiau informuoti jus apie pirmininkaujančios Ispanijos įsipareigojimą užtikrinti nykstančių rūšių apsaugą ir tvarų vystymąsi. Žinome, kad Parlamentas visiškai palaiko Tarybą šiuo klausimu.

Paweł Samecki, Komisijos narys. – Pone pirmininke, mano pirma bendro pobūdžio pastaba būtų ta, kad aš iš tikrųjų vertinu visų kalbėtojų indėlį, svarstant tikslus, kurie bus aptariami konferencijoje.

Galiu patikinti jus, kad Komisija palaikys tvarią prekybą, naudingą ir biologinei įvairovei, ir bendruomenėms, ir suderinamą su aptariamomis rūšimis.

Pateiksiu dar keletą konkrečių komentarų dėl jūsų pastabų; kaip sakiau, labai greitai bus priimta bendra Komisijos pozicija dėl paprastųjų tunų. Tai svarbus klausimas, nes jis iš esmės susijęs su ES žvejybos laivyno sugaunamu kiekiu. Atrodė, kad būtų tikslinga, jog aiškia poziciją šiuo klausimu priimtų ne baigianti kadenciją, o naujoji Komisija, nes ji bus atsakinga už ES pozicijos apgynimą ar palaikymą konferencijoje.

Tikrai tikiu, kad šis pasiūlymas užtikrins ilgalaikę ateitį ir šiai rūšiai, ir šiai žvejybos pramonei. Tam reikės subalansuoti trumpalaikę ir ilgalaikę perspektyvą šiuo klausimu. Bet, kalbant apie konkretesnius klausimus ir žymių Parlamento narių iškeltus klausimus, apie paramos, kuri galbūt galėtų būti suteikta žvejams, kuriems aptariama priemonė turės poveikio, manyčiau, kad turėtume pabrėžti, jog Komisija pasirengusi įvertinti galimybę teikti kuo didesnę paramą, bet neturime pamiršti ir to, kad sprendimas dėl biudžeto perskirstymo priimtas daugeliui metų ir kad mums taip pat reikėtų įvertinti finansinius padarinius, nors 2007–2013 m. turime tvirtą biudžetą.

Yra vienas konkretus klausimas, susijęs su pasiūlymu įtraukti paprastąjį tuną į II ir I priedus, ir aš manau, kad svarbu pažymėti, jog yra labai konkrečių CITES nuostatų, kurios būtų taikomos įtraukus tuną į II priedą. Būtų galima daug diskutuoti teisiniu ir techniniu aspektu dėl to, ką įtraukimas į II priedą reikštų iš tikrųjų. Praktinis šio įtraukimo poveikis būtų abejotinas. Ir todėl turime pagalvoti apie tai, kokie būtų praktiniai paprastojo tuno įtraukimo į II priedą padariniai.

Kalbant apie C. Bearder klausimą apie dramblius, Tanzanijos ir Zambijos pasiūlymai turi silpnų vietų, susijusių su procedūromis, bet pagal mūsų teisinį vertinimą šie trūkumai negali būti pakankamas pagrindas procedūriškai *ex ante* atmesti šiuos pasiūlymus.

Baigdamas pakomentuosiu S. Kelly klausimą „Ar Komisiją tenkina moksliniai įrodymai daugeliu klausimų?“ Manau, kad Komisijai sunku abejoti moksliniais įrodymais, nes tai reikštų, kad Komisija turi daugiau mokslinių ir tiriamųjų pajėgumų nei mokslo tyrimų institutai, kai iš tikrųjų taip nėra. Ir dėl to kartais sunku priimti poziciją remiantis moksliniais įrodymais.

Pirmininkas. – Gavau septynis pasiūlymus dėl rezoliucijų⁽²⁾, kurie buvo pateikti pagal Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį.

Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks trečiądienį, 12.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Sergio Berlato (PPE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, šios dienos diskusijos ypač svarbios sprendžiant racionalaus laukinės augmenijos ir gyvūnijos naudojimo klausimą, kuris bus nagrinėjamas kovo mėn. vykstančioje penkioliktoje CITES šalių konferencijoje.

Pasiūlymas dėl rezoliucijos šia tema, atrodo, krypta link draudimo naudoti daugelį išteklių. Visų pirma turiu galvoje pasiūlymą įtraukti į CITES II priedą Viduržemio jūros raudonuosius koralus. Norėčiau pažymėti, kad mokslo bendruomenė mano, jog *Coralliidae* šeimos rūšims negresia išnykimas, nes šių rūšių gausu visuose vandenyse, kuriuose jos paprastai gyvena. Todėl, atsižvelgiant į mokslo duomenis, raudonųjų koralų įtraukimas į II priedą būtų perdėta ir nepagrįsta priemonė. Prekyba raudonaisiais koralais yra svarbus pajamų šaltinis daugelyje Viduržemio jūros regionų, o dėl šios rūšies įtraukimo į CITES kiltų sunkių padarinių daugelio šalių, tarp jų ir Italijos, ekonomikai, tai sukeltų didelį visuomenės triukšmą, būtų prarastos darbo vietos.

Dėl šių priežasčių mes nesutinkame su tuo, kad ši *Coralliidae* šeima priskiriama rūšis būtų įtraukta į CITES II priedą. Be to, norėčiau paprašyti Europos Komisijos persvarstyti jos ligšiolinę poziciją, kuri buvo priimta greičiau remiantis per dideliu aplinkosauginiu ekstremizmu nei atsižvelgus į mokslinę analizę.

Clemente Mastella (PPE), raštu. – (IT) Europa visada buvo dėmesinga problemoms, susijusioms su laukinių išteklių poreikvymu ir neteisėta gyvūnų ir augalų prekyba.

Vis dėlto nepamirškime, kad CITES savo sprendimus turėtų grįsti atitinkamų tarptautinių organizacijų pateiktais rezultatais ir moksliniais duomenimis. Ypač opūs du klausimai: pasiūlymas įtraukti *Corallium spp.* ir *Paracorallium spp.* į II priedą ir prašymas įtraukti paprastąjį tuną į I priedą.

Dėl koralų manome, kad būtų teisinga pakartoti savo prieštaravimą, išsakytą atsižvelgus į 2009 m. gruodžio mėn. viduryje FAO vertinimo grupės paskelbtą neigiamą nuomonę, kuri patvirtino, kad nėra duomenų apie minimų rūšių išteklių nykimą, kurie pateisintų jų įtraukimą į II priedą. Dėl viso to kiltų rimtas pavojus koralų dirbinių pramonės konkurencingumui, kuris labai svarbus kai kurių Italijos regionų (ypač Tore del Greko, Algero ir Trapanio) ekonomikai ir užimtumui.

Kalbant apie tunus, yra valstybių, pvz., Prancūzija ir Italija, kurioms labiausiai rūpi paprastųjų tunų žvejyba, taigi ir šių žuvų apsauga bei tvarus naudojimas. Mes galime pritarti šiam pasiūlymui, bet vis dėlto prašome, kad įtraukimui būtų taikoma sąlyga – sprendimo įgyvendinimą atidėti 12–18 mėnesių ir taikyti nuostatą dėl kompensavimo sektoriui.

Véronique Mathieu (PPE), raštu. – (FR) Skirtingai nuo to, kuo kai kurie žmonės linkę laikyti CITES, ji nėra prekybos draudimo priemonė; jos tikslas yra užtikrinti, kad tarptautinė prekyba laukiniais gyvūnais ir augalais nekeltų pavojaus jų išlikimui. Prieš tris savaites turėjau progą susitikti su Namibijos aplinkos ir turizmo ministru. Namibijoje nustačius tikrąją piniginę dramblių vertę ir taip pradėjus griežtai reguliuoti dramblių prekybą, sudarytos sąlygos valdyti dramblių išteklius ir apsaugoti juos nuo brakonierių. Dėl šių priemonių gerokai padidėjo tai rūšiai priskiriamų gyvūnų, tų, kuriems negresia išnykimo pavojus, skaičius. Atsižvelgdamas į tai, raginu jus palaikyti Tanzanijos ir Zambijos pasiūlymą ir Afrikos dramblių perkelti iš CITES I priedo į II priedą bei atmesti Kenijos pasiūlymą.

Edward Scicluna (S&D), raštu. – Tvirtai tikiu tvariu vystymusi ir neabejoju dėl to, kad paprastųjų tunų ištekliai yra pereikvoti ir jiems reikalinga apsauga. CITES visada sėkmingai saugojo egzotines rūšis nuo išnykimo, net ir tuomet, kai nesuskaitomų brakonierių ir medžiotojų nebuvo įmanoma sukontroliuoti, ypač besivystančiose šalyse. Bet argi tokia pat padėtis dabar?

⁽²⁾ Žr. protokolą.

Šiaurės Rytų Atlanto paprastųjų tunų išteklius per daug intensyviai naudojo saujelė žvejybos įmonių, kiekviena išgaudanti tūkstančius tonų. Šios tralavimo įmonės yra iš priešakinių pasaulio šalių: Prancūzijos, Ispanijos ir Italijos. ES nereikalinga tarptautinė aplinkosaugos organizacija, kuri padėtų jai kontroliuoti jos valstybių narių žvejybos pramonę.

Mes, žinoma, turime būti pragmatiški. Jei dėl tarptautinės politinės opinijos negalime neištraukti paprastojo tuno į CITES, pasinaudokime sveiku protu ir proporcingumo principu ir įtraukime šią rūšį į II priedą, kaip siūlė FAO ekspertų grupė. Jei paprastąjį tuną įtrauksime į I priedą, poveikis mano šalies ekonomikai bus 2 proc. mažesnis BVP. Tai tas pats, kas prašyti vienu ypu uždaryti visą Škotijos lašišų pramonę. Maždaug 1 proc. darbo jėgos praras darbo vietas.

13. Tinkamumas finansuoti socialiai atskirtų bendruomenių būstų darbus (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – diskusijos dėl Lamberto van Nistelrooijaus pranešimo Regioninės plėtros komiteto vardu dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. .../2009, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo socialiai atskirtų bendruomenių paramos reikalavimus atitinkančioms būsto išlaidoms finansuoti, projekto.

(COM(2009)0382 - C7-0095/2009 - 2009/0105(COD)) (A7-0048/2009)

Lambert van Nistelrooij, pranešėjas. – (NL) Europos Parlamentas yra dinamiškas; nuo žuvų ir CITES pereiname prie žmonių, nes ir su jais svarbu elgtis atsakingai. Džiaugiuosi, kad šiandien galime padaryti Europos regioninės plėtros fondo reglamento pakeitimus, susijusius su visoje Europos Sąjungoje sunkiose aplinkybėse atsidūrusių žmonių, socialiai atskirtų visuomenės grupių, aprūpinimu būstu.

Džiugina ir tai, kad praėjusią savaitę sugebėjome per pirmąją svarstymą pasiekti susitarimą dėl daugelio teisinių problemų, susijusių su Lisabonos sutartimi. Be to, priartėjome prie pirmojo teisės aktų, priimtų pagal Lisabonos sutartį, pakeitimo formulotės; tai pirmasis naujos kadencijos Parlamento teisės akto pakeitimas. Daugelis kitų pasiūlymų buvo užblokuoti, bet šis pasiūlymas bus priimtas. Dėkoju jums, ponios ir ponai, už padarytą spaudimą. Visi kartu pasakėme: „Tai jau tikrai buvo susitarimas pagal Nicos sutartį.“ Tačiau tai dar nebuvo pakankama pažanga. Tai buvo susiję su kitomis sritimis, dėl to ir nebuvo pasiektas susitarimas pirmininkaujant Švedijai.

Šiais metais padėtis nauja, nes 2010-ieji yra Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metai, iki šiol sėkmingiausi metai, diegiant tokios rūšies priemonę. Todėl ir aš kartu su kitais jaučiau didelę būtinybę užbaigti darbą šioje srityje, ir drįsčiau sakyti, kad pačiu laiku.

Dar džiaugiuosi dėl to, kad projektus, kurie iš pradžių buvo skirti miesto vietovių probleminėms grupėms, dabar galima pradėti įgyvendinti ir kaimo vietovėse. Be to, šis susitarimas bus taikomas visoms Europos Sąjungos valstybėms.

Sanglaudos idėja ir toliau išlieka socialinės, ekonominės bei teritorinės sanglaudos idėja. Šiame pasiūlyme daugiausia dėmesio skiriama socialiniam aspektui, socialinei sanglaudai. Per konsultacijas aš turėjau galimybę pabrėžti ir daugelį kitų klausimų, kuriuos dabar jums pakartosiu: 1) plėtimasis į visas ES valstybes, visas 27 Europos Sąjungos valstybes nares; 2) tvarumo kriterijai ir 3) konkretesnių kriterijų nustatymas, įtraukiant visuomenę į šios rūšies statybos projektus; daugelis dabartinių vietovių faktiškai neatitinka kriterijų ir todėl tai galima pavadinti netinkamu apgyvendinimu netinkamose vietose. Rekonstrukcija netinkamose vietose taip pat nieko neišsprendžia. Nepateisinama leisti lėšas nepagrįstai (kalbame apie pusę milijardo eurų per metus iš Regioninės plėtros fondo), jei nepasirenkame tinkamų vietų; taigi reikia nustatyti tikslesnius kriterijus.

Žinoma, visa tai neišspręs 9 mln. romų problemos, bet svarbiausia yra būstas, svarbu fizinis elementas, ir valstybės narės dabar gali kažko imtis. Prašau Europos Komisijos ir kadenciją baigiančio Komisijos nario atsakyti į klausimą, ar mums bus išsamiau pranešta apie viso priemonių paketo įgyvendinimą ir ar mes dalyvausime jį įgyvendinant.

Baigdamas noriu pasakyti, kad eidamas ankstesnes pareigas buvau atsakingas, be kita ko, ir už kilnojamąjį būstą Nyderlanduose ir mačiau, kaip sunku spręsti šią problemą. Lankiausi Rumunijoje ir kitose Rytų Europos valstybėse ir iš to, ką mačiau, man daug kas suprantama. Manau, kad labai gerai, jog dabar galime priimti šį sprendimą. Neišsprendę kokybiško būsto, kokybiškų vietų ir papildomos socialinės politikos, švietimo bei užimtumo problemų, mes nepasieksime tikslo. Labai džiaugiuosi, kad dabar galime tai padaryti, ir dėkoju visiems už gerą bendradarbiavimą pastaraisiais mėnesiais.

Paweł Samecki, Komisijos narys. – Pone pirmininke, pasiūlymas, kurį šiandien svarstome, yra akivaizdus ženklas, kad visos ES institucijos įsipareigojusios skatinti ypač atskirtų ir skurdžių bendruomenių integravimą į visuomenę. Šis pasiūlymas pateiktas Parlamento ir Tarybos prašymu; jis patvirtina, kad struktūriniai fondai turi atlikti ne tik finansavimo vaidmenį, bet ir skatinti integracinį požiūrį, sprendžiant socialiai atskirtų bendruomenių socialines bei ekonomines sąlygas.

Šis pasiūlymas ypač skirtas 10 mln. Europoje gyvenančių romų. Tačiau, remiantis pagrindiniais bendraisiais romų įtraukimo į visuomenę principais, šiame pasiūlyme neatmetamos ir kitos socialiai atskirtos grupės, atsidūrusios panašiose socialinėse bei ekonominėse aplinkybėse.

Dabartiniame kompromisiniame pasiūlyme nurodyta, kad socialiai atskirtų bendruomenių būsto problemos turi būti sprendžiamos visose 27 valstybėse narėse, o ne tik 12 valstybių narių ES, kaip iš pradžių buvo pasiūlyta. Dabartinis 7 straipsnis yra taikytinas tik aprūpinimui būstu miesto vietovėse, o pasiūlymo pakeitime leidžiama jį taikyti ir kaimo vietovėms. Šis papildymas pateisinamas, kadangi didžioji 12 valstybių narių ES romų dalis gyvena kaimo, o ne miesto vietovėse.

Pagal pasiūlytą pakeitimą parama gali būti suteikta ir dabartiniams namams atnaujinti, ir naujiems statyti. Renovuojant ypač prastos būklės namus iš tikrųjų gali būti tik švaistomos valstybės lėšos. Svarstant pasiūlymą Regioninės plėtros komitetas paprašė suteikti konkrečios informacijos apie segregacijos pašalinimo priemones. Į pasiūlymo 6 konstatuojamąją dalį tokios segregacijos pašalinimo priemonės dabar įtrauktos; tai veiksmai, kurie turi būti atliekami tuo pat metu, kai sprendžiama būsto problema. Segreguotųjų gyvenvietės iš tikrųjų reiškia nesaugumą, nelengvai pasiekiamą išsilavinimą, užimtumo nebuvimą, smurtinių išpuolių ir nusikalstamumo pavojų. Mes nesiekiamo kurti naujas atskirtųjų gyvenvietes, nors ir aprūpintas padoriais ERPF lėšomis pastatytais būstais.

Žinome, kad daugelis valstybių narių, įgyvendindamos romų bendruomenių integravimo politiką, didžiausią dėmesį skyrė aprūpinimui būstu. Nelengva vykdyti šią politiką. Ji gali būti remiama iš struktūrinių fondų, finansuojant ne tik būstus, bet labiau veiksmus, padedančius didinti šių bendruomenių gamybinius pajėgumus (gebėjimus). Tai gali būti, pvz., MVĮ, moterų, verslo iniciatyvų ir kt. rėmimas.

Šiuo klausimu norėčiau pabrėžti, kad pagrindinis sanglaudos politikos tikslas yra sulieti regionų ekonomiką, skatinant gamybos pajėgumus.

Kaip, be abejo, žinote, priėmus naująjį reglamentą, Komisija ir daugelis valstybių narių padarys pareiškimą, kad visos Europos socialiai atskirtų bendruomenių būsto darbų finansavimas iš ERDF yra išskirtinio pobūdžio priemonė. Ši išimtis jokių būdu nereiškia, kad sanglaudos politika bus apskritai atvira būsto darbų finansavimui.

Dabar norėčiau kalbėti apie Regioninės plėtros komiteto pasiūlymą įtraukti į tekstą atskirą konstatuojamąją dalį dėl komitologijos. Norėčiau priminti, kad trys institucijos surado horizontalų pereinamojo laikotarpio nuostatą dėl komitologijos sprendimą. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimo dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 291 straipsnio įgyvendinimo tikslas yra išvengti institucijų diskutavimo dėl kiekvieno atskiro dokumento tarpiniu laikotarpiu, kol įsigalios naujas komitologijos pagrindų reglamentas. Todėl Komisija apgailestauja dėl šios konstatuojamosios dalies įvedimo, bet dėl to netrukdyt kolegoms įstatymų leidėjams susitarti per pirmąjį svarstymą.

Laukiu diskusijų.

Jan Olbrycht, PPE frakcijos vardu. – (PL) Pone pirmininke, norėčiau pabrėžti, kad reglamento pakeitimas, kurį šiandien svarstome, turi dvejopą reikšmę. Viena vertus, jis tiesiogiai susijęs su socialiai atskirtų bendruomenių (nors šis terminas ir nėra tikslus) problemomis. Tačiau, antra vertus, juo įvedamas elementas, kuris labai svarbus ekonomikai, turiu omenyje namų statybos finansavimo iš Europos regioninės plėtros fondo galimybę; šis klausimas sukėlė daug ginčų ankstesnės kadencijos Europos Parlamentui. Tai, be abejo, gana keistas šios krizės padarinys. Argumentai, kuriuos prieš kelerius metus pateikė EP nariai, buvo atmesti, o lėšas būstui nutarta skirti tik naujosioms valstybėms narėms, kai šiandien, atsižvelgiant į naujas ekonomines ir finansines aplinkybes, lėšas būstui leidžiama panaudoti labai konkrečiai. Manau, kad eksperimentas, kuris jau pradėtas ir kuris yra labai pozityvus, turėtų būti tęsiamas, o būstas turėtų būti finansuojamas ir ateityje vykdamą sanglaudos politiką, kaip tai daroma šiandien.

Georgios Stavrakakis, S&D frakcijos vardu. – (EL) Pone pirmininke, pradžioje norėčiau pasveikinti pranešėją, L. van Nistelrooiją, kuris per trišalį susitikimą, būdamas atkaklus ir kantrus, sugebėjo užtikrinti, kad šis

svarbus pranešimas būtų pateiktas šios dienos diskusijoms ir rytdienos balsavimui, kad mums nereiktų gaišti brangaus laiko ir atidėti jį kovo mėnesiui.

Pranešimas ypač svarbus, nes jame numatyta išplėsti reglamento dėl tinkamumo finansuoti socialiai atskirtų bendruomenių būsto darbus taikymo sritį ir taikyti jį ne tik naujosioms valstybėms narėms, kaip buvo numatyta pradiniam Europos Komisijos pasiūlyme, bet ir visai Europos Sąjungai.

Mano frakcijos nariams ir mūsų komitetui atrodė neįtikėtina, kad minėtas reglamentas neturėtų būti taikomas senosioms valstybėms narėms, kadangi, kaip visi žinome, būsto problemos, su kuriomis susiduria socialiai atskirtos gyventojų grupės, ypač romai, yra rimtas klausimas ir turi socialinį atgarsį visose Europos Sąjungos valstybėse narėse.

Manome, kad šis pranešimas ir visos Europos Sąjungos būstų finansavimas sustiprins visų regionų sanglaudą, ir senosios valstybės narės nebus diskriminuojamos naujųjų valstybių narių atžvilgiu. Jis leidžia aiškiai suprasti, kad Bendrijos finansavimas grindžiamas socialinių problemų įveikimo principu, neatsižvelgiant į tai, kokiam ES regione jos kyla.

Karima Delli, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (FR) Pone pirmininke, 2010-ieji yra Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metai, ir tokiomis aplinkybėmis mes, tikiuosi, priimsime L. van Nistelrooijaus pranešimą, kuris yra žingsnis į priekį gerinant gyvenimo sąlygas socialiai nuskriaustiesiems, nes jame remiamas Europos Sąjungos paramos visoms valstybėms narėms skyrimas iš ERDF būstų renovacijos ir statybos projektams bei energijos trūkumo įveikimo projektams finansuoti.

Šio pasiūlymo, kurį remia Europos Taryba, jau seniai laukia tie, kurie aktyviomis priemonėmis siekia, kad būtų gerbiamos socialiai atskirtų bendruomenių, ypač romų, integravimosi teisės.

Žaliųjų frakcijos / Europos laisvojo aljanso vardu pritariu tam, kad Europos Sąjunga daug investuoja į daugelio nepalankias sąlygas turinčių bendruomenių būsto gerinimą, tačiau neturėtume sustoti dabar, kai viskas taip sklandžiai vyksta. Būsime labai budrūs faktiškai naudodami lėšas, kadangi jos turi būti skiriamos ir socialiai atskirtoms bendruomenėms.

Miestų renovavimo projektų pavyzdžių iš tikrųjų yra daug. Jie apima Barselonos miesto centro restauravimą ir darbus, susijusius su naujųjų valstybių narių istorinių centrų atnaujinimu; o tai lėmė spekuliaciją nekilnojamuoju turtu, buvo išpūsti nuomos ir kiti mokesčiai. Dėl to labiausiai nepasiturinčios šeimos buvo išstumtos iš miestų centrų.

Šie žmonės turi būtinai gauti realią socialinę paramą ir turėti galimybę naudotis visomis viešosiomis paslaugomis, pvz., švietimo, sveikatos priežiūros ir visuomeninio transporto, ir taip pat, kaip pasiūlėme per nagrinėjamą komitetą, jie turi gauti pakankamai lėšų, kad galėtų likti savuose rajonuose, kad šie nepavirstų vidurinės klasės gyvenamaisiais rajonais.

Parlamentui reikės įvertinti vykdytus projektus iki 2013 m., kai bus skiriamos naujos lėšos, jam teks dalyvauti rengiant būsimą reglamento projektą, kuriame bus nustatyti paramos gavimo kriterijai, ypač susiję su skaidrumu, siekiant užtikrinti, kad kiekviena pažeidžiama gyventojų grupė iš tikrųjų gautų šias lėšas, kurios joms leis ilgą laiką gyventi oriai.

Oldřich Vlasák, *ECR frakcijos vardu*. – (CS) Pone pirmininke, ponios ir ponai, neturtingųjų kvartalai ir lindynių kvartalai mūsų pažįstami iš patirties. Ten gyvenantys žmonės uždirba mažiausiai, o dažniausiai yra bedarbiai arba priklauso nuo socialinių pašalpų. Jie laiku nesumoka už butą, elektrą ar vandenį. Šiuokšlės šiuose rajonuose dažniausiai išmetamos į gatves ir kiemus. Pastatai, kuriuose gyvenama bendrai arba kurie niekam nepriklauso, apleisti. Iš patirties žinome, kad čia gyvena socialiai atskirtųjų grupės. Tokią grupę gali sudaryti kelios šeimos ar asmenys, gyvenantys viename daugiabutyje name arba tūkstančio gyventojų rajone. Tokia vieta gali būti miesto centre ar priemiestyje, arba kur nors visai nuošaliai nuo apstatytų rajonų.

Todėl sveikintina, kad pakeitime siūloma asignavimus iš Europos fondų skirti ir socialiai atskirtoms visuomenės grupėms ir šias lėšas naudoti ne tik miestuose, bet ir kaimo vietovėse bei skirti dabartiniais namams remontuoti arba naujiems statyti. Tačiau esu tvirtai įsitikinęs, kad paprastas fizinis investavimas į infrastruktūrą nepadės išspręsti lūšnyčių problemų. Tai, kad kasdien išvežamos šiukšlės, remontuojama pastatų išorė, renovuojami įėjimai ir perdažomi pastatai, dar nereiškia, kad po kelerių metų ta vieta vėl nebus kokia buvusi. Neturtingųjų kvartalai – tai ne tik aplinka ar pastatai, bet ir čia gyvenantys žmonės. Todėl ateityje turėtume ieškoti būdų, kaip šias investicijas suderinti su socialiniu darbu vietoje, kaip įdarbinti šiuose kvartaluose gyvenančius žmones, ypač kaip padėti jaunimui išsilaisvinti iš socialinio skurdo gniaužtų. Tik tada neturtingųjų kvartalai ir lūšnynai taps padoria mūsų miestų dalimi.

David Campbell Bannerman, EFD frakcijos vardu. – Pone pirmininke, šios rezoliucijos dėl būstų 1 pakeitime siūloma, kad Europos regioninės plėtros fondo lėšos būtų skiriamos visoms valstybėms narėms, o ne tik toms, kurios įstojo 2004 m., taigi ir Jungtinei Karalystei.

Iš rezoliucijos aišku, kad romai yra gausiausia socialiai atskirta bendruomenė, gaunanti paramą, bet ją gauna ir kitos grupės, kurių socialinės bei ekonominės sąlygos panašios.

Visas Europos sanglaudos politikos įgyvendinimui skirtas septynerių metų biudžetas yra 347 mlrd. EUR, t. y. netgi daugiau už daugelio šalių ekonomiką.

Mano rinkėjai, Rytų Anglijos gyventojai, jau dabar giliai susirūpinę dėl klajoklių ir čigonų bendruomenių gausos, ypač Esekse. Jie bus nepatenkinti, jei kuri nors iš minėtų priemonių dar labiau paskatins masinę ES piliečių emigraciją.

Nuo 1997 m., kai į valdžią atėjo leiboristų vyriausybė, t. y. per dvylika metų, Jungtinė Karalystė pasipildė 3,5 mln. gyventojų, o tai yra pusė Londono. Be to, atsižvelgiant į tai, kad per kitus trisdešimt metų beveik devyni iš dešimties naujųjų britų būstų (86 proc.) atsiras dėl imigracijos, atrodo, kad tokie pasiūlymai, kaip šis, yra dar viena imigracijos į JK prielaida. Mes neturime vietos. Kalbu apie erdvę, ne rasę.

Kontroliuoti imigraciją leidimais ir vizomis yra gerai, nekontroliuojama imigracija – blogas dalykas, nes tai greičiausias kelias ekstremizmui, kuris nė vienam iš mūsų nepatinka.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pone pirmininke, teikti su būstu susijusią paramą namų ūkiams, kurių gyventojų socialinės ir ekonominės sąlygos ypač nepalankios, savaime gera idėja. Tai, kad parama dabar bus vienodai teikiama ir miesto, ir kaimo vietovėms, taip pat sveikintinas faktas. Tačiau ši parama jokių būdų neturi būti skiriama tam tikroms valstybėms narėms ir tam tikroms bendruomenėms, aiškiai suteikiant palankumą toms grupėms. Taip būtų akivaizdžiai diskriminuojamos kitos grupės. Tačiau šiuo pasiūlymu būtent tai ir daroma. Jame didžiausias dėmesys skiriamas romams ir legaliems migrantams.

Be to, su atskirtimi visada privalo kovoti abi pusės: pirmą – valdžia, antrą – ir pačios grupės, kurios turėtų aktyviai integruotis. Ir pagaliau mums reikia kruopščiai įvertinti, ko vertos visos šios priemonės, ir pasakyti galutinį „ne“ etniniu kriterijumi teikiamaipriemonėms.

Livia Járóka (PPE). – (HU) Pritariu Europos regioninės plėtros fondo pakeitimams ir sveikinu kolegą L. van Nistelrooiją parengus tokį pranešimą. ERDF lėšomis remiama daug programų, kuriomis gali būti pagerintos ir yra gerinamos romų, gausiausios ir labiausiai socialiai atskirtos Europos mažumos, gyvenimo sąlygos, nepamirštant ir kitų grupių, kurių socialinės ir ekonominės sąlygos panašios.

Jau seniai siekiama, kad būstui skirtos priemonės nebebūtų taikomos tik miestams, bet ir naujų būstų statybai, ir kad ši parama būtų prieinama ir senosioms valstybėms narėms, nes aptariama problema aktuali visai Europai. Regionai, kurie, palyginti su regioniniu vidurkiu, yra gana neišvystyti ir nustumti į antrąją vietą, kliudo visos Europos vystymuisi. Visoje Europoje didelė romų dalis gyvena vietovėse, kur gyvenimo sąlygos nepalankios ir kurios apstatomos suteikiant nemažą paramą.

Reikia nedelsiant imtis bendrų veiksmų. Tam tikslui turime rūpestingai apsvarstyti tikslinį, kai kurių išteklių panaudojimą Europos Sąjungos lygmeniu, kad kai kurie LAU (vietos administracinio vieneto) 1 lygio statistiniai vienetai atitiktų standartą. Labai svarbu, kad į šį reglamentą būtų įtrauktas integruotas požiūris, užtikrinantis, kad priemonės būtų vykdomos atsižvelgiant į platesnį ir sudėtingesnį kontekstą, žvelgiant į perspektyvą švietimo, ekonominės veiklos ir viešųjų paslaugų srityse. Laikantis Europos Parlamento priimtų pozicijų, būtinas sudėtinis Bendrijos veiksmų planas; pasinaudojant jam įgyvendinti skirtais finansiniais ištekliais ir teisine galia, bus įmanoma smarkiai pagerinti kiekvieną Lakeno rodiklį, kuris rodo tikrąjį socialinės atskirties mastą.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Regioninės politikos tikslas – panaikinti ekonominius ir socialinius skirtumus. ES sudaro 27 valstybės narės, padalytos į 271 regioną. Kas ketvirtame regione BVP vienam žmogui yra 75 proc. mažesnis už 27 valstybių narių ES vidurkį. Šis skaičius kelia nerimą.

Europos regioninė politika duoda pridėtinę vertę, konkrečioje srityje tiesiogiai įgyvendinant priemones. Pagal šią politiką finansuojami konkretūs projektai, naudingi regionams, miestams, kaimams ir jų gyventojams. Praėjusiais metais buvo žengtas pozityvus žingsnis, kai OEP (privataus kapitalo investicijų fondas „One Equity Partners“) pakeitė Europos regioninės plėtros fondo taisykles, nustatydamas, kad visos valstybės narės gali naudotis juo energijos suvartojimui pastatuose sumažinti.

Šiandien jau pasiekėme gerų rezultatų. Daugelyje miestų pastatai ne tik apšiltinti, bet ir įgiję estetinę vertę, pagerėjo gyvenimo kokybė, sumažėjo išlaidos. To negalima nepaminėti. Aš esu iš Rytų Slovakijos, regiono, kur gyvenimo lygis daug žemesnis už ES vidurkį. Todėl pritariu naujo reglamento projektui, kuriuo siekiama išplėsti paramos taikymo sritį, į ją įtraukiant socialiai atskirtas visuomenės grupes.

XXI amžiuje daug žmonių grupių gyvena žeminančiomis sąlygomis. Jų socialinis statusas (būklė) nesuteikia jiems galimybių įsigyti geresnį būstą sau ir savo vaikams. Tad vietos valdžia galės laipsniškai integruoti šią gyventojų grupę į visuomenę. Džiaugiuosi šiuo pasiūlymu ir remiu jį kartu su Parlamento nariais iš Slovakijos ir S&D frakcijos.

Trevor Colman (EFD). – Pone pirmininke, problema, kuriai skirtas šis pranešimas ir pakeitimai dėl Europos regioninės plėtros fondo finansavimo, yra susijusi su benamiais arba, kaip sakoma pranešime, socialiai atskirtomis bendruomenėmis. ES sprendimas – išmesti milijonus eurų tūkstančiams pastatų renovuoti ir pastatyti.

Iš pradžių pranešime minimas būsto finansavimas valstybėse narėse, kurios prie ES prisijungė 2004 m. gegužės 1 d. arba vėliau. Dabar lėšas norima skirti visoms valstybėms narėms. Remiantis 2007 m. Pietvakarių observatorijos ataskaita, aprėpiančia Anglijos pietvakarines grafystes, šio regiono gyventojų skaičius sparčiai didėja tik dėl migracijos. Nepaisant stipraus ir vis didėjančio visuomenės pasipriešinimo tokiam plėtimuisi ir daugelio statybai pasiūlytų vietų netinkamumo, ES namų statybos programa, skirta Britanijai, nepaiso demokratijos procesų.

Pietvakarių Vadovų Taryba ėmėsi kontroliuoti ir tvirtinti planavimą – tai klasikinis pavyzdys, kaip ES įstatyminės galios pereina nevalstybinėms įstaigoms. Jungtinėje Karalystėje didėja visuomenės nusivylimas. Visuomenės susierzinimą kursto neribojama, nekontroliuojama imigracija. Namų statybos Jungtinėje Karalystėje finansavimas, kuris skatina dar didesnę imigraciją į mūsų šalį, tik dar labiau sunkina ir taip nestabilią padėtį.

Jei šis pranešimas bus skirtas, kaip iš pradžių planuota, tik toms šalims, kurios prie ES prisijungė 2004 m. gegužės 1 d. ir vėliau, gyvenimo būdas Jungtinėje Karalystėje, ypač kaimo vietovėse, labai pasikeis: šios šalies žmonių apmaudas gali virsti smurtu.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Pritariu pranešimui ir sveikinu L. van Nistelrooijų už tai, kaip jis jį pateikė ir užbaigė. Manau, kad ERDF reglamentas turi būti pakeistas, kad valstybės narės galėtų naudotis šiais finansais socialiai atskirtų bendruomenių būstams atnaujinti ir statyti. Nacionalinių ir vietos valdžios institucijų veiksmais turi būti siekiama nuolatinės socialinės šių bendruomenių įtraukties į visuomenę miestuose ir kaimuose.

Džiaugiuosi dėl to, kad sutelktomis bendromis pastangomis romų bendruomenė bus remiama visose Europos Sąjungos valstybėse narėse. Taip yra dėl to, kad romų bendruomenė – labiausiai socialiai atskirta Europos bendruomenė, kurios judumas Europoje (kertant valstybių sienas) yra labai didelis. Tačiau turime atsižvelgti ir į kitų bendruomenių poreikius, ypač tų, kurias sudaro legalūs imigrantai, ir laikinai kitose ES valstybėse dirbančių tarnautojų bendruomenių. Dėl šių priežasčių būtų protinga leisti panaudoti ERDF lėšas visų ES valstybių būsto problemoms spręsti.

Tikiu šios programos sėkme ir viliojusi, kad taip tęsime ir toliau: pradėsime naują šeimų iš socialiai atskirtų bendruomenių rėmimo etapą, aprūpindami jas tinkamais būstais, padėdami susirasti ir išsaugoti darbo vietas, ypač dabartinės krizės metu. Pritariu šiam pranešimui, kuris ir Rumunijai suteiks galimybę gauti lėšų, kurios palengvins socialiai atskirtų žmonių, tarp jų ir romų, įtrauktį į visuomenę miesto ir kaimo vietovėse.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Šio pranešimo apie ERDF tikslas – išplėsti būsto finansavimo priemonės taikymo sritį, į ją įtraukiant visų valstybių narių socialiai atskirtas bendruomenes. Iki šiol ši parama buvo skirta tik naujųjų valstybių narių miesto vietovėse gyvenančioms socialiai atskirtoms bendruomenėms. Kitais žodžiais tariant, atsižvelgiant į tai, kad didžioji tokių bendruomenių dauguma gyvena kaimo vietovėse ir pašiuose, tos bendruomenės negalėjo pasinaudoti šia parama, kad savo prastos kokybės būstą galėtų pakeisti kitu.

Galiausiai ši parama – tai spragų užpildymas, didesnė galimybė valstybėms narėms ir jų regionams sumažinti konkrečių sunkumų, su kuriais susiduria šios bendruomenės, našta.

Džiaugiuosi, kad visoms valstybėms narėms suteikiamos vienodos sąlygos, nes visoms socialiai atskirtoms bendruomenėms reikalinga parama, jos visos turi integruotis, visos nusipelno mūsų dėmesio, nepaisant to, kokiai valstybei narei jos priklauso.

Jei, kovojant su skurdu ir už žmogaus orumą, išvada dėl šio svarbaus pranešimo bus padaryta per pirmąjį svarstymą, jį bus galima greitai įgyvendinti taikant ekonomikos atsigavimo planą ir taip greitai įveikiant mus ištikusią krizę.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Europos sanglaudos politika sukurta tam, kad panaudojus didelius finansinius išteklius būtų atsakyta į klausimus, kuriuos uždavė kitos Europos politikos sritys. Visų pirma ji buvo skirta padėti silpniausioms valstybėms narėms įstengti konkuruoti vidaus rinkoje.

Šiandien pagrindinis jos uždavinys – rasti problemų, kurias sukėlė atvertos sienos ir laisvas žmonių judėjimas (geras dalykas, bet galintis kelti laikinų sunkumų), sprendimus. Romų gyvenimo sąlygų klausimas yra susijęs su sienų atvėrimu. Tai ypač Europai būdinga problema. Todėl visos valstybės narės turi teisę pasinaudoti Europos regioninės plėtros fondu (ERDF), kad pastatytų būstus romams ir taip užtikrintų tikrą europiečių tarpusavio solidarumą.

Aš pateikiau Regioninės plėtros komitetui keletą pakeitimų, kuriuose reikalavau, kad ši priemonė būtų taikoma visoms Europos Sąjungos valstybėms narėms. Džiaugiuosi, kad šia idėja susidomėta, ir aš visiškai pritariu šiam tekstui su pakeitimais.

Manau, kad išplėtus ERDF bendrai finansuojamos paramos būstui taikymo sritį mums būtina apsvarstyti kitas galimas priemones, susijusias su tinkamumu finansuoti arba lėšų skyrimu tam tikriems strateginiams prioritetams, vidutinės trukmės arba ilgalaikės.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Aš taip pat džiaugiuosi šiuo ERDF reglamento pakeitimu ir manau, kad dabar turime konkrečią priemonę, kuri padės priimti Europos masto sprendimus, leisiančius pagerinti romų bendruomenių padėtį, net jei ši priemonė bus skirta ne vien tik romų, bet ir kitoms socialiai atskirtoms bendruomenėms.

Tačiau apie imigraciją kalbėjusiems kolegoms norėčiau pasakyti, kad, jei skirtumai sumažės, jei pagerės gyvenimo sąlygos, tai bus priešprieša imigracijai; manau, kad galime tikėtis ir tokio rezultato.

Norėčiau išvardyti keletą perspektyvų, į kurias bet kuriuo atveju būtina atsižvelgti rengiant reglamentą ir jį įgyvendinant. Labai svarbu, kad lėšos būtų prieinamos ne tik miesto, bet ir kaimo aplinkai, ir panaudotos būstams renovuoti bei naujiems namams statyti, kad svarbus tikslas būtų atskirties mažinimas ir kad būtų laikomasi integruoto požiūrio; taigi visa, kas išvardyta, turėtų būti įgyvendinama kartu įgyvendinant švietimo ir profesinio mokymo programas, užtikrinant šio sprendimo ilgalaikiškumą. Dar noriu pasakyti, kad svarbus trijų pirmininkaujančių valstybių narių prioritetas yra romų padėties gerinimas. ES pirmininkaujanti Ispanija imasi svarbių priemonių šioje srityje, vėliau pirmininkausianti Vengrija tęs šį darbą.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, visų pirma norėčiau pagirti savo kolegą L. van Nistelrooijų už jo stropumą ir vadovavimą šioje labai svarbioje srityje.

Manau, kad daugelis žmonių svajoja turėti namą, ir tai man primena prieš daugelį metų išgirstas airių poeto eilėraščio eilutes: „O, turėti mažą namelį! Savo židinį, suolelį kojoms ir visa kita! | Bufetą, pilną tviskančio Delfto fajanso, | Durpių krūvą palei sieną!“

Manau, kad tai, ką čia šiandien darome, ir yra bandymas padėti daugeliui žmonių visoje Europoje, o ypač romų bendruomenei, priartinti svajonę prie realybės.

Buvo pažymėta, o dabar aptarę jau ir siūlome, kad parama turėtų būti suteikta ir kitoms socialiai atskirtoms grupėms. Aš ypač galvoju apie savo gimtojo Limeriko regioną; kai kurių jo vietovių, pvz., Myross ir Southill, gyventojai smarkiai kenčia nuo narkotikų pardavinėjimo ir su tuo susijusio smurto. Dabar reikia visiško atsinaujinimo, kad ši siaubinga padėtis pagerėtų.

Remiantis šiais pasiūlymais, kurie gali būti įgyvendinti, svarbu duoti impulsą statybos pramonei, kuri visoje Europos Sąjungoje patyrė didelių nuostolių dėl ekonominio nuosmukio.

Taigi mes laiku imamės priemonių, kurios gali atnešti naudos labiausiai socialiai atskirtoms visuomenės grupėms – jie gali tikėtis turėti namą, židinį, suolelį kojoms ir tviskančio fajanso indų.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) ERDF parama, suteikta socialiai atskirtų bendruomenių būstams finansuoti, padės valstybėms narėms geriau įsisavinti Europos lėšas. Ši parama, mano nuomone, turi būti skiriama visoms valstybėms narėms.

Neseniai buvo pakeistas Reglamentas (EB) Nr. 1080/2006: valstybėms narėms suteikta galimybė padidinti energijos vartojimo efektyvumą būstuose. Naujame tekste nustatyta 4 proc. norma. Kad tekstas būtų nuoseklus ir sumažėtų biurokratinė našta, mums galbūt vertėtų taikyti tą patį procentą.

Naujose nuostatose įrašyta būtinybė remti kai kuriuos miestų plėtros projektus, skirtus regionams, kuriems iškilusi fizinio nusidėvėjimo arba socialinės atskirties grėsmė, taip pat socialiai atskirtoms bendruomenėms. Tai ir vietovės, kuriose įvyko stichinės nelaimės, pvz., potvynis ar žemės drebėjimas. Pone pirmininke, norėčiau baigti paraginimu Komisijai kartu su valstybėmis narėmis 2010 m. dar kartą išnagrinėti veiksmų programas ir pagerinti socialiniam būstui skirtų Europos lėšų įsisavinimą.

Jan Březina (PPE). – (CS) Pone pirmininke, ponios ir ponai, visiems gerai žinoma, kad dabartinės ekonominės krizės padarinius labiausiai jaučia socialiai pažeidžiamos gyventojų grupės. Todėl palankiai vertinu ES mėginimus ieško būdų, kaip padėti šiems žmonėms. Kai Europos regioninės plėtros fondo lėšos jau buvo skiriamos miestuose gyvenančioms socialiai atskirtoms visuomenės grupėms padėti, kaimo vietovėse ši intervencija iš esmės nebuvo taikoma ir joms teko verstis iš išmokų, kurias suteikė finansiškai silpnėsi Kaimo plėtros fondas. Tvirtai tikiu, kad finansavimo pusiausvyra turi būti. Svarbu, kad tinkamomis išlaidomis būtų pripažintos ne tik dabartinių pastatų pakeitimo naujais pastatais sąnaudos, bet ir dabartinių gyvenamųjų namų renovacijos sąnaudos. Tai leis pastebimai išplėsti galimos paramos mastą ir padidinti priemonių veiksmingumą.

Šių grupių aprūpinimo būstu padėtis, ypač naujosiose valstybėse narėse, dažnai yra kritiška; būtinas skubus ir ryžtingas valdžios įstaigų įsikišimas. ES struktūriniais fondams atsiveria didelė galimybė veiksmingai papildyti nacionalines lėšas, kurių nepakanka, kad padėtis pagerėtų iš pagrindų.

Visiškai sutinku, kad romai yra didžiausia socialiai atskirta žmonių grupė, ir kartu pritariu, kad tai, kas skiriama romams, neturėtų aplenkti ir kitų žmonių, kurių socialinės ir ekonominės sąlygos panašios.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Visoje Europos Sąjungoje žmonės susiduria su gyvenamojo būsto renovavimo problemomis, tačiau situacija yra ypač sudėtinga naujosiose Europos Sąjungos valstybėse narėse. Naująsias valstybes nares jungia bendras bruožas – jos visos paveldėjo neekonomiškų daugiabučių, kurių išlaikymas kainuoja labai brangiai, o renovacijos procesai vyksta labai lėtai, arba iš viso nevyksta. Labai svarbu, kad šio reglamento taikymas neapsiribos vien tik išskirtinai didelėmis, socialiai atskirtomis bendruomenėmis, bet jo nuostatos bus galima taikyti ir kitoms labiausiai socialiai pažeidžiamoms grupėms, kaip neįgaliesiems, skurstantiems, jaunoms nepasiturinčioms šeimoms, migrantams ir kitiems, kurie taip pat kenčia nuo socialinės atskirties ir neturi galimybių renovuoti savo būstų. Esu įsitikinęs, kad šis dokumentas suteiks kiekvienam Europos Sąjungos regionui galimybę, naudojantis struktūrinių fondų pagalba, investuoti į socialinę infrastruktūrą, užtikrinant gyvenamojo būsto prieinamumą, o tai savo ruožtu padės ne tik sumažinti socialinę atskirtį, bet ir prisidės prie tvarios, socialinės, ekonominės ir aplinkos apsaugos politikos kūrimo visoje Bendrijoje.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, Europos Komisijos pasiūlymas dėl reglamento dėl Europos regioninės plėtros fondo leidžia daryti prielaidą, kad iniciatyvos dėl būsto gali būti veiksmingai įgyvendintos tik miesto vietovėse ir renovuojant dabartinius gyvenamuosius namus. Nuostatos neapima kaimo vietovių, o tai reiškia, kad daugelis Vidurio ir Rytų Europos šalyse gyvenančių socialiai atskirtų grupių žmonių nepasinaudos pasiūlytais sprendimais. Tai lemia faktas, kad naujosiose valstybėse narėse neturtingiausios visuomenės grupės, socialiai atskirtos dėl jų prastos materialinės padėties, dažniausiai gyvena kaimo vietovėse.

Į reglamentą įtraukti pakeitimai, mano nuomone, būtų naudingi, kadangi bus apsaugotos ir už miestų ribų gyvenančios bendruomenės, o Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai bus lengviau dirbti. Toks pakeitimas suteiks galimybę pagerinti skurdžiausių bendruomenių materialinę padėtį, nes šie žmonės yra nepasiturintys dėl to, kad gyvena atitinkamoje vietoje. Priežastis ta, kad gyvenimo lygio skirtumai miesto ir kaimo vietovėse čia daug didesnis nei Vakarų Europoje. Deja, šioje Europos dalyje materialinė padėtis vis dar yra aiški kliūtis, siekiant įgyti išsilavinimą, gauti darbą ar dalyvauti kultūriniame gyvenime. Jei labiausiai socialiai atskirtoms žmonių grupėms būtų užtikrintos geresnės gyvenimo (ir būsto) sąlygos, jie galėtų pagerinti savo socialinį statusą; tai paskatintų juos tobulintis. Vietos valdžia ir nevyriausybinės organizacijos turėtų kartu išspręsti socialinės atskirties problemą.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Pone pirmininke, Komisijos nary, visų pirma norėčiau atkreipti dėmesį į pranešėjo, L. van Nistelrooijaus, pastangas siekiant bendro sutarimo šiuo klausimu ir jo parodytą pasiryžimą įtraukti į savo pranešimą kitą pagalbą.

Rytoj balsuosime dėl ERDF reglamento pakeitimų, kurie ypač svarbūs vadinamosioms senosioms valstybėms narėms, taip pat ir Portugalijai. Šiais pakeitimais bus išplėsta ERDF lėšų panaudojimo sritis – jos bus skiriamos socialiai atskirtų bendruomenių gyvenamųjų namų sektoriui, nors šiuo metu šio fondo lėšos gali būti naudojamos tik miestų plėtros darbams.

Mano ir mano kolegų Parlamente pasiūlyti pakeitimai, kuriuos patvirtino didžioji Regioninės plėtros komiteto narių dauguma, leis ne tik naujosioms (kaip buvo pasiūlyta pirmajame projekte), bet ir senosioms valstybėms narėms pasinaudoti finansavimo galimybe.

Taip elgdamasis aš stengiausi nesukurti precedento, kurį laikau pavojingu ir dėl kurio visos senosios valstybės narės negalėtų naudotis šia ir, visiškai tikėtina, kitokia Europos Sąjungos pagalba. Tai būtų neprasminga, atsižvelgiant į tai, kad būsto problemos, ypač susijusios su socialiai atskirtomis bendruomenėmis, egzistuoja ir naujosiose, ir senosiose valstybėse narėse.

Džiaugiuosi, kad turiu galimybę pakartoti, jog buvimo Europos Sąjungos nare laikas neturi būti struktūrinių fondų lėšų skyrimo kriterijus ir būtina nedelsiant atsisakyti šio kriterijaus.

Derybos dėl sanglaudos politikos po 2013 m. turi būti pagrįstos solidarumu siekiant teritorinės sanglaudos; ji turi būti vykdoma laikantis principo ne bausti, o apdovanoti regionus, kurie pavyzdinčiai naudoja Bendrijos pagalbą.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Pone pirmininke, atsižvelgdamas į šios dienos diskusijas norėčiau atkreipti dėmesį į prieštaringą pasiūlymą padaryti Komisijos reglamento 1828/2006 47 straipsnio pakeitimą. Šiame straipsnyje tvirtinama, kad būsto darbams pasirinkti regionai turi atitikti ne mažiau kaip tris tame straipsnyje išvardytus kriterijus. Tačiau naujame reglamente siūloma remtis tik vienu kriterijumi, o tai reiškia, kad praktiškai paramos reikalavimų neatitinkantys regionai, priderinę savo padėtį prie teisės aktų reikalavimų, galės kreiptis dėl lėšų. Pvz., norėčiau pažymėti, kad kriterijų „žemas ūkinės veiklos lygis“ gali lengvai atitikti nauji gyvenamųjų namų kvartalai kaimo vietovėse. Tada būstais bus aprūpinami ne tie, kuriems labiausiai jų reikia, o bus remiami statybų vykdytojai ir pasiturintys naujų gyvenamųjų namų gyventojai.

Frédéric Daerden (S&D). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, akivaizdu, kad spręsti būsto problemą Europos lygmeniu yra sunku, nes iš tikrųjų tai nėra Europos Sąjungos kompetencijos dalis. Tačiau visuotinai pripažinta, kad, norint užtikrinti socialinę sanglaudą ir padėti užtikrinti Komisijos (ekonomikos) atsigavimo plano sėkmę, būtina investuoti į kokybišką būstą.

Todėl džiaugiuosi, kad struktūrinių fondų lėšomis yra finansuojamos investicijos į gyvenamųjų namų sektorių, ypač į efektyvų energijos vartojimą, bet turime žengti toliau. Turėtume ypač daug dėmesio skirti benamiams, kurių Europoje priskaičiuojama apie trys milijonai.

Ir todėl šis klausimas yra vienas iš Belgijos, kuri antrajame 2010 m. pusmetyje pirmininkaus ES, prioritetų. Tikiuosi, jog ji pasieks, kad šis klausimas būtų įtrauktas į Europos darbotvarkę, ir kad mes oficialiai galėsime imtis šio darbo. Jis, be kita ko, apims tikslaus benamių skaičiaus užregistravimą, siekiant sužinoti šio reiškio pasaulinį mastą ir padidinti paramą socialiniam būstui.

Diane Dodds (NI). – Pone pirmininke, žinau, kad šis pranešimas ypač susijęs su romų šeimomis ir žmonių grupėmis.

Noriu pabrėžti, kad visi žmonės nusipelno socialinio būsto, kuris atitiktų jų reikmes. Tačiau šis Parlamentas neturėtų pamiršti, kad įprastose miestų ir kaimų bendruomenėse taip pat yra nemažai žmonių, gyvenančių labai skurdžiuose būstuose, o padorus būstas jiems nepasiekiamas. Jiems būtina žinoti, kad Parlamentas pripažįsta jų reikmes. Jie lygiai taip pat socialiai atskirti: gal dėl skurdo, gal dėl narkotikų ar nusikaltimų.

Šiaurės Airijos socialinio būsto teikėjams rūpestį kelia viena problema – viešųjų pirkimų taisyklės. Ir kol jų paskirtis yra skatinti sąžiningą konkurenciją visoje Europoje, jos turi nenumatyti neigiamą poveikį socialiai atskirtoms bendruomenėms taip reikalingo socialinio būsto statybai, iš esmės dėl to, kad nelengva įsigyti žemės dar taip neseniai buvusioje „spekulantų rinkoje“.

Šiaurės Airijai ši problema turėjo didelio poveikio: praeitais metais taikant socialinio būsto programą, iš planuotų 1 500 namų pastatyti tik 500.

Šiuos klausimus taip pat turime spręsti. Raginčiau Parlamentą šį klausimą laikyti socialiai atskirtų bendruomenių aprūpinimo būsto problemos dalimi.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Naujieji reglamentai dėl atitikties būsto finansavimo reikalavimams yra pavyzdys, kaip tos pačios lėšos gali būti panaudojamos efektyviau, jų nepapildant.

Pirmasis žingsnis buvo žengtas pernai, kai buvo susilpnintos Europos lėšų panaudojimo energijos vartojimo efektyvumui didinti taisyklės. Mano nuomone, tai buvo mažas žingsnelis, ir leistiną procentą būtų galima patikslinti. Antrasis žingsnis – tai tas, kurį žengiame šiandien.

Abiem atvejais perdirbami tekstai, parašyti įvairiu metu. Todėl klausiu savęs, ar nereikėtų patikslinti ir kitus Europos lėšų panaudojimo aspektus ir pakeisti kriterijus, kurie nebeatitinka dabartinių poreikių.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) 2010 m. yra Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metai. Deja, gausybė žmonių gyvena skurde ir yra socialiai atskirti, nors tai prieštarauja pagrindiniams Europos Sąjungos principams ir vertybėms. Dabartinės ekonomikos krizės laikotarpiu šių bendruomenių pažeidžiamumas realiai padidėjo. Tokiomis aplinkybėmis palaikau iniciatyvą išplėsti sąlygas gauti paramą iš Europos regioninės plėtros fondo, kuris yra gyvybiškai svarbi priemonė kovojant su skurdu.

Manau, kad dėl blogų būsto sąlygų būtina greičiau suteikti finansinę paramą. Ji turi būti skirta aprūpinti būstais ir miesto, ir kaimo vietovių gyventojus. Be to, skirstant šią finansinę paramą, neturi būti daromas skirtumas tarp romų ir kitų panašioje padėtyje atsidūrusių socialinių grupių.

Paweł Samecki, Komisijos narys. – Pone pirmininke, visų pirma norėčiau padėkoti pranešėjui už jo darbą. Labai jį vertinu. Antra, noriu pasakyti porą pastabų apie diskusijų esmę. Kai kas išreiškė susirūpinimą dėl galimo šalutinio poveikio, t. y. dar didesnės migracijos. Iš tikrųjų šis pasiūlymas ne apie migracijos skatinimą, o apie tai, kaip susitvarkyti su dabartine padėtimi. Manau, kad pasiūlymą reikėtų laikyti migracijos stabdžiu. Tai paminėjo ir K. Göncz.

Antra pastaba dėl esmės. Komisija, žinoma, tikisi, kad bus patikslintos veiksmų programos. Tai priklausys nuo nacionalinių ir regioninių institucijų iniciatyvos, bet mes palaikysime šiuos pokyčius.

Baigdamas noriu pasakyti, kad džiaugiuosi, jog šios diskusijos vyksta ir kad Parlamentas jose išsipareigoja įtraukti socialiai atskirtas visuomenes į paramos programą. Tai dar vienas žingsnis remiant atvirą ir socialine aprėptimi grindžiamą Europą 2020 m. Manau, kad galime pasikliauti nacionalinių ir regioninių institucijų gebėjimu pasinaudoti šiomis naujomis priemonėmis.

Lambert van Nistelrooij, pranešėjas. – (NL) Nepaprastai džiaugiuosi jūsų parama ir kūrybiškumu, bet šią akimirką vis dėlto noriu pasakyti, kad tikslo dar nepasiekėme; galime priimti gaires, bet paskui būtina apibrėžti kriterijus, o tai ypač jaudinantis dalykas, nes su pinigais galima daryti viską, netgi blogus darbus, ir kai kas man kelia rūpestį. Apie tai aš, be abejo, priminsiu naujam Komisijos nariui, na, ir Tarybai.

Antras klausimas tam tikra prasme yra savanoriškumu pagrįsta sistema. Dabar ši sistema valstybėms narėms pateikta teisės aktuose. Nėra garantijų, kad šis prioritetas ir vėliau išliks. Tokiomis aplinkybėmis norėčiau paraginti Komisiją teikti daugiau informacijos, nes tai lemia principinį pasirinkimą. Šiandien mums buvo pasakyta: „Jūs renkatės Europą“; šiai naujai Komisijai, kuriai rūpi socialinės problemos, svarbu, kad mes aktyviai dalyvaudume įgyvendinant paramą. Šiandien minėtos socialinės grupės taip pat turi dalyvauti, nes tada turėsime geresnį produktą ir ilgalaikiškesnį rezultatą.

Norėčiau dar kartą visiems padėkoti; tikiuosi, kad rytdienos rezultatai bus geri. Mes stebėsime padėtį iš arti.

Pagaliau, tai, kad mes pirmieji pradėjome dirbti pagal naują sutartį, iš esmės yra dėl mūsų nusibrėžto prioriteto.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks ketvirtadienį, 12.00 val.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Ádám Kósa (PPE), raštu. – Tvirtai tikiu, kad Komisija neklydo pasiūlydama Reglamento (EB) Nr. 1080/2006 dėl Europos regioninės plėtros fondo pakeitimą, susijusį socialiai atskirtų bendruomenių įtraukimu į būsto paramos sistemą. Be to, manau, kad ir Taryba suvokė šio pasiūlymo svarbą, nes juo pabrėžiama naujo integruoto požiūrio būtinybė. Vidurio Europoje, ypač Vengrijoje, yra daugybė neigalių žmonių, gyvenančių senuose, apšurusiuose pastatuose. Prieš Antrąjį pasaulinį karą buvo daug pilių ir rūmų, kuriuos komunistai pamiršo ir apleido kartu su į juos įkeltais žmonėmis. Žinau, kad daugeliui nepasiturinčiųjų grupių būdingos konkrečios aplinkybės, konkrečios sąlygos, ir manau, kad turime atsižvelgti į finansų ir ekonomikos krizės

padarinius. Turėtume pritarti minėtiems pakeitimams (atsižvelgiant į visuomenės suinteresuotųjų subjektų požiūrį), kurie leis į labiau integruotus projektus tuo pačiu metu įtraukti statybos pramonę, turizmą, darbo rinką, kaimo plėtrą ir socialinę integraciją. Negalime leisti, kad Europos mokesčių mokėtojų pinigai būtų leidžiami neperspektyviems tikslams. Turime priimti realius sprendimus.

14. Kito posėdžio darbotvarkė (žr. protokolą)

15. Posėdžio pabaiga

(Posėdis baigtas 20.10 val.)